

Grundlaget for genoprettelsen

Lærerens hæfte

Religion 225

Et hjørnestenskursus

Grundlaget for genoprettelsen – Lærerens hæfte

Religion 225

Billedet på omslaget: *Gengivelsen af Det Melkisedekske Præstedømme* af Walter Rane
Kommentarer og rettelser påskønnes. Send kommentarer, forslag eller fejl til:

Seminaries and Institutes of Religion Curriculum Services,
50 E. North Temple St., Floor 8,
Salt Lake City, Utah, 84150-0008
USA,

E-mail: ces-manuals@ldschurch.org

Anfør venligst dit fulde navn, adresse, menighed og stav.

Sørg for at oplyse hæftets titel. Tilføj derefter dine kommentarer.

© 2015, 2016 Intellectual Reserve, Inc.

Alle rettigheder forbeholdes.

Printed in Germany

Version 3, 5/16

Engelsk original godkendt: 8/14

Godkendt til oversættelse: 8/14

Oversættelse af *Foundations of the Restoration Teacher Manual*

Danish

12556 110

Indhold

Indledning til <i>Grundlaget for genoprettelsen – Lærerens hæfte</i> (Religion 225)	v
1 Et forunderligt værk og et under	1
2 Det første syn	6
3 Fremkomsten af Mormons Bog	11
4 Mormons Bog – vores religions slutsten	17
5 Præstedømmets gengivelse	22
6 Organiseringen af Kirken	27
7 Forkyndelse af det evigtvarende evangelium	31
8 Indsamlingen af Israel i de sidste dage	36
9 Følg den levende profet	41
10 Søg sandhed	46
11 Herrens røst i Lære og Pagter	52
12 Yderligere hellig skrift i vore dage	56
13 »Synet«	61
14 Templet i Kirtland og præstedømmets nøgler	66
15 Styrke under prøvelser	71
16 De dødes forløsning	76
17 Evangeliske lærdomme i Nauvoo	81
18 Hjælpeforeningen og Kirken	86
19 Læren om evigt ægteskab og familien	91
20 Flerkoneri	97
21 Joseph Smith og hans profetiske mission	104
22 Profeten Joseph Smiths martyrdød	109
23 Rækkefølgen i præsidentskabet	114
24 Rejsen fra Nauvoo og mod vest	120
25 Utah-krigen og massakren ved Mountain Meadows	128
26 Åbenbaring om præstedømmet	135
27 Forberedelse af verden til Jesu Kristi andet komme	140
28 Fremskynd arbejdet med frelse	144
Uddelingsark	149

Indledning til *Grundlaget for genoprettelsen* – *Lærerens hæfte* (Religion 225)

Hvad forventes der af læreren?

Det er vigtigt at forstå formålet med seminar og institut under forberedelsen af undervisningen:

»Vores formål er at hjælpe de unge og de unge voksne til at forstå og forlade sig på Jesu Kristi lærdomme og forsoning, være værdige til templets velsignelser og forberede sig selv, deres familier og andre på evigt liv hos vor Fader i himlen« (*Evangelisk undervisning og læring: En håndbog for lærere og ledere i seminar og institut*, 2012, s. x).

Du kan nå dette mål ved at efterleve evangeliet, ved effektivt at undervise de studerende i evangeliet og ved passende forvaltning af din klasse eller programmet. Når du forbereder dig og underviser i evangeliet på disse måder, vil du kunne få Helligåndens indflydelse (se L&P 42:14).

Det er din mulighed for at hjælpe de studerende med at lære gennem Ånden, så de kan styrke deres tro og omvendelse. Du kan hjælpe de studerende med at opnå dette, når du underviser dem i, hvordan de kan genkende, forstå og føle sandheden og vigtigheden af at anvende vigtige læresætninger og principper i Jesu Kristi evangelium.

Håndbogen *Evangelisk undervisning og læring* er en vigtig kilde til forståelse af undervisningsprocessen og hvordan man får succes i klasseværelset. Henvis til denne håndbog ofte.

Hvad er formålet med dette kursus?

Dette kursus, *Grundlaget for genoprettelsen* (Religion 225), giver de studerende mulighed for at studere grundlaget for åbenbaringer, læresætninger, historiske begivenheder og personer, som er relevante for genoprettelsen af Jesu Kristi Kirke, som den fremgår af standardværkerne, i de sidste dages hellige profeters lære samt i Kirkens historie. Dette kursus vil give de studerende den nødvendige doktrinære og historiske baggrund til bedre at forstå Kirkens læresætninger og historie. De studerende vil forøge deres evne til at søge sandheden, evaluere sandhedsgraden af og pålideligheden til kildematerialet og skelne sandhed fra vildfarelse. De studerende vil studere skriften, Kirkens læresætninger og historie på måder, som relaterer til deres liv og omstændigheder. Præsident Gordon B. Hinckley (1910-2008) vidnede om virkeligheden af genoprettelsen:

»Dette er den genoprettede Jesu Kristi Kirke. Vi er som folk sidste dages hellige. Vi vidner om, at himlene blev åbnet, og at sløret blev trukket tilbage, at Gud har talt, og at Jesus Kristus har åbenbaret sig ...

Takket være Gud for hans vidunderlige overdragelse af vidnesbyrd, myndighed og lærdomme, som er en del af Jesu Kristi genoprettede kirke.

Det må være vores store og enestående budskab til verden. Vi praler ikke med det. Vi vidner i ydmyghed, men med alvor og absolut oprigtighed« (»Det vidunderlige grundlag for vores tro«, *Liahona*, nov. 2002, s. 81).

Når de studerende udvikler større tro på Jesus Kristus og et stærkere vidnesbyrd om det gengivne evangelium, vil de øge deres forpligtelse til at indgå og holde hellige pagter og være bedre forberedt på at dele budskabet om genoprettelsen.

Hvad forventes der af de studerende?

For at de studerende skal få point i forbindelse med institutafslutningen, skal de læse skriftsteder, generalkonferencetaler og andet materiale, som fremgår af afsnittet De studerendes læsemateriale i hver lektion. De studerende bør også opfylde kravene for deltagelse og demonstrere deres forståelse af kursusmaterialet.

Hvordan er lektionerne struktureret i dette hæfte?

Dette kursus er tilrettelagt, så det udfylder et semester med 28 lektioner, der er afpasset, så det passer til en periode på 50 minutter. Hvis din klasse mødes to gange ugentligt, skal du undervise i en lektion per klasse. Hvis din klasse kun mødes en gang om ugen i 90-100 minutter, kan du kombinere de to og undervise i to lektioner for hver klasseperiode. Alle lektioner består af fire afsnit:

- Indledning
- Baggrundslæsning
- Forslag til undervisningen
- De studerendes læsemateriale

Indledning

Denne del giver en kort introduktion til de emner og mål, der er for hver klasse.

Baggrundslæsning

Denne del anbefaler kilder såsom budskaber fra nutidige profeter, som kan hjælpe dig til bedre at forstå læresætninger, principper og evangeliske sandheder, der er inkluderet i denne lektions oversigt.

Forslag til undervisningen

Delen Forslag til undervisningen inkluderer materiale, som hjælper dig til at vide, *hvad* du skal undervise i, og *hvordan* du skal undervise (se også afsnit 4.3.3 og 4.3.4 i *Evangelisk undervisning og læring*). De foreslåede læringsaktiviteter er lavet for at hjælpe de studerende til at identificere, forstå og anvende hellige sandheder. Du kan vælge at bruge nogle eller alle forslag og tilrettelægge dem til din personlige

undervisningsmåde og for at tage hensyn til dine studerendes behov og omstændigheder. Når du overvejer, hvordan du kan tilpasse undervisningsmaterialerne, så sørg for at følge dette råd fra ældste Dallin H. Oaks fra De Tolv Apostles Kvorum:

»Jeg har ofte hørt præsident Packer undervise om, at vi først tilegner os, så tilpasser vi os. Hvis vi er velfunderede i den fastsatte lektion, vi har planlagt at undervise i, så kan vi følge Ånden og tilpasse den. Men der er en fristelse, når vi taler om denne fleksibilitet, at lægge ud med at tilpasse frem for at tilegne. Det er en balance. Det er en konstant udfordring. Men holdningen med at tilegne sig først og dernæst tilpasse er en god måde at forblive på solid grund« (»En rundbordsamtale med ældste Dallin H. Oaks«, Satellittransmission for seminar og institut, den 7. august 2012, lds.org/broadcasts).

Dette kursus omfatter udtalelser af kirkeledere, som burde være til rådighed på mange sprog. I din forberedelse af lektionen kan du tilrettelægge lektionerne ved at gøre brug af andre tilgængelige udtalelser af kirkeledere, som er relevante for emnet.

Forslagene til undervisningsdelen indeholder mindst en udtalelse om en læresætning eller et princip, som vises med fed skrift. Når de studerende finder disse læresætninger og principper og deler det, de har lært, kan deres ord adskille sig fra dem, der er nævnt i lærerens hæfte. Når det sker, er det vigtigt ikke at antyde, at deres svar er forkerte. Men hvis en udtalelse kræver præcisering, kan du forsigtigt tydeliggøre forståelsen.

Denne læseplan viser, hvordan man indlemmer grundlæggende evangelisk læring i et tematisk forløb (se *Evangelisk undervisning og læring*, s. 10, 23-31, 38-41). I de kommende måneder vil seminar og institut udgive et dokument med navnet »Undervisning og mestring af skrifterne i institut«, som vil give yderligere forklaring på, hvordan man indlemmer grundlæggende evangelisk læring i tematisk arbejde.

Ældste David A. Bednar fra De Tolv Apostles Kvorum beskrev nogle af de fordele, der kommer ved at studere evangeliet tematisk:

»At læse skriften fra første til sidste side giver et grundlæggende omfang af kundskab, hvorimod emnestudium øger dybden af vores kundskab. At granske åbenbaringerne for at finde sammenhænge, mønstre og temaer bygger på og øger vores åndelige kundskab ... Det udvider vores perspektiv og forståelse af frelsesplanen.

Flittig granskning af skrifterne for at finde sammenhænge, mønstre og temaer er efter min mening det samme som at »mætte sig« med Kristi ord. Denne fremgangsmåde kan åbne sluseportene til det åndelige reservoir, oplyse vores forståelse gennem hans Ånd og skabe en dyb taknemlighed for de hellige skrifter samt en grad af åndelig forpligtelse, som man ikke kan modtage på anden vis. En sådan granskning sætter os i stand til at bygge på vor Forløseres klippe og modstå ugudelighedens vinde i disse sidste dage« (»Et reservoir med levende vand«, foredrag ved Brigham Young University, 4. feb. 2007, s. 3, speeches.byu.edu).

Noget af indholdet i dette hæfte er taget fra indholdet i *Lære og Pagter og Kirkens historie – Elevens hæfte*.

De studerendes læsemateriale

Denne del opremser skriftsteder, taler af kirkeledere og andet materiale, som vil styrke de studerendes forståelse af de emner, som der bliver lagt vægt på i lektionerne. Tildel og opfordr de studerende til at læse disse materialer, inden de møder op til klassen. Når de studerer disse inspirerede materialer, vil de ikke alene være bedre forberedt til at deltage i klassens drøftelser, men de vil også opnå en større forståelse af kurssets emner. Giv de studerende en komplet liste med De studerendes læsemateriale ved kurssets start.

Hvordan kan jeg forberede mig til at undervise?

Herren vil hjælpe dig, når du forbereder dig til at undervise. Når du forbereder dig, kan det være en hjælp at overveje følgende spørgsmål:

- Har jeg bedt om Helligåndens vejledning?
- Har jeg studeret de tildelte skriftstedsblokke og baggrundslæsningen?
- Har jeg læst læseplanen og besluttet mig for, om den indeholder noget, som jeg skal tage højde for eller ændre for at tilpasse det til mine studerende?
- Hvordan kan jeg følge op på de studerende for at sikre mig, at de får fuldt udbytte af deres tildelte læsemateriale?
- Hvordan kan jeg hjælpe hver enkelt studerende med at deltage fuldt og helt i lektionerne?

Følgende forslag kan også være en hjælp:

- Opfordr de studerende til at læse de tildelte skriftsteder og artikler inden klassens start.
- Forvent, at de studerende opfylder deres rolle som elever.
- Giv ofte mulighed for, at de studerende med egne ord forklarer læresætninger og principper, fortæller om relevante oplevelser og vidner om det, de ved og føler.
- Varier læringsaktiviteterne og din tilgang til materialet for hver klasse og tilmed fra dag til dag.
- Skab et læringsmiljø, som inviterer Ånden, og hvor de studerende har privilegiet og ansvaret for at undervise og lære af hinanden (se L&P 88:78, 122).

Ældste Richard G. Scott fra De Tolv Apostles Kvorum har sagt:

»Vær sikker på, at der er rigelig deltagelse, for når en elev bruger sin handlefrihed, så bemyndiges Helligånden til at undervise ... Når eleverne sætter ord på sandheder, der er bekræftet i deres sjæl, og styrker deres personlige vidnesbyrd« (»At forstå samt efterleve sandheden«, En aften med ældste Richard G. Scott, 4. feb. 2005, s. 3; si.lds.org).

Hvordan kan jeg tilpasse lektionerne til dem med handicap?

Når du forbereder dig på at undervise, så sørg for at vise hensyn til studerende med særlige behov. Tilpas aktiviteter og forventninger for at hjælpe dem til at lykkes.

Find flere forslag og hjulpekilder ved at gå til hjemmesiden for hjælp til personer med handicap på disabilities.lds.org og afsnittet »Oprettelse af særlige klasser, programmer og enheder« i Vejledninger og håndbøger i seminar og institut.

LEKTION 1

Et forunderligt værk og et under

Indledning

Vor himmelske Fader har gennem tiden afsluttet perioder med apostasi ved at kalde profeter, som modtager guddommelig myndighed til at gengive evangeliets fylde og oprette Jesu Kristi kirke. Joseph Smith var denne profet i vores uddeling. En forståelse af, hvordan Gud leder sit folk og

opretter sin kirke gennem profeter, vil hjælpe de studerende til at udvikle en dybere påskønnelse for behovet for en genoprettelse og en bedre evne til at undervise andre om genoprettelsen.

Baggrundslæsning

- M. Russell Ballard, »Bibelens mirakel«, *Liahona*, maj 2007, s. 80-82.
- Gordon B. Hinckley, »På tidernes tinde«, *Liahona*, jan. 2000, s. 87-90.
- Neal A. Maxwell, »Fra begyndelsen«, *Stjernen*, jan. 1994, s. 17-20.
- *Forkynd mit evangelium: Vejledning til missionering*, 2007, s. 31-36.

Forslag til undervisningen

Amos 8:11-12; Joseph Smith – Historie 1:5-10

Det store frafald og behovet for en genoprettelse

Begynd lektionen med at skrive følgende på tavlen:

Hungersnød =

Bed en studerende læse højt fra Amos 8:11-12. Bed de studerende om at følge med og se, hvordan ordet *hungersnød* er brugt som symbol.

- Hvilken slags hungersnød profeterede Amos, der ville komme? (Skriv de studerendes svar på tavlen ved siden af »Hungersnød =«).
- Hvad profeterede Amos, at folket ville gøre som følge af denne hungersnød?
- Hvilke beviser er der i dag på, at verden har oplevet en hungersnød efter »at høre Herrens ord«? (Am 8:11).

Forklar, at selv om denne profeti i Amos 8:11-12 sikkert er blevet opfyldt mange gange i løbet af historien, er en vigtig opfyldelse kendt som det store frafald. Foreslå eventuelt, at de studerende skriver *Frafald, heriblandt det store frafald* i marginen i deres skrifter ud for Amos 8:11-12.

Vis følgende udtalelse og bed en af de studerende om at læse den højt. Bed de studerende om at se efter nogle af de faktorer, der bidrog til det store frafald.

»Efter Jesu Kristi død forfulgte ugudelige mennesker apostlene og kirkens medlemmer og slog mange af dem ihjel. Med apostlenes død blev præstedømmets nøgler og den præsiderende præstedømmemyndighed taget fra jorden. Apostlene havde bevaret evangeliets lærdomme i ren form og opretholdt kirkens orden og standard for værdighed blandt kirkens medlemmer. Uden apostlene blev lærdommene med tiden forvansket, og ændringer, som ingen havde beføjelser til at indføre, blev foretaget i kirkens organisation og i visse præstedømmeordinancer, som fx dåb og overdragelse af Helligåndsgaven.

Uden åbenbaring og præstedømmemyndighed måtte menneskene fortolke skrifterne og Jesu Kristi evangeliums principper og ordinancer ud fra deres egen visdom. Mange falske filosofier blev forkyndt som værende sandhed. Megen kundskab om Gud Faderens, hans Søns Jesu Kristi og Helligåndens sande væsen og natur gik tabt. Principperne om tro på Jesus Kristus, omvendelse, dåb og Helligåndsgaven blev forvansket eller glemt. Den præstedømmemyndighed, som Kristi apostle havde fået overdraget, fandtes ikke længere på jorden« (*Forkynd mit evangelium: Vejledning til missionering*, 2007, s. 35).

- Hvilke faktorer bidrog ifølge denne udtalelse til det store frafald?
- Hvorfor er det vigtigt at forstå, at det store frafald faktisk fandt sted? (De studerende bruger måske andre ord, men sørg for, at de kommer frem til følgende princip: **Når vi ved, at der var et stort frafald, kan det hjælpe os til at forstå behovet for evangeliets gengivelse**).

Forklar, at vor himmelske Fader i denne tid med frafald fortsatte med at lade verden mærke sin inspiration gennem Kristi lys, som er »givet til enhver« (Moro 7:16) og gennem Helligåndens kraft, som vidner om evangeliets sandhed (se Guide til Skrifterne, »Helligånden«, scriptures.lds.org. Vor himmelske Fader inspirerede mænd og kvinder i mange kulturer, som søgte hans hjælp i den tid. Kristne reformatorer som Martin Luther og William Tyndale arbejdede på at hjælpe kristne med at leve tættere på de idealer, som de fandt i Bibelen. Reformatorers, filosofers og endda europæiske og nordamerikanske statsoverhoveders bestræbelser førte til et større fokus på menneskelig værdighed og religiøs frihed i mange dele af verden. På trods af disse vigtige tiltag havde Gud endnu ikke til fulde genoprettet sin kirke (Se *Forkynd mit evangelium*, s. 45-46).

Vis følgende udtalelse af præsident Gordon B. Hinckley (1910-2008), og bed en studerende om at læse den højt:

»I flere århundreder forblev himlene forseglet. Gode mænd og kvinder, og ikke et fåtal – virkelig storslåede og vidunderlige mennesker – forsøgte at korrigere, styrke og forbedre deres måde at tilbede på og deres tros lære. Jeg ærer og respekterer dem. Hvor meget bedre er verden ikke på grund af deres dristige gerninger. Selv om jeg tror på, at deres værk var inspireret, blev det ikke begunstiget ved, at himlene blev åbnet, og at Guddommen viste sig« (»Det vidunderlige grundlag for vores tro«, *Liahona*, nov. 2002, s. 80).

Mind de studerende om, at den unge mand, Joseph Smith, i 1820 søgte efter den sande kirke, men uden at finde den. Bed de studerende om at læse Joseph Smith – Historie 1:5-10 for sig selv og se efter vendinger, der beskriver de udfordringer, som det store frafald skabte.

- Hvilke vendinger brugte Joseph Smith til at beskrive de åndelige udfordringer på den tid?
- Hvordan beskrev Joseph sine følelser, som var resultatet af det religiøse røre omkring ham?

Mind de studerende om, at Joseph Smiths søgen efter sandheden resulterede i det første syn og hans kald som profet. (Dette behandles i næste lektion). Påpeg, at kaldelsen af profeten Joseph Smith og evangeliets gengivelse fulgte et mønster, som Gud havde indstiftet, og som er blevet gentaget i løbet af verdenshistorien. Se for eksempel kaldelsen af Enok (Moses 6:26-32) og af Noa (se Moses 8:17-20), der begge fulgte dette mønster. Vis følgende forklaring om dette mønster, og bed en af de studerende om at læse den højt:

»I Bibelen nævnes der mange eksempler på, at Gud taler til profeterne, men også mange eksempler på frafald. Efter hver periode med almindeligt frafald har Gud vist sin kærlighed til sine børn ved at kalde endnu en profet og give ham præstedømmemyndighed til at gengive Jesu Kristi evangelium og forkynde det på ny. Kort sagt handler profeten som forvalter og fører tilsyn med Guds husstand her på jorden. En sådan tidsperiode, hvor en profet har haft ansvaret, kaldes for en uddeling« (*Forkynd mit evangelium*, s. 33; se også Guide til Skrifterne, »Uddeling«).

- Hvordan følger evangeliets gengivelse gennem Joseph Smith et mønster, som er set i tidligere uddelinger? (De studerende bruger måske andre ord, men sørg for, at de kommer frem til følgende læresætning: **Efter en periode med frafald kalder Gud profeter og giver dem myndighed til at gengive og forkynde evangeliet på ny.** De studerende bør forstå denne læresætning: **Joseph Smith blev kaldet af Gud til at gengive evangeliet i vores uddeling**).
- Hvordan kan en forståelse af dette mønster hjælpe jer med at forklare evangeliets gengivelsen til en med en anden tro?

Fremhæv, at Joseph Smith gennem det første syn lærte, at der ikke eksisterede nogen sand kirke på jorden, og at Kristi evangelium skulle gengives i sin fylde. Selvom Bibelen indeholder profetier om det store frafald, er det vigtigste bevis på, at denne begivenhed fandt sted, at Joseph Smith blev kaldet som profet, og at evangeliets fylde blev gengivet.

2 Nefi 27:25-26; Lære og Pagter 1:12-30

Evangeliets gengivelse er »et forunderligt værk og et under«

Forklar, at skriften fortæller om nogle af Herrens årsager til at gengive hans evangelium til jorden i de sidste dage.

Bed de studerende om for sig selv at læse Esajas' profeti om genoprettelsen i 2 Nefi 27:25-26 og se efter Herrens beskrivelse af verdens åndelige tilstand på genoprettelsens tid. Du kan eventuelt foreslå, at de studerende markerer de ord og vendinger, som beskriver denne åndelige tilstand. (*Bemærk:* En af de bedste måder for de studerende at fange og fastholde det, de lærer af skriften, er ved at markere vigtige ord og vendinger). Bed de studerende om at dele det, de har fundet frem til, når de har haft tid nok.

- Hvorfor tror I, at gengivelsen af evangeliet er nævnt som »et forunderligt værk og et under«?
- Hvad mener I, der er »forunderligt« og et »under« ved genoprettelsen? (Mens de studerende svarer, skal du påpege, at evangeliets gengivelse som et »forunderligt værk og et under« er et gennemgående tema i Lære og Pagter. »Temaer er overordnede, gentagne og forenende kvaliteter eller ideer« (David A. Bednar, »Et reservoir med levende vand«, foredrag på Brigham Young University, 4. feb. 2007, s. 6), speeches.byu.edu.

Bed den ene halvdel af klassen om at læse Lære og Pagter 1:12-17 og se efter årsager, som Herren gav til, at evangeliet skulle gengives. Bed den anden halvdel af klassen om at læse Lære og Pagter 1:18-30 og se efter, hvordan gengivelsen af evangeliet ville velsigne Guds børn. (*Bemærk: Lære og Pagter 1:30 vil blive gennemgået mere detaljeret i lektion 6).*

Bed de studerende om at dele det, de har fundet frem til, når de har haft tid nok. Sørg for, at de studerende finder frem til følgende sandhed: **Evangeliets gengivelse hjælper dem, der tror på Kristus, med at styrke deres tro og overvinde trængslerne i de sidste dage.**

Læs følgende udtalelse højt af profeten Joseph Smith (1805-1844):

»[Profeter] har med frydefuld forventning set hen til den tid, vi lever i, og opfyldt af himmelske og glade forventninger har de sunget, skrevet og profeteret om denne vor dag« (*Kirkens præsidenters lærdomme: Joseph Smith, 2007, s. 184*).

- Hvorfor kan profeter forud have set frem til vores tid? (En idé, som de studerende med stor sandsynlighed kan relatere til, er, at **genoprettelsen vil spredes i verden og forberede verden til Jesu Kristi andet komme**).

Vis følgende udtalelse af præsident Gordon B. Hinckley, og bed flere studerende om skiftevis at læse den højt:

»Mine brødre og søstre, forstår I, hvad vi har? Indser I vores plads i det store drama i menneskehedens historie? Dette er brændpunktet for alt det, der er gået forud ...

Den Almægtiges sidste dages værk, det, som de gamle talte om, det, som profeterne og apostlene profeterede om, er kommet. Det er her. Af en årsag, som ikke er os bekendt, men i Guds visdom, har vi fået det privilegium at komme til jorden i denne herlige tidsalder ...

Når vi tager det, vi har, og det, vi ved, i betragtning, burde vi være et bedre folk, end vi er. Vi burde være mere kristuslignende, mere tilgivende, mere hjælpsomme og hensynsfulde over for alle omkring os.

Vi står på tidernes tinde med dyb respekt og en stor og højtidelig følelse af historie. Dette er den sidste og endelige uddeling, som alle i fortiden har set frem til. Jeg bærer vidnesbyrd om virkeligheden og sandheden i disse ting« (»På tidernes tinde«, *Liahona*, jan. 2000, s. 89-90).

- Hvilke tanker og følelser vækker udsagnet »vi står på tidernes tinde« i jer?
- Hvis det ikke er for personligt, kan du fortælle om en oplevelse i dit liv, som styrkede dit vidnesbyrd om Jesu Kristi gengivne evangelium.
- Hvad kan vi gøre for at vise større taknemlighed for evangeliets gengivelse?

De studerendes læsemateriale

- Esajas 29:13-14; Amos 8:11-12; 2 Nefi 27:1-5, 25-26; Lære og Pagter 1:12-30; Joseph Smith – Historie 1:5-10.
- Gordon B. Hinckley, »På tidernes tinde«, *Liahona*, jan. 2000, s. 87-90.

LEKTION 2

Det første syn

Indledning

Beretningen om Joseph Smiths første syn i Den Kostelige Perle blev skrevet for at rette op på nogle falske historier om Kirken. I løbet af sit liv kom profeten Joseph Smith med flere beretninger om det første syn. Disse beretninger kan forøge

vores forståelse af oplevelsen og styrke vores tro på genoprettelsen. Denne lektion har til formål at hjælpe de studerende til at forstå vigtigheden af at have et vidnesbyrd om denne specielle og vigtige begivenhed.

Baggrundslæsning

- Gordon B. Hinckley, »Det vidunderlige grundlag for vores tro«, *Liahona*, nov. 2002, s. 78-81.
- »First Vision Accounts«, Gospel Topics, lds.org/topics.

Forslag til undervisningen

Joseph Smith – Historie 1:1-2

Profeten skrev om det første syn for at rette op på nogle falske historier

Forklar, at Joseph Smith i 1838 begyndte at arbejde på sin officielle beretning. Den del af Den Kostelige Perle, der kendes som Joseph Smith – Historie, blev taget fra denne beretning, som var væsentligt længere.

Bed en studerende om at læse Joseph Smith – Historie 1:1-2 højt. Bed klassen om at følge med og finde de årsager, som Joseph Smith gav til at skrive sin historie.

- Hvad blev der i den første tid i Kirken sat i omløb ifølge vers 1?
- Hvilken hensigt havde dem, der støttede historierne imod Kirken?
- Hvilke ligheder er der i dag til denne situation?

Forklar, at der i dag stadigvæk er enkeltpersoner og grupper af mennesker, som spreder falske og vildledende informationer om Kirken med ønsket om at underminere troen.

- Hvilke årsager gav Joseph til at skrive sin historie? (For »at bringe offentligheden ud af vildfarelse og gøre alle, som søger efter sandheden, bekendt med kendsgerninger ... sådan som de har fundet sted« (JS-H 1:1)).
- Hvorfor er det vigtigt, at »alle, som søger efter sandheden« om genoprettelsen, læner sig op ad Joseph Smiths beretning? (De studerende bruger måske andre ord, men du bør sikre, at det er tydeligt, at man **kan man undgå at blive bedraget af falske eller vildledende informationer, når man stoler på profetens beretning**).

Vis følgende råd fra ældste Neil L. Andersen fra De Tolv Apostles Kvorum, og bed en studerende om at læse det højt:

»Der har altid været nogle få, som ønsker at bringe Kirken i vanry og at ødelægge tro. I dag bruger de internettet.

Nogle af oplysningerne om Kirken, uanset hvor overbevisende de lyder, er ganske enkelt ikke sande« (»Jeres tros prøve«, *Liahona*, nov. 2012, s. 41).

- Hvilke kilder bør vi bruge og have tillid til, når vi personligt søger efter at kende sandheden om det første syn, evangeliets gengivelse og andre begivenheder i Kirkens historie? Hvorfor? (Hjælp de studerende til at forstå følgende princip: **For at undgå at blive bedraget af vildledende informationer bør sandhedssøgere undersøge troværdige informationskilder om Kirken og dens historie i stedet for blot at acceptere al den information, de hører eller læser, heriblandt information fra en søgning på internettet).**

Forklar, at Kirkens kritikere protesterer mod realiteten af det første syn ved at sige, at Joseph Smith ikke nedskrev sin oplevelse med synet før mange år efter, det skete. Forklar, at den 14 år gamle Joseph Smith var tilbageholdende med at tale om sit syn efter den reaktion, han fik i begyndelsen (se JS–H 1:21-26). Han nedskrev oplevelsen, da han følte, at det var det rigtige tidspunkt at gøre det. Frelseren rådgav Peter, Jakob og Johannes til ikke at tale om deres oplevelse på Forklarelsens bjerg før efter sin opstandelse (se Matt 17:9), hvilket gør det klart, at nogle hellige oplevelser kun bør deles, hvis Ånden tilskynder til det.

Beretninger om det første syn

Bemærk: Når du underviser i denne del af lektionen, skal du efterlade tid nok til at undervise i den sidste del af lektionen, som omhandler Joseph Smith – Historie 1:8-20).

Forklar de studerende, at Joseph Smith skrev, enten selv eller gennem en skriver, fire forskellige beretninger om det første syn. Herudover blev flere beretninger om det første syn skrevet af Joseph Smiths samtidige. Hver beretning fremhæver forskellige aspekter af Josephs oplevelse, men de er alle vigtige forklaringer på, hvad Joseph så og hørte. For at forklare, hvorfor der er forskel på beretningerne, skal du bede de studerende overveje følgende:

- Tænk på en særlig eller betydningsfuld oplevelse, I har haft i jeres liv. Hvordan kan jeres beretning om den oplevelse have forskellig karakter afhængigt af modtageren? Hvordan kan den ændre sig, ud fra hvornår eller hvorfor I fortæller om oplevelsen?

Bed en studerende om at læse følgende udtalelse højt, og bed de andre om at lytte efter, hvad historikere forventer, der sker, når en beretning fortælles flere gange:

»De forskellige versioner af beretningen om det første syn fortæller en sammenhængende historie, på trods af at de naturligvis adskiller sig fra hinanden i fokus og detalje. Historikere forventer, at når en person genfortæller en oplevelse til forskellige modtagere under forskellige vilkår over en årrække, så vil hver beretning fremhæve forskellige aspekter af oplevelsen og indeholde unikke detaljer. Faktisk eksisterer forskelligheder som dem i det første syn i adskillige

beretninger om Paulus' syn på vejen til Damaskus og apostlenes oplevelse på Forklarelsens bjerg i skriften (ApG 9:3-9; 22:6-21; 26:12-18; Matt 17:1-13; Mark 9:2-13; Luk 9:28-36). Men på trods af disse forskelle er der en grundlæggende overensstemmelse mellem alle beretninger om det første syn. Nogle har fejlagtigt været fortalere for, at enhver variation i genfortællingen af beretningen er bevis på, at den er opdigtet. Men de mange historiske beretninger giver os mulighed for at lære mere om denne bemærkelsesværdige begivenhed, end vi kunne, hvis vi havde færre dokumenter« (»First Vision Accounts«, Gospel Topics, lds.org/topics).

Som et eksempel på variationerne i beretningerne kan du fortælle, at beretningen fra 1832 fremhæver Joseph Smiths mere personlige historie som en ung mand, der søger tilgivelse, hvor beretningen fra 1838 fokuserer på synet som Kirkens begyndelse og udvikling (se »First Vision Accounts«, Gospel Topics, lds.org/topics). Mind de studerende om, at deres læseopgave omfatter artiklen »First Vision Accounts« i Gospel Topics, der har en mere detaljeret analyse af de forskellige beretninger om det første syn. Bed dem om at læse artiklen hjemmefra for bedre at forstå, hvordan hver beretning bidrager til vores kundskab om det første syn. (Bemærk: Mind de studerende om vigtigheden af at læse deres læseopgaver under »De studerendes læsemateriale«, inden klassen begynder. Når de gør det, hjælper det dem til at deltage i drøftelser i klassen).

- Hvordan kan flere beretninger om det første syn underbygge troværdigheden af denne hellige begivenhed og styrke vores forståelse? (Hjælp de studerende med at forstå, at **de mange beretninger om Joseph Smiths første syn giver os mulighed for at lære mere om denne hellige begivenhed, end hvis den havde været mindre veldokumenteret**).

Vis følgende udtalelse af præsident Gordon B. Hinckley (1910-2008), og bed en studerende om at læse den højt:

»Jeg bekymrer mig ikke om, at profeten Joseph Smith kom med forskellige versioner af sin første åbenbaring, lige så lidt som jeg bekymrer mig om, at der er fire evangelier i Det Nye Testamente, og at hver skribent har sin egen opfattelse, og at de hver især fortæller om begivenhederne for at imødekomme deres egen hensigt med at skrive« (»Gud har ikke givet os en kujonsk ånd«, *Den danske Stjerne*, feb. 1985, s. 24).

Bær dit vidnesbyrd om realiteten af det første syn og gengivelsen af evangeliet gennem profeten Joseph Smith.

Joseph Smith – Historie 1:8-20

Kirkens troværdighed afhænger af, om det første syn er sandt

Lad flere studerende skiftes til at læse højt fra Joseph Smith – Historie 1:8-15.

- Hvad gjorde Joseph Smith for at finde svar på sine spørgsmål?
- Hvorfor tror I, at Satan ønskede at forhindre Joseph Smith i at bede?

Lad et par studerende skiftes til at læse højt fra Joseph Smith – Historie 1:16-19.

- Hvilke vigtige sandheder lærer vi af vers 16-17? (Mens de studerende svarer, skal du fremhæve, at **evige sandheder blev gengivet til jorden, da vor himmelske Fader og Jesus Kristus viste sig for Joseph Smith**).

Vis og læs højt fra følgende udtalelse af ældste Tad R. Callister, som tjente i De Halvfjerds' Præsidium. Når du læser denne udtalelse, kan du foreslå, at de studerende markerer de sandheder, som bror Callister fremhæver i deres skrifter. Du kan også foreslå, at de skriver *sandheder, som Joseph lærte*, i margenen ud for Joseph Smith – Historie 1:16-19. (Bemærk: At lære at markere og kommentere skrifterne er en vigtig skriftstudieteknik, som du kan hjælpe dem til at mestre (se *Evangelisk undervisning og læring: En håndbog for lærere og ledere i seminar og institut*, 2012, s. 21)).

»Joseph Smith var Herrens udvalgte til at genoprette Kristi kirke på jorden. Da han forlod den hellige lund, lærte han med tiden fire væsentlige sandheder, som størstedelen af den daværende kristne verden ikke underviste i.

Først erfarede han, at Gud Faderen og hans Søn, Jesus Kristus, er to særskilte personer ...

Den anden store sandhed, som Joseph Smith opdagede, var, at Faderen og Sønnen har herliggjorte legemer af kød og knogler ...

Den tredje sandhed, som Joseph Smith lærte, var, at Gud stadig taler til menneskeheden i dag – at himlene ikke er lukkede ...

Den fjerde sandhed, som Joseph Smith lærte, var, at Jesu Kristi kirke ikke fuldt ud var på jorden dengang« (»Joseph Smith – Genoprettelsens profet«, *Liahona*, nov. 2009, s. 35-36).

- Hvorfor tror I, at disse sandheder om vor himmelske Fader og Jesus Kristus er vigtige at vide og forstå?
- Hvordan kan behovet for disse sandheder forklare, hvorfor Satan forsøgte at forhindre den unge Joseph Smith i at bede?

For at fremhæve vigtigheden af Joseph Smiths første syn skal du vise følgende udtalelse af præsident Gordon B. Hinckley og bede en om at læse den højt:

»Hele vores styrke hviler på troværdigheden af [det første syn]. Enten skete det, eller også skete det ikke. Hvis det ikke skete, så er dette værk et bedrag. Hvis det skete, er det det vigtigste og mest vidunderlige under himlene ...

Så i 1820 kom der en glørværdig manifestation som svar på en drengs bøn. Han havde i familiebibelen læst følgende ord i Jakobs Brev: »Men hvis nogen af jer står tilbage i visdom, skal han bede om at få den af Gud, som giver alle rundhåndet og uden bebrejdelser, og så vil han få den« (Jak 1:5).

På denne enestående og vidunderlige oplevelse står og falder denne kirkes troværdighed« (»Det vidunderlige grundlag for vores tro«, *Liahona*, nov. 2002, s. 80).

- Hvordan er Kirkens troværdighed forbundet med Joseph Smiths første syn?

- Hvorfor er det vigtigt at få et vidnesbyrd om, at Joseph Smith så Gud Faderen og hans Søn, Jesus Kristus? (De studerende kan komme med forskellige svar, men du bør sikre dig, at følgende princip står helt klart: **Når vi får et vidnesbyrd om, at Joseph Smith så Gud Faderen og hans Søn, Jesus Kristus, kan vi også få bekræftet sandheden af evangeliets gengivelse**).

Når du afrunder denne lektion, skal du fremhæve vigtigheden af at have et personligt vidnesbyrd om sandheden af det første syn. Dette personlige vidnesbyrd, som bygger på åbenbaringens fundament, hjælper os til at forblive stærke i vores tro, når vi bliver konfronteret med usande oplysninger om profeten Joseph Smith og Kirken. Bær vidnesbyrd om, at Joseph Smiths måde at finde sandheden også vil virke for os. Vi kan søge sandheden, læse skrifterne, grunde og til sidst adspørge Gud, og han vil besvare vore bønner (se Jak 1:5). Bed de studerende om at overveje, hvordan de har fået et vidnesbyrd om, at Faderen og Sønnen viste sig for Joseph Smith. Giv tid til, at en eller to studerende kan bære deres vidnesbyrd om det første syn.

De studerendes læsemateriale

- Joseph Smith – Historie 1:1-26.
- Gordon B. Hinckley, »Det vidunderlige grundlag for vores tro«, *Liahona*, nov. 2002, s. 78-81.

LEKTION 3

Fremkomsten af Mormons Bog

Indledning

Herren sendte englen Moroni for at forberede Joseph Smith til at modtage og oversætte Mormons Bog. Vi kender meget lidt til selve processen med oversættelsen. Joseph Smith udtalte, at Mormons Bog blev oversat gennem »Guds gave og kraft« (indledning til Mormons Bog i udgaven fra 1830). I

henhold til loven om vidner (se 2 Kor 13:1) tillod Herren andre at være vidner til denne fordums optegnelse. Deres vidnesbyrd styrker Mormons Bogs troværdighed over for hele verden.

Baggrundslæsning

- Neal A. Maxwell, »By the Gift and Power of God«, *Ensign*, jan. 1997, s. 36-41.
- »Book of Mormon Translation«, Gospel Topics, lds.org/topics.
- »Fremkomsten af Mormons Bog og gengivelsen af præstedømmet«, kapitel 5 i *Kirkens historie i tidernes fylde*, 2. udg., Kirkens Uddannelsessystem, 2002, s. 52-67.

Forslag til undervisningen

Joseph Smith – Historie 1:30-35, 42-54

Oversat ved Guds gave og kraft

Bed en eller to frivillige om overfor klassen at sammenfatte, hvad de husker fra englen Moronis besøg hos den unge Joseph Smith om aftenen den 21. september 1823. Du kan efter behov give følgende oplysninger:

»Om aftenen den 21. september 1823 trak Joseph sig tilbage til sit soveværelse på loftet i familiens bjælkehytte i Palmyra i New York, men han holdt sig vågen, efter de andre i værelset var faldet i søvn, mens han oprigtigt bad om at få mere at vide om Guds hensigt med ham ...

Som svar på sin bøn så Joseph et lys, som kom til syne i hans værelse, og som vedblev med at tage til i styrke, indtil værelset var »mere oplyst end midt på dagen«. En himmelsk budbringer kom til syne ved hans seng, stående i luften og iklædt en kjortel, der var »strålende hvid.« (JS-H 1:30-31). Denne budbringer var Moroni, den sidste nefitiske profet, som århundreder tidligere havde begravet pladerne, som Mormons Bog var skrevet på, og som nu bar nøglerne til denne hellige optegnelse (se L&P 27:5). Han var blevet udsendt for at fortælle Joseph, at Gud havde tilgivet hans synder, og at han havde et stort værk for ham at udføre. Som en del af dette værk skulle Joseph gå til en høj i nærheden, hvor en hellig optegnelse skrevet på guldplader blev opbevaret ... Ved Guds gave og kraft skulle Joseph oversætte optegnelsen og bringe den frem til verden.

Den næste dag tog Joseph hen til højen, hvor pladerne til Mormons Bog var nedgravet. Der mødte han Moroni og så pladerne, men fik at vide, at han ikke skulle modtage dem de næste fire år ...

Den 22. september 1827 tog [Josephs hustru, Emma,] med ham hen til højen og ventede i nærheden, mens Moroni overgav pladerne i profetens hænder« (*Kirkens præsidents lærdomme: Joseph Smith, 2007, s. 59-60*).

Bed de studerende om at slå op på titelbladet i Mormons Bog og skimme det første afsnit og se efter oplysninger om, hvordan denne fordums optegnelse ville komme frem og blive oversat. Bed de studerende om at fortælle, hvad de har fundet frem til, når de har læst. (De studerende bør finde frem til følgende sandhed: **Mormons Bog blev oversat ved Guds gave og kraft**).

Bed en studerende om at læse Joseph Smith – Historie 1:34-35 højt. Bed klassen om at følge med og se efter, hvordan Herren hjalp Joseph Smith med at oversætte Mormons Bog.

- Hvordan hjalp Herren ifølge disse vers Joseph Smith med oversættelsen af denne fordums optegnelse? (Herren tilvejebragte Urim og Tummim til oversættelsen).

Forklar, at et andet redskab, som Joseph Smith brugte, mens han oversatte Mormons Bog, var en smal oval sten, nogle gange kaldet en »seersten«, som han fandt flere år, inden han fik guldpladerne (se »Book of Mormon Translation«, Gospel Topics, lds.org/topics). Den historiske beretning indikerer, at profeten til tider brugte Urim og Tummim og andre gange seerstenen til oversættelsen.

Læs følgende udtalelse højt for de studerende for at hjælpe dem til at forstå, at Herren åbenbarede den engelske oversættelse af Mormons Bog til profeten gennem Urim og Tummim og seerstenen:

»Da Joseph blev spurgt direkte om fremgangsmåden for oversættelsen, gentog han ved flere lejligheder, at det var sket ved Guds gave og kraft og tilføjede en gang: »Det var ikke meningen, at verden skulle vide alle detaljer vedrørende Mormons Bogs fremkomst.«

Men ikke desto mindre efterlod de skrivere og andre, som observerede oversættelsen, adskillige beretninger, som giver indsigt i processen. Nogle beretninger indikerer, at Joseph studerede tegnene på pladerne. De fleste beretninger fortæller om Josephs brug af Urim og Tummim (enten oversætterne eller seerstenen), og mange beretninger henviser til hans brug af en enkelt sten. I henhold til disse beretninger placerede Joseph enten oversætterne eller seerstenen i en hat, pressede sit ansigt ned i hatten for at blokere for lyset og læste de engelske ord, som fremgik af redskabet. Denne proces, som den er beskrevet, minder om et vers fra Mormons Bog, hvor Gud forbereder »sten, der skal skinne i mørket« (Alma 37:23-24) («Book of Mormon Translation«, Gospel Topics, lds.org/topics).

Forklar, at Herrens hjælp også var tydelig i den korte tid, det tog Joseph Smiths at oversætte Mormons Bog. Vis følgende udtalelse af ældste Russell M. Nelson fra De Tolv Apostles Kvorum, og bed en om at læse den højt:

»Tænk på, hvor kort tid det tog Joseph at oversætte Mormons Bog. Fra april til juni 1828 oversatte Joseph de 116 sider, som Martin Harris senere mistede. Joseph begyndte igen at oversætte tirsdag den 7. april 1829 med Oliver som skriver. Manuskriptet var færdigt femogfirs dage senere den 30. juni det år. Han brugte naturligvis ikke al sin tid udelukkende på oversættelsen ... et forsigtigt gæt gav profeten femogtres eller færre arbejdsdage, hvor han og hans skrivere oversatte denne bog, som indeholder 531 sider (på engelsk) i dens nuværende udgave (se John W. Welch, *Ensign*, jan. 1988, s. 46-47). Omregnet svarer det til 8 sider om dagen. Overvej det, når du oversætter en bog, eller når du planlægger din egen læsning af Mormons Bog« (»A Treasured Testament«, *Ensign*, juli 1993, s. 61-62).

- Hvordan fremkom Mormons Bog »ved Guds gave og kraft«?
- Hvordan kan vi vide, at denne bog er sand, hvis vi ikke kender alle detaljer om Mormons Bogs fremkomst? (Vi kan modtage et åndeligt vidnesbyrd om Mormons Bog uden at kende alle detaljer om oversættelsen).
- Hvad har hjulpet jer til at få et vidnesbyrd om Mormons Bog?

Bed en studerende om at læse følgende udtalelse af præsident Gordon B. Hinckley:

»Først kom Moroni med pladerne, hvorfra Mormons Bog blev oversat. Hvor usædvanligt og bemærkelsesværdigt var det ikke. Josephs beretning om guldpladerne var fantastisk. Den var svær at tro på og let at udfordre. Kunne han have skrevet den ud fra sine egne evner? Her er den, mine brødre og søstre, hvor alle kan se den, røre den og læse den. Ethvert forsøg på at forklare dens oprindelse udover den, som han gav, er faldet fra hinanden. Han var stort set ulærd, og alligevel frembragte han på meget kort tid den oversættelse, som i udgivet form fylder over 500 sider ...

I alle disse år har kritikere prøvet at forklare den. De har talt imod den. De har latterliggjort den. Men den har overlevet dem alle, og dens indflydelse i dag er større end nogensinde tidligere i sin historie« (»En sten hugget ud af bjerget«, *Liahona*, nov. 2007, s. 85).

- Hvad ville I sige til en, som kæmper med at tro, at Mormons Bog er sand?

Bær vidnesbyrd om, at Mormons Bog er fremkommet ved Guds gave og kraft.

Lære og Pagter 17

De tre og de otte vidners vidnesbyrd

Forklar, at mens Joseph Smith oversatte Mormons Bog, fik han at vide, at Herren skulle kalde andre som vidner om denne fordums optegnelse (se 2 Ne 27:12-13; Eter 5:2-5). På dette tidspunkt udtrykte Oliver Cowdery, David Whitmer og Martin Harris alle et ønske om at være disse særlige vidner. Lære og Pagter 17 indeholder Herrens vejledning til disse mænd.

Få flere studerende til at skiftes til at læse højt fra Lære og Pagter 17:1-6. Bed klassen om at følge med og se, hvad Herren rådgav vidnerne til at gøre, når de havde set pladerne. Når de studerende har fortalt, hvad de har fundet, spørger du:

- Hvorfor tror I, disse mænd skulle vise tro som profeterne forud, inden Herren ville tillade, at de så pladerne?
- Hvilket ansvar havde disse vidner ifølge vers 3-5, når de havde set pladerne?
- Hvilket ansvar har vi, når Herren bekræfter sandheden af Mormons Bog for os? (De studerende bør identificere et princip som det følgende: **Når vi modtager et vidnesbyrd om sandheden, er det vores ansvar at vidne om det** (se også L&P 88:81). Du kan påpege, at dette princip er et eksempel på et mønster, som vi finder i skriften. »Et mønster er en plan, en model eller en standard, som kan blive brugt som vejledning, når man gentagende gange gør eller laver noget« (David A. Bednar, »Et reservoir af levende vand«, foredrag på Brigham Young University, 4. feb. 2007, s. 5, speeches.byu.edu).
- Hvordan kan et vidnesbyrd om sandheden demonstrere vores tro?

Bed en studerende om at læse højt fra Joseph Smiths beretning om hans oplevelse med de tre vidner:

»Martin Harris, David Whitmer, Oliver Cowdery og jeg gik ud i skoven, hvor vi gennem inderlig og ydmyg bøn forsøgte at modtage opfyldelsen af løfterne ... efter vores andet forsøg, uden at det lykkedes, foreslog Martin Harris, at han trak sig tilbage fra os, i den tro, som han udtrykte det, at hans tilstedeværelse var grunden til, at vi ikke modtog det, vi ønskede. Han trak sig derfor tilbage, og vi knælede på ny og havde ikke været fordybet i bøn i mange minutter, før englen Moroni stod foran os. I sine hænder bar han pladerne ... Han vendte siderne en efter en, så vi kunne se dem og tydeligt se indgravningerne derpå ... Vi hørte en stemme, der kom fra det skarpe lys over os, som sagde: »Disse plader er blevet åbenbaret ved Guds kraft, og de er blevet oversat ved Guds kraft. Oversættelsen af dem, som I har set, er korrekt, og jeg befaler jer at nedskrive, hvad I nu ser og hører.«

Jeg forlod nu David og Oliver og gik efter Martin Harris, som jeg fandt et stykke fra os, i færd med at bede inderligt. Han fortalte mig snart, at hans bønner ikke trængte igennem til Herren, og bad mig inderligt om at bede sammen med ham, så han også kunne opnå de samme velsignelser, som vi lige havde modtaget. Sammen bad vi derfor, og vi fik til sidst vore ønsker opfyldt, for inden vi havde afsluttet bønningen, åbnede dette samme syn sig for os, som jeg havde set tidligere, og jeg så og hørte på ny de samme ting, mens Martin Harris i det øjeblik udbrød, åbenbart ud af en begejstret glæde: »Det er nok, det er nok, mine øje har set, mine øjne har set.« (i *History of the Church*, 1:54-55).

Joseph vendte tilbage til familien Whitmers hjem og fortalte sine forældre: »Herren har vist pladerne til tre andre ud over mig, som nu også har set en engel vidne om sandheden af det, som jeg har sagt, for nu ved de selv, at jeg ikke har til hensigt at bedrage folk, og jeg føler, at jeg er blevet lettet for en kæmpe byrde på mine skuldre, som næsten var for tung for mig at bære, og det fryder min sjæl, at jeg ikke længere skal være helt alene i verden.« (i Lucy Mack Smith, *History, 1844-1845*, bog 8, s. 11, josephsmithpapers.org/paperSummarylucy-mack-smith-history-1844-1845).

- Hvad tror I, at Joseph Smith glædede sig over efter denne oplevelse? (Han var ikke længere alene om at være vidne til pladerne og den himmelske budbringer).

Forklar, at otte yderligere vidner ligeledes fik mulighed for at se pladerne.

Bed halvdelen af klassen om at læse »De tre vidners vidnesbyrd« og den anden halvdel om at læse »De otte vidners vidnesbyrd«, som begge findes på de indledende sider af Mormons Bog. Bed de studerende om at se efter betydningsfulde elementer i vidnernes oplevelser. Bed de studerende om at dele det, de har fundet frem til, når de har haft tid nok.

- Hvordan adskiller de tre vidners oplevelse sig fra de otte vidner? (De tre vidner hørte Guds stemme og så en engel, men rørte ikke pladerne. Joseph Smith viste pladerne til de otte vidner, og de fik lov til at røre dem. De otte vidner fik et mere fysisk vidne om pladernes virkelighed, mens de tre vidner havde en mere åndelig oplevelse).
- Hvorfor tror I, at det var så vigtigt at have flere vidner om fremkomsten af Mormons Bog?

Nogle af de studerende ved muligvis ikke, at alle de tre vidner og nogle af de otte vidner med tiden forlod Kirken. Bed en studerende læse følgende udtalelse af ældste Dallin H. Oaks fra De Tolv Apostles Kvorum højt:

»Hvis vidnesbyrdet fra de tre vidner om Mormons Bog skal måles i forhold til disse mulige indsigelser, så står deres vidnesbyrd meget stærkt ... Som det er velkendt, så blev hver eneste af disse tre vidner udelukket af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige på grund af uoverensstemmelser eller jalousi i forbindelse med andre kirkeledere ca. 8 år efter udgivelsen af deres vidnesbyrd ... Alligevel afveg ingen af disse vidner fra deres trykte vidnesbyrd eller sagde noget, som kunne kaste nogen skygge over dets sandhed – og det i hele resten af deres liv, som strakte sig fra 12 til 50 år efter deres udelukkelse.

Deres vidnesbyrd står endvidere uimodsagt af andre vidner. Vi kan forkaste det, men hvordan forklarer man, at tre mænd med en solid karakter forenede sig og fastholdt deres offentliggjorte vidnesbyrd hele livet igennem på trods af stor latterliggørelse og andre personlige ulemper? Ligesom Mormons Bog selv findes der ikke nogen bedre forklaring end den, som gives i selve vidnesbyrdet – den højtidelige erklæring fra gode og ærlige mænd, som fortalte det, som de så« (»Vidnet: Martin Harris«, *Liahona*, juli 1999, s. 41-42).

- Hvorfor tror I, at de tre vidners vidnesbyrd er blevet styrket ved det faktum, at de aldrig benægtede deres vidnesbyrd, selv efter de blev udelukket af Kirken? (Forklar, at Oliver Cowdery og Martin Harris blev gendøbt senere).

Henvis igen de studerende til Lære og Pagter 17:6, og fremhæv, at dette vers indeholder det størst mulige vidnesbyrd om Mormons Bogs sandfærdighed. Dette vers indeholder Guds eget vidnesbyrd, svoret med en ed om, at Mormons Bog er sand.

Bed de studerende forestille sig, at deres personlige vidnesbyrd om Mormons Bog kunne tilføjes til alle eksemplarer af Mormons Bog. Bed de studerende om at fortælle, hvad de ville inkludere i deres vidnesbyrd.

Bed de studerende om at bære deres vidnesbyrd om Mormons Bog for en anden inden næste lektion.

De studerendes læsemateriale

- Lære og Pagter 17; Joseph Smith – Historie 1:29-54.
- Neal A. Maxwell, »By the Gift and Power of God«, *Ensign*, jan. 1997, s. 36-41.

LEKTION 4

Mormons Bog – vores religions slutsten

Indledning

Mormons Bog er vores religions slutsten og bevis på, at Gud har gengivet Jesu Kristi evangelium til jorden i vore dage. Præsident Ezra Taft Benson (1899-1994) har sagt, at Mormons Bog er »slutstenen, når vi vidner om Kristus. Den er slutstenen i vores lære. Den er vidnesbyrdets slutsten«

(»Mormons Bog, vor religions slutsten«, *Stjernen*, jan. 1987, s. 3). Når de studerende styrker deres vidnesbyrd om Mormons Bog, bliver de styrket mod dem, som søger at modbevise dens ægthed.

Baggrundslæsning

- Ezra Taft Benson, »Mormons Bog, vor religions slutsten«, *Stjernen*, jan. 1987, s. 3-5.
- Jeffrey R. Holland, »Sikkerhed for sjælen«, *Liahona*, nov. 2009, s. 88-90.
- »Book of Mormon and DNA Studies«, Gospel Topics, [lds.org/topics](https://www.lds.org/topics).

Forslag til undervisningen

Lære og Pagter 17:6; 19:26; 20:5-12

Mormons Bog er bevis på, at Gud har gengivet sandheden i vore dage

Inden klassen begynder, skal du skrive følgende datoer og begivenheder på tavlen.

1820 • *Det første syn*

1823 • *Morons første besøg*

1829 • *Præstedømmet blev gengivet*

Juni 1829 • *Oversættelsen af Mormons Bog blev færdig*

6. april 1830 • *Kirken blev organiseret*

- Hvad kan vi lære af rækkefølgen i disse begivenheder om Mormons Bogs rolle i evangeliets gengivelse? (Mormons Bog skulle færdiggøres, inden Kirken kunne genoprettes. Den skulle spille en afgørende rolle i evangeliets udbredelse).

Forklar, at da Kirken blev organiseret i april 1830, var trykningen af Mormons Bog netop blevet færdig, og der havde været annoncer om, at bogen var til salg i mindre end to uger. Bed de studerende om at læse Lære og Pagter 20:8-12 for sig selv og se efter, hvad Mormons Bog indeholder, og hvad den beviser. Foreslå eventuelt, at de studerende markerer det, de finder. (*Bemærk:* I løbet af dette kursus kan du opfordre de studerende til at markere vigtige sandheder, som de finder i deres

skrifter). Mens de studerende læser, skal du skrive følgende ufuldstændige udsagn på tavlen:

Mormons Bog beviser for verden, at ...

Stil følgende spørgsmål, når de studerende har haft tid nok:

- Hvordan kan I fuldføre udsagnet på tavlen ud fra det, I har læst? (De studerende bruger måske andre ord, men vær sikker på, at de kommer frem til følgende sandhed: **Mormons Bog beviser for verden, at skrifterne er sande, at Gud inspirerer og kalder folk til at udføre sit værk i vore dage, og at Gud er den samme i dag, som han var i går**).
- Hvordan beviser Mormons Bog, at Gud inspirer og kalder folk til at udføre sit værk i vore dage?
- Hvilken viden får en person om profeten Joseph Smith, når vedkommende finder ud af, at Mormons Bog er sand?

Bed de studerende om at læse Lære og Pagter 17:6 og 19:26 for at se, hvad de to vers har til fælles.

- Hvad har disse to vers til fælles? (Herrens erklæring om sandfærdigheden af Mormons Bog).
- Hvilken værdi har det for jer at vide, at Herren har givet sit vidnesbyrd om sandfærdigheden af Mormons Bog?

Mormons Bog er vores religions slutsten

Skriv følgende sandhed på tavlen: **Mormons Bog er vor religions slutsten.**

- Hvad tror I, at denne udtalelse betyder?

Vis følgende udtalelse af præsident Ezra Taft Benson (1899-1994), og bed en studerende om at læse den højt:

»Der er tre måder, hvorpå Mormons Bog er vores religions slutsten. Den er slutstenen, når vi vidner om Kristus. Den er slutstenen i vores lære. Den er vidnesbyrdets slutsten« (»Mormons Bog, vor religions slutsten«, *Stjernen*, jan. 1987, s. 3).

Del klassen op i små grupper. Tildel hver gruppe et af følgende emner, som de skal drøfte: Hvordan er Mormons Bog »slutstenen, når vi vidner om Kristus«, hvordan er den »slutstenen i vores lære« og hvordan er den »vidnesbyrdets slutsten«? (Det kan være nødvendigt at give hvert emne til flere grupper). Giv hver gruppe en kopi af følgende uddelingsark og bed dem bruge udtalelsen, der passer til deres emne i deres drøftelse.

Mormons Bog – vor religions slutsten

»Slutstenen, når vi vidner om Kristus«

»Mormons Bog er slutstenen, når vi vidner om Jesus Kristus, der i sig selv er hovedhjørnestenen i alt, hvad vi foretager os. Med kraft og tydelighed bærer den vidnesbyrd om ham ... dens vidnesbyrd om Mesteren [er] klart, ufortyndet og fuld af kraft ... En stor del af den kristne verden forkaster i dag tanken om Frelserens guddommelighed. Man betvivler hans mirakuløse fødsel, hans fuldkomne levned og virkeligheden ved hans herlige opstandelse. Mormons Bog forkynder i enkle og utvetydige vendinger sandheden af alle disse lærdomme. Den giver os tillige den mest udtømmende forklaring på læren om forsoningen« (Ezra Taft Benson, »Mormons Bog, vor religions slutsten«, *Stjernen*, jan. 1987, s. 3).

»Vor religions slutsten«

»I Mormons Bog finder vi fylden af de lærdomme, der er nødvendige for frelse. Og de forklares enkelt og ligetil, så selv børn kan lære frelsens og ophøjelsens veje. Mormons Bog giver os så meget, som udvider vores forståelse for frelsens lære. Uden denne bog ville meget af det, der fremsættes i andre skrifter ikke være nær så enkelt og dyrebart« (Ezra Taft Benson, »Mormons Bog, vor religions slutsten«, *Stjernen*, jan. 1987, s. 4).

»Vidnesbyrdets slutsten«

»Sluttelig er Mormons Bog vidnesbyrdets slutsten. Ligesom hvælvingen styrter sammen, hvis slutstenen tages bort, således står og falder hele Kirken med Mormons Bogs sandfærdighed ... hvis Mormons Bog skulle være sand ... så må man godtage påstanden om genoprettelsen og alt, hvad deraf følger« (Ezra Taft Benson, »Mormons Bog, vor religions slutsten«, *Stjernen*, jan. 1987, s. 4).

Efter passende tid skal du bede grupperne om i klassen at fortælle det, de har talt om.

Afslut denne del af lektionen ved at bede dem om at dele deres følelser om Mormons Bog og fortælle, hvordan den har været en slutsten for deres vidnesbyrd.

Fjender gør sig anstrengelser for at modbevise Mormons Bog

Bed en studerende om at læse følgende udtalelse af ældste Jeffrey R. Holland fra De Tolv Apostles Kvorum højt:

»I [mere end 180] år er denne bog blevet undersøgt og angrebet, afvist og pillet fra hinanden, undersøgt og flået fra hinanden som ingen anden bog i moderne religionshistorie – måske som ingen anden bog i *noget* religiøs historie. Og den holder stadig. Mislykkede teorier vedrørende dens fremkomst er opstået, gentaget og forsvundet – fra Ethan Smith til Solomon Spaulding, til sindssyge paranoide og til listige genier. Ingen af disse ligeud sagt ynkelige svar om bogen har nogensinde modstået gennemgang, for *der er intet andet svar* end det, Joseph gav, som dens unge, ulærde oversætter. I dette synspunkt er jeg enig med min tipoldefar, som sagde det på denne måde: »Ingen ond mand ville være i stand til at skrive en bog som denne, og ingen god mand ville skrive den, medmindre den var sand, og han blev befalet af Gud til at gøre det.« (»Sikkerhed for sjælen«, *Liahona*, nov. 2009, s. 89).

- Hvorfor er det vigtigt at huske, at Kirkens nutidige fjender jævnligt forsøger at miskreditere Mormons Bog?
- Hvordan understøtter ældste Hollands tipoldefar sandfærdigheden af Mormons Bog?

Som et eksempel kan du forklare, at en måde, hvorpå Kirkens fjender i vore dage forsøger at miskreditere Mormons Bog, er ved hjælp af DNA-beviser at forsøge at stille spørgsmålstejn ved ethvert bindeled mellem Mormons Bog og indianerne i Amerika. Hvis de studerende har spørgsmål om dette emne, skal du opfordre dem til at læse artiklen »Book of Mormon and DNA Studies«, som kan findes på lds.org/topics.

Hold fast ved det, I ved, er sandt

Bed de studerende om at forestille sig, at en ven har fortalt, at vedkommende har hørt noget, som virker til at være i modstrid med sandfærdigheden af Mormons Bog.

- Hvilket råd ville I give denne ven?
- Hvordan kan jeres vidnesbyrd om, at Mormons Bog er sand, være jer en hjælp, når I bliver konfronteret med kritik af Mormons Bog?

Bed en studerende om at læse følgende udtalelse af ældste Jeffrey R. Holland fra De Tolv Apostles Kvorum højt:

»I tider med ... tvivl eller uroligheder, så stå fast på den grund, I allerede har vundet, selv hvis det område er begrænset ... Når de tider kommer og de problemer dukker op, hvoraf løsningen ikke er umiddelbart forestående, *så hold fast ved det I allerede ved og vær stærk indtil mere viden kommer*« (»Jeg tror«, *Liahona*, maj 2013, s. 93-94).

- Hvordan kan I anvende ældste Hollands udtalelse, når I møder spørgsmål om ægtheden af Mormons Bog? (De studerende kan give forskellige svar, men du bør sikre dig, at følgende princip står helt klart: **Når vi møder spørgsmål eller tvivl om noget i evangeliet, skal vi holde fast ved det, vi allerede ved er**

sandt og have tillid til, at vi enten kan finde et svar gennem yderligere studium, eller at Gud vil åbenbare svaret i fremtiden).

- Hvilke sandheder kender I allerede om Mormons Bog og de principper, den indeholder? Hvordan har I tilegnet jer denne kundskab?

Færdiggør lektionen ved at vise følgende udtalelse af præsident Ezra Taft Benson, og bed en studerende om at læse den højt:

»Alle sidste dages hellige bør gøre studiet af denne bog til en opgave for livet. Hvis ikke, bringer de deres sjæl i fare og forsømmer det, som skulle give åndelig og intellektuel mening i hele deres tilværelse. Der er forskel på den nyomvendte, hvis omvendelse bygger på Kristi klippe gennem studium af Mormons Bog og som holder fast ved jernstangen – og den, som ikke gør det« (»Mormons Bog er Guds ord«, *Stjernen*, maj 1988, s. 7).

- Hvordan har regelmæssigt studium af Mormons Bog beskyttet jer mod dem, som ønsker at ødelægge jeres tro?

Bær dit vidnesbyrd om sandfærdigheden af Mormons Bog. Bed de studerende om at overveje, hvilken indflydelse Mormons Bog har haft på deres liv. Bed dem overveje, hvad de kan gøre for at opprioritere studiet af Mormons Bog. Mind dem om Moronis løfte i Moroni 10:3-5, at de, som ønsker at styrke deres vidnesbyrd om Mormons Bog, kan gøre det ved at studere bogen og bede om dens sandhed.

De studerendes læsemateriale

- Lære og Pagter 17:6; 19:26; 20:5-12.
- Jeffrey R. Holland, »Sikkerhed for sjælen«, *Liahona*, nov. 2009, s. 88-90.

LEKTION 5

Præstedømmets gengivelse

Indledning

Den 15. maj 1829 viste Johannes Døber sig for Joseph Smith og Oliver Cowdery og gengav Det Aronske Præstedømme. Kort efter viste de fordums apostle Peter, Jakob og Johannes sig for Joseph og Oliver og gengav Det Melkisedekske Præstedømme. Det Melkisedekske Præstedømme har

myndighed over alle embeder i Kirken og forvalter alle åndelige anliggender. Denne lektion vil hjælpe de studerende til at forstå, hvordan Kirken fungerer under Det Melkisedekske Præstedømmes vejledning.

Baggrundslæsning

- Thomas S. Monson, »Præstedømmet – en hellig gave«, *Liahona*, maj 2007, s. 57-60.
- Dallin H. Oaks, »Præstedømmets nøgler og myndighed«, *Liahona*, maj 2014, s. 49-52.
- Larry C. Porter, »The Restoration of the Aaronic and Melchizedek Priesthoods«, *Ensign*, dec. 1996, s. 30-47.

Forslag til undervisningen

Joseph Smith – Historie 1:68-71; Lære og Pagter 13:1

Johannes Døber gengav Det Aronske Præstedømme

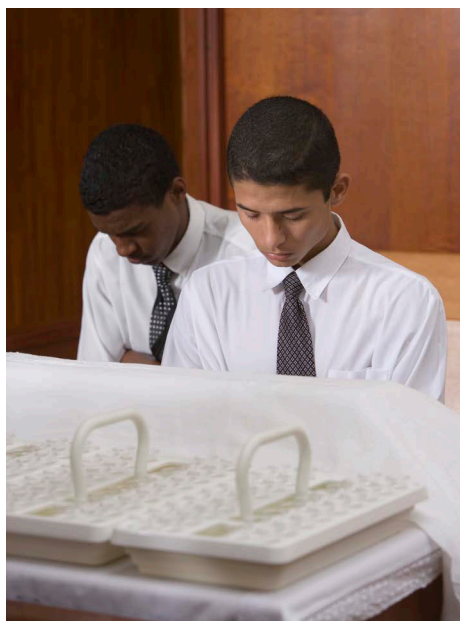
Vis et billede af en dåb (se En ung mand bliver døbt, *Evangelisk kunst*, 2009, nr. 103, se også LDS.org) og et billede, som viser, at nadveren bliver forrettet (se Velsignelse af nadveren, *Evangelisk kunst*, nr. 107; se også LDS.org). Bed de studerende om at beskrive, hvordan deres liv ville være anderledes, hvis de ikke havde adgang til disse hellige ordinancer. Mind de studerende om, at disse ordinancer repræsenterer nogle af de velsignelser, som vi modtager på grund af gengivelsen af Det Aronske Præstedømme.

Bed en studerende om at læse Joseph Smith – Historie 1:68 højt. Bed klassen om at følge med og identificere, hvad Joseph Smith og Oliver Cowdery gjorde, som ledte dem til at spørge Herren om dåb. Bed dem fortælle, hvad de har fundet frem til.

Bed en studerende om at læse Joseph Smith – Historie 1:69 højt. Påpeg, at ordene, som blev udtalt af Johannes Døber, også findes i Lære og Pagter 13. Spørg derpå klassen:

- Hvorfor var det nødvendigt for Joseph Smith og Oliver Cowdery at modtage præstedømmet fra en himmelsk budbringer? (Der fandtes ingen på jorden, som på det tidspunkt havde præstedømmets nøgler (se TA 1:5)).

Bed de studerende om at læse Joseph Smith – Historie 1:70-71 højt. Forklar, at disse vers tydeliggør, at profeten Joseph var den første til at bruge præstedømmet i denne uddeling. Nogle mennesker undrer sig over, hvorfor Johannes Døber ikke døbte Joseph Smith og Oliver Cowdery, og hvorfor de to mænd blev befalet at genoverdrage præstedømmet til hinanden. Du kan forklare, at selv om det var nødvendigt for en himmelske budbringer, som havde den rette præstedømmemyndighed, at gengive præstedømmets myndighed til jorden i en ny uddeling, så skulle alle jordiske ordinancer såsom dåb og ordination udføres af dødelige, så snart myndigheden var gengivet. Herudover betød Johannes Døbers instruktion om, at Joseph og Oliver skulle genoverdrage præstedømmet til hinanden, at »ordination og dåb [blev] anbragt i den rigtige rækkefølge« (Joseph Fielding Smith, *Lærdomme om frelse*, saml. Bruce R. McConkie, 1980, 3 bind, 3:82).

Skriv følgende spørgsmål på tavlen:

Hvordan hjælper Det Aronske Præstedømme os til at få adgang til velsignelserne i Jesu Kristi forsoning?

Opfordr de studerende til at overveje dette spørgsmål, mens de læser følgende udtalelse af ældste Dallin H. Oaks fra De Tolvs Apostles Kvorum højt:

»Hvad vil det sige, at Det Aronske Præstedømme holder »nøglerne til engles betjening« og til »evangeliet til omvendelse og dåb for syndsforladelse«? Betydningen findes i dåbens ordinance og nadveren. Dåb er til syndernes forladelse, og nadveren er en fornyelse af dåbens pagter og velsignelser. Begge bør først ske efter omvendelse ...

Ikke en eneste af [os] har levet uden synd efter [vores] dåb. Hvis der ikke var tilvejebragt et eller andet middel, så vi yderligere kunne blive rene efter dåben, ville hver eneste af os være fortabt med hensyn til det åndelige ...

Vi har fået befaling om at omvende os fra vore synder og komme til Herren med et sønderknust hjerte og en angerfuld ånd og nyde nadveren i overensstemmelse med de pagter, som er knyttet hertil. Når vi fornyr vore dåbspagter på denne måde, fornyr Herren vores dåbs rensende virkning ...

Vi kan ikke tilstrækkeligt stærkt fremhæve Det Aronske Præstedømmes betydning i dette. Alle disse vitale skridt for at kunne få forladelse for synd sker gennem dåbens frelsende ordinance og nadverens fornyende ordinance« (»Det Aronske Præstedømme og nadveren«, *Liahona*, jan. 1999, s. 43-44).

Bed de studerende om at fortælle, hvordan de har svaret på spørgsmålet på tavlen. Vidn om, at **Det Aronske Præstedømmes ordinancer gør det muligt for os at modtage Jesu Kristi forsonings velsignelser heriblandt dåb til syndernes forladelse.**

Joseph Smith – Historie 1:72; Lære og Pagter 84:19-22; 107:8, 18-19

Peter, Jakob og Johannes gengav Det Melkisedekske Præstedømme

Bed klassen om at følge med, mens en studerende læser Joseph Smith – Historie 1:72 højt. For at hjælpe de studerende til at udvide deres forståelse af versets indhold skal du forklare, at Joseph Smith og Oliver Cowdery kort efter Johannes Døbers besøg fik overdraget Det Melkisedekske Præstedømme af Peter, Jakob og Johannes. Dette skete i maj 1829 i nærheden af Susquehannafloden (se Larry C. Porter, »The Restoration of the Aaronic and Melchizedek Priesthoods«, *Ensign*, dec. 1996, s. 30-47). Da Kirken var blevet organiseret, modtog profeten andre åbenbaringer angående præstedømmets lære og formål. Præstedømmet er et hovedtema i Lære og Pagter.

Bed de studerende om at læse Lære og Pagter 84:19 og 107:8, 18-19 for sig selv og se efter vers, som beskriver Det Melkisedekske Præstedømmes myndighed. Foreslå eventuelt, at de studerende krydshenviser det, de finder i disse vers. (*Bemærk:* Krydshenvisning er et skriftstudieredskab, der kan give yderligere informationer om og indsigt i de vers, som studeres). Efter en passende tid beder du de studerende om at fortælle, hvad de har lært om Det Melkisedekske Præstedømme. Mens de svarer, skriver du følgende vendinger på tavlen:

Forvalter evangeliet

Besidder nøglen til rigets hemmeligheder

Besidder nøglen til kundskaben om Gud

Besidder nøglerne til alle de åndelige velsignelser i Kirken

Besidder nøglerne til modtagelse af åbenbaring

Besidder nøgler til at kommunikere med himmelske hærskarer og døøle med Faderen og Sønnen

Du kan sammenfatte svarene på tavlen ved at lægge vægt på følgende sandhed:

Det Melkisedekske Præstedømme har nøglerne til alle Kirkens ordinancer og åndelige velsignelser. For at hjælpe de studerende til bedre at forstå vendingerne på tavlen skal I tale om nogle eller alle af følgende spørgsmål:

- Hvordan forvalter Det Melkisedekske Præstedømme evangeliet? (L&P 84:19). (Svarene kan omhandle forvaltning af bestemte ordinancer samt at lede og styre Kirken).
- Hvad tror I, det betyder, at Det Melkisedekske Præstedømme »besidder nøglen til rigets hemmeligheder«? (L&P 84:19). (Du kan forklare, at »Guds hemmeligheder er åndelige sandheder, som kun kendes ved åbenbaring« (Guide til Skrifterne, »Guds hemmeligheder«, scriptures.lds.org)). Nogle andre hemmeligheder, som dette vers henviser til, er tempelordinancerne, som snart skulle åbenbares for Joseph Smith, og det faktum, at de skal forvaltes gennem Det Melkisedekske Præstedømmes myndighed. I templet kan værdige medlemmer lære nogle af »Guds hemmeligheder«, mens de deltager i de ordinancer, som forvaltes der, og holder de tilhørende pagter).
- Hvordan kan Det Melkisedekske Præstedømme hjælpe os med at opnå »kundskaben om Gud«? (L&P 84:19). (Vi får kundskab om Gud, når vi deltager i ordinancer, som udføres af Det Melkisedekske Præstedømme).

Som hjælp til, at de studerende forstår vendingen »kundskaben om Gud«, kan du læse følgende udtalelse af præsident James E. Faust (1920-2007) fra Det Første Præsidentskab:

»Hvad er nøglen til kundskaben om Gud, og kan nogen opnå den? Uden præstedømmet kan der ikke være nogen fylde af kundskaben om Gud. Profeten Joseph Smith sagde: Det Melkisedekske Præstedømme »er den kilde, gennem hvilken al kundskab, lærdom, frelsesplanen og enhver betydningsfuld sag åbenbares fra himlen« (*Kirkens præsidenters lærdomme: Joseph Smith, 2007, s. 197-198*)« (»Nøglen til kundskaben om Gud«, *Liahona*, nov. 2004, s. 52).

Bed en studerende om at læse Lære og Pagter 84:20-47. Bed klassen følge med og se efter de åndelige velsignelser, der kommer gennem Det Melkisedekske Præstedømme, og som kan nydes af alle medlemmer af Kirken. Stil dernæst følgende spørgsmål:

- Hvilke andre ordinancer forrettes udelukkende gennem Det Melkisedekske Præstedømmes myndighed? (Bekræftelse, overdragelse af Det Melkisedekske Præstedømme, tempelordinancer, velsignelse af spædbørn, salvelse af de syge, patriarkalske velsignelser og indsættelse af en person i en kaldelse).
- Hvordan kan præstedømmets ordinancer hjælpe en person til at opleve »guddommelighedens kraft«, altså kraften til at blive som Gud?
- Hvordan kan Det Melkisedekske Præstedømmes ordinancer berede os til at se Guds ansigt?
- Hvordan har præstedømmets ordinancer hjulpet jer til at blive mere som Gud?

- Hvilke andre oplevelser har bidraget til jeres påskønnelse af og vidnesbyrd om præstedømmet?

Overvej at bære dit eget vidnesbyrd om velsignelserne ved præstedømmet. Opfordr de studerende til at overveje, hvad de kan gøre for at tilpasse deres liv til den vejledning, der kommer fra deres præstedømmeledere.

De studerendes læsemateriale

- Joseph Smith – Historie 1:68-72; Lære og Pagter 13:1; 84:18-22; 107:1-19.
- Thomas S. Monson, »Præstedømmet – en hellig gave«, *Liahona*, maj 2007, s. 57-60.

LEKTION 6

Organiseringen af Kirken

Indledning

I en åbenbaring til profeten Joseph Smith befalede Herren, at hans kirke skulle organiseres den 6. april 1830 (se L&P 20, overskriften; L&P 20:1). Denne åbenbaring gav også medlemmerne en større forståelse for Frelserens mission og lære. I en åbenbaring i Lære og Pagter 1:30 identificerede

Herren den genoprettede kirke som den »eneste sande kirke og levende kirke på hele jordens overflade«, hvilket fremhæver den vigtige rolle, Kirken spiller i de sidste dage og i vores liv.

Baggrundslæsning

- Henry B. Eyring, »Den sande og levende kirke«, *Liahona*, maj 2008, s. 20-24.
- »Organiseringen af Jesu Kristi Kirke«, kapitel 6 i *Kirkens historie i tidernes fylde*, 2. udg., Kirkens Uddannelsessystem, 2002, s. 68-69.
- Boyd K. Packer, »Den eneste sande kirke«, *Stjernen*, oktoberkonferencen 1985, s. 63-65.
- Jeffrey G. Cannon, »Build Up My Church: D&C 18, 20, 21, 22«, *Revelations in Context series*, 3. jan. 2013, history.lds.org.

Forslag til undervisningen

Lære og Pagter 20:1-3

Genoprettelsen af Jesu Kristi kirke

Indled lektionen med at bede de studerende om at beskrive, hvad de ved om den kirke, som blev organiseret af Jesus Kristus i tidsperioden for Det Nye Testamente. Spørg dernæst:

- Hvad tror vi, der skete med Jesu Kristi kirke efter apostlenes død?
- Hvordan forklarer dette behovet for en genoprettelse af Jesu Kristi kirke?

Bed en studerende om at læse følgende udtalelse højt, mens klassen lytter efter, hvordan organiseringen af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige gengav vigtige elementer i den kirke, der blev organiseret af Jesus Kristus på Det Nye Testaments tid.

»Den 6. april 1830, blot elleve dage efter Mormons Bog blev udbudt til salg, samledes en gruppe på omkring 60 personer i Peter Whitmer seniors bjælkehytte i Fayette i New York. Der grundlagde Joseph Smith officielt Kirken, som senere ved åbenbaring fik navnet Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige (se L&P 115:4). Det var en glædelig begivenhed, hvor Ånden var stærkt til stede. Nadveren blev omdelt, troende blev døbt, Helligåndsgaven blev overdraget, og mænd blev ordineret i præstedømmet. I en åbenbaring modtaget under mødet udpegede Herren Joseph Smith som Kirkens leder: »[S]eer, oversætter, profet, Jesu Kristi apostel og ældste i kirken ved Gud Faderens vilje og jeres Herre Jesu Kristi nåde« (L&P 21:1). Jesu Kristi Kirke var igen grundfæstet på jorden« (*Kirkens præsidenters lærdomme: Joseph Smith, 2007, s. 10*).

Bed de studerende om at beskrive nogle af de elementer i den genoprettede Jesu Kristi kirke, som kan sammenlignes med dem i kirken på Det Nye Testaments tid.

Forklar, at det kan være en hjælp at læse afsnitsindledningerne, når de læser Lære og Pagter. Dette bidrager til at forstå åbenbaringernes historiske sammenhæng. Bed en studerende om at læse afsnitsindledningen til Lære og Pagter 20 højt. (Du kan påpege, at der i den engelske 2013-udgave af Lære og Pagter blev tilføjet nogle informationer, som ikke fandtes i 1981-udgaven af afsnitsindledningen). Bed en anden studerende om at læse Lære og Pagter 20:1-3 højt. Bed klassen følge med og se efter detaljer om evangeliets gengivelse. Spørg:

- Hvilke sandheder om evangeliets gengivelse undervises der i disse vers i? (En af de sandheder, som de studerende bør identificere, er, at **Joseph Smith blev kaldet af Gud og befalet at organisere Jesu Kristi kirke**).

Læs følgende udtalelse af præsident Gordon B. Hinckley (1910-2008):

»Joseph Smith og hans fæller [mødtes] i en beskeden bjælkehytte på Peter Whitmers gård i den stille landsby Fayette i staten New York og organiserede Kristi kirke ...

Fra de oprindelige seks medlemmer er der kommet en enorm familie af tilbedere ... Fra den stille landsby er kommet en bevægelse, som i dag er spredt ud over 160 nationer over hele jorden ... Det er en usædvanlig udvikling. Flere medlemmer af Kirken bor uden for dette land end i det. Dette er også bemærkelsesværdigt. Ingen anden kirke, som er fremkommet i USA, er vokset så hurtigt eller blevet så udbredt ... Det er et fænomen uden fortilfælde« (»Kirken går fremad«, *Liahona*, juli 2002, s. 4).

- Hvad er bemærkelsesværdigt ved Kirkens hurtige vækst i de sidste dage?
- Hvordan kan vi som enkeltpersoner hjælpe Herrens kirke vokse i vore dage?

Lære og Pagter 20:17-37, 68-69

Læresætningerne i Jesu Kristi kirke og døbte medlemmers pligter

Forklar, at afsnit 20 i Lære og Pagter var kendt af de første kirkemedlemmer som Kirkens forordninger og pagter. Dette afsnit indeholder mange af Herrens instruktioner om læresætningerne i Jesu Kristi kirke og dens medlemmers pligter. Denne åbenbaring blev læst højt ved nogle af de første konferencer i Kirken.

Bed de studerende om at forestille sig, at de er nye medlemmer af Kirken i 1830, og at de ønsker at vide, hvad de skal tro som medlemmer af Jesu Kristi kirke. Bed den ene halvdel af klassen om for sig selv at læse Lære og Pagter 20:17-28, og den anden halvdel om at læse vers 29-36, mens de ser efter læresætninger, der er vigtige at vide for alle medlemmer af Herrens genoprettede kirke. Du kan foreslå, at de markerer det, de finder.

Bed de studerende fortælle de sandheder, de har fundet, og forklare, hvorfor hver sandhed er af betydning for dem, når de har haft tid nok. Overvej at skrive følgende sandhed på tavlen: **Gennem åbenbaring tydeliggør Herren læresætninger og principper, som hans evangelium er grundlagt på.**

Bed den ene del af klassen om at læse Lære og Pagter 20:37 og se efter de krav, der er til dem, som ønsker at blive døbt. Bed den anden halvdel af klassen om at læse Lære og Pagter 20:68-69 og se efter Herrens forventninger til os efter dåben. Påpeg, at instruktionerne i disse vers giver Kirkens medlemmer et klart mønster, som de skal følge.

Drøft følgende spørgsmål med din klasse:

- Hvad skal en person vise, inden vedkommende bliver døbt? (De studerende bør finde frem til følgende: **Inden folk bliver døbt, skal de være ydmyge, angrende, villige til at påtage sig Jesu Kristi navn og fast besluttet på at tjene ham til enden**).
- Hvad forventer Herren, at vi skal gøre efter dåben? (De studerende kan komme med forskellige svar, men de bør give udtryk for følgende sandhed: **Efter dåben viser vi Herren vores værdighed ved gudelig vandel og tale**).
- Hvad tror I, det betyder at vise »gudelig vandel og tale«? (L&P 20:69).
- Hvorfor bliver Kirkens medlemmer velsignet ved at »vandre[] i hellighed«? (L&P 20:69).

Hvis der er tid, kan du påpege, at Kirkens læresætninger og skikke, som findes i Lære og Pagter 20, også er beskrevet i Mormons Bog, hvilket hjælper os til at forstå, at Jesu Kristi kirke grundlæggende har været den samme i alle uddelinger. Eksempelvis er læresætningerne beskrevet i Lære og Pagter 20:17-36 også beskrevet i Mormons Bog. På samme måde er ordinancerne og skikkene fra Lære og Pagter 20:73-80 også beskrevet i Mormons Bog.

Lære og Pagter 1:30

Den »eneste sande og levende kirke«

Forklar, at mange i vore dage tror, at alle kirker er sande og nyder den samme anseelse i Guds øjne. Men omtrent halvandet år efter organiseringen af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige gav Herren en vigtig beskrivelse af Kirken. Bed de studerende om at læse Lære og Pagter 1:30 for sig selv. Spørg dernæst:

- Hvordan beskrev Herren den genoprettede kirke? (De studerende bør udtrykke følgende sandhed: **Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige er den eneste sande og levende kirke på jorden**).
- Hvad betyder det, at Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige er »den eneste sande og levende kirke« på jorden? (Inden de svarer, kan du minde dem om, at denne læresætning ikke har til hensigt at støde andre).

Vis følgende udtalelser af præsident Henry B. Eyring fra Det Første Præsidentskab og ældste David A. Bednar fra De Tolv Apostles Kvorum, og bed en studerende om at læse dem højt. Bed resten af klassen om at følge med og se efter, hvorfor Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige er betegnet som den »eneste sande og levende kirke«.

»Dette er den sande kirke, den eneste sande kirke, fordi præstedømmenøglerne findes i den. Kun i denne kirke har Herren placeret magten til at besege på jorden og til at besege i himlen, som han gjorde på apostlen Peters tid. De nøgler blev gengivet til Joseph Smith, som derpå blev bemyndiget til at overdrage dem til medlemmerne af De Tolv Kvorum« (Henry B. Eyring, »Den sande og levende kirke«, *Liahona*, maj 2008, s. 20).

»Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige er »den eneste sande og levende kirke på hele jordens overflade« (L&P 1:30). Denne genoprettede kirke er sand, fordi det er Frelserens kirke; han er »vejen og sandheden og livet« (Joh 14:6). Og det er en levende kirke på grund af Helligåndens virke og gaver« (David A. Bednar, »Modtag Helligånden«, *Liahona*, nov. 2010, s. 97).

- Hvordan adskiller Kirken og de sandheder, som nævnes af præsident Eyring og ældste Bednar, sig fra andre kirker på jorden? (Det er Frelserens kirke, den virker gennem Helligåndens virke og gaver, og præstedømmets nøgler findes i den. Foreslå eventuelt, at de studerende skriver nogle af disse ideer i margenen i deres skrifter ud for Lære og Pagter 1:30).

Forklar, at præsident Boyd K. Packer fra De Tolv Apostles Kvorum citerede fra Lære og Pagter 1:30 og derefter forklarede, hvorfor denne gudgivne beskrivelse af Kirken er så vigtig. Bed en studerende om at læse følgende udtalelse af præsident Packer højt:

»Læren er sand, den er logisk. Det modsatte er ulogisk ...

Det er ikke os, der har opfundet læren om den eneste sande kirke. Den kommer fra Herren. Uanset hvilken opfattelse andre har af os, hvor indbildske de synes, vi er, og hvilken kritik de retter imod os, så må vi undervise i denne lære til alle, som vil lytte ...

Vi hævder ikke, at de andre kirker ingen sandhed har. Herren har sagt, at de har en »form for gudfrygtighed«. Omvendte til Kirken kan medbringe alle de sandheder, de har, og føje flere til« (»Den eneste sande kirke«, *Stjernen*, oktoberkonferencen 1985, s. 64-65).

- Hvordan tydeliggør denne læresætning behovet for genoprettelsen?

Bed de studerende om at forklare, hvordan enkeltpersoner kan vide for sig selv, at Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige er sand.

De studerendes læsemateriale

- Lære og Pagter 1:30; 20:1-3, 17-37, 68-69.
- Henry B. Eyring, »Den sande og levende kirke«, *Liahona*, maj 2008, s. 20-24.

LEKTION 7

Forkyndelse af det evigtvarende evangelium

Indledning

Lære og Pagter indeholder åbenbaringer fra Herren til bestemte kirkemedlemmer gennem profeten Joseph Smith med befalinger til medlemmerne om at omvende sig og indsamle hans udvalgte. Kirken voksede hurtigt, da missionærer blev kaldet af profeten Joseph Smith og blev

redskaber i Herrens hænder. Kirkens medlemmer i dag modtager velsignelserne ved missionering, når de anerkender og opfylder deres ansvar med at hjælpe i forkyndelsen af evangeliet.

Baggrundslæsning

- Neil L. Andersen, »Det er et mirakel«, *Liahona*, maj 2013, s. 77-80.
- L. Tom Perry, »Før sjæle til mig«, *Liahona*, maj 2009, s. 109-112.

Forslag til undervisningen

Lære og Pagter 29:4-7; 33:2-7

Herren kalder tjenere til at hjælpe med indsamlingen af sine børn

Vis følgende udtalelse af præsident Gordon B. Hinckley (1910-2008), og bed en studerende om at læse den højt:

»Missionering er Kirkens hjerteblod. Det er den vigtigste måde, hvorved den vokser. Det er på grund af denne tjeneste, at Kirken ... har nået sin nuværende størrelse« (»Missionering«, *Første verdensomspændende oplæringsmøde for ledere*, 11. jan. 2003, s. 17).

- Hvordan kan missionering efter jeres mening betegnes som »Kirkens hjerteblod«?

Forklar, at enkeltpersoner tidligt i genoprettelsen ofte bad profeten søge åbenbaringer på deres vegne for at hjælpe dem med at vide, hvad de kunne gøre for at bidrage til Herrens værk. Nogen gange blev disse åbenbaringer modtaget for en enkelt person og andre gange for flere ad gangen. Forklar, at Lære og Pagter 33 er et eksempel på en åbenbaring, der blev modtaget på vegne af to personer: Ezra Thayer (eller Thayre) og Northrop Sweet.

Lad et par studerende skiftes til at læse højt fra Lære og Pagter 33:2-7. Bed klassen om at følge med og se efter ord, vendinger eller symboler, som Herren brugte, der kan anvendes om vores rolle som missionærer, og som fremhæver vigtigheden af at forkynde evangeliet i de sidste dage.

- Hvilke symboler anvendte Herren? (Mens de studerende svarer, kan du eventuelt skrive deres svar på tavlen).
- Hvordan illustrerer disse symboler vores rolle som missionærer og fremhæver vigtigheden af at forkynde evangeliet?

Bed de studerende læse vers 6 grundigt og finde ud af, hvad der opnås, når vi forkynder evangeliet for andre. Bed dem dernæst om med andre ord at fortælle, hvad de har fundet frem til. (De studerende bruger måske andre ord, men de bør komme frem til følgende princip: **Når vi forkynder Jesu Kristi evangelium for andre, bidrager vi til indsamlingen af Herrens udvalgte.** Du kan eventuelt fortælle, at Ezra Thayer efter denne åbenbaring fyldte sin lade med folk, som ønskede at høre Joseph Smith og andre forkynde evangeliet (*Documents, Volume 1: July 1828–June 1831*, bind 1 af serien Documents fra *The Joseph Smith Papers*, 2013, s. 206)).

Fortæl de studerende om følgende definition af Israels indsamling af ældste Bruce R. McConkie (1915-1985) fra De Tolv Apostles Kvorum:

»Israels indsamling består i at tro og acceptere og leve i overensstemmelse med alt, hvad Herren engang gav sit udvalgte folk ... Den består i at efterleve evangeliet, tilslutte sig Kirken og lade sig indlemme i riget« (*A New Witness for the Articles of Faith*, 1985, s. 515).

Bed en studerende om at læse følgende beretning højt om nogle af de første missionærer, som blev kaldet efter Kirkens organisering. Bed klassen om at lytte efter, hvordan disse missionærer fik fremgang med at indsamle nogle af Herrens udvalgte.

»[I efteråret 1830] åbenbarede Herren for Joseph Smith, at Oliver Cowdery, Peter Whitmer jun., Parley P. Pratt og Ziba Peterson skulle »drage ud til lamanitterne og prædike mit evangelium for dem« (L&P 28:8; 30:5-6; 32:1-3). Disse missionærer rejste omkring 2400 km og forkyndte kortvarigt blandt forskellige indianerstammer ... Alligevel havde missionærerne størst fremgang, da de gjorde holdt i Kirtlandområdet i Ohio. Der døbte de ca. 130 omvendte, hovedsagelig blandt Sidney Rigdons menighed af reformerede baptister, og dette blev således indledningen til det, der skulle blive et indsamlingssted for hundredvis af kirkemedlemmer det følgende år. Missionærerne fandt også nogle omvendte blandt nybyggerne i Jackson County i Missouri, hvor byen Zion senere skulle grundlægges« (*Kirkens præsidenters lærdomme: Joseph Smith*, 2007, s. 149; se også Richard Dilworth Rust, »A Mission to the Lamanites: D&C 28, 30, 32«, *Revelations in Context series*, history.lds.org).

Forklar, at disse dåb i det nordlige Ohio mere end fordoblede Kirkens medlemskab på det tidspunkt.

Bed de studerende om at læse Lære og Pagter 29:4-7 for sig selv og se efter en beskrivelse af »Herrens udvalgte«.

- Hvordan beskrev Frelseren sine udvalgte?

Forklar de studerende, at beretningen om de første missionærer, som tjente uden for Nordamerika, omfatter et dramatisk eksempel på, hvordan Herren bruger sine tjenere til at indsamle sine udvalgte. Bed en studerende om at læse følgende sammenfatning højt. Bed klassen om at følge med og lytte efter profeten Joseph Smiths råd til ældste Heber C. Kimball (1801-1868).

»Heber C. Kimball, et medlem af De Tolvs Kvorum, berettede: »Omkring den første dag i juni 1837 kom profeten Joseph til mig, mens jeg sad i ... templet i Kirtland, og han hviskede til mig: »Bror Heber, Herrens Ånd har hvisket til mig: »Lad min tjener Heber tage til England og forkynde mit evangelium og åbne døren til frelse i denne nation.« Ældste Kimball blev overvældet ved tanken om et sådant foretagende: »Jeg følte selv, jeg var en af Guds allersvageste tjenere. Jeg spurgte Joseph, hvad jeg skulle sige, når jeg kom dertil. Han bad mig henvende mig til Herren, så ville han vejlede mig og tale gennem mig ved den samme ånd, som [ledte] ham.«

Profeten uddelte også kaldelser til Orson Hyde, Willard Richards og Joseph Fielding i Kirtland og til Isaac Russell, John Snyder og John Goodson i Toronto i Canada. Disse brødre skulle af sted sammen med ældste Kimball på hans mission i England. De samledes i New York City og sejlede med skibet *Garrick* til Storbritannien den 1. juli 1837. Denne første mission uden for Nordamerika førte til, at ca. 2000 blev omvendt til Kirken i løbet af missionærernes første år i England. Ældste Kimball skrev glad til profeten: »Ære til Gud, Joseph, Herren er med os i nationerne!«

Endnu en apostolsk mission til Storbritannien, som omfattede de fleste af De Tolv under Brigham Youngs ledelse, blev ledt af profeten fra Nauvoo. De Tolv rejste i efteråret 1839 og ankom til England i 1840. Der påbegyndte de et arbejde, som i løbet af 1841 medførte, at over 6000 blev omvendt til Kirken« (*Kirkens præsidenters lærdomme: Joseph Smith, s. 325-326*).

- Hvilket råd fik Heber C. Kimball af profeten Joseph Smith?
- Beskriv et tidspunkt, hvor I oplevede Herrens hjælp i jeres bestræbelser på at forkynde evangeliet.

Lære og Pagter 4:1-7; 18:10-16; 31:1-12; 34:5-6; 39:20-23; 88:81

Den, der er blevet advaret, skal advare sin næste

Forklar, at Lære og Pagter gentagne gange minder Kirkens medlemmer om deres ansvar for og velsignelserne ved at missionere. Vores ansvar med at forkynde evangeliet for andre er et velkendt mønster og tema i de åbenbaringer, som findes i Lære og Pagter. Når læserne lærer at genkende mønstre og temaer, kan de i højere grad tage for sig af Kristi ord (se David A. Bednar, »Et reservoir af levende vand«, foredrag på Brigham Young University, 4. feb. 2007, s. 6, speeches.byu.edu).

Bed de studerende om at læse Lære og Pagter 88:81 for sig selv og derefter med deres egne ord sammenfatte, hvordan det passer på nutidens kirkemedlemmer. (Et svar, som de studerende kan give, er, at **alle, der har antaget Jesu Kristi evangelium, har pligt til at forkynde det for andre**).

Vis følgende skema eller skriv det på tavlen. Del klassen op i tre grupper, og giv hver gruppe et af følgende skriftsteder. Bed de studerende om at læse deres tildelte vers og se efter ansvar og løfter i forbindelse med forkyndelse af evangeliet.

	<i>Ansvar</i>	<i>Velsignelser</i>
Lære og Pagter 4:1-7		
Lære og Pagter 18:10-16		
Lære og Pagter 31:1-12		

Bed de studerende om at fortælle, hvad de har fundet, når de har haft tid nok.

Vis følgende udtalelse af ældste David A. Bednar fra De Tolv Apostles Kvorum, og bed en studerende om at læse den højt. Bed klassen om at lytte efter ældste Bednars beskrivelse af vores personlige ansvar med at forkynde evangeliet.

»Jesu Kristi hengivne disciple har altid været og vil altid være tapre missionærer. En missionær er en, der følger Kristus, og som vidner om ham som Forløseren, og forkynder hans evangeliums sandheder.

Jesu Kristi Kirke har altid været og vil altid være en missionerende kirke. De enkelte medlemmer af Frelserens kirke har påtaget sig den højtidelige forpligtelse at hjælpe med at opfylde det guddommelige påbud, som Herren gav til sine apostle, som der står i Det Nye Testamente:

»Gå derfor hen og gør alle folkeslagene til mine disciple, idet I døber dem i Faderens og Sønnens og Helligåndens navn,

og idet I lærer dem at holde alt det, som jeg har befalet jer. Og se, jeg er med jer alle dage indtil verdens ende« (Matt 28:19-20).

Sidste dages hellige tager dette ansvar om at undervise alle folk i alle lande om Herren Jesus Kristus og hans gengivne evangelium meget alvorligt ...

Vi føler i sandhed et højtideligt ansvar for at bringe dette budskab ud til ethvert folkeslag, stammer, tungemål og folk« (»Kom og se«, *Liahona*, nov. 2014, s. 107).

- Hvorfor bør medlemmer af Frelserens kirke se missionering som en højtidelig forpligtelse?

Vis følgende udtalelse af ældste L. Tom Perry fra De Tolv Apostles Kvorum, og bed en studerende om at læse den højt. Bed klassen om at følge med og grunde over, hvorfor de burde overveje at blive bedre til at forkynde evangeliet.

»Evangeliet er centreret omkring vor Herre og Frelseres forsoning. Forsoningen giver os kraften til at vaske synder væk, til at helbrede og give evigt liv. Alle forsoningens velsignelser, som ikke kan vejes og måles, kan kun gives til dem, som efterlever principperne og modtager evangeliets ordinancer – tro på Jesus Kristus, omvendelse, dåb, modtage Helligånden og holde ud til enden. Vores store missionærbudskab til verden er, at menneskeheden bliver inviteret til at blive

reddet og til at komme ind i den gode hyrdes, ja, Jesu Kristi fold.

Vores missionærbudskab bliver styrket af viden om genoprettelsen. Vi ved, at Gud taler til sine profeter i dag, lige som han gjorde forud. Vi ved også, at hans evangelium forvaltes med det gengivne præstedømmes magt og myndighed. Intet andet budskab har så stor evig betydning for alle, som lever på jorden i dag« (»Før sjæle til mig«, *Liahona*, maj 2009, s. 110-111).

- Hvorfor tror I, at vi hver især bør blive flittigere til at forkynde evangeliet? (Svarene bør omfatte følgende: **Når vi fortæller andre om evangeliet, tilbyder vi dem adgang til Jesu Kristi forsonings velsignelser**).

Bed de studerende om at læse Lære og Pagter 34:5-6; 39:20-23 og se efter andre vigtige årsager til, at Herren har befalet os at forkynde evangeliets budskab for andre. (De studerende bruger måske andre ord, men de bør komme frem til følgende sandhed: **Når vi forkynder Jesu Kristi evangelium for andre, bidrager vi til indsamlingen af Herrens udvalgte**).

- Hvordan motiverer en forståelse af evangeliets evige betydning jer til at dele det med andre, som ikke tilhører vores tro?
- Beskriv en oplevelse, som du har haft med at forkynde evangeliets budskab for andre.

Giv de studerende nogle minutter til at overveje og nedskrive, hvad de kan gøre for at deltage i forkyndelsen af evangeliet. De kunne for eksempel skrive navnet på en, de kender, som endnu ikke er medlem af Kirken, og forpligte sig til at forkynde evangeliet for den person. Bed nogle få studerende om at fortælle om deres planer. Opfordr dem til at handle på enhver tilskyndelse, som de har modtaget, og bede dagligt om en mulighed for at forkynde evangeliet for andre.

De studerendes læsemateriale

- Lære og Pagter 4:1-7; 18:10-16; 29:4-7; 31:1-12; 33:2-7; 34:5-6; 39:20-23; 88:81.
- Neil L. Andersen, »Det er et mirakel«, *Liahona*, maj 2013, s. 77-80.

LEKTION 8

Indsamlingen af Israel i de sidste dage

Indledning

Mindre end et år efter, at Kirken blev organiseret, befalede Herren, at de hellige skulle indsamles i Ohio (se L&P 37:3). Siden da er sidste dages hellige blevet indsamlet forskellige steder, når de har ønsket at følge den levende profet og

etablere et sikkert sted at være. I denne lektion vil de studerende lære, at Herren indsamler sit folk for at styrke dem og forberede dem til at modtage større velsignelser, heriblandt templets velsignelser (se L&P 84:4).

Baggrundslæsning

- Russell M. Nelson, »Indsamlingen af det spredte Israel«, *Liahona*, nov. 2006, s. 79-82.

Forslag til undervisningen

Lære og Pagter 38:31-33; 39:15; 95:8; 110:9

Kaldet om at forsamles i Ohio

Vis kortet »Udsnit af New York, Pennsylvania og Ohio i USA« (kort 3), som findes bagest i Lære og Pagter eller et andet kort over området.

Bed de studerende om at identificere generelle steder for de følgende vigtige begivenheder for genoprettelsen: Det første syn (Manchester i New York), præstedømmets gengivelse (Harmony i Pennsylvania) og organiseringen af Kirken (Fayette i New York).

Bed derpå et par studerende om at skiftes til at læse højt fra følgende udtalelse:

»Sidney Rigdon, som tidligere var præst og nu nyt medlem af Kirken i Kirtland-området, samt en ven, Edward Partridge, der ikke var medlem, var ivrige efter at møde profeten og lære mere om

Kirkens lærdomme. I december 1830 rejste de mere end 400 kilometer til Fayette i New York for at besøge Joseph Smith. De bad ham om at søge Guds vilje med hensyn til dem selv og de hellige i Kirtland. Som svar åbenbarede Herren, at de hellige i New York skulle »samles i Ohio« (L&P 37:3). Ved den tredje og sidste af Kirkens konferencer i New York, som blev afholdt på Whitmers gård den 2. januar 1831, gentog Herren dette direktiv, [at Kirkens medlemmer skulle flytte til Ohio] ... Dette var de helliges første kald til at samles i denne uddeling ...

68 medlemmer af Kirken var på vej til Ohio fra Colesville i midten af april 1831. På samme måde var 80 hellige fra Fayette gren og 50 fra Manchester gren også lydige mod Herrens befaling, og de forlod deres hjem tidligt i maj måned i 1831 ... Midt i maj havde alle Kirkens grene fra New York været i stand til at rejse med skib over Lake Erie til Fairport Harbor i Ohio, hvor de blev hentet af andre hellige og fulgt til deres mål i Kirtland og Thompson. Den store indsamling af sidste dages Israel var begyndt« (*Vores arv: En kort beretning om Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige*, 1996, s. 17-19).

Bed en studerende om at læse Lære og Pagter 38:31-33 højt. Bed klassen følge med og finde ud af hvordan, de hellige ville blive velsignet, hvis de adlød befalingen om at samles i Ohio. (De studerende bør identificere fire velsignelser: (1) de kunne »undgå fjendens magt«, (2) de ville »blive samlet hos [Gud] som et retfærdigt folk«, (3) de ville modtage Guds lov og (4) de ville blive »begavet med kraft fra det høje.« Foreslå eventuelt, at de studerende markerer disse velsignelser i deres skrifter. (*Bemærk*: Når de studerende finder lister i skrifterne, kan det hjælpe dem til at opdage vigtige pointer, som Herren eller profeten fremhæver).

Skriv følgende på tavlen: **Herren indsamler sit folk for at beskytte dem og styrke dem åndeligt.** Du kan påpege, at læren om indsamlingen i skrifterne ofte er forbundet med beskyttelse. »En sammenhæng er et forhold eller et bånd mellem ideer, mennesker, ting eller begivenheder, og skrifterne er fyldt med sammenhænge« (David A. Bednar, »Et reservoir af levende vand«, foredrag på Brigham Young University, 4. feb. 2007, s. 4, speeches.byu.edu).

Forklar, at på samme måde, som Herren tog Israel til Sinajbjerget og gav dem sin lov, har han instrueret de hellige til at forsamles i Ohio, så de kan modtage hans lov i denne uddeling (se L&P 38:32). I Ohio begyndte Herren at åbenbare sin lov for Kirken (se afsnitsindledningen til L&P 42). Spørg dernæst:

- Hvordan kan indsamling sammen med dem, som deler jeres tro og standarder, bidrage til at beskytte jer mod Satans kraft?
- Hvordan kan modtagelsen af Guds love styrke os åndeligt?
- Hvad tror I, det betyder, at de hellige i Ohio skulle blive »begavet med kraft fra det høje«?

Forklar, at den lovede velsignelse om at blive »begavet med kraft fra det høje« begyndte at blive opfyldt, da templet i Kirtland blev opført fem år efter, at de hellige samledes i Ohio. Himmelske budbringere besøgte det færdige tempel for at gengive til Joseph Smith og Oliver Cowdery de nøgler og den myndighed, der var nødvendige for at udføre hellige ordinancer. Åndelige manifestationer blev udgydt i stort antal på de hellige på tiden for templets indvielse, og et lille antal hellige modtog tvætning og salvelse i templet. Få år efter i Nauvoo blev løftet om en begavelse med kraft opfyldt, da tempelordinancen begavelse blev introduceret for

de hellige. Vis følgende udtalelse af profeten Joseph Smith i Nauvoo, og bed en studerende om at læse den højt:

»Hvad var hensigten med at indsamle ... Guds folk i nogen tidsalder? ... Hovedformålet var at bygge et hus til Herren, hvorved han kunne åbenbare sit folk sit hus' ordinancer og sit riges herligheder og lære folket frelsens vej«
(Kirkens præsidenters lærdomme: Joseph Smith, 2007, s. 412).

- Hvordan har I oplevet, at Gud velsigner sidste dages hellige, når de forsamles og opfører templer, som han har befaleet?

Lære og Pagter 45:62-67

Herren beskriver Det Ny Jerusalem eller Zion

Forklar, at mange vildledende avisartikler og rygter, kort tid efter de hellige havde forsamlet sig i Ohio, gjorde stor skade på Kirken. I denne periode modtog profeten Joseph Smith en åbenbaring om et udpeget indsamlingssted, hvor de kan nyde fred og være i sikkerhed.

Få en studerende til at læse Lære og Pagter 45:62-67 højt. Bed klassen om at følge med og finde Herrens begrundelse for at befale de hellige at drage mod »vest« (L&P 45:64). Overvej at stille følgende spørgsmål:

- Hvad sagde Herren »står for døren«? Hvad betyder udtrykket »står for døren« for jer?
- Hvad ønskede Herren, at de hellige skulle gøre, når de var forsamlet vestpå?
- Hvorfor skulle de samle deres rigdomme? (Forklar, at ordet *arvelod* henviser til det land, som de skulle købe, hvor de kunne bosætte sig og tilbede Herren).
- Hvad skulle de helliges arvelod kaldes?

Forklar, at *Zion* i skriften kan betyde flere ting. Nogle gange henviser det til Zions folk og beskriver dem som »de rene af hjertet« (L&P 97:21). Andre steder henviser *Zion* til hele Kirken og dens stave (se L&P 82:14). Ordet *Zion* kan også henviser til specifikke geografiske steder. I Lære og Pagter 45:66-67 henviser *Zion* til en fysisk by, som de hellige skulle etablere og indsamles til, også kaldet Det Ny Jerusalem (se også 3 Ne 20:22; 21:23; Eter 13:1-8; Guide til Skrifterne, »Zion«). Tal om følgende spørgsmål:

- Hvordan beskrev Herren Det Ny Jerusalem eller Zion? (De studerende bør finde frem til følgende læresætning: **Det Ny Jerusalem skulle være et fredfyldt og sikkert sted, og Herrens herlighed vil være der**).
- Hvordan har jeres medlemskab af Kirken givet jer sikkerhed og fred i Zion?

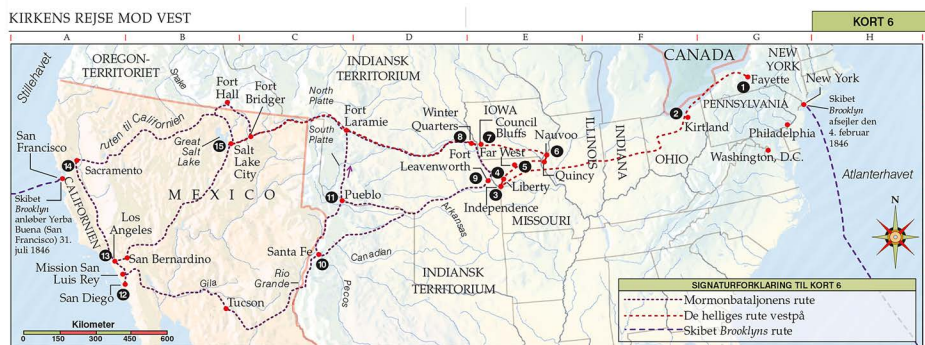
Forklar, at ved afslutningen på Kirkens fjerde konference, som blev afholdt i juni 1831 i Kirtland i Ohio, befalede Herren Joseph Smith og andre ældster at rejse i par de omtrent 1.500 kilometer til Missouri, mens de forkyndte undervejs (se L&P 52, versammenfatning). Efter ankomsten modtog profeten en åbenbaring, der

udpegede Missouri som »det forjættede land og stedet for byen Zion« med Independence i Missouri som »midtpunktet« (L&P 57:1-3). De næste par år flyttede hundredvis af sidste dages hellige til Jackson County i Missouri ivrige efter at opbygge Zion. Desværre tog konflikten mellem kirkemedlemmer og andre borgere i området til, og situationen endte med tiden voldeligt. De hellige var tvunget til at forlade deres hjem i Jackson County i november og december 1833.

Lære og Pagter 115:5-6

Guds folk er i dag samlet i Zions stave

For at illustrere de helliges bestræbelser på at forsamles på andre steder, hvor der var sikkerhed og fred, skal du vise kortet »Kirkens rejse mod vest« (kort 6), som findes bagest i Lære og Pagter.

Forklar, at de hellige med tiden blev tvunget til at forlade Kirtland i Ohio såvel som andre steder i det vestlige Missouri. I 1839 begyndte de hellige at forsamles i Nauvoo i Illinois, hvor de grundlagde en stor by. Men kort tid efter profeten Joseph Smiths død blev Kirkens medlemmer igen tvunget til at forlade deres hjem. De flyttede til Rocky Mountains og grundlagde bosættelser i hele det vestlige Amerika med Kirkens hovedsæde i Salt Lake City.

Bed de studerende om at læse Lære og Pagter 115:5-6. Spørg dernæst:

- Hvilke velsignelser bliver ifølge disse vers lovet dem, som samler sig i Zions stave? (Svarene bør omfatte følgende sandhed: **Vi samles i Zions stave for at få styrke og søge tilflugt mod ugudelighed**).
- Hvordan kan Zions stave være et forsvar og et tilflugtssted for Kirkens medlemmer i deres eget hjemland?
- Hvordan har I følt jer styrket og beskyttet, når I er sammen med de hellige i jeres egen menighed eller gren?

For at hjælpe de studerende med at forstå, hvad det betyder for Kirkens medlemmer at samles i Zions stave, skal du vise følgende udtalelse af ældste Dallin H. Oaks fra De Tolv Apostles Kvorum og bede en studerende om at læse den højt:

»I denne sidste uddelings første tid omfattede indsamlingen til Zion forskellige steder i USA: Kirtland, Missouri, Nauvoo og i bjergene. Medlemmerne blev altid indsamlet, hvor der skulle bygges et tempel. Med oprettelsen af stave og opførelsen af templer i de fleste lande med et stort antal trofaste medlemmer lyder den nuværende befaling ikke, at vi skal samles på et sted, men at vi skal samles i stavene i vore egne hjemlande. Der kan de trofaste nyde evighedens fulde velsignelser i Herrens hus ... På denne måde er Zions stave »til forsvar og som en flugt fra stormen og fra vreden, når den i fuldt mål skal udgydes over hele jorden« (L&P 115:6)« (»Forberedelse til Kristi andet komme«, *Liahona*, maj 2004, s. 8).

Bed en studerende om at læse følgende udtalelse af præsident Spencer W. Kimball (1895-1985) højt:

»Israels indsamling består i at slutte sig til den sande kirke og deres kommen til kundskab om den sande Gud ... Derfor har enhver, der har accepteret det gængsne evangelium, og som nu søger at tilbede Herren på sit eget sprog og med de hellige i det land, hvor han bor, efterkommet loven om Israels indsamling og er arving til alle de velsignelser, som de hellige er blevet lovet i disse sidste dage« (*The Teachings of Spencer W. Kimball*, red. Edward L. Kimball, 1982, s. 439).

- Hvordan har I oplevet udviklingen af antallet af templer, som Kirken har bygget i jeres levetid?
- Hvordan er I blevet velsignet gennem jeres medlemskab i en stav eller et distrikt i Zion? Hvordan er I blevet velsignet gennem det hellige tempel?

Afslut ved at bede de studerende overveje, hvad de kan gøre for at hjælpe andre få åndelig beskyttelse og styrke, som kommer af trofast deltagelse i Zions stave og tilbedelse i det hellige tempel. Opfordr de studerende til at handle på de tilskyndelser fra Ånden, som de har modtaget.

De studerendes læsemateriale

- Lære og Pagter 37:1-3; 38:31-33; 39:15; 45:62-67; 95:8; 110:9; 115:5-6.
- Russell M. Nelson, »Indsamlingen af det spredte Israel«, *Liahona*, nov. 2006, s. 79-82.

LEKTION 9

Følg den levende profet

Indledning

Den dag, da Kirken blev organiseret, lovede Herren åndelig sikkerhed for dem, som ville tage imod profetens ord (se L&P 21:4-6). Kort efter gav Herren yderligere åbenbaring om, at det kun er profeten, som er bemyndiget til at modtage

åbenbaring for hele Kirken for at hjælpe Kirkens medlemmer med at undgå bedrag (se L&P 28:1-7). Profeten har også myndighed til at fortolke skriften. En forståelse af disse sandheder giver yderligere sikkerhed i de sidste dage.

Baggrundslæsning

- Russell M. Nelson, »Opretholdelse af profeten«, *Liahona*, nov. 2014, s. 74-77.
- Ezra Taft Benson, »Fjorten grundprincipper hvorved vi kan følge profeten«, foredrag på Brigham Young University, 26. feb. 1980; speeches.byu.edu; se også *Den danske Stjerne*, juni 1981, s. 1-8.

Forslag til undervisningen

Lære og Pagter 21:1-6

Tag imod profetens ord

Spørg de studerende, hvilke titler vi til tider bruger for Kirkens præsident. Skriv de studerendes svar på tavlen. Bed derefter en studerende om at læse Lære og Pagter 21:1 højt, mens klassen følger med. Skriv yderligere titler på tavlen. Spørg dernæst:

- Hvordan beskriver titlerne i dette vers det arbejde, som udføres af Kirkens præsident?

Hjælp de studerende til at forstå indholdet af Lære og Pagter 21 ved at forklare, at åbenbaringen, som er nedskrevet, blev åbenbaret på selve dagen for organiseringen af Kirken. (*Bemærk:* Når de studerende forstår indholdet af et skriftsted, er der større chance for, at de forstår betydningen og vigtigheden af det, de læser). Spørg dernæst:

- Hvorfor var det vigtigt for Kirkens første medlemmer at anerkende, at Joseph Smiths kaldelse som profet adskilte sig markant fra andre kirkelederes roller?

Bed en studerende om at læse Lære og Pagter 21:4-5 højt, mens klassen følger med. Drøft derpå følgende:

- Hvorfor kræver det af og til tålmodighed og tro at følge profetens råd?

Efter behov kan du læse følgende udtalelse af præsident Harold B. Lee (1899-1973) for de studerende:

»Vi må lære at give agt på de ord og bud, som Herren skal give gennem sin profet ... Måske synes I ikke om det, der kommer fra Kirkens autoriteter. Det er måske imod jeres politiske synspunkter. Det er måske imod jeres sociale synspunkter. Det griber måske ind i en del af jeres sociale liv. Men hvis I lytter til disse ting, som om de kom fra Herrens egen mund, med udholdenhed og tro, loves der, skal »helvedes porte ikke få overhånd over jer, ja, Gud Herren vil sprede mørkets magter foran jer og få himlene til at ryste til jeres gavn og sit navns ære« (L&P 21:6)« (Kirkens præsidenters lærdomme: Harold B. Lee, 2001, s. 84).

Alt efter Åndens tilskyndelser kan du forklare følgende:

1. Som sidste dages hellige tror vi ikke på, at profeterne er fuldkomne mænd. Men Herren vil aldrig tillade, at de fører Kirken på afveje (se OE-1, »Uddrag af tre taler af præsident Wilford Woodruff angående manifestet«).
2. Vi tror på og glæder os over fortsat åbenbaring. Der har været tidspunkter i Kirkens historie, hvor en profet har præciseret et tidligere profetisk råd eller påpeget en lære eller skik, som på et tidspunkt var bredt accepteret, men som senere skulle ændres. Medlemmerne blev eksempelvis opmuntret i Kirkens første tid til at lade sig indsamle til en central beliggenhed som Kirtland i Ohio eller Jackson County i Missouri. I dag bliver kirkemedlemmerne opmuntret til at forsamles i deres lokale stave eller distrikter.

Få en studerende til at læse Lære og Pagter 21:6 højt. Bed klassen om at følge med og finde de løfter, som er givet til dem, der følger profetens ord. Foreslå eventuelt de studerende at markere det, de finder. Spørg dernæst:

- Hvordan vil I opsummere de løfter, som er givet til dem, der følger profetens ord? (De studerende bruger måske andre ord, men de bør komme frem til følgende princip: **Hvis vi følger profetens ord, vil vi blive beskyttet mod modstanderen.** Mens de studerende svarer, kan du forklare, at en betydning af ordet *ryste* er at løsne noget fra det, der fastholder det. Derfor kunne en fortolkning af vers 6 være, at når himlene ryster »til [vores] gavn«, vil åbenbaringer og velsignelser blive frigivet, så de kan falde på os).

Vis følgende udtalelse af præsident Henry B. Eyring fra Det Første Præsidentskab, og bed en af de studerende om at læse den højt:

»For dem, der har en stærk tro, synes det fornuftigt at søge efter en vej i sikkerhed i profeternes vejledning. Når en profet taler, vil dem med ringe tro måske mene, at de bare hører en klog mand give gode råd ...
Men hvis vi vælger ikke at følge profetisk vejledning, så ændrer vores situation sig. Den bliver farligere. Når vi afviser profetisk vejledning, mindskes vores evne til at tage imod inspireret vejledning i fremtiden« (»Find tryghed i at følge råd«, *Stjernen*, juli 1997, s. 24).

- Hvorfor skulle »vores situation [ændre] sig« og »blive[] farligere«, hvis vi afviser profeternes vejledning? Hvilke eksempler har I på, at dette er sandt?

- Hvornår har I eller en, I kender, oplevet at blive velsignet ved at lytte til de levende profeters vejledning?
- Hvordan kan princippet med at lytte til profetisk vejledning anvendes på religiøse, moralske og sociale spørgsmål i vore dage?

Opfordr de studerende til at grunde over, hvad de kan gøre for at modtage de lovede velsignelser i Lære og Pagter 21:6. Forsikr dem om, at de vil modtage store velsignelser både nu og i evigheden, når de inderligt lytter til de levende profeters ord. Forklar, at det ikke betyder, at vi blindt skal adlyde profeternes vejledning og ord.

Læs følgende udtalelse af præsident Harold B. Lee højt:

»Det er ikke tilstrækkeligt for os som sidste dages hellige at følge vore ledere og tage imod deres råd, men vi har en langt større pligt til selv at få et urokkeligt vidnesbyrd om disse mænds guddommelige udvælgelse og et vidnesbyrd om, at det, som de har sagt til os, er vor himmelske Faders vilje« (*Kirkens præsidenters lærdomme: Harold B. Lee, s. 44*)

Lære og Pagter 28:2, 6-7; 43:1-7

Herren giver os åbenbaring på en struktureret måde

Forklar, at kort tid efter Kirken blev organiseret, blev nogle kirkemedlemmer ført bag lyset af Djævelens bestræbelser på at give falsk profetisk vejledning. Bed en studerende om at læse højt fra afsnitsindledningen for Lære og Pagter 28, mens klassen følger med (se også Jeffrey G. Cannon, »All Things Must Be Done in Order: D&C 28, 43«, Revelations in Context series, 4. apr. 2013, history.lds.org). Spørg dernæst:

- Hvis kirkemedlemmerne fortsat havde troet på Hiram Pages angivelige åbenbaringer, hvilke problemer ville så opstå?

Giv de studerende tid til at læse Lære og Pagter 28:2, 6-7. Spørg dernæst:

- Hvordan tydeliggjorde budskabet fra Herren Kirkens præsidents rolle? (De studerende bør forstå følgende læresætning: **Kirkens præsident har nøglerne til at modtage åbenbaring for hele Kirken**).

For at hjælpe de studerende med bedre at forstå denne læresætning skal du bede en studerende om at læse højt fra følgende historiske baggrund for Lære og Pagter 43:

I februar 1831 kom en kvinde ved navn fru Hubble sammen med de hellige til Kirtland i Ohio. Hun hævdede, at hun var profetinde og havde modtaget åbenbaringer for Kirken, at hun vidste, at Mormons Bog var sand, og at hun skulle undervise i Kirken. Det lykkedes hende at bedrage mange af de hellige. Joseph Smith og andre var bekymrede over hendes indflydelse og andre falske åbenbaringer blandt de hellige. Profeten besluttede sig for at adspørge Herren om, hvad der skulle gøres, og han modtog en åbenbaring, som findes i Lære og Pagter 43 (se *Documents*,

Volume 1: July 1828–June 1831, bind 1 i serien Documents fra The Joseph Smith Papers, 2013, s. 257).

Bed de studerende om at læse Lære og Pagter 43:1-7 for sig selv og se efter læresætninger, som Herren udlagde på det tidspunkt. Foreslå eventuelt de studerende at markere det, de finder. Du kan også foreslå, at de krydshenviser disse vers med Lære og Pagter 28:2. Forklar, at åbenbaringen i afsnit 28 var henvendt til de hellige i New York, og åbenbaringen i afsnit 43 var henvendt til de hellige i Kirtland. Spørg dernæst:

- Da åbenbaringen i Lære og Pagter 43 blev givet, hvem var da udpeget til at modtage befalinger og åbenbaringer for hele Kirken?
- Hvilke læresætninger kan vi lære af disse vers? (De studerende kan bruge andre ord, men de bør finde frem til følgende princip: **Der er kun en person af gangen, som kan modtage åbenbaring på hele Kirkens vegne. De, der er lydhøre overfor Kirkens præsident, vil ikke blive bedraget.**)

Du kan læse følgende udtalelse af ældste L. Tom Perry fra De Tolv Apostles Kvorum:

»Der er en orden i den måde, hvorpå Herren åbenbarer sin vilje til menneskeheden. Vi har alle ret til at bede til Herren og modtage inspiration gennem hans Søn inden for vores ansvarsområde. Forældre kan modtage åbenbaring for deres egen familie, en biskop for sin tildelte menighed og Det Første Præsidentskab for hele Kirken. Profeten Joseph Smith erklærede:

›Det er i modstrid med Guds plan, at noget medlem af kirken eller nogen anden modtager instruktioner og belæringer for dem, der står over dem i myndighed« (*Kirkens præsidenters lærdomme: Joseph Smith, 2007, s. 195*)« (»Vi tror alt, hvad Gud har åbenbaret«, *Liahona*, nov. 2003, s. 85-86).

- Hvordan kan det at vide, at åbenbaring fra Gud altid kommer gennem anerkendte præstedømmelige kanaler, hjælpe os med at undgå bedrag? Hvordan kan denne viden give jer fred i tilværelsen?
- Hvordan holder Herrens mønster for åbenbaring orden i Kirken?

Lære og Pagter 90:1-6

Herren grundlagde Kirkens orden

Forklar, at Herren vejledte profeten Joseph Smith i at organisere Kirkens præstedømme og medlemsskab, mens Kirken voksede.

Læs højt fra eller sammenfat følgende udtalelse:

»Efterhånden som Kirkens medlemstal voksede, fortsatte profeten med at modtage åbenbaringer angående embeder i præstedømmet. Som befalet af Herren organiserede han Det Første Præsidentskab, som bestod af ham selv som præsident og Sidney Rigdon og Frederick G.

Williams som rådgivere. Han organiserede også De Tolv Apostles Kvorum og De Halvfjerders' Første Kvorum. Han kaldte og ordinerede biskopper og deres rådgivere, højpræster, patriarker, højråd, halvfjerdere og ældster. Han organiserede Kirkens første stave« (*Vores arv: En kort beretning om Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige*, 1996, s. 26).

Forklar, at Det Første Præsidentskab har en speciel position i Kirken. Bed de studerende om at læse Lære og Pagter 90:1-6 og finde Det Første Præsidentskabs bestemte pligter. (Det Første Præsidentskab »bærer rigets nøgler« (v. 2) og er det redskab, hvorigennem »oraklerne gives« til Kirken (v. 4)). Mens de studerende svarer, kan du forklare, at ordet »orakler« henviser til åbenbaringer fra Gud til hans profeter.

Bed en studerende om læse følgende udtalelse af ældste D. Todd Christofferson fra De Tolv Apostles Kvorum højt. Bed klassen om at lytte efter to forskellige måder, hvorpå Kirkens læresætninger bliver etableret.

»I 1954 forklarede præsident J. Reuben Clark jun., der på det tidspunkt var rådgiver i Det Første Præsidentskab, hvordan læresætninger bliver kundgjort i Kirken og den meget fremtrædende rolle, som Kirkens præsident har. Han udtalte om medlemmerne af Det Første Præsidentskab og De Tolv Apostles Kvorum: »Vi bør huske på, at nogle af generalautoriteterne har fået tildelt en særlig kaldelse; de besidder en særlig gave; de bliver opretholdt som profeter, seere og åbenbarere, hvilket giver dem en særlig åndelig begavelse i forbindelse med deres undervisning af mennesker. De har retten, magten og myndigheden til at forkynde Guds sind og vilje til hans folk kun underlagt Kirkens præsidents overordnede myndighed og magt ...«

Kirkens præsident kan bekendtgøre eller fortolke læresætninger baseret på åbenbaring til ham (se fx L&P 138). Lærdoms-mæssige udlægninger kan også komme gennem det forenede råd bestående af Det Første Præsidentskab og De Tolv Apostles Kvorum (se OE-2)« (»Kristi lære«, *Liahona*, maj 2012, s. 86-87, 88).

- Hvorfor er det vigtigt at huske, hvem der har myndigheden til at forkynde »Guds sind og vilje« til verden?

Afrund ved at bede de studerende om at overveje, hvad de har lært fra de levende profeters og apostles budskaber. Bed de studerende om at bære deres vidnesbyrd om, hvordan disse budskaber har velsignet dem.

De studerendes læsemateriale

- Lære og Pagter 21:1-6; 28:2, 6-7; 43:1-7; 90:1-6, 16.
- Russell M. Nelson, »Opretholdelse af profeten«, *Liahona*, nov. 2014, s. 74-77.

LEKTION 10

Søg sandhed

Indledning

Guds børn bliver opfordret til at »søg[e] visdomsord ... ved studium og også ved tro« (L&P 88:118). Ved at følge dette mønster kan vi kvalificere os til at få Helligåndens hjælp i læringsprocessen. I dag udgør internettet og andre kilder et væld af informationer – nogle sande, nogle falske og nogle

misledende – om Kirkens lære, historie og standpunkt vedrørende sociale spørgsmål, som gør det endnu vigtigere for os at stole på Helligånden i vores skelnen mellem sandhed og vildfarelse. At lære at identificere og anvende passende informationskilder er en del af denne proces.

Baggrundslæsning

- Dieter F. Uchtdorf, »Hvad er sandhed?«, CES-foredrag, 13. jan. 2013, lds.org/broadcasts.
- »Gospel Learning«, Gospel Topics, lds.org/topics.

Forslag til undervisningen

Lære og Pagter 88:118, 121-126

Mønster for indlæring

Læs højt fra følgende beskrivelse af profeternes skole i Kirtland i Ohio:

»I 1833 fik profeten og en gruppe hellige i Kirtland en enestående mulighed for at studere evangeliet. I januar samme år organiserede profeten i overensstemmelse med Herrens befaling (se L&P 88:127-141) profeternes skole for at oplære præstedømmebærerne i deres embeder og for at forberede dem til at forkynde evangeliet. Skolen blev afholdt i et værelse på første sal i Newel K. Whitneys butik, hvor profeten boede. Ca. 25 brødre var til stede, nogle rejste hundredvis af kilometer for at nyde privilegiet at studere evangeliet i et værelse, der ikke var større end godt 3x4 meter. Mange af disse mænd blev senere apostle, halvfjerdser og andre kirkeledere. Selv om profeten og brødrene af og til studerede sprog, fokuserede de først og fremmest på at lære om evangeliets lærdomme, og de studerede ihærdigt fra tidlig morgen til sen eftermiddag. Denne skole eksisterede i fire måneder, og lignende skoler blev senere afholdt i både Kirtland og Missouri, hvor hundreder af mennesker deltog« (*Kirkens præsidenters lærdomme: Joseph Smith, 2007, s. 259*).

Forklar, at Lære og Pagter 88 indeholder instruktioner fra Herren til dem, som skulle deltage i profeternes skole. Bed de studerende om at læse Lære og Pagter 88:118 for sig selv og se efter det mønster for indlæring, som Herren gav. Tal derpå om følgende spørgsmål:

- Hvad tror I, det betyder at »søg[e] visdomsord ... ved studium og også ved tro«?
- Hvordan kan en efterfølgelse af dette mønster styrke vores evne til at lære? (De studerende kan give forskellige svar, men du bør gøre det klart, at **vi kvalificerer os til at modtage Herrens hjælp, når vi udøver tro i indlæringsprocessen**).

Bed flere studerende om at skiftes til at læse højt fra Lære og Pagter 88:121-126, som er en optegnelse med yderligere instrukser fra Herren til profeternes skole. Bed klassen om at følge med og se efter principper, som hjælper os til at forstå, hvordan vi kan lære ved tro. Foreslå eventuelt de studerende at markere det, de finder. Overvej at skrive disse principper på tavlen i takt med, at de studerende nævner dem. Du kan også forslå, at de studerende skriver vendingen »principper, som lærer os, hvordan vi lærer ved tro« i margenen af deres skrifter ud for disse vers. (*Bemærk:* Når de studerende laver noter i margenen af skrifterne, kan det være en hjælp til lettere at finde og huske vigtige principper). Hvis tiden tillader det, kan du bede en studerende om at læse Alma 32:28, 41-43 og Johannes 7:17 for yderligere principper.

- Hvordan kan efterlevelse af principperne i disse vers hjælpe os til at lære ved studium og ved tro? (Mens de studerende svarer, kan du påpege, at vi ved at følge disse principper vil forberede os til at få Åndens hjælp).
- Hvordan påvirker denne Ånd vores søgen efter sandhed, når vi kvalificerer os til at have Herrens Ånd hos os?

Lære og Pagter 91:1-6

At skelne sandhed fra vildfarelse

Vis følgende udtalelse af præsident Dieter F. Uchtdorf fra Det Første Præsidentskab og bed en af de studerende om at læse den højt:

»Vi har aldrig i verdenshistorien haft lettere adgang til mere information – noget af den sand, noget af den falsk, og meget af den delvis sand.

Derfor har det heller aldrig før været vigtigere at lære, hvordan man på rette måde skelner mellem sandt og falsk« (»Hvad er sandhed?«, CES-foredrag, 13. jan. 2013, s. 3, lds.org/broadcasts).

- Hvilke mulige konsekvenser er der ved, at vi ikke lærer at skelne mellem sandhed og vildfarelse?

Skriv følgende spørgsmål på tavlen:

Hvordan kan vi skelne korrekt mellem sandhed og vildfarelse?

Forklar, at åbenbaringen i Lære og Pagter 91 belærte Joseph Smith om, hvordan han skulle skelne, om det, som han læste i apokryferne, var sandt. Bed en studerende om at læse indledningen til afsnit 91 højt, mens klassen følger med. Bed så de studerende om at overveje spørgsmålet på tavlen, mens de læser Lære og Pagter 91 sammen.

Forklar, at apokryferne er en samling hellige bøger for det jødiske folk. Disse bøger var ikke oprindeligt inkluderet i den hebraiske bibel (Det Gamle Testamente), men var inkluderet i den græske oversættelse af Bibelen kort før Kristi tid. Da de første

kristne samlede Bibelens bøger flere århundreder senere, blev de apokryfiske bøger medtaget som et tillæg. Nogle kristne religioner opfatter de apokryfiske bøger som hellig skrift, mens andre religioner ikke tror, at de er inspirerede. Den udgave af Bibelen, som Joseph Smith brugte til sin inspirerede oversættelse, indeholdt apokryferne. Joseph spurgte Herren, om hans oversættelse af Bibelen burde inkludere disse bøger.

Få en studerende til at læse Lære og Pagter 91:1-3 højt.

- Hvad lærte Joseph Smith om apokryferne? (Du kan forklare, at en *indføjelse* er noget materiale, som er tilføjet til et manuskript, og som nogle gange resulterer i en fordærvelse af den oprindelige tekst).

Få en studerende til at læse Lære og Pagter 91:4-6 højt.

- Hvordan kan vejledningen i vers 4-6 hjælpe os til at skelne mellem sandhed og vildfarelse og vurdere beskaffenheden af det, vi læser? (De studerende bruger måske andre ord, men sørg for, at de kommer frem til følgende princip: **Helligånden kan hjælpe os til at vide, om det, vi læser, er sandt**).

Forklar, at internettets overflod af informationer har skabt et behov for, at vi hver især besidder evnen til åndeligt at skelne (se L&P 46:23), så vi kan skelne mellem sandhed og vildfarelse. (Se yderligere oplysninger om, hvorfor evnen til at skelne er så vigtig for os, i ældste David A. Bednars artikel »Hurtig til at opfatte«, *Liahona*, dec. 2006, s. 14-20).

Giv alle studerende et eksemplar af følgende udtalelse af ældste Steven E. Snow fra De Halvfjerds. Bed de studerende om at lede efter ældste Snøvs råd om vurdering af oplysninger, som vi læser om Kirkens historie og læresætninger, i de første to afsnit.

Kirkens historie og at holde balancen

Ældste Steven E. Snow fra De Halvfjerds har sagt:

»På internettet lægges al slags information ud – god, dårlig, sand, usand – heriblandt information om Kirkens historie. Man kan læse en stor del om vores historie, men det er vigtigt at læse om den og forstå den i dens kontekst.

Udfordringen med noget af den information, man finder på nettet, er, at den er taget ud af kontekst, og man ser ikke det overordnede billede.

Den information, der forsøger at sætte Kirken i et dårligt lys, er generelt meget subjektiv og uretfærdig. Vi bør søge information, der mere objektivt beskriver vore overbevisninger og vores historie. Nogle hjemmesider er meget ondsindede og kan være sensationelle i måden, de præsenterer informationen på. Se efter kilder med anerkendte og respekterede historikere, uanset om de er medlemmer af Kirken eller ej.

Nogle unge bliver meget overraskede og chokerede over det anti-mormonske materiale, der findes på internettet, fordi de ikke har hærdet sig imod det. De har måske ikke brugt nok tid på den åndelige side ved at berede og hærde sig over for det, der måtte komme. Når livserfaringer slår benene væk under dem, er det vigtigt, at de gør de grundlæggende ting, som vi altid taler om: Bliver ved med at studere skriften og bede meningsfulde bønner til vor himmelske Fader. Disse grundlæggende ting forbereder mennesker på al slags modgang, deriblandt anti-mormonske artikler, som man kan læse på nettet« (»Balancing Church History«, *New Era*, juni 2013, s. 21-22).

- Hvordan kan vi bruge ældste Snows undervisning til at vurdere pålideligheden af det, der er skrevet om Kirken, når vi læser det?

Bed de studerende om at læse tredje afsnit af ældste Snows udtalelse for sig selv. Drøft derefter følgende spørgsmål:

- Hvordan kan ældste Snows råd hjælpe jer, når I møder information, der udfordrer jeres tro?

Forbliv trofast, når spørgsmålene kommer

Forklar, at Kirkens medlemmer nogle gange kan have spørgsmål og endog tvivl om Kirkens lære, historie eller standpunkt om et socialt emne. Læs følgende udtalelse af præsident Dieter F. Uchtdorf for de studerende:

»Det er naturligt at have spørgsmål – et frø i form af oprigtig søgen er ofte spiret og blevet til træer af forståelser. Der er kun få medlemmer af Kirken, som ikke fra tid til anden har kæmpet med alvorlige eller følsomme spørgsmål. Et af formålene med Kirken er at modne og fremelske troens frø – også dem i tvivlens og uvishedens sandede jord« (»Kom, slut jer til os«, *Liahona*, nov. 2013, s. 23).

Giv hver studerende en kopi af uddelingsarket »At skelne sandhed fra vildfarelse«, som omfatter råd fra kirkeledere til dem, der har spørgsmål eller tvivl. Bed de studerende om at læse udtalelserne på uddelingsarket for sig selv og finde principper, som vil være til hjælp for nogen med spørgsmål eller tvivl på en trofast måde. Efter passende tid skal du bede de studerende om at forklare, hvordan det, de har læst, kan hjælpe folk, som har et spørgsmål eller tvivler på Kirkens lære, historie eller standpunkt vedrørende sociale spørgsmål.

Når du afrunder lektionen, skal du fremhæve, at selvom der er spørgsmål, som vi aldrig finder svaret på i dette liv, **kan vi finde svarene på vore store spørgsmål, når vi er lydige mod befalingerne, studerer passende informationskilder – specielt de levende profeters ord – søger vejledning gennem bøn og er tålmodige og udøver tro.**

Bed de studerende om at fortælle om oplevelser, som de har haft, når de har følt Herrens hjælp vejlede dem til at finde sandheden og besvare deres spørgsmål.

Opfordr de studerende til at gennemgå udtalelserne på uddelingsarket, og bed dem følge rådet fra lektionen om at søge læring ved studium og ved tro.

De studerendes læsemateriale

- Lære og Pagter 88:118-126; 91:1-6.
- Dieter F. Uchtdorf, »Hvad er sandhed?«, CES-foredrag, 13. jan. 2013, lds.org/broadcasts.

At skelne sandhed fra vildfarelse

I alle evangeliets uddelinger har onde kræfter været i opposition til Gud og hans værk. Men Guds værk kan ikke forpurre. I disse sidste dage vil den sten, der uden hænder er blevet hugget ud af bjerget, »rulle frem, indtil den har opfyldt hele jorden« (L&P 65:2). Men da et medlem af Kirken kan blive bedraget, skal vi alle »våge og bede« (3 Ne 18:18).

»Der er ingen grund for jer eller mig til, at vi i denne oplyste tid, hvor evangeliets fylde er blevet gengivet, skal sejle rundt på ukendte have eller vandre ad ukendte stier for at søge efter sandheden. En kærlig himmelsk Fader har udstukket vores kurs og givet os et ufejlbarligt kort – *lydighed*. Kendskab om sandheden og svar på vore største spørgsmål kommer til os, når vi er lydige mod Guds befalinger« (Thomas S. Monson, »Lydighed medfører velsignelser«, *Liahona*, maj 2013, s. 89).

»Mine kære venner – betvivl derfor først jeres tvivl, før I betvivler jeres tro. Vi må aldrig lade vores tvivl tage os til fange og holde os væk fra den guddommelige kærlighed og fred eller de gaver, som kommer af tro på Herren Jesus Kristus« (»Kom, slut jer til os«, *Liahona*, nov. 2013, s. 23).

»Satan er den største bedrager, »vore brødres anklager« (Åb 12:10), fader til løggen (se Joh 8:44), som konstant søger at bedrage os for at kunne omstyrte os (se L&P 50:3) ...

For de, der allerede har antaget sandheden, er hans primære strategi at sprede tvivlens frø. For eksempel har han fået mange medlemmer af Kirken til at vakle, når de finder information om Kirken, som synes at modsige det, som de tidligere har lært.

Hvis I oplever et sådant øjeblik, så husk på, at der i denne informationstid er mange, der skaber tvivl om alt og alle, når som helst og hvor som helst ...

Det er altid godt at være bevidst om, at blot fordi noget er trykt på papir, kan ses på nettet, bliver gentaget flere gange eller har en stor gruppe af tilhængere, så gør det det ikke sandt.

Sommetider bliver påstande eller information præsenteret på en måde, der får det til at virke meget troværdigt ...

Det, der nu kan synes modsigende, kan være fuldstændig forståeligt, når vi søger og modtager mere troværdig information« (Dieter F. Uchtdorf, »Hvad er sandhed?«, CES-foredrag, 13. jan. 2013, lds.org/broadcasts).

»Når vi begynder at måle moderne praksisser og forslag mod det, som vi ved om Guds plan, og de betingelser, der gives i Guds ord og hans levende profeters lærdomme, må vi forvente, at vore konklusioner vil adskille sig fra personer, der ikke tænker på samme måde« (Dallin H. Oaks, »Han er nemlig beregnende«, en aften med ældste Dallin H. Oaks, 8. februar 2013, lds.org/broadcasts).

»I tider med frygt, tvivl eller uroligheder, så stå fast på den grund, I allerede har vundet, selv hvis det område er begrænset ... Når de tider kommer og de problemer dukker op, hvoraf løsningen ikke er umiddelbart forestående, så hold fast ved det I allerede ved og vær stærk indtil mere viden kommer« (Jeffrey R. Holland, »Jeg tror«, *Liahona*, maj 2013, s. 93-94).

»Vi kan måske minde den, der oprigtigt spørger, om, at informationer på internettet ikke har et »sandheds«-filter. Nogle informationer, uanset hvor overbevisende de er, er ganske enkelt ikke sande« (Neil L. Andersen, »Joseph Smith«, *Liahona*, nov. 2014, s. 29).

»Svar på åndelige spørgsmål gives til mennesker, som ikke forhælder deres hjerte; som spørger i tro med tro på, at de vil modtage, og som flittigt holder befalingerne« (Paul V. Johnson, »Et mønster for at lære noget åndeligt«, tale til undervisere i Kirkens Uddannelsessystem, 7. aug. 2012, si.lds.org).

»At studere Kirken ... gennem dens afhopperes øjne er ligesom at interviewe Judas for at forstå Jesus« (Neal A. Maxwell, »All Hell is Moved«, foredrag på Brigham Young University, 8. nov. 1977, s. 3, speeches.byu.edu).

LEKTION 11

Herrens røst i Lære og Pagter

Indledning

Lære og Pagter er bevis på, at Gud taler til profeterne i de sidste dage, og at han forbereder verden på Jesu Kristi andet komme. Når vi læser åbenbaringerne, som findes i Lære og

Pagter, kan vi høre Jesu Kristi røst. Når vi begynder at forstå vigtigheden af Lære og Pagter, vil vi værdsætte den over al jordisk rigdom.

Baggrundslæsning

- Ezra Taft Benson, »Mormons Bog og Lære og Pagter«, *Stjernen*, juli 1987, s. 76-80.

Forslag til undervisningen

Indledning til Lære og Pagter

Herrens røst i Lære og Pagter

Vis følgende udtalelse af præsident Ezra Taft Benson (1899-1994). Bed en studerende om at læse den højt, mens klassen følger med.

»Mormons Bog fører folk til Kristus. Lære og Pagter fører folk ind i Kristi rige, nemlig ind i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, »den eneste sande og levende kirke på hele jordens overflade« (L&P 1:30) ... Jeg ved det.

Mormons Bog er vores religions slutsten, og Lære og Pagter er dens dæksten med fortsat åbenbaring i de sidste dage. Herren har sat sit godkendelsesstempel på både dækstenen og slutstenen« (»Mormons Bog og Lære og Pagter«,

Liahona, jan. 2005, s. 10).

- Hvad har I fundet i Lære og Pagter, som viser bogens vigtighed for Kirken og dens enkelte medlemmer?

Bed klassen om at åbne deres skrifter på indledningen til Lære og Pagter, som findes i starten af Lære og Pagter. Bed et par studerende om at skiftes til at læse afsnit et og tre højt, mens resten af klassen følger med. Bed klassen om at se efter måder, hvor Lære og Pagter adskiller sig fra andre skrifter, og bemærke indledningens fokus på, at vi skal høre Herrens røst. Spørg dernæst:

- Hvordan adskiller Lære og Pagter sig fra de andre standardværker?
- Hvad fortæller indledningen om »Jesu Kristi røst«? (Hjælp de studerende med at forstå, at **vi kan lære at genkende Herren Jesu Kristi røst, når vi studerer Lære og Pagter**. Forklar, at vendingen »Herrens røst«, eller en variation af den, kan findes mere end 40 gange i Lære og Pagter (se for eksempel L&P 1:2; 18:35-36; 76:30). Vendingen »Sandelig, så siger Herren« findes mere end 60

gange i Lære og Pagter (se for eksempel L&P 36:1; 56:14). At høre Herrens røst er et vigtigt tema i Lære og Pagter.

Vis følgende udtalelse af ældste Neal A. Maxwell (1926-2001) fra De Tolv Apostles Kvorum. Bed en studerende om at læse den højt, mens klassen følger med.

»Hvis spørgsmålet blev stillet, om hvilket af standardværkerne der tilvejebringer den mest hyppige mulighed for at ›lytte‹ til Herren, ville de fleste først tænke på Det Nye Testamente. Det Nye Testamente er en vidunderlig samling af Messias' handlinger og lærdomme. Men det er i Lære og Pagter, at vi finder et fund af sandheder, som kommer direkte fra Herren Jesus Kristus; vi kan næsten ›høre‹ ham tale« (»Lære og Pagter: Herrens røst«, *Den danske Stjerne*, sep. 1979, s. 25).

- Hvordan kan det at lære at høre og genkende Herrens røst i jeres studium af Lære og Pagter gøre en forskel i jeres liv?

Giv de studerende nogle minutter til at læse afsnit otte i indledningen til Lære og Pagter. Bed dem finde læresætninger, der er nedskrevet i Lære og Pagter. Efter tilstrækkelig tid spørger du:

- Hvad gør Lære og Pagter »af større værdi end alle rigdomme på hele jorden«?

Overvej at fortælle, hvad ældste Steven E. Snow fra De Halvfjerds sagde om de åbenbaringer, der findes i Lære og Pagter:

»Gennem disse inspirerede og opløftende åbenbaringer belærer og påminder Lære og Pagter os om vigtige læresætninger ... Ældste John A. Widtsoe (1872-1952) skrev: ›Alle læresætninger, der forkyndes af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, kan enten direkte eller som skygge findes i bogen Lære og Pagter. Så vidt jeg ved, findes der ikke nogen læresætning, som forkyndes af Kirken, som ikke findes i en eller anden afskygning i denne bog.‹ Han tilføjede, at Lære og Pagter er af afgørende betydning, fordi ›ingen af de andre hellige bøger kan hævde at indeholde samtlige læresætninger i Kirken‹ (*The Message of the Doctrine and Covenants*, 1969, s. 117)« (»Treasuring the Doctrine and Covenants«, *Ensign*, jan. 2009, s. 52).

Bed de studerende om at fortælle, hvordan studiet af Lære og Pagter har velsignet deres liv.

Lære og Pagter 1:1-17; 5:10

Baggrundsoplysninger for Lære og Pagter

Forklar de studerende, at åbenbaringen i Lære og Pagter 1 oprindeligt blev givet af Herren som et forord til Befalingernes Bog, som var den første samling af Joseph Smiths åbenbaringer. Denne samling af åbenbaringer, sammen med mange flere af profetens åbenbaringer og forelæsninger om troen, blev senere udgivet som Lære og Pagter. Afsnit 1 taler om behovet for disse skrifter i vore dage. Bed en studerende om at læse indledningen til Lære og Pagter 1 højt. Hjælp de studerende med at analysere afsnitsindledningen ved at stille følgende spørgsmål:

- Hvilken beslutning blev taget ved den særlige konference for ældster? (De åbenbaringer, som Joseph Smith havde modtaget indtil det tidspunkt, skulle offentliggøres i en bog. Mind de studerende om, at selv om denne bog oprindeligt hed Befalingernes Bog, skulle den senere få navnet Lære og Pagter).

Lad et par studerende skiftes til at læse højt fra Lære og Pagter 1:1-5. Spørg derpå klassen:

- Hvem taler Jesus Kristus til i disse vers?
- Hvordan vil I sammenfatte det centrale budskab i disse vers?
- Hvordan fortalte Herren, at han ville advare alle folk? (De studerende bør finde frem til følgende læresætning: **Herren advarer hele sit folk gennem sine udvalgte disciple**).

Bed en studerende om at læse Lære og Pagter 1:12 højt. Spørg dernæst:

- Hvilken begivenhed ønsker Herren, at verden forbereder sig på? (Når de studerende har svaret, kan du eventuelt opfordre dem til regelmæssigt at se på fodnoterne for at afklare og uddybe deres forståelse af den hellige skrifs tekst).

Bed de studerende læse Lære og Pagter 1:14-16 for sig selv og se efter Herrens beskrivelse af den verden, som vi lever i. Når de studerende har fortalt, hvad de fandt, skal du bede dem om at læse vers 17 for sig selv og forklare, hvad Herren gjorde ved de omtalte problemer i vers 14-16.

Bed en studerende om at læse Lære og Pagter 5:10 højt, mens klassen følger med. Drøft derpå følgende:

- Hvad lærer I af disse vers om den specielle kaldelse, som Joseph Smith havde? (De studerende bør finde frem til følgende sandhed: **Herren kaldte Joseph Smith til at forkynde sit ord for verden**).

Lad en studerende læse følgende udtalelse af ældste Jeffrey R. Holland fra De Tolvs Apostles Kvorum:

»Ud over alt det andet, som Joseph [Smith] udrettede ... efterlod han os frem for alt den resolute arv af guddommelig åbenbaring – ikke blot én enkeltstående åbenbaring uden bevis eller konsekvens, og ikke en »mild inspiration, som skulle sive ind i alle gode menneskers sind«, men specifik, nedskrevet, vedvarende vejledning fra Gud. Som en af mine gode venner, der også arbejder som forsker, uden omsvøb har sagt: »I en tid, hvor kristendommens oprindelse var under angreb af oplysningstidens fornuftstænkere, førte Joseph Smith, hvad åbenbaring angår, [utvetydigt og egenhændigt] vor tids kristendom tilbage til dens oprindelse« (Richard L. Bushman, »A Joseph Smith for the Twenty-First Century«, i *Believing History*, 2004, s. 274)« (»Profeter, seere og åbenbarere«, *Liahona*, nov. 2004, s. 8).

- Hvordan har denne lektion styrket jeres forståelse af formålet med og betydningen af Lære og Pagter?
- Hvordan har Lære og Pagter styrket jeres vidnesbyrd om Joseph Smiths guddommelige rolle som Guds profet?

Afrund ved at spørge, om nogen af de studerende vil bære deres vidnesbyrd om de læresætninger, principper og sandheder, som findes i Lære og Pagter.

De studerendes læsemateriale

- Indledning til Lære og Pagter; Lære og Pagter 1:1-39; 5:10.
- Ezra Taft Benson, »Mormons Bog og Lære og Pagter«, *Stjernen*, juli 1987, s. 76-80.

LEKTION 12

Yderligere hellig skrift i vore dage

Indledning

Herren giver os fortsat guddommelig vejledning ved at åbenbare sit ord og vilje til sine tjenere gennem Helligånden. Da Gud fortsat taler til nutidsprofeter, er samlingen af hellig skrift stadigvæk åben. Yderligere skrifter, som er kommet

frem i vore dage – såsom Joseph Smiths oversættelse af Bibelen og Abrahams Bog – bekræfter, tydeliggør og udvider vores forståelse af evangeliet.

Baggrundslæsning

- Jeffrey R. Holland, »Mine ord ... ophører aldrig«, *Liahona*, maj 2008, s. 91-94.
- »Translation and Historicity of the Book of Abraham«, *Gospel Topics*, lds.org/topics.
- Elizabeth Maki, »Joseph Smith's Bible Translation: D&C 45, 76, 77, 86, 91«, *Revelations in Context* series, 20. mar. 2013, history.lds.org.

Forslag til undervisningen

Sidste Dages Helliges skrifter

Bed de studerende om at forestille sig, at en ven oprigtigt spørger: »Hvorfor har mormonerne flere skrifter ud over Bibelen? Jeg troede, at Bibelen indeholdt alle Guds ord.« Bed de studerende om at række hånden i vejret, hvis de har fået et spørgsmål som dette. Bed nogle få studerende om at fortælle, hvordan de har besvaret spørgsmålet, og hvordan de har følt, når de har vidnet om skrifterne for andre.

Skriv ordet *kanon* på tavlen. Vis følgende udtalelser af ældste Jeffrey R. Holland og ældste Dallin H. Oaks fra De Tolv Apostles Kvorum, og bed to studerende om skiftevis at læse dem højt. Bed klassen om at lytte efter betydningen af ordet *kanon* i disse udtalelser.

»Nogle kristne har, primært på grund af deres oprigtige kærlighed til Bibelen, erklæret, at der ikke kan være andre hellige skrifter ud over Bibelen. Ved således at erklære hellig åbenbaring for ophørt, lukkede vore venner i nogle andre trosretninger døren for de guddommelige ytringer, som vi i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige sætter stor pris på: Mormons Bog, Lære og Pagter og Den Kostelige Perle og den fortsatte vejledning, som modtages af Guds salvede profeter og apostle« (Jeffrey R. Holland, »Mine ord ... ophører aldrig«, *Liahona*, maj 2008, s. 91).

»De fleste kristne tror, at Gud afsluttede skriftens kanon – den autoritative samling af hellige bøger, der anvendes som skrifter – kort efter Kristi død, og at der ikke er fremkommet nogle lignende åbenbaringer siden dengang. Joseph Smith forkyndte og viste, at skriftens kanon er åben (se *Kirkens præsidenters lærdomme: Joseph Smith, 2007, s. 205-214, 262-263*) ...

For det første sagde Joseph Smith, at Gud leder sine børn ved at give tilføjelser til skriftens kanon. Mormons Bog er en sådan tilføjelse. Det samme gælder åbenbaringerne i Lære og Pagter og Den Kostelige Perle« (Dallin H. Oaks, »Grundlaget for vores tro«, *Liahona*, jan. 2011, s. 33).

- Hvad betyder vendingen »skriftens kanon«? (Det er »en anerkendt, autoritativ samling af hellige bøger. I Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige kaldes de kanoniske bøger for standardværker« (Guide til Skrifterne, »Kanon«, scriptures.lds.org).
- Hvad betyder det, at sidste dages hellige tror på en åben kanon? (De studerende bruger måske andre ord, men sørg for, at de kommer frem til følgende princip: **Guds autoritative ord findes ikke kun i Bibelen** (se TA 1:9)).
- Hvilken betydning har det, at vi tror, at Herren stadigvæk åbenbarer hellig skrift til sidste dages hellige profeter?

Lære og Pagter 42:56; 45:60-62; 76:15-19; 93:53; 94:10

Joseph Smiths oversættelse af Bibelen

Skriv følgende sandhed på tavlen:

Gennem profeten Joseph Smith åbenbarede Herren yderligere hellig skrift, der bekræfter, forklarer og udvider vores kundskab om sandhed.

Bed en studerende om at læse indledningen til Lære og Pagter 35 højt. Bed klassen følge med og se efter, hvad profeten Joseph Smith og Sidney Rigdon gjorde, da de modtog åbenbaringen, som findes i dette afsnit.

- Hvilket arbejde var profeten Joseph Smith og Sidney Rigdon involveret i, da de modtog denne åbenbaring?

Bed en studerende om at læse følgende to afsnit højt for derved at forklare, hvad Joseph Smiths oversættelse af Bibelen er:

Omkring sommeren 1830 befalede Herren profeten Joseph Smith at oversætte Bibelen. Joseph Smith oversatte ikke Bibelen fra et sprog til et andet, og han havde ikke et originalt bibelmanuskript, som han kunne arbejde ud fra. Joseph læste og studerede i stedet passager fra King James-oversættelsen af Bibelen og foretog rettelser og tillæg i forhold til Helligåndens inspiration. Derfor var oversættelsen mere en inspireret revision end en traditionel oversættelse.

Joseph Smiths oversættelse berørte mere end 3.000 vers i King James-oversættelsen af Bibelen. Disse forskelle omfatter tilføjelser (for at tydeliggøre betydningen, konteksten eller gengive profetiske skrifter som Moses' Bog), udeladelser, versenes rækkefølge samt en fuldstændig rekonstruktion af bestemte kapitler. For yderligere oplysninger om Joseph Smiths oversættelse se Guide til Skrifterne, »Joseph Smiths oversættelse (JSO)«.

Skriv følgende oversigt på tavlen:

<i>Lære og Pagter 45:60-62</i>	<i>Afsnitsindledningen til Lære og Pagter 35; 76; 77; 86; 91</i>
<i>Lære og Pagter 42:56, fodnote a</i>	<i>Lære og Pagter 94:10, fodnote b</i>
<i>Lære og Pagter 76:15-19</i>	
<i>Lære og Pagter 93:53</i>	

Del klassen op i to grupper. Bed hver gruppe om at studere materialet i en af kolonnerne og se efter oplysninger om Joseph Smiths oversættelse af Bibelen. Bed de studerende om at dele det, de har fundet frem til, når de har haft tid nok. Stil derpå følgende spørgsmål:

- Hvilken betydning tror I, at oversættelsesarbejdet havde på Joseph Smiths åndelige uddannelse og på gengivelsen af evangeliske sandheder?

For at hjælpe de studerende med at værdsætte det resultat, Joseph Smiths oversættelsesarbejde med Bibelen havde på Kirken, skal du bede de studerende om at slå op på »Kronologisk indholdsfortegnelse« (findes i starten af Lære og Pagter) og forklare, at profeten for det meste arbejdede på oversættelsen i perioden fra juni 1830 til juli 1833. Spørg dernæst:

- Hvor mange afsnit af Lære og Pagter blev modtaget mellem juni 1830 og juli 1833? (Profeten modtog 74 åbenbaringer, som blev en del af Lære og Pagter på det tidspunkt).

Du kan også påpege, at Moses' Bog og Joseph Smiths oversættelse af Matthæus, som begge findes i Den Kostelige Perle, også er en del af Joseph Smiths oversættelse af Bibelen og blev modtaget i den periode. Moses' Bog er Joseph Smiths oversættelse af de første otte kapitler af Første Mosebog. Joseph Smith blev klar over, hvor meget der manglede i Bibelen, mens han oversatte versene om Enok. King James-oversættelsen af Bibelen indeholder 109 ord om Enok, mens Moses' Bog i den engelske udgave indeholder 5.240 ord om Enok.

- Hvad kan det store antal af modtagne åbenbaringer i den tid sige om den rolle, Joseph Smiths oversættelse havde for genoprettelsen?

- Kig på Lære og Pagters afsnit fra denne periode. Hvilke vigtige læresætninger blev åbenbaret på det tidspunkt? (Eksempler på vigtige læresætninger, der blev åbenbaret på det tidspunkt, kan findes i afsnit 29, 42, 45, 76, 88 og 93).

Vis følgende udtalelse, og bed en af de studerende om at læse den højt:

»Profetens oversættelse af Bibelen var en vigtig del af hans egen åndelige uddannelse og den åbenbarede gengivelse af evangeliske sandheder. Da han reviderede Det Gamle og Det Nye Testamente, fik han ofte åbenbaringer, der kastede yderligere lys og forståelse over bibelske passager. På denne måde modtog profeten mange lærdomme fra Herren, deriblandt dem, der nu findes i Lære og Pagter 74, 76, 77, 86, 91 og i dele af mange andre afsnit af Lære og Pagter« (*Kirkens præsidenters lærdomme: Joseph Smith, s. 206*).

Bær vidnesbyrd om, at Herren åbenbarede vigtige dele af Lære og Pagter som en direkte konsekvens af Joseph Smiths oversættelsesarbejde med Bibelen. Du kan forklare, at dele af Joseph Smiths oversættelse blev tilføjet SDH-udgaven af King James-oversættelsen af Bibelen i 1979, hvilket betød, at disse vigtige åbenbaringer blev tilgængelige, så de kunne velsigne Kirkens medlemmer.

Abrahams Bog

Bed de studerende om at skimme kapiteloverskrifterne i Abrahams Bog. Drøft kortvarigt indholdet af Abrahams Bog med klassen. Forklar derpå, at en mand ved navn Michael Chandler i 1835 medbragte fire egyptiske mumier og adskillige papyrusruller med gamle egyptiske tegn til Kirtland i Ohio. Medlemmer af Kirken købte mumierne og papyrusrullerne. Selv om den præcise oversættelsesmetode er ukendt, oversatte profeten Joseph Smith nogle af tegnene i månederne efter købet af den egyptiske papyrus. I begyndelsen af marts 1842 blev dele af Abrahams Bog udgivet i en kirkeavis ved navn *Times and Seasons*. Abrahams Bog blev senere udgivet i Den Kostelige Perle.

Giv følgende opsummering om Abrahams Bogs fremkomst. Bed de studerende om at lytte efter, hvad vi ved om oversættelsesprocessen.

En almindelig indvending mod Abrahams Bogs ægthed er, at manuskripterne ikke er gamle nok til at være blevet skrevet af Abraham, som levede næsten to tusind år før Kristus. Joseph Smith påstod aldrig, at papyrusrullerne var autografiske (skrevet af Abraham selv), ej heller, at de stammede fra Abrahams tid. »Fordums optegnelser blev ofte videregivet som kopier eller som kopier af kopier. Abrahams optegnelse kunne være redigeret ... af senere forfattere på samme måde, som Mormons Bogs profeter og historikere Mormon og Moroni redigerede de tidligere folks skrifter« (»Translation and Historicity of the Book of Abraham«, Gospel Topics, [lds.org/topics](https://www.lds.org/topics)).

Under oversættelsen kan profeten Joseph Smith have arbejdet på papyri, som senere blev ødelagt. Derfor »er det sikkert nyttesløst at vurdere Josephs evne til at oversætte papyri, når vi kun har fragmenter af de papyri, som han havde i sin besiddelse« (»Translation and Historicity of the Book of Abraham«). Det er også muligt, at Joseph Smiths forsigtige undersøgelse af optegnelserne ledte ham til at modtage en »åbenbaring om vigtige begivenheder og læresætninger i Abrahams liv, ligesom han tidligere havde modtaget en åbenbaring om Moses' liv, mens han studerede Bibelen« (»Translation and Historicity of the Book of Abraham«). Selv om

vi ikke ved præcis, hvordan Joseph Smiths oversatte Abrahams Bog, ved vi, at oversættelsen blev udført gennem Guds gave og kraft.

- Hvad er eksempler på, hvordan yderligere skrifter, som er til vores rådighed gennem profeten Joseph Smith, kan bidrage til vores forståelse af Guds plan for sine børn?

Du kan bære vidnesbyrd om, at de studerende vil få et vidnesbyrd om vigtigheden og ægtheden af Abrahams Bog, når de studerer den lærdomsmæssige vigtige bog.

Lære og Pagter 1:38; 68:3-5

Fortsat åbenbaring kommer gennem levende profeter

Bed en studerende om at læse Lære og Pagter 1:38 højt og en anden studerende om at læse højt fra Lære og Pagter 68:4. Spørg klassen, hvad de lærte af disse vers. (De studerende bør finde frem til følgende princip: **Når Herrens tjenere taler ved Helligåndens kraft, vil deres ord gengive Herrens vilje**).

- Hvilke oplevelser har I haft, som har gjort jer taknemlige for, at Herren fortsat giver åbenbaring i vore dage?

Forklar de studerende, at udvalgte åbenbaringer i Kirken kanoniseres (accepteres som hellig skrift) ved loven om fælles samtykke (se L&P 26:1-2).

Kirkemedlemmerne bliver bedt om at støtte profeten og apostlene, når de tilføjer ny åbenbaring til skriften. Eksempelvis støttede Kirkens medlemmer ved oktoberkonferencen i 1978 profeten og apostlene i at tilføje Officiel erklæring – 2, der gav præstedømmet til alle værdige mandlige medlemmer, til vores kanon af hellig skrift.

Bed de studerende om kort at drøfte med deres sidemand, hvad de ville sige til en, som mener, at kanonen af hellig skrift er lukket, og at vi ikke kan modtage yderligere hellig skrift fra Gud.

Afrund ved at bede de studerende om at overveje, hvad de kan gøre for at styrke deres vidnesbyrd om, at himlen er åben, og at Herren fortsat åbenbarer sit ord i vore dage.

De studerendes læsemateriale

- Lære og Pagter 1:38; 42:56; 45:60-62; 68:3-5; 76:15-19; 93:53; 94:10.
- Jeffrey R. Holland, »Mine ord ... ophører aldrig«, *Liahona*, maj 2008, s. 91-94.

LEKTION 13

»Synet«

Indledning

Det syn, som profeten Joseph Smith fik, og som nu findes i Lære og Pagter 76, giver os en dybere forståelse af livet efter døden, heriblandt herlighedsgraderne. Af det lærer vi, at vi skal leve igen i vor himmelske Faders og Jesu Kristi nærhed.

Baggrundslæsning

- L. Tom Perry, »Frelsesplanen«, *Liahona*, nov. 2006, s. 69-72.
- Matthew McBride, »The Vision: D&C 76«, *Revelations in Context series*, 11. mar. 2013, history.lds.org.

Forslag til undervisningen

Lære og Pagter 76

Grundlæggende forståelse om livet efter døden

Forklar, at mange kristne i 1830'erne troede to grundlæggende ting om himlen og helvede, der til tider blev beskrevet som »traditionelle« eller »universelle« synspunkter. Det »traditionelle« synspunkt gik ud på, at himlen var for de retskafne og helvede for de ulydige. Det »universelle« synspunkt gik ud på, at Gud ikke ville straffe syndere, da alle med tiden skulle frelses i Guds rige. På det tidspunkt vidste medlemmer af Jesu Kristi Kirke kun lidt mere, end hvad andre kristne troede om himmel og helvede. I februar 1832 fik Joseph Smith og Sidney Rigdon et syn, som lavede helt om på de sidste dages helliges forståelse af og tro om livet efter døden. Dette syn i Lære og Pagter 76 åbenbarede en indviklet kombination af Guds kærlighed, barmhjertighed, retfærdighed og dom, og det åbnede døren for en mere fuldkommen forståelse af vor himmelske Faders plan. I mange år blev dette syn af de første kirkemedlemmer blot benævnt som »synet«. (Se Matthew McBride, »The Vision: D&C 76«, *Revelations in Context series*, 11. mar. 2013, history.lds.org).

Bed en studerende om at give en kort beskrivelse af det, der står i Lære og Pagter 76. Vis følgende udtalelse af præsident Wilford Woodruff (1807-1898), og bed en studerende om at læse den højt:

»Jeg mener, at Lære og Pagter [indeholder] de mest guddommelige erklæringer, som nogen sinde er fremsat for menneskeslægten. Jeg vil nøjes med at pege på »Synet« (i afsnit 76), som er en åbenbaring, der rummer mere lys, mere sandhed og større principper end nogen anden åbenbaring, som findes i nogen bog, vi nogen sinde har læst. Den fremstiller tydeligt vores nuværende stadi, hvor vi kommer fra, hvorfor vi er her, og hvor vi skal hen. Gennem denne åbenbaring kan enhver erfare, hvad hans lod og del skal blive« (*Kirkens præsidenters lærdomme: Wilford Woodruff*, 2004, s. 116).

Bed en studerende om at læse afsnitsindledningen til Lære og Pagter 76 højt. Bed en studerende om at læse Lære og Pagter 76:15-19 højt.

- Hvad gjorde Joseph og Sidney, som resulterede i modtagelsen af denne åbenbaring?
- Hvad lærer vi af deres oplevelse om værdien af at studere og grunde over skriften? (Du bør sikre dig, at de studerende forstår forbindelsen mellem at meditere om skrifterne og modtage åbenbaring).

Bemærk: Fremhæv, at det at lære at grunde over skrifterne er en værdifuld skriftstudieteknik, som giver Helligånden bedre mulighed for at åbenbare sandheder for os.

Lære og Pagter 76:1-10

Løfter til de trofaste

Få en studerende til at læse Lære og Pagter 76:1-4 højt. Bed klassen om at følge med og se efter ord eller vendinger, som beskriver Jesus Kristus. Foreslå eventuelt de studerende at markere det, de finder. Forklar, at Frelserens egenskaber i disse vers er et eksempel på en liste i skrifterne. En liste i skrifterne »er en række beslægtede tanker, ideer eller instruktioner. Når man ser efter lister i skrifterne, kan det hjælpe lærere og studerende til at finde frem til nøglepunkter, som skribenten fremhæver« (*Evangelisk læring og undervisning*, 2012, s. 23). Påpeg, at Lære og Pagter 76 indeholder en række lister.

- Hvilke af Jesu Kristi egenskaber, som nævnes i vers 1-4, betyder mest for jer? Hvorfor?

Bed de studerende om at læse Lære og Pagter 76:5-10 for sig selv og se efter Herrens løfter til de retskafne. Bed de studerende om at lægge mærke til listen med løfter i vers 6-10. Du kan foreslå, at de studerende markerer de ting på denne liste, der betoner Herrens løfter.

- Hvad må vi ifølge vers 5 gøre for at opleve Frelserens barmhjertighed, nåde og ære?

Hjælp de studerende med at finde følgende princip i deres studium af disse vers: **Når vi frygter Herren og tjener ham i retskaffenhed, vil han ære os og vise os barmhjertighed.** Mind de studerende om, at »frygt« i denne forbindelse vil sige, at vi viser Herren ærbødighed.

Stil følgende spørgsmål for at hjælpe de studerende til bedre at forstå dette skriftsted:

- Hvilke af de løfter, som I fandt i vers 5-10, ville I helst modtage? Hvorfor?
- Hvad tror I, I skal gøre for at modtage den velsignelse?

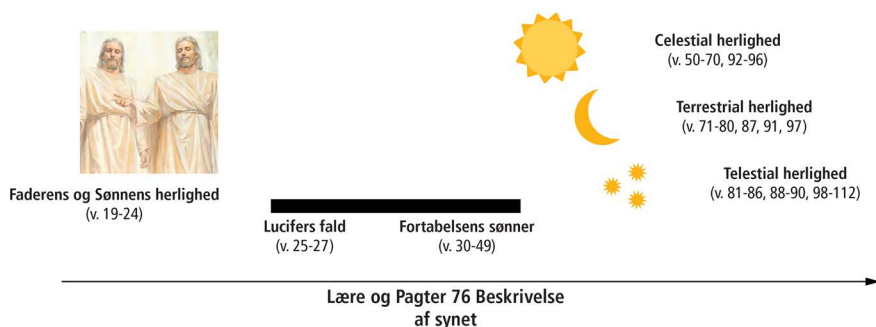
Giv de studerende et øjeblik til at grunde over, hvorfor det ville være det værd at opsøge disse velsignelser, og evaluere, hvor gode de er til at ære og tjene ham i retskaffenhed og sandhed.

Påpeg for de studerende, at fra vers 11 er resten af afsnit 76 en optegnelse over Herrens åbenbaring om »hans riges hemmeligheder«, som »overgår al forstand i herlighed« (vers 114). Åbenbaringen åbner vores forståelse for evighedens vidundere og belærer os om det kommende liv og underviser os om livet efter døden og det, der tidligere var ukendt.

Lære og Pagter 76:19-24

Synet om Faderen og Sønnen

Forklar, at Lære og Pagter 76 indeholder en række syner. For at give de studerende et overblik over, hvad Joseph Smith og Sidney Rigdon så i disse syn, kan du vise det medfølgende billede eller give alle de studerende en kopi af det. Forklar, at hver del i diagrammet fokuserer på et syn.

Påpeg, at et af synene, som Joseph Smith og Sidney Rigdon fik den dag, var et syn af Faderen og hans Søn, Jesus Kristus. Vis følgende spørgsmål eller skriv dem på tavlen:

Hvilke sandheder lærer vi om Jesus Kristus i denne åbenbaring?

Hvilke af disse sandheder kan I vidne om? Hvordan ved I, at de er sande?

Bed de studerende om at læse Lære og Pagter 76:19-24 for sig selv og overveje, hvordan de ville besvare spørgsmålene på tavlen. Bed de studerende efter passende tid om at dele deres svar. Selv om de studerendes svar kan være forskellige, så vær sikker på, at de forstår følgende princip: **Jesus Kristus er et levende, herliggjort væsen. Jesus Kristus er Faderens Enbårne. Jesus Kristus er Skaberen af denne og andre verdener. Folk i denne og andre verdener er Guds enbårne sønner og døtre.**

Bær dit vidnesbyrd om Frelseren.

Lære og Pagter 76:25-113

Frelsesplanen

Forklar, at vers 25-113 i afsnit 76 belærer om frelsesplanens vidunderlige sandheder. Bed de studerende om at vælge en gruppe af versene på diagrammet og læse dem hurtigt. Opdel de studerende i par og bed dem drøfte, hvad de lærte eller fandt inspirerende i de vers, de læste. Drøft derefter følgende spørgsmål i klassen:

- Hvilke grundlæggende læresætninger om liv og død hjælper Lære og Pagter 76 os med at forstå? (De studerende bruger måske andre ord, men de bør komme frem til, at vi i **Lære og Pagter 76 får en grundlæggende forståelse af livet**

efter døden, og hvad vi skal gøre for igen at leve i vor himmelske Faders og Jesu Kristi nærhed).

Forklar, at et af de vigtigste syner, som Joseph Smith og Sidney Rigdon fik, handlede om det celestiale rige. Bed de studerende om at læse Lære og Pagter 76:50-53 for sig selv og se efter en række krav for at komme ind i det celestiale rige. Foreslå eventuelt, at de studerende markerer eller nummererer disse krav i deres skrifter. Når en studerende har fortalt, hvad vedkommende har fundet, skal du stille spørgsmål som disse:

- Hvad mener I, det betyder at modtage et »vidnesbyrd om Jesus«? (At have tro på Frelserens forløsende mission og efterleve hans bud).
- Hvad vil det sige at »sejre[] ved tro«? (At overvinde fristelser og synd ved at udøve tro på Jesus Kristus og trofast holde ud til enden).
- Hvad vil det sige at være »beseglet ved forjættelsens hellige Ånd«? (Helligånden, som også er forjættelsens hellige Ånd, vidner til Faderen om, at vi har modtaget hans evangeliums frelsende ordinancer på rette vis, og at vi trofast har holdt de pagter, som vi har indgået).

Sammenfat Lære og Pagter 76:54-70 ved at forklare, at disse vers opremser mange af de velsignelser, som ophøjede personer i det celestiale rige vil modtage. Giv de studerende et øjeblik til at gennemlæse disse vers og se efter de lovede velsignelser eller krav, som betyder noget særligt for dem.

- Hvilken velsignelse, som loves de trofaste, har særlig betydning for jer? Hvorfor?
- Hvordan hjælper vers 69 os med at forstå Frelserens rolle i livet for dem, der arver det celestiale rige? (Vi vil hver især, uanset hvor meget vi prøver, fejle i at gøre alt, hvad der er nødvendigt for at arve det celestiale rige. Kun gennem Frelserens sonoffer kan vi blive rene for vore synder og blive gjort fuldkomne).
- Hvordan kan frelsesplanens sandheder i Lære og Pagter 76 hjælpe os med at træffe bedre valg i livet?

Vis følgende udtalelse af præsident Boyd K. Packer, og bed en studerende om at læse den højt:

»Uden kundskab om evangeliets plan virker overtrædelse naturligt, uskyldigt, endda berettiget. Der findes ingen større beskyttelse mod modstanderen, end at vi kender sandheden – det vil sige kender planen« (»Our Father's Plan«, 1994, s. 27).

- Hvordan kan kundskab om sandheden, som den findes i Lære og Pagter 76, være os en beskyttelse mod Satans indflydelse?
- Hvordan har kundskab om vor himmelske Faders plan beskyttet og velsignet jer?

Få en studerende til at læse Lære og Pagter 76:114-117 højt. Bed klassen om at følge med og finde de løfter, som gives dem, der renser sig. Opfordr de studerende til at beskrive løftet i de vers.

Når de studerende har svaret, skal du vise følgende udtalelse af profeten Joseph Smith (1805-1844), som relaterer til synet i Lære og Pagter 76:

»Jeg kunne forklare hundrede gange så meget, end jeg nogensinde har, om rigernes herlighed, som jeg fik tilkendegivet i synet, hvis jeg fik lov dertil, og hvis folket var rede til at modtage det« (i *History of the Church*, 5:402).

Hjælp de studerende med at anvende det, de har lært i klassen i dag, ved at vise følgende ufuldstændige vendinger på tavlen:

Når de har læst Lære og Pagter 76:

Jeg ved, at ...

Jeg ønsker, at ...

Jeg vil ...

skal du bede de studerende om at færdiggøre disse vendinger på et stykke papir. Opfordr dem til at overveje, om de valg, som de træffer, vil kvalificere dem til at arve det celestiale rige og hjælpe dem til at kvalificere sig til andre velsignelser, som bliver lovet i Lære og Pagter 76. Bær dit vidnesbyrd om de sandheder, som I har drøftet i klassen i dag.

De studerendes læsemateriale

- Lære og Pagter 76.
- L. Tom Perry, »Frelsesplanen«, *Liahona*, nov. 2006, s. 69-72.

LEKTION 14

Templet i Kirtland og præstedømmets nøgler

Indledning

Efter næsten tre år med trængsler og økonomiske ofre blev templet i Kirtland indviet den 27. marts 1836. Mirakuløse begivenheder fulgte indvielsen, og en uge efter gengav himmelske budbringere præstedømmets nøgler til Joseph

Smith og Oliver Cowdery. Disse nøgler er Kirkens tydeligste kendetegn og har velsignet millioner af mennesker, som har tilsluttet sig Kirken.

Baggrundslæsning

- Jeffrey R. Holland, »Vores tydeligste kendetegn«, *Liahona*, maj 2005, s. 43-45.
- David A. Bednar, »Ærefuldt have ry og anseelse«, *Liahona*, maj 2009, s. 97-100.
- »Glorværdige dage i Kirtland 1834-1836«, kapitel 13 i *Kirkens historie i tidernes fylde*, 2. udg., Kirkens Uddannelsessystem, 2002, s. 155-170.

Forslag til undervisningen

Lære og Pagter 109:1-28

De hellige ofrede for at opføre templet i Kirtland

Vis de studerende et billede af templet i Kirtland (se *Evangelisk kunst*, 2009, nr. 117; se også LDS.org). Forklar, at de hellige arbejdede og ofrede i næsten tre år for at opføre templet i Kirtland. Da de gjorde det, var de vidner til opfyldelsen af Herrens løfte om, at såfremt de adlød hans bud, ville de »få kraft til at bygge det« (L&P 95:11). Knap 1.000 mennesker deltog i tempelindvielsen, som blev afholdt den 27. marts 1836. Indvielsesbønnen, som Joseph Smith modtog gennem åbenbaring, står optegnet i Lære og Pagter 109.

Lad et par studerende skiftes til at læse højt fra Lære og Pagter 109:1-5. Opfordr klassen til at følge med og især bemærke de vendinger, som beskriver de helliges ofre for at opføre templet. Stil dernæst følgende spørgsmål:

- Hvilke vendinger brugte Joseph Smith til at beskrive de helliges ofre?

For at hjælpe de studerende med at forstå de ofre, som de hellige ydede, skal du bede en studerende om at læse følgende sammenfatning højt:

Mellem juni 1833 og marts 1836 arbejdede mænd og kvinder side om side for at opføre og færdiggøre Herrens hus. Nogle tog sig af murerarbejdet, andre slæbte klippestykker, andre spandt garn og strikkede arbejdstøj, og nogle arbejdede på gardinerne til Herrens hus. De gjorde alt dette, »så Menneskesønnen må have et sted, hvor han kan give sig til kende for sit folk« (L&P 109:5). Nogle sidste dages hellige som John Tanner gav meget af deres formue til opførelsen af templet. Alt i alt kan templet have kostet op mod 40.000 amerikanske dollars at opføre – en betragtelig sum på den tid. Uanset omkostningen og ofrene var de hellige trofaste i deres

bestræbelser på at adlyde dette bud fra Herren (se L&P 95:11). Templet i Kirtland var et kærlighedsarbejde og en efterlevelse af lydighed, offervilje og tro.

- Hvilke ofre bliver der krævet af os i dag, så vi kan nyde templets velsignelser?
- Hvilke velsignelser får vi, når vi ofrer for at udføre Herrens værk?

Som hjælp til besvarelsen af dette spørgsmål skal du vise følgende udtalelse af søster Carol B. Thomas fra Unge Pigers hovedpræsidentskab. Bed en studerende om at læse den højt:

© Busath.com

»Offer er et forbløffende princip. Når vi villigt giver af vores tid og talenter og alt, hvad vi ejer, bliver det en af vores reneste måder at tilbede på. Det kan udvikle i os en dyb kærlighed til hinanden og vor Frelser, Jesus Kristus. Ved at ofre kan der ske en forandring i vores hjerte. Vi lever tættere på Ånden og har mindre lyst til det, der hører verden til« (»Ofre: En evig investering«, *Liahona*, juli 2001, s. 79).

Bed de studerende om at læse Lære og Pagter 109:12-13 for sig selv og se efter, hvordan templets hellige natur skinner igennem i denne bøn. Bed de studerende om at dele det, de lagde mest mærke til i disse vers.

Fortæl de studerende, at Joseph Smith i indvielsesbønnen bad Herren om bestemte velsignelser. Lad et par studerende skiftes til at læse højt fra Lære og Pagter 109:12-15, 22-28. Bed klassen om at følge med og se efter velsignelser, som kan komme til dem, der er værdige til at tilbede i templet. Du kan foreslå, at de studerende markerer vigtige ord og vendinger, de lægger mærke til. Tal derpå om følgende spørgsmål:

- Hvilke af de velsignelser, som I fandt, betyder mest for jer? Hvorfor?
- Hvilke læresætninger eller principper kan vi lære af disse vers? (Vær sikker på, at de finder frem til følgende princip: **Når vi trofast tilbeder i templet, kan vi i højere grad modtage beskyttelse og kraft til at modstå verdens ugudelighed**).

Vis følgende udtalelse af ældste David A. Bednar fra De Tolv Apostles Kvorum, og bed en studerende om at læse den højt:

»Overvej disse vers (L&P 109:24-28) i lyset af modstanderens verserende rasen og ... vores villighed til at påtage os Jesu Kristi navn, og de velsignelser, der er lovet dem, som ærefuldt har ry og anseelse i det hellige tempel. Disse velsignelser i pagterne gælder alle generationer og i al evighed. Jeg indbyder jer til igen og igen at studere og under bøn at overveje, hvad disse skriftsteder betyder for jer og jeres familie.

Vi bør ikke være overraskede over Satans forsøg på at forpurre eller så tvivl om tempeltjeneste. Den onde afskyr renheden i og kraften fra Herrens hus. Den beskyttelse, som er tilgængelig for os

hver især i og gennem templets ordinancer og pagter, står godt i vejen for Lucifers onde planer« (»Ærefuldt have ry og anseelse«, *Liahona*, maj 2009, s. 99).

- Hvordan har I følt en forøgelse af åndelig kraft som et resultat af at komme i templet?

Bed de studerende overveje, hvad de kan gøre for at modtage flere af de velsignelser, som er lovet dem, der trofast tjener i templet. Mind de studerende om, at deres hjerte og sind vil blive mere åbent for Herrens inspiration, når de grunder over skriften og profeternes ord.

Lære og Pagter 110

Jesus Kristus, Moses, profeten Elias og Elias viste sig i templet i Kirtland

Forklar, at Gud belønnede de helliges ofre ved at opføre templet i Kirtland med en udgydelse af åndelige manifestationer i dagene omkring indvielsen. Hvis der er tid, kan du fortælle nogle få beretninger, som findes i kapitel 13 (»Glorværdige dage i Kirtland 1834-1836«) i *Kirkens historie i tidernes fylde*, 2. udg., Kirkens Uddannelsessystem, 2002, specielt i afsnittet med titlen »En åndelig tid« (s. 166-169). Fortæl de studerende, at den mest betydningsfulde begivenhed af dem alle nok fandt sted den 3. april 1836, en uge efter indvielsen af templet.

Bed en studerende om at læse afsnitsindledningen for Lære og Pagter 110 højt, og bed resten af klassen om at følge med. Spørg dernæst om følgende:

- Hvem var synet henvendt mod? Hvad gjorde Joseph Smith og Oliver Cowdery inden synet?

Forklar de studerende, at de første ti vers af Lære og Pagter 110 omfatter et herligt syn givet til Joseph Smith og Oliver Cowdery, hvor de så Frelseren, som viste sig for dem for at antage templet i Kirtland. Bed de studerende om at læse disse vers for sig selv, mens de ser efter vigtige sandheder om Frelseren og templet. Stil følgende spørgsmål, når de har haft tid nok:

- Hvad siger jer noget i disse vers? Hvorfor?
- Ifølge vers 6 erklærede Frelseren: »Lad hele mit folks hjerte fryde sig.« Hvorfor tror I, at de hellige havde grund til at fryde sig på dette tidspunkt?

Forklar, at efter synet med Frelseren fulgte en række syner. I disse syner viste Moses, Elias og profeten Elias sig for Joseph Smith og Oliver Cowdery hver for sig.

Skriv følgende på tavlen:

Moses: Lære og Pagter 110:11

Elias: Lære og Pagter 110:12

Profeten Elias: Lære og Pagter 110:13-15

Del klassen op i tre grupper Giv hver gruppe et af navnene på tavlen. Bed de studerende om at læse det tilhørende skriftsted for at lære om de præstedømmenøgler, som blev gengivet. Bed de studerende om at dele det, de har fundet frem til, når de har haft tid nok.

Følgende forklaring kan give de studerende en dybere forståelse af det, de læser. Bed en studerende om at læse alle udsagn højt, når I har drøftet det tilhørende skriftsted.

Moses: Nøglerne til Israels indsamling giver myndighed til at lede evangeliets forkyndelse til verdens fire hjørner. »Det var passende, at Moses, der først førte Guds børn til deres arveland, skulle overdrage den genoprettede kirke nøglerne til Israels indsamling« (Russell M. Nelson, »Indsamlingen af det spredte Israel«, *Liahona*, nov. 2006, s. 82, fodnote 28).

Elias: »Der levede tilsyneladende en mand ved navn Elias på Abrahams tid, som overdrog til Joseph Smith og Oliver Cowdery Abrahams evangeliums uddeling i templet i Kirtland (Ohio) den 3. april 1836 (Bible Dictionary, »Elias«). »Manden Elias [bragte] »Abrahams evangelium« til veje, den store pagt indgået med Abraham, hvorved alle trofaste modtager løfte om evigt afkom, løfter om at ved et celestialet ægteskab vil deres evige afkom blive så talrigt som havets sand eller som stjernerne på himlen« (Bruce R. McConkie, »Rigets nøgler«, *Den danske Stjerne*, okt. 1983, s. 36).

Profeten Elias: »Denne beseglingsmagt, som blev overdraget profeten Elias, er den kraft, der binder ægtemand til hustru og børn til forældre for tid og al evighed. Det er den bindende kraft, der findes i enhver evangelisk ordinance ... Det er ved denne kraft, at alle frelsens ordinance bliver beseglet, og det var formålet med profeten Elias' mission at komme her og gengive den« (Joseph Fielding Smith, *Elijah the Prophet and His Mission*, 1957, s. 5).

Læs Lære og Pagter 110:16 højt og opfordr de studerende til at følge med. Bed de studerende om at fortælle, hvad der blev overdraget Joseph Smith og Oliver Cowdery på det tidspunkt (»nøglerne til denne uddeling«). Spørg dernæst om følgende:

- Hvad kan vi ifølge vers 16 vide, fordi disse nøgler er blevet gengivet? (Det andet komme er nær).
- Med tanke på vers 16, hvorfor var det nødvendigt, at nøglerne, som skulle gengives gennem Moses, Elias og profeten Elias, skulle gengives inden »Herrens store og frygtelige dag«?
- Hvordan er I blevet velsignet gennem gengivelsen af disse præstedømmenøgler? (Når de studerende har svaret, skal du sammenfatte vigtigheden af gengivelsen af disse nøgler ved at nævne dette princip:
Nøglerne til missionering, evige familier og tempeltjeneste hjælper os til at forberede os selv og verden på Jesu Kristi andet komme).

Vis følgende udtalelse af ældste Jeffrey R. Holland fra De Tolv Apostles Kvorum, og bed en studerende om at læse den højt:

»Guds præstedømme med dets nøgler, dets ordnancer, dets guddommelige herkomst og evne til at »binde i himlen, hvad der er bundet på jorden« er lige så *absolut nødvendigt* for Guds sande kirke, som det er *enestående* for den, og at uden det ville der ikke være nogen Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige« (»Vores tydeligste kendetegn«, *Liahona*, maj 2005, s. 43).

Fortæl, hvordan dit liv er blevet velsignet, fordi disse præstedømmenøgler er blevet gengivet. Bær vidnesbyrd om, at præstedømmets nøgler er et kendetegn for Kirken, som adskiller Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige fra andre kirker på jorden.

De studerendes læsemateriale

- Lære og Pagter 109:1-28; 110:1-16.
- David A. Bednar, »Ærefuldt have ry og anseelse«, *Liahona*, maj 2009, s. 97-100.

LEKTION 15

Styrke under prøvelser

Indledning

I løbet af 1837 og 1838 spredtes en stemning af fordømmelse, kiv og frafald blandt nogle af Kirkens ledere og medlemmer i Kirtland i Ohio og i det nordlige Missouri. Problemerne tog til, da nogle gik i åbent oprør mod profeten

Joseph Smith. Af de første helliges oplevelser kan vi lære, at vi modtager åndelig styrke under modstand, når vi lever retskaffent og opretholder Herrens tjenere.

Baggrundslæsning

- »Tag jer i agt for frafaldets bitre frugter«, kapitel 27 i *Kirkens præsidenters lærdomme: Joseph Smith, 2007*, s. 313-323.
- Jeffrey R. Holland, »Lektier fra fængslet i Liberty« CES-foredrag, 7. sep. 2008, lds.org/broadcasts.
- Neil L. Andersen, »Jeres tros prøve«, *Liahona*, nov. 2012, s. 39-42.

Forslag til undervisningen

Lære og Pagter 112:10-15

Frafald i Kirtland i Ohio

Skriv følgende ord på tavlen: *vred, stødt, jaloux*. Bed de studerende om at tænke på tidspunkter, hvor de har haft disse følelser.

Vis følgende udtalelse, og bed en af de studerende om at læse den højt. Bed de studerende om at identificere den situation, som gav Thomas B. Marsh de følelser, der står på tavlen.

Kort efter Thomas B. Marsh blev kaldet som apostel i 1835, blev han udnævnt som præsident for De Tolv Apostles Kvorum. I foråret 1837 hørte præsident Marsh, at en af apostlene, Parley P. Pratt, planlagde en mission til England uden at tage præsident Marsh med på råd. Præsident Marsh, som befandt sig i Missouri, skrev til ældste Pratt og andre medlemmer af De Tolv og bad dem møde ham i Kirtland i Ohio den 24. juli 1837, så de kunne være forenede i deres missionsplaner. Men en måned inden mødet fandt sted, drog to andre medlemmer af kvorummet, Heber C. Kimball og Orson Hyde, af sted til England efter at have modtaget et missionskald fra profeten Joseph Smith. Præsident Marsh blev åbenbart oprørt over, at medlemmer af De Tolv begyndte at prædike evangeliet i England, uden at han var involveret.

- Hvad kunne præsident Marsh havde gjort i denne situation for at undgå de følelser, der står på tavlen?
- Hvad er nogle af farerne ved at tillade, at disse følelser styrer vore tanker og handlinger? (Fortæl de studerende, at disse følelser støder Helligånden og fører ofte til alvorlig synd).

Bed en studerende om at fortsætte med at læse følgende:

Præsident Marsh fortalte profeten Joseph Smith om sine bekymringer og bad om hans råd. Som svar gav Herren profeten den åbenbaring, som findes i Lære og Pagter 112.

I juli 1837, da Herren gav denne åbenbaring, oplevede Kirken uenighed, strid og frafald. Stolthed og grådighed gjorde, at nogle kirkemedlemmer åbent kritiserede profeten Joseph Smith og tvivlede på hans myndighed. Nogle kirkemedlemmer, heriblandt nogle medlemmer af De Tolv Apostles Kvorum, forsøgte endda at få Joseph Smith afsat som præsident for Kirken.

- Hvilke følelser fik nogle medlemmer af Kirken til at tilsidesætte deres vidnesbyrd om sandheden og åbent at være i opposition mod profeten Joseph Smith?

Bed de studerende læse Lære og Pagter 112:10-12, 15 og se efter det råd, som Herren gav præsident Marsh og andre medlemmer af De Tolvs Kvorum, der kan hjælpe kirkemedlemmer med at undgå at blive kritiske over for deres ledere.

Bed de studerende om at fortælle, hvad de har fundet ud af. Spørg dernæst:

- Hvordan kan Herrens råd i disse vers hjælpe kirkemedlemmer med at undgå at blive kritiske mod kirkeledere? (Hjælp de studerende til at finde frem til følgende principper, mens de kommer med deres svar: **Hvis vi er ydmyge, vil Herren vejlede os og besvare vore bønner. Herren kræver, at vi opretholder de ledere, som bærer nøglerne til at præsidere over Kirken.** Du kan foreslå, at de krydshenviser vers 15 med Lære og Pagter 84:35-38. Du kan også påpege, at rådet om at formane medlemmerne af De Tolv blev givet til præsidenten for De Tolv Apostles Kvorum og gælder ikke for enkelte medlemmer af Kirken).

Giv hver studerende en kopi af uddelingsarket, der findes sidst i denne lektion. Du kan opdele klassen i små grupper og bede hver gruppe om sammen at læse afsnittet med titlen »Frafald i Kirtland: Behovet for trofast at følge Kirkens ledere«. Bed de studerende drøfte spørgsmålene sidst i afsnittet i deres grupper.

Du kan afrunde denne del af lektionen ved at vise og drøfte følgende udtalelse af præsident Heber C. Kimball (1801-1868) fra Det Første Præsidentskab:

»Jeg giver jer en nøgle, som bror Joseph Smith plejede at give i Nauvoo. Han sagde, at selve skridtet til frafald begynder med, at man mistede tillid til denne kirkes og riges ledere, og når som helst man opdager den ånd, kan man vide, at det vil føre vedkommende ad vejen til frafald« (*Kirkens præsidenters lærdomme: Joseph Smith, 2007, s. 315*).

Fremhæv vigtigheden af trofast at følge profeten og andre kirkeledere ved at læse følgende oplevelse fra Brigham Youngs (1801-1877) liv, som var medlem af De Tolv Apostles Kvorum på det tidspunkt:

»Da præsident Brigham Young var i Kirtland, mødte han en gruppe frafaldne, som sammensværgede sig mod profeten Joseph Smith inden for selve templets mure. Han erklærede: »Jeg rejste mig op og fortalte dem på en enkel og bestemt måde, at Joseph var profet, og at jeg vidste det, og at de kunne rase imod og bagtale ham, så meget de ville, men at de ikke kunne ødelægge udvælgelsen af Guds profet, og at de kun kunne ødelægge deres egen myndighed, skære det bånd over, som bandt dem til profeten og til Gud, og nedsænke sig selv til helvede« (*Kirkens præsidenters lærdomme: Brigham Young, 1997, s. 79*).

Lære og Pagter 121:1-10, 16-17; 122:1-9

Modstand i det nordlige Missouri

Overvej fortsat at lade de studerende sidde i mindre grupper, og bed hver gruppe om at læse andet afsnit af uddelingsarket med titlen »Konflikt i det nordlige Missouri: Lær at udholde modstand«. Forklar, at dette afsnit beskriver nogle af de handlinger, som førte til, at de hellige blev fordrevet fra det nordlige Missouri, og til at profeten blev fængslet i fængslet i Liberty. Bed de studerende om at drøfte spørgsmålene sidst i dette afsnit som gruppe.

Når de studerende har færdiggjort uddelingsarket, skal du forklare, at Lære og Pagter 121-123 indeholder afsnit fra et brev, som profeten Joseph Smith skrev til de hellige henimod slutningen af sin fængsling i Liberty.

Bed nogle studerende om skiftevis at læse højt fra Lære og Pagter 121:1-6. Bed de studerende om at se efter de spørgsmål, som profeten stillede Herren.

- Hvilken spørgsmål fandt I?

Bed en studerende læse højt fra Lære og Pagter 121:7-10, 16-17; 122:7-9. Bed klassen om at følge med og grunde over, hvordan Herrens svar på Joseph Smiths bønner kan have styrket Joseph, så han fortsat kunne modstå sine fjender.

Bed de studerende om at nævne læresætninger og principper, som de lærte af de vers, som de læste. (Svarene kan omfatte følgende: **Hvis vi udholder modstand i jordelivet, vil Gud velsigne os nu og i evigheden. De, som anklager Herrens tjenere, er syndens slaver. Vi kan blive styrket, når vi oplever modgang, når vi sætter vores lid til Frelserens forsoning og erindrer hans eksempel på trofast udholdenhed**).

Vis følgende udtalelse af ældste Neil L. Andersen fra De Tolv Apostles Kvorum, og bed en studerende om at læse den højt:

»Pr. definition vil prøvelser være en prøvelse. De kan bestå i fortvivlelse, forvirring, søvnløse nætter og tårevåde puder. Men vore prøvelser behøver ikke at være åndeligt dræbende. De behøver ikke føre os bort fra vore pagter eller fra Guds husstand ...

Ligesom den intense ild, der forvandler jern til stål, vil vi, hvis vi forbliver trofaste gennem vores tros ildprøve, opleve åndelig forædling og blive styrket« (»Jeres tros prøve«, *Liahona*, nov. 2012, s. 41-42).

Bed de studerende overveje, hvad de har gjort eller vil gøre for at erindre, at Gud kan styrke dem, når de oplever prøvelser eller modstand i deres tro. Giv de studerende tid til at dele deres oplevelser eller tanker om at stole på Herren i svære tider.

De studerendes læsemateriale

- Lære og Pagter 112:10-15; 121:1-10, 16-17; 122:1-9.
- Neil L. Andersen, »Jeres tros prøve«, *Liahona*, nov. 2012, s. 39-42.

Forbliv stærk i tider med modstand

Frafald i Kirtland: Behovet for trofast at følge Kirkens ledere

I 1837 oplevede de hellige i Kirtland i Ohio økonomiske problemer. For at støtte de hellige i at blive økonomisk selvforsynende stiftede Joseph Smith og andre kirkeledere et selskab, som mindede om en bank og kaldte den Kirtlands Spareforening. Som følge af en udbredt økonomisk depression i denne tid gik mange banker i hele USA konkurs. Kirtlands Spareforening gik også konkurs i efteråret 1837. To hundrede investorer tabte næsten alt, de havde investeret, og Joseph Smith led selv det største tab. Selvom Kirtlands Spareforening ikke blev sponsoreret af Kirken, så nogle af de hellige den som Kirkens bank eller profetens bank, og de gav Joseph Smith skylden for deres økonomiske problemer. Nogle begyndte endda at kalde ham en falden profet. Men på trods af bankens konkurs forblev mange andre, der havde tabt penge, trofaste og tro mod profeten.

Frafaldets ånd og kritik spredte sig blandt mange af de hellige. I juni 1838 havde cirka 200-300 frafaldne forladt Kirken, heriblandt fire apostle, de tre vidner til Mormons Bog samt et medlem af Det Første Præsidentskab. Men de fleste af de hellige reagerede på denne tid med prøvelser af troen, som Brigham Young gjorde det. Herren gav dem styrke, og de forblev tro mod deres vidnesbyrd. Adskillige af dem, der forlod Kirken på dette tidspunkt, kom senere tilbage og bad om at blive genforenet med Herrens kirke. Blandt dem var Oliver Cowdery, Martin Harris, Luke Johnson og Frederick G. Williams.

Under disse kampe i Kirtland forsøgte nogle frafaldne at slå Joseph Smith ihjel. Han og Sidney Rigdon blev advaret af Ånden og rejste i løbet af natten den 12. januar 1838. Deres fjender forfulgte dem i flere dage, men Herren beskyttede dem. De ankom med deres familier i Far West i Missouri den 14. marts 1838.

Drøft følgende spørgsmål i gruppen:

- Hvilke principper kan vi lære af disse begivenheder om, hvordan vi skal reagere på modstand i vores liv? Hvad kan vi lære af disse begivenheder om, hvordan vi bør reagere på modstand mod Kirken?
- Hvad kan vi gøre for fortsat at være trofaste mod kirkeledere, selv om vi måske hører andre folk kritisere dem?
- Hvordan er I blevet velsignet, fordi I har fulgt profeten?

Konflikt i det nordlige Missouri: Lær at udholde modstand

I 1837 og 1838 begyndte nogle frafaldne og udelukkede medlemmer af Kirken, som boede blandt de hellige i Far West, at anlægge retssager mod Kirken og dens ledere og at chikanere Kirken. I juni 1838 talte Sidney Rigdon oprørt om det i det, der er kendt som »Salt-talen«. Han henviste til Matthæus 5:13 og udtalte, at såfremt salt mister dets kraft, duer det ikke til noget og bør kastes bort, og hentydede til, at de, der har forladt Kirken, burde udelukkes fra de hellige. To uger senere den 4. juli holdt Sidney Rigdon en tale, hvor han lovede, at de hellige ville forsvare sig, selv hvis det kom til en »udryddelseskrig«. Selv om begge disse taler syntes at modsige Herrens instruks om at »ret[te]

anmodning om fred« (L&P 105:38), blev begge taler udgivet og skabte stort furor mellem ikke-medlemmer.

På dette tidspunkt udførte en nyomvendt ved navn Sampson Avarð hemmelige eder til dem, der ville tilslutte sig ham i at oprette en plyndrende bande, som hed Danitterne. Avarð instruerede dem i at stjæle og udplynre indbyggerne i Missouri og sagde, at det ville bidrage til at opbygge Guds rige. Avarð overbeviste sine tilhængere om, at hans instrukser kom fra Det Første Præsidentskab. Sandheden blev senere opdaget, og Avarð blev udelukket. Avarðs handlinger gav alvorlige pletter på Kirkens omdømme og førte til profetens fængsling i fængslet i Liberty.

I oktober 1838 efterlod et slag mellem nogle kirkemedlemmer og Missouris milits nogle få døde på hver side. Overdrevne rapporter om slaget nåede guvernør Lilburn W. Boggs, guvernør for staten Missouri, som derefter udstedte, hvad der nu er kendt som udryddelsesordren: »Mormonerne skal behandles som fjender og skal om nødvendigt *udryddes* eller fordrives fra staten for at sikre den offentlige fred« (citeret i *History of the Church*, 3:175). Snart var byen Far West omringet af en milits, som var fem gange så talrig som de helliges. Joseph Smith og andre kirkeledere blev fængslet i Liberty, hvor de sad hele vinteren. De resterende hellige blev tvunget til at forlade staten.

Drøft følgende spørgsmål i gruppen:

- Hvilke principper kan vi lære af disse begivenheder, som vil hjælpe os til bedre at modstå modstand?
- Hvorfor er det vigtigt for hver enkelt af os at følge Frelserens eksempel i tider med kriser eller modstand? Hvad skete der i det nordlige Missouri, fordi nogle hellige valgte ikke at gøre det?
- Hvornår har I oplevet, at en anden persons ord eller handlinger tilskynder andre til et positivt syn på Kirken?

LEKTION 16

De dødes forløsning

Indledning

Som en del af genoprettelsen af alt i tidernes fyldes uddeling gengav Herren læresætningen om de dødes forløsning gennem profeten Joseph Smith. Denne læresætning blev gengivet »linje på linje«. Arbejdet med frelse af de døde er vigtigt for frelsen af både levende og døde, og profeten

Joseph Smith underviste om vigtigheden af, at vi deltager i dette værk: »Det største ansvar, som Gud har pålagt os i verden, er at finde frem til vore døde« (*Kirkens præsidenters lærdomme: Joseph Smith, 2007, s. 470*).

Baggrundslæsning

- Richard G. Scott, »Glæden ved at forløse de døde«, *Liahona*, nov. 2012, s. 93-95.
- D. Todd Christofferson, »De dødes forløsning og vidnesbyrdet om Jesus«, *Liahona*, jan. 2001, s. 10-13.
- »Bliv befriere på Zions bjerg«, kapitel 41 i *Kirkens præsidenters lærdomme: Joseph Smith, 2007, s. 463-473*.
- Matthew S. McBride, »Letters on Baptism for the Dead: D&C 127, 128«, *Revelations in Context series*, 29. maj 2013; history.lds.org.

Forslag til undervisningen

Lære og Pagter 137

Profeten Joseph Smiths syn af det celestiale rige

Fortæl de studerende om følgende historiske baggrund:

»I november 1823 blev Alvin Smith, Lucy Mack Smiths og Joseph Smith seniors ældste søn, pludselig alvorligt syg og lå for døden. Alvin var 25 år gammel og en stærk og dygtig ung mand, hvis hårde arbejde havde bidraget væsentligt til familiens økonomiske stabilitet. Hans mor beskrev ham som »et ungt menneske med en enestående, godhjertet natur«, hvis »ædelmodighed og gavmildhed« velsignede dem omkring ham »hvert minut af hans liv« ...

Eftersom Alvin vidste, at han var ved at dø, kaldte han sine søskende til sig og talte til hver af dem. Til Joseph, som var næsten 18 år gammel og endnu ikke havde modtaget guldpladerne, sagde Alvin: »Du skal være en god dreng og gøre alt, hvad der ligger i din magt for at få optegnelserne. Vær trofast med hensyn til at modtage instruktioner og at holde alle de befalinger, du får« ...

Da Alvin døde, bad familien en presbyteriansk præst i Palmyra i New York om at forrette begravelsen. Da Alvin ikke havde været medlem af præstens menighed, erklærede præsten i sin prædiken, at Alvin ikke kunne blive frelst. »Præsten ... antydede meget kraftigt, at Alvin var gået til helvede, for Alvin var ikke medlem af menigheden, men han var en god dreng, og min far brød sig ikke om hans prædiken« (*Kirkens præsidenters lærdomme: Joseph Smith, 2007, s. 397, 399*).

- Hvilke bekymringer kunne familien Smith have haft angående Alvins frelse, da læresætningen om forløsningen af de døde endnu ikke var blevet gengivet, da Alvin døde?

Fortæl de studerende, at denne lektion vil hjælpe dem med at forstå, at Herren åbenbarede læresætningen om frelse for de døde gradvist, linje på linje. Bed de studerende om at læse indledningen til Lære og Pagter 137 for sig selv. Forklar, at denne åbenbaring gik forud for indvielsen af templet i Kirtland med nogle få måneder. (Du kan påpege, at der i den engelske 2013-udgave af Lære og Pagter blev tilføjet nogle informationer, som ikke fandtes i indledningen af afsnit 137 i den tidligere udgave).

Bed en studerende om at læse Lære og Pagter 137:1-6 højt, mens klassen følger med. Drøft følgende:

- Hvem så Joseph Smith i det celestiale rige? (De studerende er måske interesserede i at vide, at Joseph Smiths far og mor stadig levede på dette tidspunkt. Faktisk befandt Josephs far sig i værelset sammen med ham, da han modtog åbenbaringen).
- Hvorfor undrede Joseph Smith sig ifølge vers 6 over, at hans bror Alvin befandt sig i det celestiale rige? (Du kan minde de studerende om, at dette syn blev modtaget flere år, inden Joseph Smith lærte om læren bag de dødes forløsning).

Bed en studerende læse Lære og Pagter 137:7-9 højt. Bed klassen om at følge med og se efter den læresætning, som hjalp de sidste dages hellige til en bedre forståelse af Guds plan om at frelse sine børn.

- Hvilken forholdsregel er der taget i Guds plan for folk som Alvin Smith, der døde uden muligheden for at modtage Jesu Kristi evangelium eller dåbsordinancen? (Hjælp de studerende til at finde frem til følgende læresætning, mens de kommer med deres svar: **Alle mennesker, som dør uden kendskab til evangeliet, og som ville have modtaget denne kundskab, hvis de havde hørt om den, skal arve det celestiale rige**).
- Hvad lærer denne læresætning os om vor himmelske Faders person og hans kærlighed til hans børn?
- Hvornår er I blevet trøstet af denne læresætning? Hvornår har I oplevet andre, måske nogle I har undervist som missionærer, få trøst fra deres forståelse af denne læresætning?

Lære og Pagter 124:30-34; 127:5-8; 128:1-18; 138:28-37

Stedfortrædende ordinancer for de døde

Profeten Joseph Smith omtalte første gang læresætningen om dåb for de døde ved begravelsen af Seymour Brunson den 15. august 1840, kort tid efter at de hellige havde etableret sig i Nauvoo i Illinois. Kirkens medlemmer var overraskede og begejstrede, da de hørte om denne åbenbarede læresætning. I flere måneder efter bekendtgørelsen udførte de hellige dåb for deres afdøde kære i den nærtliggende Mississippiflod (se *Kirkens præsidenters lærdomme: Joseph Smith*, s. 399; *Kirkens historie i tidernes fylde*, 2. udg., 2003, s. 253).

- Hvad tilføjede denne prædiken til den voksende forståelse af vor himmelske Faders plan for at frelse hans børn? (Skriv følgende sandhed på tavlen, når de studerende har svaret: **Den frelsende ordinance dåb kan udføres for dem, som ikke accepterede evangeliet i jordelivet**).

- Hvordan tror I, at I ville have reageret, hvis I hørte profeten Joseph Smith tale om læresætningen om dåb for de døde for første gang i denne uddeling?

Forklar, at profeten Joseph Smith under generalkonferencen i oktober 1841 i Nauvoo i Illinois erklærede, at Herren ønskede, at de hellige ophørte med at udføre dåb for de døde, indtil dåbene kunne foregå i hans hus (se L&P 124:29-34). Den 8. november 1841 indviede Brigham Young, dengang præsident for De Tolv Apostles Kvorum, dåbsbassinet i kælderens af det ufærdige tempel i Nauvoo, og kirkemedlemmerne begyndte at udføre stedfortrædende dåb for de døde.

Bed en studerende om at læse indledningen til Lære og Pagter 127, som forklarer, at afsnit 127 er et brev fra profeten Joseph Smith til de hellige, hvor han anviser dem i at føre optegnelser over de dåb, de udførte for de døde. Forklar, at Joseph omkring en uge efter skrev endnu et brev om emnet dåb for de døde, som findes i Lære og Pagter 128.

Skriv følgende skriftstedshenvisninger på tavlen. (Inkluder ikke materialet i parentes, det er til dig som lærer).

Lære og Pagter 127:5-7; 128:8 (Når en ordinance bliver udført gennem præstedømmets myndighed, og der er ført en korrekt optegnelse, er ordinancen bindende på jorden og i himlen).

Lære og Pagter 128:6-7 (Optegnelsen over stedfortrædende ordinance vil blive inkluderet i de bøger, som skal åbnes for at dømme de døde).

Lære og Pagter 128:15, 17-18 (Vore afdøde forfædres frelse er afgørende for vores frelse).

Bed de studerende om at læse alle skriftstederne på tavlen. Bed dem se efter læresætninger, som har styrket deres forståelse af Guds plan for de dødes forløsning. Bed de studerende om at opsummere læresætningen om de dødes forløsning, som der i hvert skriftsted bliver undervist i. Bed nogle få studerende om at skrive læresætningen på tavlen ved siden af skriftstedet. Påpeg, at åbenbaringerne i Lære og Pagter 127 og 128 illustrerer et vanligt mønster i gengivelsen af evangeliet – Herren åbenbarer sandheder linje på linje og ikke det hele på en gang.

Forklar de studerende, at Herren tilvejebragte yderligere forståelse for sin plan om forløsning af de døde mange år efter, disse åbenbaringer blev modtaget. Præsident Joseph F. Smith modtog i 1918 et syn om de dødes forløsning. Synet fik han, mens han sørgede over tabet af sin søn, Hyrum M. Smith, som døde tidligere det år, mens han tjente som medlem af De Tolv Apostles Kvorum.

Bed de studerende om at læse Lære og Pagter 138:28-37 og se efter yderligere sandheder, som blev åbenbaret for præsident Joseph F. Smith om forløsningen af de døde.

- Hvilke sandheder om de dødes forløsning belæres der om i disse vers? (Bed de studerende om at fortælle om de sandheder, som de har fundet, og sikr dig, at

de forstår denne sandhed: **Under vejledning af Jesus Kristus kan retskafne budbringere undervise i evangeliet for dem i det åndelige fængsel).**

- Hvordan hjælper disse sandheder os til at forstå, hvordan en person, som er død uden at modtage evangeliets ordinancer, som Alvin Smith, kan arve det celestiale rige?

Læs højt fra følgende udtalelse af ældste David A. Bednar fra De Tolv Apostles Kvorum:

»Som medlemmer af Kristi genoprettede kirke har vi dog det pagtsansvar at søge vore forfædre og sørge for, at de får evangeliets frelsende ordinancer. »De kan ikke opnå fuldkommenhed uden os« (Hebr 11:40; se også *Kirkens præsidenters lærdomme: Joseph Smith*, s. 470). Og »ej heller kan vi blive fuldkomne uden vore døde« (L&P 128:15)« (»Børnenes hjerte skal vende sig«, *Liahona*, nov. 2011, s. 25).

- Hvorfor bør arbejdet med de dodes forløsning være en prioritet i vores liv?
- Hvordan hjælper tilvejebringelsen af frelsende ordinancer for vore afdøde slægtninge både dem og os til at blive fuldkomne?

Læs højt fra følgende udtalelse af ældste Russell M. Nelson fra De Tolv Apostles Kvorum:

»Selvom tempeltjeneste og slægtsforskning har kraften til at velsigne dem, der er gået hinsides, har det en tilsvarende kraft til at velsigne de levende. Det har en forædlende virkning på dem, som beskæftiger sig med det. Det hjælper bogstavelig talt med at ophøje deres familie« (»Generationer sammenføjet i kærlighed«, *Liahona*, maj 2010, s. 93-94).

- Hvordan vidner læresætningen om forløsning af de døde om Jesu Kristi forsonings altomfattende rækkevidde?

Læs højt fra følgende udtalelse af ældste Richard G. Scott fra De Tolv Apostles Kvorum:

»Herren åbenbarede en ophøjet lære angående dåbens hellige ordinance for profeten Joseph Smith. Det lys kom, da andre kristne kirker underviste i, at døden uigenkaldeligt og for evigt afgjorde sjælens skæbne. De underviste i, at de døbte blev belønnet med uendelig glæde, mens alle andre ville opleve evig pinsel uden håb om forløsning ...

Denne herlige lære er endnu et vidne om den altomfattende natur i Jesu Kristi forsoning. Han gjorde frelsen tilgængelig for alle angerfulde sjæle. Hans forsoning overvandt døden, og han giver alle afdøde mulighed for at modtage alle frelsens ordinancer gennem en stedfortræder« (»Glæden ved at forløse de døde«, *Liahona*, nov. 2012, s. 93).

- Hvilke oplevelser har belært jer om vigtigheden af at deltage i arbejdet med forløsningen af de døde?
- Hvordan er jeres vidnesbyrd vokset, fordi I har deltaget i arbejdet med forløsningen af de døde? (Bed nogle få studerende om at bære deres vidnesbyrd).

Opfordr de studerende til at overveje, hvordan de kan deltage i det store arbejde med forløsningen af de døde, hvad enten det er gennem slægtsforskning eller tjeneste som stedfortrædere i udførelsen af tempelordinancer. Bær dit vidnesbyrd om, at alle vor himmelske Faders børn kan modtage alle de nødvendige frelsende ordinancer gennem den tjeneste, der udføres i nutidige templer.

De studerendes læsemateriale

- Lære og Pagter 124:30-41; 127:1-9; 128:1-18; 137:1-10; 138:28-37.
- Richard G. Scott, »Glæden ved at forløse de døde«, *Liahona*, nov. 2012, s. 93-95.

LEKTION 17

Evangeliske lærdomme i Nauvoo

Indledning

De første mange år, de hellige tilbragte i Nauvoo i Illinois, var præget af fred og fremskridt. I denne tid modtog Joseph Smith åbenbaringer og underviste i og tydeliggjorde derefter nogle læresætninger, som er unikke for Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige. Disse omfatter formålet med templet,

vores guddommelige potentiale til at blive som vor himmelske Fader og nogle af de læresætninger, der belæres om i trosartiklerne. Denne lektion vil hjælpe de studerende til at forstå profeten Joseph Smiths storhed og vores eget guddommelige potentiale.

Baggrundslæsning

- »Gud, den evige Fader«, kapitel 2 i *Kirkens præsidenters lærdomme: Joseph Smith*, 2007, s. 37-45.
- »Den lærdomsmæssige udvikling i Nauvoo«, kapitel 20 i *Kirkens historie i tidernes fylde*, 2. udg., Kirkens Uddannelsessystem, 2003, s. 253-264.
- »Becoming Like God«, Gospel Topics, [lds.org/topics](https://www.lds.org/topics).

Forslag til undervisningen

Trosartiklerne

Vigtige udtalelser om evangeliske læresætninger

Forklar, at Joseph Smith i Nauvoo i Illinois skrev et brev til John Wentworth, redaktøren for en avis kaldet *Chicago Democrat*, som havde bedt om oplysninger om mormonerne. I brevet gav profeten en beretning om de sidste dages helliges historie sammen med en kortfattet oprensning af lærdomsmæssige bekendelser, der senere blev kendt som trosartiklerne. (Hele brevet findes i *Kirkens præsidenters lærdomme: Joseph Smith*, 2007, s. 433-441).

Vis følgende udtalelse af ældste L. Tom Perry fra De Tolv Apostles Kvorum, og bed en om at læse den højt:

»De er blandt de vigtigste og så afgjort mest kortfattede erklæringer om Kirkens lære. Hvis I vil bruge dem som vejledning til at lede jer i jeres studium af Jesu Kristi evangelium, vil I være beredte til at forkynde jeres vidnesbyrd om den gængs sandhed til verden. I vil kunne forkynde den grundlæggende tro, der betyder så meget for jer som medlem af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, på en enkel, ligefrem og dybsindig måde« (»De læresætninger og principper, som trosartiklerne indeholder«, *Liahona*, nov. 2013, s. 48).

- Hvordan vil I opsummere det, ældste Perry sagde? (Mens de studerende opsummerer, skal du hjælpe dem til at forstå denne sandhed: **Når vi lærer**

læresætningerne i trosartiklerne, vil vi være bedre forberedt til at fortælle andre om vores tro).

- Hvornår har I anvendt trosartiklerne til at hjælpe andre til at forstå evangeliet?

Bed klassen om at slå op på trosartiklerne og læse dem for sig selv. Stil følgende spørgsmål, når de haft tid nok:

- Hvilken trosartikel synes I bedst om og hvorfor?
- Hvordan vejleder og styrker trosartiklerne jer og jeres vidnesbyrd om, at Joseph Smith var en Guds profet?

Lære og Pagter 124:25-28, 37-42

Gengivelse af tempelordinancer

Forklar, at da de hellige havde etableret sig i Nauvoo i Illinois, modtog profeten Joseph Smith en befaling om at bygge et tempel. Ligesom templet, der blev opført i Kirtland i Ohio, krævede denne opgave store ofre fra de hellige.

Bed flere studerende om skiftevis at læse højt fra Lære og Pagter 124:25-28, 37-42. Bed klassen følge med og se efter Herrens belæring om, hvorfor de hellige havde brug for et tempel. Inden I analyserer disse vers, skal du forklare, at de henviser til den bolig, der blev bygget af Moses og hans folk. Moses folk udførte ikke dåb for de døde. Intet arbejde for de døde blev udført, før Frelseren indstiftede arbejdet i ånderverden efter sin død. Spørg derpå de studerende:

- Hvorfor havde de hellige i Nauvoo ifølge Herrens belæring i disse vers brug for et tempel? (Fremhæv denne belæring, når de studerende svarer: **Bestemte frelsende ordinancer bliver kun accepteret af Herren, hvis de bliver udført i templer**).

Forklar de studerende, at templet i Kirtland »først og fremmest [blev] bygget til gengivelsen af myndighedens nøgler« (Joseph Fielding Smith, *Lærdomme om frelse*, saml. Bruce R. McConkie, 1978, 2:199). I templet i Nauvoo blev disse præstedømmenøgler brugt til at udføre de frelsende ordinancer for de levende og stedfortrædende dåb for de døde. I de sidste to år af sit liv introducerede Joseph Smith en lille gruppe trofaste medlemmer for tempelbegavelsen. Han introducerede også ordinancen besegling af mand og hustru for evigt.

- Hvilke tempelordinancer bliver nævnt i Lære og Pagter 124:39?

Bed en studerende om at læse følgende udtalelse højt. Bed klassen om at lytte efter, hvorfor tempelordinancer er vigtige i vor himmelske Faders plan:

»På grund af Herrens befaling gjorde profeten og de hellige alt for hurtigst muligt at påbegynde opførelsen af et Herrens hus. Men profeten indså, at opførelsen ville tage år, og han vidste, at de hellige havde brug for templets fulde velsignelser. Som følge heraf modtog en lille gruppe trofaste brødre begavelsen af Joseph Smith den 4. maj 1842, selv om templet ikke var færdigt.

Gruppen mødtes i det store øvre værelse i profetens købmandsforretning ...

Profetens beretning lyder således: »Jeg tilbragte dagen ovenpå i forretningen ... i råd med general James Adams fra Springfield, patriark Hyrum Smith, biskopperne Newel K. Whitney og

George Miller, præsident Brigham Young, ældste Heber C. Kimball og Willard Richards og underviste dem i præstedømmets principper og orden og deltog samtidig i tvætninger, salvelser, begavelser og i samtaler om nøgler, der hører til Det Aronske Præstedømme og fremdeles til Det Melkisedekske Præstedømmes højeste orden og forklarede den orden, der hørte ind under den Gamle af Dage og alle de planer og principper, hvorved alle og enhver vil kunne sikre sig fylden af de velsignelser, der er beredt for Den Førstefødtes Menighed, og derved komme op og forblive i Elohims nærhed i de evige verdener« (*Kirkens præsidenters lærdomme: Joseph Smith, s. 409-410*).

Spørg de studerende:

- Hvorfor var gengivelsen af tempelordinancer nødvendig?

Når de studerende svarer, skal du styrke deres forståelse ved at læse følgende udtalelse af ældste Robert D. Hales fra De Tolv Apostles Kvorum:

»Hovedformålet med templer er at tilvejebringe de nødvendige ordinancer for vores ophøjelse i det celestiale rige. Templets ordinancer leder os til vor Frelser og giver os de velsignelser, som skænkes os takket være Jesu Kristi forsoning« (»Templets velsignelser«, *Liahona*, okt. 2009, s. 14).

- Hvordan er jeres liv blevet velsignet på grund af gengivelsen af tempelordinancerne?

Bed de studerende om i den kommende uge at overveje, hvordan de kan opprioritere tilbedelse i Herrens hus i deres liv.

Salmerne 82:6; Matthæus 5:48; Johannes 10:32-34; Romerne 8:16-17; 2 Peter 1:3-4; 1 Johannes 3:2-3; Lære og Pagter 93:11-20; 132:20

Vores guddommelige potentiale

Forklar, at Bibelen indeholder optegnelser af fordums profeter, som skrev om vores guddommelige potentiale. Skriv følgende skriftstedshenvisninger på tavlen, og bed de studerende om at læse flere af dem og se efter, hvad de belærer os om vores evige potentiale: Salmerne 82:6; Matthæus 5:48; Johannes 10:32-34; Romerne 8:16-17; 2 Peter 1:3-4; 1 Johannes 3:2-3. Du kan opfordre de studerende til at krydshenvisе eller sammenkæde disse henvisninger, mens de studerer dem.

Efter tilstrækkelig tid spørger du:

- Hvad kan vi lære af disse skriftsteder om vores potentiale? (De studerende bruger måske andre ord, men de bør forstå denne lære: **Som børn af vor himmelske Fader har vi potentialet til at blive som ham**).
- Hvilke udtryk i disse vers beskriver vores guddommelige potentiale?

Forklar, at vores guddommelige potentiale også nævnes i nutidige skrifter. Bed en studerende læse højt fra Lære og Pagter 93:11-13, 19-20 og Lære og Pagter 132:20.

Hjælp de studerende med at forstå denne belæring: **Ligesom Frelseren kan vi vokse fra nåde til nåde, indtil vi modtager Faderens fylde.**

Forklar, at en af profeten Joseph Smiths mest betydningsfulde prædikener blev givet under en generalkonference i april 1844. Under denne prædiken hyldede profeten bror King Follett, som var død kort forinden. Denne tale er kendt som King Follett-talen. Giv hver studerende en kopi af uddelingsarket »Uddrag fra King Follett-talen«. Bed dem læse uddragene og understrege ord eller vendinger, som forklarer, hvorfor vi bør søge at forstå Guds natur.

Uddrag fra King Follett-talen

Profeten Joseph Smith (1805-1844) sagde:

»Hvis et menneske ikke lærer andet end at spise, drikke og sove og ikke forstår nogen af Guds hensigter, så ved han ikke mere end det vilde dyr. Det drikker, sover og kender ikke noget til Gud – alligevel ved det lige så meget som os, medmindre vi er i stand til at forstå gennem inspiration fra den almægtige Gud. Dersom menneskene ikke forstår Guds natur, forstår de ikke sig selv ...

Mit vigtigste mål er at opdage naturen af den eneste vise og sande Gud og finde ud af, hvilket slags væsen han er ...

Gud selv var engang, som vi er nu, og han er et ophøjet menneske og sidder på sin trone i himlene! Det er den store hemmelighed. Dersom sløret blev revet i stykker i dag, og den store Gud, som holder denne verden i dens bane, og som vedligeholder alle verdener og alle ting ved sin magt og kraft, ville gøre sig selv synlig – jeg siger, dersom I skulle se ham i dag, ville I se ham som en mand i et menneskes skikkelse – som jer selv i et menneskes hele person, billede og skikkelse; for Adam blev skabt i selve Guds form, billede og lignelse og fik instruktioner og belæringer af ham, vandrede og talte og kommunikerede med ham, som det ene menneske taler og meddeler sig til det andet« (*Kirkens præsidenters lærdomme: Joseph Smith, 2007, s. 41-42*).

»Her er altså det evige liv – at kende den eneste vise og sande Gud. I må selv lære, hvordan I kan blive guder og blive Guds konger og præster ... ved at gå fra den ene lille grad til den anden og fra noget småt til noget stort, fra nåde til nåde, fra ophøjelse til ophøjelse, indtil I når til de dødes opstandelse og er i stand til at dvæle ved evigtvarende ild og sidde i herlighed, som de gør, der sidder på en trone i evigtvarende magt« (*Kirkens præsidenters lærdomme: Joseph Smith, s. 220*).

Hjælp de studerende med at analysere disse belæringer ved at spørge:

- Hvorfor er det vigtigt for os at lære om Guds person og natur og vores forhold til ham som vor himmelske Fader?
- Hvad er processen for at blive som vor himmelske Fader?

For at styrke de studerendes forståelse af deres guddommelige potentiale skal du vise følgende udtalelse af præsident Gordon B. Hinckley (1910-2008). Bed en studerende om at læse den højt:

»Hele hensigten med evangeliet [er] at føre os videre og opad til større resultater, ja til syvende og sidst til guddommelighed. Denne store mulighed blev udtrykt af profeten Joseph Smith i King Follett-talen (se *Profeten Joseph Smiths lærdomme*, s. 412-437), og den blev understreget af Lorenzo Snow. Det er en enestående tanke, som ikke kan sammenlignes med noget andet: *Som Gud er nu, kan mennesket blive!* (Se *The Teachings of Lorenzo Snow*, saml. Clyde J. Williams,

1984, s. 1).

Vore fjender har kritiseret os for at tro på dette. Vores svar er, at denne store tanke på ingen måde gør Gud den evige Fader mindre. Han er den Almægtige. Han har skabt universet og leder det. Han er den største af alle og vil altid være det. Men akkurat som en hvilken som helst jordisk far ønsker sine sønner og døtre fremgang i livet, netop sådan tror jeg, at vor himmelske Fader ønsker, at hans børn skal komme ham nærmere i natur og stå ved hans side, strålende af guddommelige styrke og visdom« (»Tab ikke bolden«, *Stjernen*, jan. 1995, s. 47).

Som sammenfatning skal du stille de studerende følgende spørgsmål:

- Hvilken forskel gør det i vores liv at kende disse vigtige sandheder om vor himmelske Fader og vores guddommelige potentiale?
- Når I grunder over det, vi har drøftet i dag (trosartiklerne, tempelordinancerne samt vores guddommelige potentiale), hvordan kan en forståelse af disse sandheder hjælpe jer til at værdsætte profeten Joseph Smith? Hvordan kan en forståelse af disse sandheder hjælpe jer til en forståelse af Guds natur og jeres forhold til ham som jeres Fader i Himlen? (Giv de studerende tid til at nedskrive deres indtryk).

Bed de studerende om at bære vidnesbyrd om eller dele nogle få af de indtryk, som de nedskrev, hvis de ikke er for personlige. Afrund ved at bære dit vidnesbyrd om læresætningerne fra denne lektion og om profeten Joseph Smith som en stor åbenbarer.

De studerendes læsemateriale

- Salmerne 82:6; Matthæus 5:48; Johannes 10:32-34; Romerne 8:16-17; 2 Peter 1:3-4; 1 Johannes 3:2-3; Lære og Pagter 93:11-22; 124:25-28, 37-42; 132:20-24.
- »Gud, den evige Fader«, kapitel 2 i *Kirkens præsidenters lærdomme: Joseph Smith*, 2007, s. 37-45.

LEKTION 18

Hjælpeforeningen og Kirken

Indledning

»Hjælpeforeningen forbereder kvinder på det evige livs velsignelser ved at hjælpe dem med at styrke deres tro og personlige retskaffenhed, styrke familien og hjemmet samt hjælpe de trængende« (»The Purpose of Relief Society«, lds.org/callings/relief-society/purposes). Denne lektion vil

hjælpe de studerende med bedre at forstå etableringen af Hjælpeforeningen og formålet med den. De studerende vil også se, at kvinder har store muligheder og ansvar, som er særegne for dem, for at opbygge Guds rige.

Baggrundslæsning

- Dallin H. Oaks, »Præstedømmets nøgler og myndighed«, *Liahona*, maj 2014, s. 49-52.
- M. Russell Ballard, »Mænd og kvinder og præstedømmets kraft«, *Liahona*, sep. 2014, s. 32-37.
- Julie B. Beck, »Profeternes vision for Hjælpeforeningen: Tro, Familie, Tjeneste«, *Liahona*, maj 2012, s. 83-85.

Forslag til undervisningen

Lære og Pagter 25

Herrens instruktioner til Emma Smith

Vis følgende udtalelse af præsident Spencer W. Kimball (1895-1985), og bed en studerende om at læse den højt:

»Meget af den store vækst, som kommer til Kirken i de sidste dage, kommer, fordi mange af verdens kvinder ... bliver draget til Kirken i stort antal. Dette vil ske i det omfang, at kvinderne i Kirken afspejler retskaffenhed og klarhed i deres liv, og i det omfang kvinderne i Kirken ses som noget særskilt og anderledes – på gode måder – i forhold til kvinder af verden« (*Kirkens præsidenters lærdomme: Spencer W. Kimball*, 2006, s. 227).

- Hvilke tanker får I, når I grunder over denne udtalelse?
- Kender I nogle kvinder, som udviser glæde i retskaffen levevis? Hvilken forskel har de gjort i deres omgangskreds?

Forklar, at denne lektion vil fokusere på, hvordan Hjælpeforeningen velsigner vor himmelske Faders døtre og sønner i Jesu Kristi genoprettede kirke.

Bed de studerende om at slå op på Lære og Pagter 25 og læse indledningen for at finde den person, som Herren talte til i denne åbenbaring. Læs derpå vers 3 højt. Forklar de studerende, at Emma Smith i Herrens øje var en »udvalgt kvinde.« Ved det første møde for Nauvoos Kvindelige Hjælpeforening forklarede Joseph Smith, at »være udvalgt er at være udvalgt til et bestemt arbejde.« Han sagde også, at åbenbaringen, der blev givet til Emma Smith, blev »opfyldt ved søster Emmas

udvælgelse til præsidentskabet i Hjælpeforeningen« (i *History of the Church*, 4:552-553). Del klassen i to, og bed den ene halvdel af klassen om at læse Lære og Pagter 25:4-9 og den anden halvdel om at læse Lære og Pagter 25:10-15. Bed de studerende finde de opgaver eller kaldelser, som Herren gav Emma Smith. De kan lave en liste med disse ansvar eller markere dem i deres skrifter. Bed de studerende om at dele det, de har fundet frem til, når de har haft tid nok.

- Hvordan kan opfyldelsen af disse ansvar bidrage til Kirkens vækst?
- Hvilke velsignelser lovede Herren Emma Smith, hvis hun var lydige mod hans bud?

Bed en studerende læse højt fra Lære og Pagter 25:16.

- Hvordan kan Herrens ord til Emma anvendes på os, selv om dette var en åbenbaring til hende? (Belæringerne om lydighed og andre evangeliske principper, som fremgår af denne åbenbaring, kan anvendes på alle. (*Bemærk:* Forklar, at det at anvende skrifterne på vore egne oplevelser er en vigtig skriftstudieteknik, som hjælper os til at se ligheder mellem vore oplevelser og de personer, som findes i skrifterne)).

Hjælp de studerende til at finde frem til følgende sandhed, mens de kommer med deres svar: **Når vi trofast holder budene og opfylder vore opgaver fra Herren, vil vi modtage en krone af retfærdighed.** Du kan eventuelt vidne om denne sandhed.

Hjælpeforeningen er en inspireret del af genoprettelsen af Jesu Kristi kirke

Fortæl de studerende, at Herren åbenbarede Kirkens organisation linje på linje. Som en del af denne proces gav han Emma Smith en vigtig kaldelse. Bed en studerende om at læse højt fra følgende sammenfatning om organiseringen af Hjælpeforeningen. Bed de studerende lytte efter, hvordan profeten Joseph Smiths vision for Hjælpeforeningen udvidede kvindernes første vision.

I Nauvoo blev sidste dages hellige kvinder velsignet med deres egen organisation i Kirken. Den tog sit udgangspunkt, da flere kvinder, der blev ledt af Sarah Granger Kimball, organiserede sig for at lave skjorter til de mænd, som arbejdede på templet. Kvinderne besluttede sig for at organisere sig formelt, og de bad Eliza R. Snow om at skrive gruppens vedtægter. Da profeten Joseph Smith blev adspurgt, fortalte han dem, at deres forfatning var det bedste, han nogensinde havde set, men tilbød at organisere kvinderne på en bedre måde. Den 17. marts 1842 mødtes profeten med ældsterne John Taylor og Willard Richards og 20 kvinder på første sal af den røde murstensbygning, hvor profeten organiserede Nauvoos Kvindelige Hjælpeforening. Emma Smith blev valgt som organisationens præsident og opfyldte dermed åbenbaringen, der identificerede hende som en »udvalgt kvinde« (L&P 25:3). Profeten udtalte senere, at organisationens formål var at »hjælpe de fattige« og »frelse sjæle« (*Kirkens præsidenters lærdomme: Joseph Smith*, 2007, s. 448).

Den 28. april 1842 mødtes profeten igen med søstrene. Han fortalte dem, at de skulle modtage instrukser gennem præstedømmets mønster og erklærede derefter: »Jeg drejer nu nøglen for jer i Guds navn, og denne forening skal glædes, og kundskab og intelligens skal tilflyde jer fra nu af« (*Kirkens præsidenters lærdomme: Joseph Smith*, s. 446).

Du kan fortælle de studerende, at de kan læse referatet af de første møder i Hjælpeforeningen på josephsmithpapers.org/paperSummary/Nauvoo-relief-society-minute-book.

- Hvordan udvidede profetens vision for Hjælpeforeningens potentiale det oprindelige forslag fra Sarah Kimball?
- Hvad tror I, at følgende udtalelse af profeten Joseph Smith betyder: »Jeg drejer nu nøglen for jer i Guds navn«? (Hjælpeforeningen blev organiseret under præstedømmets ledelse af dem, som besad præstedømmets nøgler).

Vis følgende udtalelser af søster Zina D.H. Young (1821-1901) og søster Julie B. Beck, tidligere hovedpræsidenter for Hjælpeforeningen, om formålet med Hjælpeforeningen, og bed tre om at læse udtalelserne. Bed klassen om at følge med og overveje, hvad disse udtalelser belærer os om formålet med Hjælpeforeningen.

»Hjælpeforeningen ... blev først organiseret for næsten 50 år siden af profeten Joseph Smith efter det hellige præstedømmes mønster og under dets vejledning for at sørge for timelige velsignelser til de fattige og trængende og for at opmuntre de svage, formilde synderen, forbedre samfundet og gøre brug af kvindernes sympati og velgørenhed, så hun kan få mulighed for at opnå åndelig styrke og kraft til at udføre et større gode i arbejdet med forløsningen af menneskets familie« (Zina D.H. Young, »First General Conference of the Relief Society«, *Woman's Exponent*, 15. apr. 1889, s. 172).

Busath.com

»Profeten Joseph Smith definerede formålet med Hjælpeforeningen og instruerede søstrene om deres formål ... Vores organisation ledes fortsat i dag af profeter, seere og åbenbarere« (Julie B. Beck, »Hjælpeforeningen: Et helligt værk«, *Liahona*, nov. 2009, s. 110-111).

»Præcis som Herrens profeter bestandig har undervist ældster og højpræster om deres formål og pligter, har de fortalt om deres vision for Hjælpeforeningens søstre. Ifølge deres råd står det klart, at Hjælpeforeningens formål er at øge tro og personlig retskaffenhed, styrke hjem og familie og finde og hjælpe de trængende. *Tro, familie og tjeneste* – disse tre enkle ord er blevet et udtryk for profeternes vision for søstre i Kirken« (Julie B. Beck, Profeternes vision for Hjælpeforeningen: *Tro, Familie, Tjeneste*«, *Liahona*, maj 2012, s. 83).

- Hvordan velsigner Hjælpeforeningens formål hele Kirken? (De studerende bør finde frem til følgende sandhed: **Hjælpeforeningen søger at styrke tro og personlig retskaffenhed, styrke familie og hjem samt yde lindring ved at finde og hjælpe de trængende.** Hele Kirken bliver velsignet, når en kvinde opnår disse formål).
- Har I oplevet Hjælpeforeningen opnå dets formål?

Vis følgende udtalelse, og bed en af de studerende om at læse den højt:

»Profeten Joseph Smith har forklaret: »Kirken var aldrig fuldstændig organiseret, før kvinderne således var organiseret« (*Kirkens præsidenters lærdomme: Joseph Smith, s. 446*) ...

Udover Joseph Smith har andre sidste dages hellige profeter vidnet om, at Hjælpeforeningen som organisation er en inspireret del af genoprettelsen, hvorved kvinder i Kirken kaldes til kirkestillinger for at tjene hinanden og velsigne hele Kirken. Præsident Joseph F. Smith ... har sagt: »Denne organisation er guddommeligt skabt, guddommeligt bemyndiget, guddommeligt indstiftet, guddommeligt forordnet af Gud til at tjene til frelse af kvinders og mænds sjæle« (*Kirkens præsidenters lærdomme: Joseph F. Smith, 1999, s. 184*)« (*Døtre i mit rige: Hjælpeforeningens historie og virke, 2011, s. 7*).

- Hvad lærer denne udtalelse os om den rolle, Hjælpeforeningen spiller i gengivelsen af evangeliet? (Mens de studerende svarer, skal du sikre dig, at de forstår denne sandhed, selvom de udtrykker den med andre ord:
Hjælpeforeningen er en inspireret del af genoprettelsen af Jesu Kristi Kirke. Skriv denne sandhed på tavlen).
- Hvilken forskel gør det i jeres liv at vide, at Hjælpeforeningen som organisation er en del af genoprettelsen?
- Hvordan kan kvinders deltagelse i kaldelser i Kirken hjælpe den med at være »fuldstændig organiseret«?

Kvinder og præstedømmet

Forklar de studerende, at der er nogle, der sætter spørgsmålstegn ved, hvorfor kvinder ikke ordineres til et embede i præstedømmet. Fremhæv, at selvom vi ikke ved hvorfor, at kvinder ikke bliver ordineret til et embede i præstedømmet, så ved vi, at kvinder deltager i præstedømmet i deres kirkekaldelser og i hjemmet.

Giv en kopi af følgende udtalelse af ældste Dallin H. Oaks fra De Tolv Apostles Kvorum, og bed en studerende om at læse den højt. Bed de studerende om at identificere måder, hvorpå kvinder kan udøve præstedømmets myndighed:

Kvinder og præstedømmet

Ældste Dallin H. Oaks fra De Tolv Apostles Kvorum har sagt:

»I en tale til Hjælpeforeningen har præsident Joseph Fielding Smith, daværende præsident for De Tolv Apostles Kvorum, sagt dette: »Selv om søstrene ikke har fået præstedømmet, da det ikke er blevet overdraget til dem, betyder det ikke, at Herren ikke har givet dem nogen myndighed ... En person kan få myndighed, mand eller kvinde, til at gøre visse ting i Kirken, som er bindende og absolut nødvendige for vores frelse, som fx den tjeneste, som vore søstre udfører i Herrens hus. De har fået overdraget myndighed til at udføre nogle storslåede og vidunderlige ting, hellige for Herren og præcis lige så bindende som de velsignelser, som de mænd, der har præstedømmet, giver« (»Relief Society – An Aid

to the Priesthood«, *Relief Society Magazine*, jan. 1959, s. 4).

I denne betydningsfulde tale sagde præsident Smith igen og igen, at kvinder har fået myndighed. Til kvinderne sagde han: »I kan tale med myndighed, fordi Herren har givet jer myndighed.« Han sagde også, at Hjælpeforeningen »har fået magt og myndighed til at udføre ganske mange ting. Det værk, de udfører, udføres med guddommelig myndighed.« Og selvfølgelig udføres tjenesten i Kirken af kvinder og mænd, hvad enten det er i templet eller i menigheder og grene, under ledelse af dem, der har præstedømmets nøgler. Nu hvor vi taler om Hjælpeforeningen, har præsident Smith således forklaret: »[Herren] har givet dem denne storslåede organisation, hvor de har myndighed til at tjene under biskoppens ledelse og ... varetage både vores folks timelige og åndelige interesser« (»Relief Society – An Aid to the Priesthood«, s. 4-5) ...

Vi er ikke vant til at tale om kvinder, der har præstedømmets myndighed i deres kirkekaldelse, men hvilken anden myndighed kan det være? Når en kvinde – ung eller gammel – indsættes til at forkynde evangeliet som fuldtidsmissionær, får hun præstedømmets myndighed til at udføre en funktion i præstedømmet. Det samme gør sig gældende, når en kvinde indsættes til at virke som leder eller lærer i en organisation i Kirken under ledelse af en, der har præstedømmets nøgler. Enhver, der fungerer i et embede eller en kaldelse, som de får af en, der har præstedømmets nøgler, udøver præstedømmets myndighed ved at udføre sine pligter« (»Præstedømmets nøgler og myndighed«, *Liahona*, maj 2014, s. 50-51).

- Hvilke sandheder om kvinders roller og ansvar i Kirken lærer I af ældste Oaks? (Mens de studerende svarer, skal du sikre, at de forstår denne sandhed: **Når kvinder indsættes til at tjene i Kirken, modtager de præstedømmets myndighed til at udføre deres ansvar.**

For at forøge de studerendes forståelse for og følelser om de drøftede sandheder i klassen skal du dele de studerende op parvis og bede dem drøfte følgende:

- Hvordan kan vi forbedre vores omtale af kvinder i Kirken, så det reflekterer den sande betydning af deres bidrag?

Bed de studerende om at dele deres følelser om kvinders indflydelse og det arbejde, de udfører som disciple i Herrens rige. Opfordr de studerende til at handle på det, de har følt under denne lektion, særligt ved at evaluere vigtigheden af Hjælpeforeningen i deres liv.

De studerendes læsemateriale

- Lære og Pagter 25.
- Julie B. Beck, »Profeternes vision for Hjælpeforeningen: Tro, Familie, Tjeneste«, *Liahona*, maj 2012, s. 83-85.

LEKTION 19

Læren om evigt ægteskab og familien

Indledning

Jesu Kristi evangelium lægger vægt på læresætningen om, at ægteskab og familie er indstiftet af Gud. Profeten Joseph Smith underviste i, at ægtefolk kan fortsætte som ægtemand og hustru efter opstandelsen. Åbenbaring fra Herren forklarer, at den »nye og evigtvarende pagt« (L&P 131:2) er

nødvendig for at opnå ophøjelse. Denne lektion vil gøre det klart for de studerende, at et par skal besejles af en, som bærer præstedømmets nøgler og derefter leve retskaffent, for at et ægteskab kan vare evigt.

Baggrundslæsning

- Russell M. Nelson, »Celestialt ægteskab«, *Liahona*, nov. 2008, s. 92-95.
- David A. Bednar, »Ægteskabet er afgørende i hans evige plan«, *Liahona*, juni 2006, s. 50-55.
- Joshua J. Perkey, »Why Temple Marriage?«, *New Era*, aug. 2013, s. 30-32.

Forslag til undervisningen

Lære og Pagter 49:15-17; 131:1-4

Den nye og evigtvarende ægteskabspagt

Bemærk: Når du underviser i denne lektion, skal du være opmærksom på, at du kan have studerende, som har det svært derhjemme, eller som har oplevet et knust hjerte eller smerte i forbindelse med ægteskab og børn. Overvej disse studerendes behov i din forberedelse og undervisning af lektionen.

Fortæl de studerende, at Leman Copley tilsluttede sig Kirken i Kirtland i Ohio i 1831. Han havde været medlem af United Society of Believers in Christ's Second Appearing, bedre kendt som shakerne på grund af deres måde at tilbede på, som involverede at ryste kroppen, mens de sang, dansede og klappede i hænderne til musik. Selv om Leman Copley troede på evangeliet, troede han også på nogle af shakernes læresætninger. Han besøgte Joseph Smith, og som et resultat af det besøg gav Herren Joseph åbenbaringen, der er kendt som Lære og Pagter 49 den 7. maj 1831. (Afsnitsindledninger i tidligere udgaver af Lære og Pagter angav denne dato som marts 1831. Historikere har for nylig vurderet, at en mere nøjagtig dato er den 7. maj 1831).

Shakerne afviste ægteskabet og troede på et liv i fuldstændig cølibat (afholdelse fra seksuelle forhold). Herren rettede denne falske læresætning i åbenbaringen og befalede også Leman Copley og andre at prædike evangeliet for shakerne.

Bed de studerende om at læse Lære og Pagter 49:15-17 for sig selv og finde det, Herren sagde om vigtigheden af ægteskab og familien. Spørg:

- Hvad belærer Herren ifølge disse vers om ægteskab? (De studerende bør finde frem til følgende læresætning: **Ægteskabet mellem mand og kvinde er indstiftet af Gud.**
- Hvad tror I, at det betyder, at ægteskab er indstiftet af Gud, »for at jorden kan opfylde hensigten med sin skabelse«? (De studerendes svar kan omfatte de følgende sandheder: **Ægtemand og hustru er blevet befalet at få børn. Jorden blev skabt for at give et sted, hvor Guds børn kunne leve som familie).**
- Hvordan kan en forståelse af den sandhed, som der i disse vers undervises i, hjælpe os til at forklare Kirkens læresætning om ægteskab?

Forklar, at de helliges forståelse af vigtigheden af læren om evigt ægteskab og familie voksede meget år senere. Den 16. maj 1843 rejste Joseph Smith til Ramus i Illinois. Mens han var i Benjamin og Melissa Johnsons hjem, underviste profeten om evigt ægteskab. Nogle af profetens instruktioner, som blev givet i Ramus, findes i Lære og Pagter 131. Bed en studerende læse Lære og Pagter 131:1-4 højt, og spørg derpå:

- Hvad må vi gøre for at opnå den højeste grad af det celestiale rige? (De studerende bør finde frem til følgende læresætning: **For at opnå ophøjelse i den højeste grad af det celestiale rige må vi indgå den nye og evigtvarende ægteskabspagt.** Forklar, at ordet *nye* i denne forbindelse betyder, at denne pagt blev gengivet på ny i vores uddeling. Begrebet *evigtvarende* betyder, at denne pagt altid har eksisteret og fortsat vil eksistere i evigheden. Foreslå eventuelt, at de studerende skriver disse definitioner i margenen i deres skrifter).
- Hvordan kan en mand og kvinde i vore dage indgå denne »nye og evigtvarende ægteskabspagt«?

Fremhæv, at mænd og kvinder kun kan indgå den nye og evigtvarende ægteskabspagt i det hellige tempel. Personer, som er gift udenfor templet, kan have vendinger som »gift for tid og evighed« som en del af deres ægteskabsløfte, men Gud vil ikke anerkende disse ægteskaber i evigheden.

Vis følgende udtalelse af ældste Russell M. Nelson fra De Tolv Apostles Kvorum, og bed en om at læse den højt. Opfordr de studerende til at se efter, hvad ældste Nelson underviste om, hvorfor evigt ægteskab er så vigtigt:

»Ægteskabet er til debat over hele verden, hvor der er forskellige former for ægteskabeligt samliv. Mit formål med at tale om dette emne er at erklære som en af Herrens apostle, at ægteskab mellem en mand og en kvinde er helligt – det er ordineret af Gud. Jeg fremhæver også fordelene ved et tempelægteskab. Det er den højeste og mest holdbare form for ægteskab, som vor Skaber kan tilbyde sine børn.

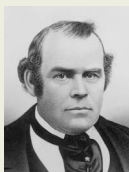
Mens frelse er et personligt anliggende, er ophøjelse et anliggende for familien ...

For at kvalificere os til evigt liv må vi indgå en evig pagt med vor himmelske Fader (se L&P 132:19). Det betyder, at et tempelægteskab ikke blot er mellem en ægtemand og en hustru, det

omfatter et fællesskab med Gud (se Matt 19:6)« (»Celestialt ægteskab«, *Liahona*, nov. 2008, s. 92-93).

- Hvad tror I, at denne sætning betyder: »Mens frelse er et personligt anliggende, er ophøjelse et anliggende for familien«?
- Hvad betyder det at antage »et fællesskab med Gud« i et evigt ægteskab? Hvorfor tror I, det er vigtigt at have et fællesskab med Gud i ægteskabet? (Kun i ægteskabet kan en person indgå en pagt med en anden og med Gud. Alle andre pagter i evangeliet er mellem en person og Gud).
- Hvordan kan læren om evigt ægteskab og familie styrke en persons ønske om at skabe et kærligt og evigt ægteskab?

Ældste Parley P. Pratt (1807-1857) fra De Tolv Apostles Kvorum forklarede den virkning, som kundskab om denne gengivne lærdom havde på ham. Bed en studerende om at læse følgende:

»Det var af [Joseph Smith], jeg lærte, at mit hjertes hustru kunne være sikret mig for tid og al evighed ... Det var af ham, jeg lærte, at vi kan fremme disse følelser, og at vi kan styrke og forøge disse i al evighed, og at resultatet af vores uendelige forening ville blive afkom så talrigt som himmelens stjerner eller som sandet ved havets bred ... Jeg havde elsket før, men jeg vidste ikke hvorfor. Men nu elskede jeg med en renhed ... en intensitet, der stammede fra en ophøjet følelse« (*Autobiography of Parley P. Pratt*, red. Parley P. Pratt jun., 1938, s. 297-298).

Inden du fortsætter lektionen, kan det være klogt kort at drøfte følgende:

»Nogle af Kirkens medlemmer forbliver enlige uden egen skyld, selv om de gerne vil giftes. Hvis du kommer i denne situation, så vær forsikret om, at »at alt virker sammen til gode for dem, der elsker Gud« (Rom 8:28). Hvis du forbliver værdig, vil du en dag, enten i dette liv eller i det næste, blive givet alle velsignelser ved en evig familie« (*Tro mod sandheden: Et evangelisk opslagsværk*, 2005, s. 176).

Lære og Pagter 132:1-21

Celestialt ægteskab er nødvendigt for ophøjelse

Forklar, at cirka to måneder efter Joseph Smith gav instruktionerne, der findes i Lære og Pagter 131, dikterede han åbenbaringen, som kendes som Lære og Pagter 132. Bed en studerende om at læse afsnitsindledningen til Lære og Pagter 132 højt. Forklar, at skikken med flerkoneri vil blive drøftet i næste lektion. Få en anden studerende til at læse Lære og Pagter 132:3-6 højt. Bed klassen om at følge med og finde ord eller vendinger, som viser vigtigheden af at indtræde i den nye og evigtvarende ægteskabspagt. Stil følgende spørgsmål:

- Hvilke ord eller vendinger i disse vers tydeliggør vigtigheden af evigt ægteskab?

- Hvilke konsekvenser er der ved at fornægte denne læresætning? (Du kan forklare, at ordet *fordømt* betyder, at en person bliver stoppet i sin evige udvikling).

Bemærk: Brug nogle minutter på at fremhæve den vigtige skriftstudieteknik med at bemærke nøgleord og vendinger for de studerende. En teknik, de lige har brugt med Lære og Pagter 132:3-6. Det er vigtigt at bemærke og forstå ord eller vendinger, når man studerer skriften. I forbindelse med vers 3-6 er følgende vendinger vigtige at kende: »Modtage og adlyde«, »må adlyde«, »hvis I ikke efterlever denne pagt, så bliver I fordømt«, »ingen kan forkaste« og »må og skal«. Nogle af disse vendinger er også eksempler på forbindelser mellem ideer i skriften. Forbindelser viser et forhold eller link mellem ideer. Eksempelvis viser vers 3 en forbindelse mellem ideen med at forberede, modtage og adlyde.

Bed de studerende om at læse Lære og Pagter 132:7-8 for sig selv og se efter de forhold i Herrens lov, der gør det muligt for en ægtemand og hustru at leve som ægtepar efter dette liv.

- Hvilke forhold er ifølge disse vers nødvendige for, at et ægteskab kan holde evigt? (Skriv følgende sandhed på tavlen, når de studerende har svaret: **Når en pagt indgås gennem den rette præstedømmemyndighed og besegles af forjættelsens hellige Ånd, vil den vare for evigt**).

Giv følgende definition af forjættelsens hellige Ånd: »Helligånden er forjættelsens hellige Ånd (ApG 2:23). Han bekræfter, at menneskers retfærdige gerninger, ordinancer og pagter er antagelige for Gud. Forjættelsens hellige Ånd vidner for Faderen om, at de frelsende ordinancer er blevet udført korrekt, og at de tilhørende pagter er blevet holdt« (Guide til Skrifterne, »Forjættelsens hellige Ånd«, scriptures.lds.org).

Som en hjælp til de studerendes forståelse af dette princip kan du vise følgende udtalelse af ældste Bruce R. McConkie (1915-1985) fra De Tolv Apostles Kvorum:

»At besegle er at *bekræfte, retfærdiggøre* eller *godkende*. En handling, der er beseglet ved Forjættelsen hellige Ånd, er blevet bekræftet af Helligånden, det er en handling, der er godkendt af Herren, og den person, der påtager sig forpligtelsen, bliver retfærdiggjort af Ånden i det, han gør. Det bekræftende stempel, som godkender handlingen, bliver kun sat på, hvis de, som indtræder deri, er værdige til guddommelig godkendelse som følge af personlig retskaffenhed« (*Mormon Doctrine*, 2. udg., 1966, s. 361-362).

Herren fortsatte med at definere de nødvendige tiltag for og velsignelserne ved evigt ægteskab, som findes i Lære og Pagter 132:19-21. Bed de studerende om parvis at studere disse vers. Bed parrene lave to lister: (1) betingelser for evigt ægteskab og (2) velsignelser, som skal modtages, når disse betingelser efterleves. Når listen er færdig, kan den omfatte følgende:

Betingelser for evigt ægteskab

Ægteskabet skal indgås i henhold til Herrens lov og »den nye og evigtvarende ægteskabspagt«.

Ægteskabet skal besegles gennem Forjættelsens hellige Ånd.

Ægteparret skal udføres af en, som bærer præstedømmets nøgler.

Ægteparret skal holde Guds pagt.

Velsignelserne, som skal modtages

Ægteparret vil komme frem i den første opstandelse.

Ægteparret vil arve troner, riger, fyrstendømmer, magter, herredømmer, alle højder og dybder.

Ægteskabet skal have fuld kraft efter den fysiske død.

Ægteparret vil passere forbi engle.

Ægteparret vil blive ophøjet og modtage herlighed i alle henseender.

Ægteparret vil modtage en »fortsættelse af efterkommere for evigt« (deres familie og efterkommere vil fortsætte i evigheden; de vil have evigt afkom).

Ægteparret skal være guder og aldrig ophøre.

Ægteparret skal være hævet over alt og have al magt, og alle ting vil være dem underlagt.

Drøft følgende spørgsmål for at hjælpe dem til at forstå de nødvendige forhold og lovede velsignelser ved evigt ægteskab:

- Hvad tror I, det betyder, at »efterleve« ægteskabspagten? (Du kan forklare, at en betydning af ordet *efterleve* er at blive ved eller fortsætte. Det betyder også at leve i henhold til pagten).
- Hvorfor er besegling i templet ikke af sig selv nok til at opnå et evigt ægteskab?
- Hvilke tanker og følelser har I, når I overvejer det, vor himmelske Fader lover jer?

Vis følgende udtalelse af ældste Russell M. Nelson fra De Tolv Apostles Kvorum:

»Celestialt ægteskab er en afgørende del af forberedelsen til evigt liv. Det kræver, at man er gift med den rette person, på det rette sted, med den rette myndighed, og at man trofast adlyder den hellige pagt. Så kan man være sikker på ophøjelse i Guds celestiale rige« (»Celestialt ægteskab«, *Liahona*, nov. 2008, s. 94).

- Hvordan forklarer man en, som ikke er medlem af Kirken, vigtigheden af at blive gift »på det rette sted, med den rette myndighed«?
- Hvad kan I gøre nu for at forberede jer til et evigt ægteskab og opbygge stærke forhold i betragtning af vigtigheden af læren om evigt ægteskab og familie?

Bed de studerende overveje, hvad de måske skal ændre på i deres liv for at blive bedre forberedt på en tempelbesegling eller på at indtræde i de pagter, som er forbundet med den besegling. Bær dit vidnesbyrd om, det er vore ofre og bestræbelse værd at forfølge et evigt ægteskab.

De studerendes læsemateriale

- Lære og Pagter 49:15-17; 131:1-4; 132:1-24.
- Russell M. Nelson, »Celestialt ægteskab«, *Liahona*, nov. 2008, s. 92-95.

LEKTION 20

Flerkoneri

Indledning

Ægteskab mellem en mand og en kvinde er Herrens lov, med mindre han befaler andet (se Jakob 2:27-30). Profeten Joseph Smith blev befalet at gengive skikken med flerkoneri, som blev praktiseret i Kirken i mere end 50 år, indtil præsident Wilford Woodruff blev inspireret af Herren til at stoppe denne

skik. Flerkoneri var en alvorlig prøvelse for Joseph Smiths tro og for de fleste, som praktiserede det. Når de studerende udøver tro, kan de erkende, at flerkoneri i de sidste dage var en del af gengivelsen af alle ting.

Baggrundslæsning

- »Plural Marriage in The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints«, Gospel Topics, lds.org/topics.
- »Plural Marriage in Kirtland and Nauvoo«, Gospel Topics, lds.org/topics.
- »Plural Marriage and Families in Early Utah«, Gospel Topics, lds.org/topics.
- »The Manifesto and the End of Plural Marriage«, Gospel Topics, lds.org/topics.

Bemærk: Disse Gospel Topics essays vil give dig langt mere materiale, end du kan undervise i på den tildelte tid. Du bør være opmærksom på dette i din forberedelse og undervisning.

Forslag til undervisningen

Jakob 2:27-30; Lære og Pagter 132:1-2, 34-48, 54, 63

Herren åbenbarede skikken med flerkoneri

Forklar, at mens Joseph Smith i 1831 arbejdede på den inspirerede oversættelse af Det Gamle Testamente, der er kendt som Joseph Smiths oversættelse, læste han, at nogle af de fordums profeter praktiserede flerkoneri (også kaldet polygami). Disse profeter omfattede Abraham, Jakob, Moses og David. Joseph Smith studerede og grundede over skriften for at forstå, hvordan disse profeter var berettiget til denne skik (se L&P 132:1-2). Herren åbenbarede svaret på hans spørgsmål i en åbenbaring nu kendt som Lære og Pagter 132. Selv om datoen for denne åbenbaring er den 12. juli 1843, er det sandsynligt, at Joseph Smith modtog åbenbaring om de principper, som er optegnet i dette afsnit over tid, og det begyndte så tidligt som 1831.

Lad et par studerende skiftes til at læse højt fra Lære og Pagter 132:34-36. Bed klassen om at følge med og se efter, hvorfor Abraham og Sara begyndte at praktisere flerkoneri.

- Hvorfor gav Sara ifølge vers 34 Abraham en anden hustru? Hvad lærer det os om skikken med flerkoneri? (Når de studerende svarer, så skriv følgende princip på tavlen: **Flerkoneri er kun godkendt af Herren, når han befaler det**).

Bed en studerende om at læse Jakob 2:27, 30 højt. Fremhæv følgende princip: **Ægteskab mellem én mand og én kvinde er Guds standard for ægteskab,**

medmindre han befaler noget andet. Påpeg, at disse vers indeholder en begrundelse fra Herren for flerkoneri – at »føde menneskenes sjæle [til Herren]« ved at forøge antallet af børn født hos retskafne forældre (se også L&P 132:63).

Forklar, at Herren åbenbarede for Joseph Smith i Lære og Pagter 132:37-43, at når hans folk praktiserer flerkoneri, er det, fordi han har befalet dem at gøre det, så de er ikke skyldige i ægteskabsbrud. Men enhver, som praktiserer flerkoneri uden at blive befalet dertil af Herren gennem sin profet, begår ægteskabsbrud. Påpeg for de studerende, at ordet *udryddet* i vers 41 og 54 indikerer, at dem, der bryder deres hellige pagter, heriblandt ægteskabspagten, vil blive adskilt fra Gud og fra hans pagtsfolk (se også ApG 3:22-23; 1 Ne 22:20).

Bed de studerende om at læse Lære og Pagter 132:40 for sig selv og finde endnu en årsag fra Herren til flerkoneri.

- Hvad ville Herren ifølge vers 40 gøre i den sidste uddeling? (»Genoprette alt«).

Forklar, at ordene »alt« henviser til de af evangeliets love og ordinancer, der var blevet åbenbaret i tidligere uddelinger. Skriv følgende sandhed på tavlen:

Befalingen om at efterleve flerkoneri i de sidste dage var en del af genoprettelsen af alt (se også ApG 3:20-21).

Bed en studerende læse Lære og Pagter 132:45, 48 højt. Bed klassen om at følge med og se efter, hvad der gjorde det muligt for Joseph Smith at tilvejebringe genoprettelsen af alt. Hjælp de studerende til at forstå følgende princip: **Flerkoneri kan kun bemyndiges gennem de præstedømmenøgler, der er givet til Kirkens præsident.**

Giv hver studerende en kopi af uddelingsarket, der findes sidst i lektionen. Bed en studerende om at læse højt fra første afsnit med titlen »Flerkoneri«.

- Hvordan kan det at vide, at praktiseringen af flerkoneri blev givet gennem åbenbaring til profeten Joseph Smith, være en hjælp til bedre at forstå efterlevelsen af den i Kirkens begyndelse?

Praktiseringen af flerkoneri var en troens prøve

Bed halvdelen af klassen om for sig selv at læse afsnittet på uddelingsarket med titlen »En svær befaling«. Få den anden halvdel til at læse afsnittet med titlen »En troens prøve«. Tal derpå om følgende spørgsmål:

- Hvad er nogle årsager til, at profeten Joseph Smith og andre kunne have tøvet med at implementere flerkoneri?
- Hvilke oplevelser havde Joseph Smith, Lucy Walker og andre, som med tiden hjalp dem til at overvinde store problemer, så de kunne acceptere og efterleve loven om flerkoneri?

Bed flere studerende om skiftevis at læse højt fra afsnittet på uddelingsarket med titlen »Joseph Smith og flerkoneri«.

Forklar de studerende, at der er meget, som vi ikke ved om flerkoneri i Kirkens begyndelse. Eksempelvis er vores nuværende forståelse af begrebet *besejling* ikke helt den samme som i 1840'erne, da besejlingen stadigvæk var ny, og nogle

aspekter af praktiseringen endnu ikke var helt forstået. Vi hører begrebet *besejling* og tænker automatisk på *ægteskab*, men for Joseph Smith og de tidlige hellige betød *besejling* ikke altid *ægteskab* i ordets fulde betydning, hvilket er at leve sammen som ægtemand og hustru. Mange detaljer om praktiseringen af flerkoneri forblev fortrolige, og historiske optegnelser besvarer simpelthen ikke alle vore spørgsmål. Opfordr de studerende til at studere De studerendes læsemateriale, som findes sidst i lektionen, for at få yderligere informationer om flerkoneri.

Du kan minde de studerende om, at de bør huske det mønster, som profeten Joseph Smith fulgte i sin evangeliske læring, når de læser om flerkoneri. Han studerede, tænkte over det og bad for at få kundskab. De bør også erindre, at der eksisterer mange urigtige oplysninger om flerkoneri på internettet og i trykte kilder. Nogle forfattere, der skriver om Kirken og dens historie, kommer med informationer, der er taget ud af kontekst, eller som indeholder halve sandheder, der kan være misvisende. Hensigten med nogle af disse skrivelser er at ødelægge tro.

Officiel Erklæring – 1

Herren åbenbarede, at sidste dages hellige skulle stoppe skikken med flerkoneri

Forklar, at skikken med flerkoneri blev udvidet, da de hellige ankom til Utah-området, og derefter blev det senere bragt til ende i overensstemmelse med åbenbaring. Bed nogle studerende om skiftevis at læse højt fra afsnittet på uddelingsarket med titlen »Modstand mod flerkoneri« og »Det andet manifest«.

- Hvilke konsekvenser stod de første sidste dages hellige overfor, fordi de adlød Herrens befaling om flerkoneri?

Bed nogle få studerende om skiftevis at læse højt fra de sidste afsnit i Officiel Erklæring – 1 i Lære og Pagter og det første og syvende afsnit i »Uddrag af tre taler af præsident Wilford Woodruff angående manifestet«, som kommer efter Officiel Erklæring – 1. Spørg dernæst:

- Hvad belærte præsident Woodruff de hellige om? (Nogle af de principper, som han belærte om, omfatter følgende: **Herren vil aldrig tillade, at Kirkens præsident fører Kirken på afveje. Herren vejleder sit folk gennem åbenbaring til Kirkens præsident**).

Det følgende kan være en hjælp til at uddybe beslutningen om at stoppe skikken med flerkoneri:

»Præsident George Q. Cannon reflekterede over åbenbaringsprocessen, som førte til manifestet: »Kirkens præsidentskab må gå, hvor I går,« sagde han. »De må tage skridt for skridt, lige som I tager skridt for skridt. De må være afhængige af de åbenbaringer fra Gud, som kommer til dem. De kan ikke se slutningen fra starten, som Herren kan.« »Alt, vi kan gøre,« sagde Cannon om Det Første Præsidentskab, »er at søge Guds sind og vilje, og når den kommer til os, selv om den måtte stride imod enhver følelse, som vi tidligere har haft, har vi ikke andet valg end at tage det skridt, som vi anvises af Gud, og have tillid til ham.« (»The Manifesto and the End of Plural Marriage«, Gospel Topics, lds.org/topics).

Afslut lektionen ved at spørge de studerende:

- Ud fra det, I har lært, hvordan ville I så svare, hvis nogen spurgte jer, om sidste dages hellige praktiserer flerkoneri?

Overvej at læse følgende udtalelse af præsident Gordon B. Hinckley (1910-2008):

»Hvis nogle af vore medlemmer afsløres i at praktisere flerkoneri, bliver de udelukket, hvilket er den mest alvorlige straf, Kirken kan pålægge ... For mere end et århundrede siden åbenbarede Gud tydeligt til sin profet [Wilford Woodruff], at udøvelsen af flerkoneri skulle ophøre, hvilket betyder, at det nu er imod Guds lov. Selv i lande, hvor landets eller religiøse love tillader flere koner, lærer Kirken, at ægteskabet skal være monogamt og accepterer ikke, at de, som udøver flerkoneri, bliver medlemmer« (»Hvilke spørgsmål stiller folk om os?«, *Liahona*, jan. 1999, s. 84).

Følgende afsnit kan være en hjælp, mens I drøfter Kirkens nuværende skikke:

»Foreneligt med Joseph Smiths belæringer tillader Kirken, at en mand, hvis hustru er død, kan besegles til en anden kvinde, når han gifter sig igen. Desuden har medlemmer tilladelse til at udføre ordinancer på vegne af afdøde mænd og kvinder, som blev gift mere end en gang på jorden, og besegle dem til alle deres ægtefæller, som de var lovformeligt gift med. Hvad der sker med disse forhold i det næste liv, ved vi ikke, og mange familieforhold skal ordnes i det tilkommende. Sidste dages hellige bliver opfordret til at udøve tro på vor vise himmelske Fader, der elsker sine børn og gør alt, for at de kan vokse og opnå frelse« (»Plural Marriage in Kirtland and Nauvoo«, *Gospel Topics*, [lds.org/topics](https://www.lds.org/topics)).

Inden du afslutter lektionen, kan det være klogt at fortælle de studerende, at nogle mennesker, der har forladt Kirken, praktiserer flerkoneri i dag. De opfordrer folk til at bede og grunde over, om det er korrekt at praktisere flerkoneri i dag. Vi bør ikke søge åbenbaring om det, som er i modstrid med det, Herren har åbenbaret gennem sine profeter. Herren har åbenbaret gennem sin profet, at flerkoneri er ophørt i Kirken. Enhver, som taler for flerkoneri i dag, er ikke en Guds tjener.

Bær dit vidnesbyrd om profeten Joseph Smith. Du kan vidne om, at han modtog og fulgte åbenbaring fra Gud, ligesom profeterne Abraham, Isak og Jacob gjorde det fordum (se L&P 132:37).

De studerendes læsemateriale

- Jakob 2:27-30; Lære og Pagter 132:1-3, 34-48, 54, 63; Officiel erklæring – 1.
- »Plural Marriage in The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints«, *Gospel Topics*, [lds.org/topics](https://www.lds.org/topics).

Forstå flerkoneri

Flerkoneri

»De sidste dages hellige tror, at ægteskabet mellem en mand og en kvinde er Herrens gældende lov om ægteskab. På Bibelens tid befalede Herren nogle at praktisere flerkoneri – ægteskabet mellem en mand og mere end en kvinde. Gennem åbenbaring befalede Herren Joseph Smith at indføre flerkoneri blandt Kirkens medlemmer i starten af 1840'erne. I mere end et halvt århundrede blev flerkoneri praktiseret af nogle sidste dages hellige under Kirkens præsidents vejledning« (»Plural Marriage in The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints«, Gospel Topics, [lds.org/topics](https://www.lds.org/topics)).

En svær befaling

Eliza R. Snow (1804-1887), Hjælpeforeningens anden hovedpræsident, blev beseglet til profeten Joseph Smith. Hun beskrev følgende oplevelse, hvor profeten Joseph belærte om principperne om flerkoneri til hendes bror Lorenzo Snow.

»Profeten Joseph udøste sit hjerte til [Lorenzo Snow] og beskrev, hvilke kvaler han led med hensyn til flerkoneri, da han skulle overkomme sin afsky, som var en naturlig følge af hans uddannelse og sociale sædvaner. Han kendte Guds røst – han vidste, at den Almægtiges befaling var, at han skulle fortsætte – være et eksempel og etablere celestiale flerkoneri. Han vidste, at han ikke kun havde sine egne fordomme og forudindtagethed at kæmpe med og overvinde, men også hele den kristne verdens reaktion, der ville stirre ham i ansigtet; men Gud, der står over alt, havde givet ham befalingen, og han måtte adlyde. Men profeten tøvede og udskød det flere gange, indtil en Guds engel stod hos ham med draget sværd og fortalte ham, at medmindre han gik i gang og etablerede flerkoneri, så ville hans præstedømme blive taget fra ham, og han ville blive udryddet! Det vidnesbyrd bar han ikke kun for min bror, men også for andre – et vidnesbyrd, der ikke kan modsiges« (*Biography and Family Record of Lorenzo Snow*, 1884, s. 69-70).

Troens prøve

Mange, som kæmpede med princippet om flerkoneri, blev velsignet med et bekræftende åndeligt vidne om sandheden af princippet.

»Ifølge Helen Mar Kimball, sagde Joseph Smith, at »praktiseringen af dette princip ville blive den sværeste prøve, som de hellige nogensinde ville opleve udfordre deres tro.« Selv om det var en af de »sværeste« prøver i hendes liv, vidnede hun om, at det også var »en af de største velsignelser« ...

Lucy Walker huskede sin indre uro, da Joseph Smith bad hende om at blive sin hustru. »Alle følelser i min sjæl kæmpede imod det,« skrev hun. Men efter adskillige søvnløse nætter på knæ i bøn fandt hun fred, mens hendes værelse »blev fyldt med en hellig indflydelse,« som mindede om »strålende solskin.« Hun sagde: »Min sjæl blev fyldt med en stille fred, som jeg aldrig havde følt før,« og »overordentlig stor glæde fyldte hele mit indre.« (»Plural Marriage in Kirtland and Nauvoo«, Gospel Topics, [lds.org/topics](https://www.lds.org/topics)).

Joseph Smith og flerkoneri

Mange kvinder blev beseglet til Joseph Smith, men det nøjagtige antal er ukendt.

»Under tidsperioden, hvor flerkoneri blev praktiseret, sondrede sidste dages hellige mellem besegling for tid og evighed og beseglinger udelukkende for evigheden. Beseglinger for tid og evighed omfattede forpligtelser og forhold i dette liv, heriblandt muligheden for et seksuelt forhold. Beseglinger udelukkende for evigheden drejede sig kun om forhold i det næste liv

... Nogle af de kvinder, der blev beseglet til Joseph Smith, vidnede senere om, at deres ægteskab var for tid og evighed, mens andre påpegede, at deres forhold udelukkende var for evigheden.

Mange af dem, som blev beseglet til Joseph Smith, var mellem 20 og 40 år, da de blev beseglet til ham. Den ældste, Fanny Young, var 56 år gammel. Den yngste var Helen Mar Kimball ... som blev beseglet til Joseph nogle måneder inden hendes 15 års fødselsdag. Ægteskab i en sådan alder, som er upassende efter nutidens standard, var lovligt på den tid, og nogle kvinder blev gift midt i teenageårene. Helen Mar Kimball omtalte sin besegling til Joseph som »udelukkende for evigheden,« der antydede, at forholdet ikke involverede et seksuelt forhold ...

Joseph Smith blev beseglet til flere kvinder, som allerede var gift. Hverken disse kvinder eller Joseph forklarede særligt meget om disse beseglinger, men flere kvinder fortalte, at de udelukkende handlede om evigheden. Andre kvinder efterlod ingen optegnelser, og det vides derfor ikke, om deres beseglinger var for tid og evighed eller udelukkende for evigheden.

Der er flere mulige forklaringer på denne handling. Disse beseglinger kan have tilvejebragt en måde, hvorpå man kunne skabe et evigt fællesskab eller forbindelse mellem Josephs familie og andre familier indenfor Kirken. Disse forbindelser gik både vertikalt fra forældre til barn og horisontalt fra en familie til en anden. I dag opnås disse forbindelser gennem tempelægteskab mellem personer, som samtidig er beseglet til deres egen familie fra fødslen, og på denne måde sammenkædes familier« (»Plural Marriage in Kirtland and Nauvoo«, Gospel Topics, [lds.org/topics](https://www.lds.org/topics)).

Efter profetens død blev mange kvinder beseglet til ham, som ikke havde noget jordisk forhold til ham.

Modstand mod flerkoneri

Mange religiøse og politiske ledere i USA var modstandere af systemet med flerkoneri, som de opfattede som umoralsk og uciviliseret. Sidste dages hellige blev latterliggjort i offentlige taler, bøger, blade og aviser. Den amerikanske kongres vedtog love, som begrænsede Kirkens medlemmers frihed og ramte Kirken økonomisk ved at sætte begrænsning for, hvor meget ejendom Kirken måtte eje. »Denne lov tillod politiet at arrestere og fængsle mænd, der havde mere end én hustru, og nægte dem retten til at stemme, retten til privatlivets fred i hjemmet og andre borgerrettigheder« (*Vores arv: En kort beretning om Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige*, 1996, s. 97). I 1890 havde hundreder af trofaste sidste dages hellige siddet i fængsel. Andre havde gemt sig for at undgå at blive arresteret eller fængslet. Under disse omstændigheder led mange familier af stress, sorg, fattigdom og hungersnød.

Selv om verden gjorde grin med dem for at praktisere flerkoneri, forsvarede mange trofaste sidste dages hellige skikken og vidnede om, at de vidste, at det var blevet åbenbaret af Gud gennem profeten Joseph Smith.

Disse svære omstændigheder fik præsident Wilford Woodruff til at søge Herrens vejledning angående de helliges praktisering af flerkoneri. I 1889 instruerede præsident Woodruff Kirkens ledere i at stoppe med undervisningen af principperne om flerkoneri. I 1890 blev der udført meget få polygame ægteskaber, og disse blev udført i modstrid med præsident Woodruffs vejledning. Men nogle folk offentliggjorde rapporter om, at Kirken stadigvæk tilskyndede til flerkoneri. Disse rapporter skabte endnu mere modstand mod Kirken. I september 1890 offentliggjorde præsident Woodruff et manifest, der nu er kendt som Officiel erklæring – 1 i Lære og Pagter.

Det andet manifest

»Manifestet (Officiel erklæring – 1) erklærede præsident Woodruffs intention om at underkaste sig De Forenede Staters lovgivning. Det omtalte ikke andre landes lovgivning. Siden etableringen af kolonier i Mexico og Canada havde kirkeledere indgået polygame ægteskaber i de lande, og efter oktober 1890 fortsatte polygame ægteskaber i stilhed med at blive indgået der ... under usædvanlige omstændigheder blev et mindre antal nye polygame ægteskaber indgået i USA mellem 1890 og 1904, selvom det er uvist, om disse ægteskaber var bemyndiget til at foregå i USA« (»The Manifesto and the End of Plural Marriage«, Gospel Topics, lds.org/topics).

»Ved aprilkonferencen 1904 udtalte præsident Joseph F. Smith sig meget tydeligt i en udtalelse, som er kendt som Det andet manifest, hvor han sagde, at nye polygame ægteskaber blev straffet med udelukkelse« (»Plural Marriage in The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints«, Gospel Topics, lds.org/topics).

LEKTION 21

Joseph Smith og hans profetiske mission

Indledning

Efter Joseph Smiths martyrdød lovpriste ældste John Taylor, der var sammen med Joseph Smith, da han blev dræbt, profeten (muligvis i samarbejde med en eller flere hellige), da han skrev: »Joseph Smith, Herrens profet og seer, har gjort mere, Jesus alene undtaget, for menneskenes frelse i denne

verden end nogen anden, der nogensinde har levet i den« (L&P 135:3). Denne lektion vil hjælpe de studerende med at se, hvordan profetens tjenestegerning opfyldte fordums profetier. Denne lektion vil også gennemgå Joseph Smiths bidrag til frelsen for alle Guds børn.

Baggrundslæsning

- Neil L. Andersen, »Joseph Smith«, *Liahona*, nov. 2014, s. 28-31.
- Tad R. Callister, »Joseph Smith – Genoprettelsens profet«, *Liahona*, nov. 2009, s. 35-37.
- »Lære og Pagter 135:3. Joseph Smith har gjort mere for menneskenes frelse end nogen anden, bortset fra Jesus«, *Lære og Pagter – Elevens hæfte*, Kirkens Uddannelsessystem, 1981, s. 329.

Forslag til undervisningen

2 Nefi 3:1-21

Joseph Smiths forudordinerede mission

Bed de studerende om at fortælle, hvad de først tænker på, når de tænker på Joseph Smith. Bed nogle få studerende om kort at fortælle om et tidspunkt, hvor de var taknemlige for profeten Joseph Smith.

Fortæl de studerende, at profeten Nefi nedskrev nogle råd, som Lehi gav til sin søn Josef. Dette råd findes i 2 Nefi 3 og omfatter en profeti, som Josef af Egypten gav angående Lehis familie og de sidste dage. Lehi lærte sikkert om disse profetier, da han læste bronzepladerne. I 2 Nefi 3 lærer vi, at Josef af Egypten forudsagde Joseph Smiths mission i de sidste dage. Bed en studerende om at læse 2 Nefi 3:6-9 højt. Opfordr klassen til at følge med og se efter, hvordan Josef af Egypten beskrev Joseph Smith.

- Hvilke ord eller vendinger brugte Josef af Egypten til at beskrive Joseph Smith? (Svarene bør omfatte »udsøgt seer«, »højt agtet«, mægtig i mine øjne« og »mægtig ligesom Moses.« Du kan foreslå, at de studerende markerer disse begreber i deres skrifter i margenen ved siden af vers 6-9. De kan også skrive *Joseph Smith*).
- Hvordan var Joseph Smith ligesom Moses og Josef af Egypten? (Se også Joseph Smiths oversættelse af 1 Mosebog 50:24-35 i Guide til Skrifterne).
- Hvad forudså Josef af Egypten ifølge vers 7-8 vedrørende Joseph Smiths tjenestegerning? (Vær sikker på, at de forstår denne sandhed: **Herren ville**

oprejse Joseph Smith, så folk kunne få kundskab om hans pagter og for at udføre hans værk).

Lad de studerende arbejde sammen parvis og læse 2 Nefi 3:7, 11-15, 18-21. Bed hvert par om at lave en liste med de vers, der fortæller, hvad Joseph Smith skulle gøre for at bidrage til at udføre Herrens værk. Foreslå eventuelt, at de studerende laver denne liste ved at markere vigtige vendinger, som de finder i disse vers. Bed flere par om at dele det, de har fundet frem til, når de har haft tid nok. (Svarene bør omfatte følgende: Bringe folk til kundskab om pagterne (vers 7); frembringe Mormons Bog (vers 13, 18-21) overbevise folk om sandheden af Bibelen (vers 11); blive gjort stærk (vers 13) og bringe folk til frelse (vers 15)).

Vis følgende udtalelse af præsident Brigham Young (1801-1877), og bed en studerende om at læse den højt:

»Det blev vedtaget i evighedens råd, længe før jorden blev grundfæstet, at han, Joseph Smith, skulle være den mand i den sidste uddeling af denne verden, som skulle frembringe Guds ord til menneskene ... Herren holdt øje med ham og hans fader og hans faders fader og deres forfædre helt tilbage til ... Adam. Han har holdt øje med den familie og det blod, som er løbet fra dets kilde til denne mands fødsel. Han blev forudordineret i evigheden til at præsidere over denne sidste uddeling« (Kirkens præsidenters lærdomme: Brigham Young, 1997, s. 343).

Som en hjælp til, at de studerende føler sandheden og vigtigheden af Joseph Smiths forudordinerede mission, skal I drøfte følgende:

- Hvorfor er det vigtigt at vide, at Joseph Smith var forudordineret og forberedt i forudtilværelsen til at blive genoprettelsens profet?

Lære og Pagter 135:3

Joseph Smith har »gjort mere, Jesus alene undtaget, for menneskenes frelse«

Bed de studerende fortælle, hvad de ville sige eller vidne om angående Joseph Smith, hvis de kun havde nogle få sætninger at gøre det med. Forklar, at der blev skrevet en hyldest til Joseph Smith efter hans død, som senere er blevet bevaret til os i Lære og Pagter. Bed en studerende om at læse den første sætning i Lære og Pagter 135:3 højt. Spørg:

- Hvilken sandhed om Joseph Smith står der i denne sætning? (De studerende bør finde frem til følgende sandhed: **Joseph Smith har gjort mere for menneskenes frelse i denne verden end nogen anden, bortset fra Jesus Kristus**).

For at gennemgå profeten Joseph Smiths arbejde og bidrag skal du organisere de studerende i små grupper. Bed dem skimme Lære og Pagter og tænke tilbage på de lektioner, som I har drøftet i dette kursus indtil nu. Bed dem om at lave en liste med velsignelser og læresætninger, der er blevet gengivet gennem profeten Joseph Smith, og som bidrager til vores frelse. Efter passende tid beder du de studerende om at udvælge et emne fra deres liste og fortælle gruppen, hvordan det har berørt deres liv og ledt dem mod frelsen.

Vis følgende udtalelse af ældste Tad R. Callister, som tjente i De Halvfjerds' Præsidium, som opsummering af de studerendes svar. Bed en studerende læse den højt, mens de øvrige studerende følger med:

»Gennem Joseph Smith er al magt, nøgler, lærdomme og ordinancer, der er nødvendige for frelse og ophøjelse, blevet gengivet. I kan ikke gå andre steder hen i verden og få det. Det findes ikke i andre kirker. Det findes ikke i menneskets filosofier eller videnskabelige sammendrag eller individuelle pilgrimsrejser, hvor intellektuelle de end måtte virke. Frelse kan kun findes et sted, hvilket Herren selv har udpeget, da han sagde, at dette er »den eneste sande og levende kirke på hele jordens overflade« (L&P 1:30) («Joseph Smith – Genoprettelsens profet», *Liahona*, nov. 2009, s. 37).

Giv de studerende et øjeblik til at grunde over, hvordan Joseph Smiths tjenestegerning har bidraget til deres egen frelse, og spørg derpå:

- På hvilke specifikke måder kunne jeres liv være anderledes uden profeten Joseph Smiths tjenestegerning?

Lære og Pagter 122:1-2; Joseph Smith – Historie 1:33

Joseph Smiths navn skal »nævnes for godt og ondt blandt alle folkeslag«

Fortæl de studerende, at Joseph Smith havde mange kritikere, i særdeleshed nær slutningen af sit liv, på trods af alt det gode, som han opnåede. Dette aspekt af hans liv blev også forudset af fordums profeter (se fx 3 Ne 21:10). Bed en studerende om at læse højt fra det, som Moroni sagde til Joseph Smith om dem, der var imod ham. Det står i Joseph Smith – Historie 1:33. Bed en studerende om at læse Lære og Pagter 122:1-2 højt. Hjælp de studerende med at komme med et sandt udsagn fra disse vers ved at spørge:

- Hvordan vil I sammenfatte, hvad I har lært af disse to skriftsteder om, hvordan folk vil reagere på Joseph Smith? (Mens de studerende opsummerer, skal du hjælpe dem til at forstå denne sandhed: **Selv om mange i verden håner Joseph Smith, vil de retskafne søge de velsignelser, som er tilvejebragt gennem hans tjenestegerning**).
- Hvorfor tror I, at profeten Joseph Smith havde så mange kritikere og fjender, selv mange år efter hans død? (Et vidnesbyrd om genoprettelsen afhænger af, om Joseph Smith var en profet, der udførte Guds værk. Af den grund fortsætter Satan med at miskreditere Joseph Smith).

Bed en studerende om at læse følgende udtalelse af ældste Neil L. Andersen fra De Tolv Apostles Kvorum:

»Mange af dem, der afviser genoprettelsens værk, tror ganske enkelt ikke på, at himmelske væsener taler til menneskene på jorden. De siger, at det er umuligt, at de guldplader blev overgivet af en engel og oversat ved Guds kraft. Ud fra den vantro afviste de hurtigt Josephs vidnesbyrd, og nogle få sank desværre så dybt, at de miskrediterede profeten og bagvaskede hans karakter.

Vi bliver især kede af det, når nogle, der engang ærede Joseph, forlader deres overbevisning og derpå taler dårligt om profeten.

»At studere Kirken ... gennem dens afhopperes øjne,« sagde ældste Neal A. Maxwell på et tidspunkt, er »ligesom at interviewe Judas for at forstå Jesus. Afhoppere fortæller os altid mere om dem selv end noget om det, som de har forladt.« (»All Hell is Moved«, foredrag på Brigham Young University, 8. nov. 1977, s. 3; speeches.byu.edu) ...

De negative kommentarer om profeten Joseph Smith vil tage til, efterhånden som vi nærmer os Frelserens andet komme. De halve sandheder og spidsfindige bedrag vil ikke blive mindre. Der vil være familiemedlemmer og venner, der får brug for jeres hjælp. Nu er det tid til at [forberede] jeres egen åndelige iltmaske, så I er forberedt på at hjælpe andre, som søger sandheden« (»Joseph Smith«, *Liahona*, nov. 2014, s. 28-29, 30).

Stil følgende spørgsmål:

- Hvorfor kan det være en hjælp at være opmærksom på, at Kirkens fjender vil fortsætte med at anfægte Joseph Smiths omdømme, selv om der er gået mange år siden hans død?
- Hvad kan vi gøre for at hjælpe dem, som søger sandheden for at vide, om Joseph Smith var Guds profet?

Vis følgende udtalelse af ældste Neil L. Andersen, og bed en studerende om at læse den højt:

»En person, der oprigtigt spørger, bør se udbredelsen af det gengivne evangelium som frugterne af Herrens værk gennem profeten ...

Jesus sagde:

»Et godt træ kan ikke bære dårlige frugter, og et dårligt træ kan ikke bære gode frugter ...

I kan altså kende dem på deres frugter« (Matt 7:18, 20).

Disse forklaringer er overbevisende, men den person, der oprigtigt spørger, bør ikke kun forlade sig på dem for at afgøre deres søgen efter sandhed.

Alle troende har brug for en åndelig bekræftelse på profeten Joseph Smiths guddommelige mission og karakter. Det gælder for alle generationer. Åndelige spørgsmål fortjener åndelige svar fra Gud« (»Joseph Smith«, *Liahona*, nov. 2014, s. 29-30)

Giv de studerende mulighed for at vidne om profeten Joseph Smith ved at stille dem følgende spørgsmål:

- Hvilke dele af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige ser I som bevis på Joseph Smiths profetiske mission?

- Hvilke oplevelser har I haft, som har bidraget til jeres vidnesbyrd om profeten Joseph Smith?

Afslut ved at vise følgende udtalelser af Bathsheba W. Smith (1822-1910), som tjente som Hjelpeforeningens fjerde hovedpræsident, og præsident Brigham Young (1801-1877). Både søster Smith og præsident Young kendte Joseph Smith, mens de levede. Lad en studerende læse disse udtalelser højt:

»Da jeg hørte evangeliet, vidste jeg, det var sandt. Da jeg første gang læste Mormons Bog, vidste jeg, den var inspireret af Gud. Da jeg første gang så Joseph Smith, vidste jeg, at jeg stod over for den levende Guds profet, og jeg tvivlede ikke i mit sind på hans myndighed« (Bathsheba W. Smith citeret i *Døtre i mit rige: Hjelpeforeningens historie og virke*, 2011, s. 34).

»Jeg har lyst til hele tiden at råbe halleluja, når jeg tænker på, at jeg har kendt Joseph Smith, den profet, som Herren oprejste og ordinerede, og til hvem han gav nøglerne og magten til at opbygge Guds rige på jorden og støtte det« (citeret i *Kirkens præsidenters lærdomme: Joseph Smith*, 2007, s. 490).

Bed de studerende om at tænke over deres vidnesbyrd om profeten Joseph Smith, og hvad de kan gøre for at bære det for andre enten personligt eller ved brug af de sociale medier. Opfordr dem til at finde nogen, som de kan bære deres vidnesbyrd for og derpå handle på det ønske.

De studerendes læsemateriale

- 2 Nefi 3:1-21; Lære og Pagter 122:1-2; 135:3; Joseph Smith – Historie 1:33.
- Neil L. Andersen, »Joseph Smith«, *Liahona*, nov. 2014, s. 28-31.

LEKTION 22

Profeten Joseph Smiths martyrdød

Indledning

Frafaldne i Kirken og modstandere udenfor Kirken gjorde profeten Joseph Smiths og hans bror Hyrum Smiths martyrdød til en realitet. Deres død beseglede på storslået vis deres vidnesbyrd om Mormons Bog, Lære og Pagter og Jesu Kristi gengivne evangelium. Et studium af profeten Joseph

Smiths liv og martyrdød vil hjælpe de studerende til at overveje de mange velsignelser, som Herren har skænket dem gennem profeten Joseph Smiths tjenestegerning, gennem hvem han gengav sit evangelium i de sidste dage.

Baggrundslæsning

- Thomas S. Monson, »Profeten Joseph Smith: Underviser ved eksemplets magt«, *Liahona*, nov. 2005, s. 67-70.
- »Martyriet«, kapitel 22 i *Kirkens historie i tidernes fylde*, 2. udg. Kirkens Uddannelsessystem, 2002, s. 275-287.
- »Martyriet: Profeten Joseph besegler sit vidnesbyrd med sit blod«, kapitel 46 i *Kirkens præsidenters lærdomme: Joseph Smith*, 2007, s. 523-535.

Forslag til undervisningen

Lære og Pagter 135:4-5; 136:36-39

Fjender forsøgte at slå Joseph Smith ihjel

Vis et billede af fængslet i Carthage. Forklar de studerende, at profeten Joseph Smith og hans bror Hyrum, der var Kirkens patriark, led martyrdøden i dette fængsel i Carthage i Illinois den 27. juni 1844. Joseph Smith var 38 år gammel, da han døde, og Hyrum var 44.

Bed en studerende om at læse Lære og Pagter 136:36-39 højt, mens klassen følger med. Mens de studerende læser, skal du opfordre dem til at identificere, hvordan Herren opsummerer Joseph Smiths liv og det værk, han udførte. Drøft derefter følgende spørgsmål:

- Hvordan beskrev Herren profeten Joseph Smiths liv og værk? (De studerendes svar kan omfatte de følgende sandheder: **Joseph Smith lagde fundamentet for Guds værk i denne uddeling af evangeliet. Profeten Joseph Smith var uskyldig, da han døde, og han havde trofast opfyldt den mission, som han havde fået af Gud**).

For at hjælpe de studerende til at forstå noget af det, der spillede en rolle i profetens død, skal du fortælle dem, at de hellige levede i relativ fred i staten Illinois i omtrent 3 år, men at de igen i 1842 oplevede modstand. Kirkens modstandere omfattede borgere i Illinois, som frygtede de helliges politiske indflydelse. Andre blev misundelige på den økonomiske vækst i Nauvoo og var kritiske overfor den magt, som Nauvoos byråd og militsen havde i byen. Nogle misforstod bestemte unikke læresætninger og skikke hos mormonerne. Frafaldne i Kirken og modstandere udenfor Kirken brugte deres fælles bestræbelser på at modarbejde profeten og Kirken.

Giv en kopi af uddelingsarket, der findes sidst i denne lektion til alle studerende. Bed en studerende om at læse højt fra afsnittet med titlen »Modstand mod profeten og Kirken.«

Forklar, at der ifølge den lovgivning, som fandtes på tidspunktet for profetens død, ikke var nogen lov, der blev overtrådt, da en trykpresse blev ødelagt. Vis følgende udtalelse af ældste Dallin H. Oaks fra De Tolv Apostles Kvorum:

»Tilføjjelsen til USA's forfatning, som udstrakte garantien for pressefrihed til beskyttelse mod by- og statsstyrets handlinger, blev ikke vedtaget før 1868, og den blev ikke håndhævet som føderal lovgivning før 1931 ... Vi bør bedømme vore forgængeres handlinger på baggrund af lovene, befalinger og forhold på deres tid, ikke vores« (»Joseph, manden og profeten«, *Stjernen*, juli 1996, s. 73).

- Hvorfor er den sidste sætning i ældste Oaks udtalelse vigtig at huske, når vi overvejer de tidligere kirkelederes handlinger? (Du kan påpege, at de fleste medlemmer af Nauvoos byråd var kirkemedlemmer, men at de handlede i deres funktion som folkevalgte, da de beordrede, at trykpressen skulle ødelægges. Kirken som organisation tog ikke del i handlingen mod trykpressen, men byrådet handlede for at »bringe uroen til ophør« (i *History of the Church*, 6:432)).

Bed en studerende om at læse højt fra afsnittet på uddelingsarket med titlen »Joseph og Hyrum bliver uberettiget anklaget.« Bed en studerende om at læse Lære og Pagter 135:4 højt. Bed klassen om at følge med og se efter den profeti, som Joseph Smith gav, mens han rejste til Carthage.

- Hvad tror I, det kræver for et menneske at have en ren samvittighed »over for Gud og over for alle mennesker, selv om alle mennesker er ufuldkomne«? (L&P 135:4).

Forklar, at da Hyrum Smith forberedte sig på at rejse til fængslet i Carthage, læste han Eter 12:36-38, hvorefter han lagde bogen fra sig med teksten nedad. Bed en studerende om at læse Lære og Pagter 135:5, som er et direkte citat af disse vers i Eter, mens klassen følger med. Bed de studerende overveje, hvorfor dette skriftsted må have været betydningsfuldt for Hyrum. Du kan foreslå, at de studerende markerer vigtige ord og vendinger, de har lagt mærke til.

- Hvilke bestemte ord eller vendinger i disse vers fra Eters Bog tror I ville have givet mening for Hyrum, da han stod overfor fængsling og muligvis døden?

- Hvad tror I følgende vending betyder: »Alle mennesker skal vide, at mine klæder ikke er plettet af jeres blod«? (Du kan få de studerende til at krydshenviser vers 5 med Jakob 1:19 og Mosija 2:27 for at finde betydningen af denne vending. Teknikken med at krydshenviser et skriftsted med andre skriftsteder, så det giver forståelse, er en vigtig skriftstudieteknik).

Bed de studerende om at overveje, hvordan Joseph og Hyrum måtte have følt, da de opfyldte deres kaldelse og pligter fra Gud så godt, de kunne.

- Hvad kan vi lære af Joseph og Hyrum Smiths eksempel, som kan hjælpe os med at opfylde de ansvar, vi får fra Gud?

Lære og Pagter 135:1-3, 6-7

Martyrdøden i fængslet i Carthage og hyldesten til Joseph Smith

Bed en studerende om at læse afsnitsindledningen til Lære og Pagter 135 højt. Bed flere studerende om skiftevis at læse højt fra Lære og Pagter 135:1-2 og uddelingsarket med titlen »Martyrdøden i fængslet i Carthage«. Bed klassen om at følge med, mens de læser.

- Hvad tror I, vendingen »besegle vidnesbyrdet om denne bog og Mormons Bog« betyder?

Når de studerende deler deres tanker, kan du overveje at skrive følgende definition på tavlen: *At »besegle« vil sige at fastsætte noget for bestandigt, som et vidnesbyrd.* Du kan foreslå, at de studerende skriver denne definition i deres skrifter ud for vers 1.

Bed de studerende om for sig selv at læse Lære og Pagter 135:3, 6-7 og se efter de sandheder, som vi lærer af denne erklæring om Joseph og Hyrum Smiths martyrdød.

- Hvilke sandheder lærte I af denne erklæring om Joseph og Hyrum Smiths martyrdød? (De studerende finder måske frem til flere sandheder, heriblandt følgende: **Joseph Smith har gjort mere for menneskenes frelse i denne verden end nogen anden, bortset fra Jesus Kristus. Mormons Bog og Lære og Pagter blev frembragt til verdens frelse.**)
- På hvilke specifikke måder kunne jeres liv være anderledes uden profeten Joseph Smiths tjenestegering?

Bed en studerende om at læse højt fra udtalelsen af ældste Dallin H. Oaks, som findes i afsnittet i uddelingsarket med titlen »Hyldest til profeten Joseph Smith.«

- Hvorfor er det vigtigt at forstå, at mange af Joseph Smiths nære fæller så ham som en profet og en »hæderlig og retskaffen mand«?

Afslut ved at spørge de studerende, om nogen af dem ønsker at bære deres vidnesbyrd om Joseph Smith. Opfordr de studerende til at se efter muligheder i de næste par dage til at bære deres vidnesbyrd om profeten Joseph Smith og hans rolle i gengivelsen af Jesu Kristi evangelium for andre.

De studerendes læsemateriale

- Lære og Pagter 135:1-7; 136:36-39.

- Thomas S. Monson, »Profeten Joseph Smith: Underviser ved eksemplets magt«, *Liahona*, nov. 2005, s. 67-70.

Profeten Joseph Smiths martyrdød

Modstand mod profeten og Kirken

I juni 1844 var fjendtligheden mod Kirken vokset betragteligt. Nogle borgere i Illinois overvejede at fordrive de hellige ud af staten, mens andre lagde planer om at dræbe profeten. Nogle af disse, som lagde planer mod profeten og Kirken, var tidligere kirkemedlemmer, som havde forladt Kirken. Den 7. juni 1844 trykte William Law, der havde tjent som andenrådgiver i Det Første Præsidentskab, sammen med andre frafaldne den første udgave af en avis med navnet *Nauvoo Expositor*. I et forsøg på at opildne offentligheden mod profeten og Kirken brugte disse mænd avisen til at nedgøre Joseph Smith og andre kirkeledere. Joseph Smith i sin egenskab som Nauvoos borgmester og størstedelen af Nauvoos byråd forstod, at denne fordømmende avis ville føre til pøbelens vold mod byen. De erklærede, at avisen var til skade for offentligheden og beordrede, at trykpressen på *Nauvoo Expositor* blev ødelagt.

Joseph og Hyrum bliver uberettiget anklaget

»Som følge af borgmesterens og byrådets [ødelæggelse af *Nauvoo Expositor*] fremsatte myndighederne i Illinois en ubegrundet anklage mod profeten, hans bror Hyrum og andre af Nauvoos embedsmænd om oprør. Illinois' guvernør, Thomas Ford, gav ordre til, at mændene skulle stilles for retten i Carthage i Illinois, amtets hovedby, og lovede dem beskyttelse. Joseph vidste, at hvis han tog til Carthage, ville hans liv være i stor fare på grund af de pøbelhobe, der truede ham.

Idet Joseph og Hyrum mente, at pøbelhobene kun var efter dem, besluttede de sig for at rejse mod vest for at redde livet. Den 23. juni krydsede de Mississippi-floden, men senere samme dag fandt brødre fra Nauvoo frem til profeten og fortalte ham, at tropper ville invadere byen, hvis han ikke overgav sig til myndighederne i Carthage. Profeten indvilligede i dette i håb om at formilde de statslige embedsmænd og pøbelhobene. Den 24. juni bød Joseph og Hyrum deres familier farvel og red sammen med andre af Nauvoos embedsmænd mod Carthage og overgav sig dagen efter frivilligt til de statslige embedsmænd i Carthage. Efter brødrene var blevet løsladt mod kaution for den oprindelige tiltale, blev de uforskyldt anklaget for forræderi mod staten Illinois, arresteret og fængslet i Carthage for at afvente en høring. Ældste John Taylor og Willard Richards, de eneste medlemmer af De Tolv, der ikke var på mission på det tidspunkt, sluttede sig frivilligt til dem« (*Kirkens præsidentsers lærdomme: Joseph Smith, 2007, s. 523-524*).

Martyrdøden i fængslet i Carthage

I løbet af dagen den 27. juni 1844 havde en besøgende givet Joseph en revolver. Da pøbelen forsøgte at komme ind i det værelse, hvor profeten og de andre mænd blev holdt fanget, blev Hyrum skudt og døde, mens han forsvarede de andre i værelset. Joseph sprang hen til døren og rakte rundt om dørkarmen for at skyde ud i gangen med revolveren. Kun tre af de seks kamre blev affyret og sårede flere af pøbelens medlemmer. Pøbelhoben tvang derefter deres skydevåben gennem den halvt-åbne dør, mens John Taylor forsøgte at slå på løbet af deres pistoler med sin stok.

Da kampen ved døren tog til, forsøgte John Taylor at flygte fra værelset gennem et vindue. Da han forsøgte at hoppe ud af vinduet, blev han skudt i lænden fra døren og blev også skudt af en udenfor. Han faldt til gulvet, og mens han forsøgte at krybe under sengen ved siden af vinduet, blev han alvorligt såret af yderligere tre skud. På samme tidspunkt, mens pistoler blev presset gennem døråbning, begyndte Willard Richards at slå på dem med sin stok.

Joseph Smith besluttede derefter at forsøge at flygte ud gennem samme vindue. Mens Willard Richards fortsat afværgede pøbelen ved døren, sprang profeten op til det åbne vindue. I samme

øjeblik blev han ramt af kugler både indefra og udefra fængslet. Han faldt ud af vinduet, idet han udbrød: »O Herre, min Gud!« og landede på jorden nedenfor. Pøbelens medlemmer, som befandt sig inde i fængslet, skyndte sig udenfor for at sikre sig, at Joseph var død. Selvom der ikke var nogle medlemmer af Kirken på vej til Carthage, blev der råbt: »Mormonerne kommer!«, og hele pøbelen flygtede.

Hyldest til profeten Joseph Smith

Ældste Dallin H. Oaks fra De Tolv Apostles Kvorum har sagt:

»De mænd, der kendte Joseph bedst og var ham nærmest i Kirkens ledelse, elskede og opretholdt ham som profet. Hans bror Hyrum valgte at dø ved hans side. ›Jeg bærer vidnesbyrd for Gud, engle og mennesker, at han var en god, hæderlig og retskaffen mand ... at hans personlige og offentlige karakter var uangribelig – og at han levede og døde som Guds mand« (*The Gospel Kingdom*, 1987, s. 355; se også L&P 135:3). ›Jeg tror ikke, at der lever et menneske på jorden, som kendte Joseph Smith bedre, end jeg gjorde; og jeg er frimodig nok til at sige, at bortset fra Jesus Kristus har der aldrig levet eller lever et bedre menneske på jorden« (*Discourses of Brigham Young*, udv. af John A. Widtsoe, 1954, s. 459)« (»Joseph, manden og profeten«, *Stjernen*, juli 1996, s. 73).

LEKTION 23

Rækkefølgen i præsidentskabet

Indledning

Inden Joseph Smiths død overdrog han præstedømmets nøgler i denne uddeling til medlemmerne af De Tolv Apostles Kvorum. Efter profetens martyrdød modtog mange hellige ved et møde afholdt den 8. august 1844 en åndelig manifestation, som bekræftede for dem, at Brigham Young, der var præsident for De Tolv Apostles Kvorum, skulle lede

Kirken. Når de studerende begynder at forstå principperne i forbindelse med rækkefølgen i Kirkens præsidentskab, vil de have større tillid til, at Herren har udvalgt og forberedt hver eneste person, som bliver præsident for Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige.

Baggrundslæsning

- »Succession in the Presidency«, kapitel 3 i *Teachings of the Living Prophets Student Manual*, Kirkens Uddannelsessystem, 2010, s. 28-41.
- »De Tolv skal bære riget«, kapitel 23 i *Kirkens historie i tidernes fylde*, 2. udg., Kirkens Uddannelsessystem, 2002, s. 288-298.
- Brent L. Top og Lawrence R. Flake, »The Kingdom of God Will Roll On: Succession in the Presidency«, *Ensign*, Aug. 1996, s. 22-35.

Forslag til undervisningen

Lære og Pagter 107:33; 112:30-32

Apostlene har denne uddelings nøgler

Stil følgende spørgsmål:

- Hvordan adskiller processen med at udvælge en ny præsident for Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige sig fra, hvordan ledere i andre organisationer bliver valgt?

Fortæl de studerende, at denne lektion vil undersøge skiftet i Kirkens ledelse efter profeten Joseph Smiths død. Forklar, at profeten mange år før sin død modtog åbenbaringer om Det Første Præsidentskab og De Tolv Apostles Kvorum. Bed de studerende læse Lære og Pagter 107:33 og 112:30-32 og se Herrens beskrivelse af præstedømmets myndighed, som er givet til medlemmerne af Det Første Præsidentskab og De Tolvs Kvorum.

- Hvordan beskrev Herren den myndighed, som er givet til medlemmerne af Det Første Præsidentskab og De Tolv Apostles Kvorum? (Sørg for, at de studerende finder frem til følgende princip: **Medlemmerne af Det Første Præsidentskab og De Tolv Apostles Kvorum bærer præstedømmets nøgler i denne uddeling, og De Tolv fungerer under Det Første Præsidentskabs vejledning**).

Giv hver studerende en kopi af uddelingsarket, der findes sidst i lektionen. Forklar, at Joseph Smith tilbragte de sidste måneder af sit liv med at holde

møde med medlemmerne af De Tolv Apostles Kvorum for at forberede dem til at lede Kirken. Bed en studerende om at læse højt fra afsnittet i uddelingsarket med titlen »Møde med de tolv apostle, marts 1844«. Fortæl de studerende, at dette er en kort beretning om et møde, der blev afholdt mellem profeten Joseph Smith, apostlene og andre kirkeledere, som er blevet fortalt af præsident Wilford Woodruff, der var apostel på det tidspunkt. Efter de har læst, spørger du:

- Hvordan forberedte overdragelsen af nøglerne til medlemmerne af De Tolv Apostles Kvorum dem til tiden, hvor profeten Joseph Smith ikke længere ville være blandt dem? (De modtog de samme præstedømmenøgler, som profeten Joseph havde).
- Hvorfor var det vigtigt for Joseph Smith at overdrage præstedømmets nøgler til apostlene inden sin død? (På det tidspunkt var Joseph Smith den eneste, som havde alle præstedømmets nøgler i denne uddeling. Hvis han ikke havde overdraget dem til andre, var engle nødsaget til at komme tilbage på jorden og gengive dem).

Lære og Pagter 124:127-128

Brigham Young efterfulgte Joseph Smith som Kirkens præsident

Forklar, at da De Tolv Apostles Kvorum blev organiseret for første gang i 1835, bestemte deres alder deres placering i kvorummet. Thomas B. Marsh, som man dengang troede var den ældste apostel, blev anset som seniorapostlen (man har senere opdaget, at David W. Patten faktisk var den ældste apostel).

Bed en studerende om at læse Lære og Pagter 124:127-128 højt. Forklar, at præsident Marsh forlod Kirken i oktober 1838, og at David W. Patten døde. Brigham Young blev derefter seniorapostel, som det forklares i disse vers. Efter den første udvælgelse af apostle og til i dag er ancienniteten i De Tolv Apostles Kvorum blevet bestemt af ordinationsdatoen.

Forklar, at da Joseph og Hyrum Smith led martyrdøden den 27. juni 1844, befandt De Tolv, med undtagelse af John Taylor og Willard Richards, sig i den østlige del af USA, hvor de var på mission. Men inden tre uger havde alle apostle hørt om de tragiske nyheder og var hastet til Nauvoo. Da apostlene ankom, oplevede de forvirring blandt kirkemedlemmerne angående, hvem der skulle lede Kirken. Nogle kirkemedlemmer mente, at lederrollen tilfaldt De Tolv Apostles Kvorum. I flere måneder var der flere mænd, som påstod, at de havde retten til at lede Kirken. Bed to studerende om at læse højt fra afsnittet i uddelingsarket med titlen »Sidney Rigdons påstand« og »James Strangs påstand«. Mens klassen lytter, skal du bede dem overveje de bekymringer, som de kan have haft om disse påstande, hvis de havde været i Nauvoo på det tidspunkt.

Følg op ved at spørge de studerende:

- Hvorfor var disse mænds påstande ikke retmæssige? (Du kan påpege, at selvom Sidney Rigdon var medlem af Det Første Præsidentskab, havde Joseph ikke overdraget præstedømmets nøgler til ham).

Bed en studerende om at læse højt fra afsnittet på uddelingsarket med titlen »Den 7. august 1844«. Drøft følgende spørgsmål med klassen:

- Hvorfor var Brigham Youngs vidnesbyrd om apostlenes nøgler vigtigt? (Når de studerende har svaret, skal du skrive følgende læresætning på tavlen: **Apostlene besad alle de nødvendige præstedømmenøgler til at præsidere over Kirken**).

Bed en studerende om at læse højt fra afsnittet på uddelingsarket med titlen »Den 8. august 1844 kl. 10.00.«

- Hvordan velsignede Herren de hellige, så de kunne vide, hvem han havde udpeget til at lede Kirken?
- Hvordan kan vi vide, at kirkeledere er kaldet af Gud i dag? (Når de studerende har svaret, så skriv følgende princip på tavlen: **Gennem Helligånden kan vi få et vidnesbyrd om, at de, som leder Kirken, er blevet kaldet af Gud**).
- Hvordan har I følt Ånden vidne for jer om, at Kirkens præsident i dag er kaldet af Gud?

Forklar, at Brigham Young og andre apostle talte under et møde afholdt den 8. august kl. 14.00. Bed en studerende om at læse højt fra afsnittet på uddelingsarket med titlen »Den 8. august 1844 kl. 14.00.«

Forklar, at da Joseph Smith døde, kunne Brigham Young som seniorapostel med det samme udøve alle præstedømmets nøgler. I mere end tre år efter profetens martyrdød præsiderede De Tolv Apostles Kvorum over Kirken under Brigham Youngs ledelse. Den 5. december 1847 blev Brigham Young opretholdt som Kirkens præsident og Det Første Præsidentskab blev igen organiseret.

Sidney Rigdon flyttede til Pittsburgh i Pennsylvania og organiserede en kirke med navnet Church of Christ med apostle, profeter, præster og konger. Denne kirke blev lukket i 1847. Selvom James Strangs krav på præsidentskabet var opdigtet, fik han støtte fra tre tidligere medlemmer af De Tolv Apostle – William E. McLellin, John E. Page og William Smith. Strang blev myrdet i 1856 af tidligere tilhængere.

For at hjælpe de studerende til at forstå processen med rækkefølgen i Kirkens præsidentskab i dag skal du vise følgende udtalelse af præsident Boyd K. Packer fra De Tolv Apostles Kvorum om, hvad der skete, da præsident Gordon B. Hinckley døde. Bed en studerende om at læse udtalelsen højt:

»Der var ingen tvivl om, hvad der skulle ske, ingen usikkerhed. Vi vidste, at seniorapostlen var Kirkens præsident. Og ved det hellige møde blev Thomas Spencer Monson opretholdt af De Tolv Apostles Kvorum som Kirkens præsident ... Nu, som skrifterne siger, er han den eneste mand på jorden, som har retten til at benytte alle nøglerne. Men som apostle besidder vi dem alle. Der er en mand blandt os kaldet og ordineret, og han bliver præsident for Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige« (»De Tolv«, *Liahona*, maj 2008, s. 83).

- Hvem vil altid blive Kirkens næste præsident, når Kirkens præsident afdør ved døden? (Seniorapostlen, som er præsident for De Tolv Apostles Kvorum).

Nogle studerende undrer sig måske over, hvornår præsidenten for Kirken modtager de nødvendige nøgler til at præsidere over Kirken. Forklar, at alle apostle

får alle nøglerne, når de bliver ordineret til apostel. Bed en studerende om at læse følgende udtalelse af præsident Gordon B. Hinckley (1910-2008):

»Men myndigheden til at anvende disse nøgler er begrænset til Kirkens præsident. Ved præsidentens død aktiveres denne myndighed hos seniorapostlen, som derpå udnævnes, indsættes og ordineres til profet og præsident af sine medbrødre i De Tolvs Råd« (»Kom og vær med«, *Stjernen*, aprilkonferencen 1986, s. 44).

- Hvad føler I, når I indser, at Herrens rige på jorden vil gå fremad uden synderlig forstyrrelse efter Kirkens præsidents død?

Du kan vælge at afslutte denne lektion ved at bære vidnesbyrd om, at de samme præstedømmenøgler og al magt, som Joseph Smith overdrog til Brigham Young og medlemmerne af De Tolv Apostles Kvorum, findes i dag hos Kirkens præsident, hans rådgivere i Det Første Præsidentskab og hos medlemmerne af De Tolv Apostles Kvorum. Du kan også fortælle, hvordan du fik dit vidnesbyrd om, at Kirkens ledere er kaldet af Gud. Bed de studerende om bønsmomt at opnå eller styrke deres vidnesbyrd om de sandheder, som de har drøftet i dag.

De studerendes læsemateriale

- Lære og Pagter 107:33; 112:30-32; 124:127-128.
- Boyd K. Packer, »De Tolv«, *Liahona*, maj 2008, s. 83-87.

Rækkefølgen i Kirkens præsidentskab

Mødet med apostlene, marts 1844

Præsident Wilford Woodruff (1807-1898) huskede:

»Jeg husker den sidste tale, Joseph Smith nogensinde holdt for os, før han døde ... Han stod op i omkring tre timer. Værelset var som fyldt med en altfortærende ild. Hans ansigt skinnede som rav, og han var iklædt Guds kraft. Han forelagde os vores pligt. Han udlagde fylden af dette store Guds værk for os, og i sin tale til os sagde han: »Jeg har fået beseglet alle nøgler, al magt, alle livets og frelsens principper, som Gud har givet noget menneske, som nogensinde har levet på jordens overflade, på mit hoved. Og disse principper og dette præstedømme og denne magt hører til denne store og sidste uddeling, som Himlens Gud har iværksat på jorden. Nu,« sagde han henvendt til De Tolv, »har jeg beseglet alle nøgler, al magt og ethvert princip på jeres hoved, som Herren har beseglet på mit hoved« ...

»Jeg siger jer, at dette riges byrde nu hviler på jeres skuldre. I skal bære det ud til hele verden« (citeret i *Kirkens præsidenters lærdomme: Joseph Smith, 2007, s. 527*).

Sidney Rigdons påstand

Sidney Rigdon, førsterådgiver i Det Første Præsidentskab, ankom til Nauvoo fra Pittsburgh i Pennsylvania den 3. august 1844. Han indkaldte til et særligt møde, som skulle afholdes tirsdag den 6. august, så Kirkens medlemmer kunne udpege en værge for Kirken. Det syntes som om, at Sidney Rigdon forsøgte at afholde dette møde, så Kirkens medlemmer kunne stadfæste hans position som Kirkens værge, inden alle de tolv apostle kunne komme tilbage fra deres mission i det østlige USA. På grund af ældste Williard Richards og ældste Parley P. Pratts bestræbelser blev mødet heldigvis flyttet til torsdag den 8. august 1844, hvor de fleste apostle var vendt tilbage til Nauvoo.

Sidney Rigdon hævdede, at da han tidligere var blevet kaldet og ordineret som talsmand for Joseph Smith (se L&P 100:9), var det hans ansvar at »sikre, at Kirken blev ledet korrekt« (i *History of the Church*, 7:229).

James Strangs påstand

Efter Joseph Smiths død påstod James Strang, som var blevet døbt i februar 1844, at han havde modtaget et brev fra Joseph Smith, hvor der stod, at Joseph havde udpeget Strang som sin efterfølger. Brevet var en forfalskning, men det så ud til at have Joseph Smiths underskrift, og det snød nogle medlemmer af Kirken, da Strang viste dem det. Strang sagde også, at han havde fået besøg af en engel, som havde givet ham nøglerne.

Den 7. august 1844

Ældsterne John Taylor, Willard Richards, Parley P. Pratt og George A. Smith befandt sig allerede i Nauvoo, da Sidney Rigdon ankom. De fleste af apostlene, heriblandt Brigham Young, vendte tilbage til Nauvoo om aftenen den 6. august 1844. Den følgende dag, den 7. august, mødtes apostlene i et råd i John Taylors hjem. Senere den eftermiddag mødtes de tolv apostle, højrådet og højpræsterne. Præsident Young bad Sidney Rigdon om at fremsætte hans budskab til de hellige. Sidney Rigdon erklærede frimodigt, at han havde haft et syn, og at ingen mand kunne efterfølge Joseph Smith som Kirkens præsident. Han foreslog derefter, at han blev udpeget som folkets værge.

Da Sidney Rigdon havde afsluttet sine bemærkninger, sagde Brigham Young (1801-1877):

»Jeg er ligeglad med hvem, der bliver Kirkens leder ... men én ting må jeg vide, og det er, hvad mener Gud om det. Jeg har nøglerne og midlerne til at få Gud i tale ...

Joseph gav os alle nøglerne og den bemyndigelse, der hører til apostelkaldelsen, som han selv besad, før han blev taget fra os, og ingen mand eller mænd kan komme mellem Joseph og De Tolv i denne verden

eller de kommende verdener.

Hvor ofte har profeten sagt til De Tolv: »Jeg har lagt fundamentet, og I må bygge på det, for på jeres skuldre hviler riget« (i *Kirkens historie i tidernes fylde*, s. 293).

Den 8. august 1844, kl. 10.00

Den 8. august 1844 var de hellige i Nauvoo forsamlet kl. 10.00 for at høre Sidney Rigdon fremføre hans krav om at blive Kirkens værge. Han talte til de tusindvis af forsamlede hellige i mere end halvanden time og forklarede, hvorfor han skulle være Kirkens værge. Flere mennesker beskrev hans tale som uinspireret.

Præsident Brigham Young talte kort og sagde, at han ville have foretrukket at vende hjem til Nauvoo for at sørge over profeten i stedet for at skulle udpege en ny leder. Han erklærede, at en forsamling for ledere og medlemmer ville blive afholdt senere den dag kl. 14.00. Adskillige medlemmer af Kirken bar senere vidnesbyrd om, at mens Brigham Young talte, så de hans ansigtsudtryk og stemme ændre sig, og han fremstod med profeten Joseph Smiths udseende og stemme.

Emily Smith Hoyt huskede: »Måden, han argumenterede på, ansigtsudtrykket og lyden af stemmen, frydede hele min sjæl ... Jeg vidste, at Joseph var død. Alligevel så jeg stadig rystet og ubevidst på forhøjningen for at se, om det ikke var Joseph. Det var det ikke, det var Brigham Young« (citeret i Lynne Watkins Jorgensen, »The Mantle of the Prophet Joseph Passes to Brother Brigham: A Collective Spiritual Witness«, *BYU Studies*, vol. 36, nr. 4, 1996-1997, s. 142).

Wilford Woodruff skrev: »Hvis jeg ikke havde set ham med mine egne øjne, var der ingen, der kunne have overbevist mig om, at det ikke var Joseph, der talte, og alle, som kendte de to mænd, kan bekræfte dette« (i *History of the Church*, 7:236).

Den 8. august 1844, kl. 14.00

Klokken 14.00 forsamledes tusinder af hellige til det, de vidste ville blive et betydningsfuldt møde. Brigham Young talte frimodigt om Sidney Rigdons foreslåede formynderskab og hans fremmedgørelse fra Joseph Smith i løbet af de sidste to år og sagde derpå:

»Hvis de hellige ønsker præsident Rigdon til at lede sig, så kan de få ham; men jeg siger til jer, at De Tolv Apostles Kvorum har nøglerne til Guds rige i alle verdener.

De Tolv er udvalgt af Guds finger. Her står Brigham, har hans knæ nogensinde vaklet? Har hans læber nogen sinde bævet? Her er Heber [C. Kimball] og de andre medlemmer af De Tolv, en uafhængig enhed, som har præstedømmets nøgler – Guds riges nøgler til frelse i alle verdener: Dette er sandheden, med Gud som mit vidne. De står ved Josephs side og er som Kirkens Første Præsidentskab« (i *History of the Church*, 7:233).

Mange hellige sagde, at Brigham Young lignede og lød som Joseph Smith, da han talte den eftermiddag. Ud over dette mirakel følte mange af de hellige Helligånden vidne for dem om, at Brigham Young og De Tolvs Kvorum var kaldet af Gud til at lede Kirken. Ved afslutningen af dette møde stemte de hellige enstemmigt for at opretholde De Tolv Apostles Kvorum med Brigham Young som præsident til at lede Kirken. Men ikke alle medlemmer af Kirken valgte i sidste ende at følge apostlene. Nogle af dem valgte i stedet at følge andre personer som Sidney Rigdon og James Strang, der oprettede deres egne kirker.

LEKTION 24

Rejsen fra Nauvoo og mod vest

Indledning

Under Brigham Youngs inspirerede lederskab afsluttede de hellige opførelsen af templet i Nauvoo, hvor de indgik hellige pagter, inden de påbegyndte deres anstrengende rejse til deres nye hjem i Rocky Mountains. Disse tempelpagter gav

de hellige styrke og inspiration, mens de oplevede modgang på vejen. Som arvinger af disse trofaste helliges arv kan vi lære af deres eksempler og hjælpe andre til at nyde evangeliets velsignelser.

Baggrundslæsning

- Gordon B. Hinckley, »Tro mod troen«, *Stjernen*, juli 1997, s. 65-67.
- M. Russell Ballard, »I har intet at frygte fra rejsen«, *Liahona*, juli 1997, s. 59-61.
- *Kirkens historie i tidernes fylde*, 2. udgave, Kirkens Uddannelsessystem, 2002, s. 304-316, 331-338.

Forslag til undervisningen

Færdiggørelsen af templet i Nauvoo

Vis et billede af det oprindelige tempel i Nauvoo eller brug et billede af det nye tempel i Nauvoo i Illinois (se *Evangelisk kunst*, 2009, nr. 118). Fortæl de studerende, at templet, som de sidste dages hellige havde bygget, inden de forlod Nauvoo, nedbrændte i 1848 og blev derefter næsten jævnet med jorden af en tornado i 1850. Omtrent 150 år efter blev et nyt tempel opført, som lignede det oprindelige, og som blev indviet i 2002.

Forklar, at de hellige efter Joseph Smiths martyrdød arbejdede så hurtigt, de kunne under vejledning af De Tolv Apostles Kvorum med færdiggørelsen af det oprindelige tempel i Nauvoo. Vis følgende udtalelser, og bed en af de studerende om at læse dem højt. Bed klassen om at bemærke de ofre, som de hellige ydede for at opføre templet i Nauvoo:

»Mere end 1.000 mænd gav en tiendedel af deres arbejdsindsats. Louisa Decker, en ung pige, blev imponeret over, at hendes mor solgte sit porcelæn og et fint sengetæppe og gav pengene til templets opførelse. Andre sidste dages hellige gav heste, vogne, køer, flæsk og korn til hjælp ved templets opførelse. Kvinderne i Nauvoo blev bedt om at bidrage med deres enører og tøører til tempelfonden« (*Vores arv: En kort beretning om Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige*, 1996, s. 59).

Elizabeth Terry Kirby Heward gav det eneste, hun havde at give – det ur, som tilhørte hendes mand, som var død kort forinden. »Jeg gav det til templet i Nauvoo og alt andet, som jeg kunne undvære, samt de sidste få dollars, som jeg ejede, hvilket til sammen næsten gav \$50« (citeret i Carol Cornwall Madsen, *In Their Own Words: Women and the Story of Nauvoo*, 1994, s. 180).

Forklar, at på grund af den tiltagende forfølgelse af de hellige og trusler fra Kirkens fjender bekendtgjorde Kirkens ledere den 24. september 1845, at de hellige skulle forlade Nauvoo i foråret. Spørg de studerende:

- Hvordan tror I, at beslutningen om at forlade Nauvoo kan have berørt de helliges bestræbelser på at færdiggøre templet?

Forklar de studerende, at selvom de hellige vidste, at de skulle forlade Illinois, så forøgede de deres indsats for at færdiggøre templet, inden de tog af sted. Værelser i templet blev indviet i takt med, at de blev færdiggjort, så ordinancer kunne blive udført så tidligt som muligt. Inden profeten Joseph Smith døde, havde han udført tempelbegavelsesceremonien for en lille gruppe af mænd og kvinder. Den 10. december 1845 begyndte disse mænd og kvinder at udføre tempelordinancer for andre medlemmer i templets indviede værelser. Bed en studerende om at læse højt fra de følgende to afsnit, som beskriver de helliges og deres ledes bestræbelser for at sikre, at så mange som muligt modtog tempelordinancerne, inden de forlod Nauvoo.

Fra 1844 til 1846 gjorde præsident Young og De Tolv færdiggørelsen af templet i Nauvoo til en af de højeste prioriteter. Begavelse og beseglinger blev udført der, selv før det stod færdigbygget. Brigham Young (1801-1877) skrev: »Den længsel, som de hellige har vist for at modtage ordinancerne [i templet], og den længsel, som vi har haft for at betjene dem, har været af en sådan art, at jeg helt har hengivet mig til Herrens arbejde i templet nat og dag uden mere end fire timers søvn i gennemsnit i døgn, og jeg er kun taget hjem én gang om ugen« (i *History of the Church*, 7:567).

Udover de mænd, som arbejdede i templet, »blev 36 kvinder tempeltjenere i templet i Nauvoo og arbejdede i alle døgnets 24 timer i vinteren 1845-1846, for at så mange som muligt kunne modtage ordinancerne inden udvandringen. »Jeg arbejdede i templet hver dag uden ophold, indtil det var lukket,« mindedes Elizabeth Ann Whitney, en af de 36. »Jeg viede mig selv, min tid og min opmærksomhed til den mission.« Kvinder i dusinvis vaskede tøj og forberedte den mad, som fysisk støttede denne bemærkelsesværdige opgave« (Carol Cornwall Madsen, »Faith and Community: Women of Nauvoo«, i *Joseph Smith: The Prophet, The Man*, red. Susan Easton Black og Charles D. Tate jun., 1993, s. 233-234).

Forklar, at der mellem den 10. december 1845 og den 7. februar 1846 – dagen, hvor de hellige påbegyndte deres rejse mod vest – var cirka 5.615 hellige, der modtog begavelsesordinancen i templet i Nauvoo, og utallige familier blev beseglet der.

- Hvad kan vi lære af de helliges ofre for at færdiggøre templet, selv da de vidste, at de snart skulle forlade Nauvoo? (De studerende kan finde frem til flere principper, som fx: **Modtagelse af tempelordinancer er alle vore retskafne anstrengelser og ofre værd.** Du kan skrive dette på tavlen for at fremhæve det).
- Hvordan tror I, at modtagelsen af tempelordinancerne kan have forberedt dem, som skulle forlade Nauvoo, på deres rejse på mere end 1.600 km for at finde tilflugt i den vestlige del af USA?

Som hjælp til at besvare spørgsmålet skal du vise følgende udtalelser af søster Sarah Rich og ældste Robert D. Hales fra De Tolv Apostles Kvorum og bede en studerende om at læse dem højt:

»For havde det ikke været for den tro og viden, der blev skænket os i det tempel ved Herrens Ånds indflydelse og hjælp, ville vores rejse have været som at tage et spring ud i mørket« (Sarah Rich citeret i *Døtre i mit rige: Hjælpeforeningens historie og virke*, 2011, s. 30).

»Vore pionerforfædre blev beseglet som familier i Nauvoo. Deres pagter med Herren i templet i Nauvoo var en beskyttelse for dem under deres rejse vestpå, som det er det for os hver især i dag og igennem hele vores liv ...

For disse første hellige var deres deltagelse i templets ordinancer afgørende for deres vidnesbyrd, da de mødte modgang, den vrede pøbel, blev drevet fra deres behagelige hjem i Nauvoo og den lange og svære rejse forude. De var blevet begavet med kraft i det hellige tempel. Ægtemand og hustru blev beseglet til hinanden. Børn blev beseglet til deres forældre. Mange mistede familiemedlemmer undervejs, som døde langs vejen, men de vidste, at det ikke var slutningen. De var blevet beseglet til hinanden i templet for al evighed« (Robert D. Hales, »Temple Blessings«, *New Era*, feb. 2014, s. 4).

Spørg de studerende:

- Hvilken virkning havde modtagelsen af tempelordinancer på de første sidste dages hellige, som var tvunget til at rejse den lange vej vestpå? (Hjælp de studerende til at finde frem til følgende principper, mens de kommer med deres svar: **Tempelordinancerne kan beskytte og styrke os, når vi oplever svære tider og modstand**).
- Hvordan har tempeltjeneste beskyttet og styrket jer eller nogen, I kender, i modgang?

Opfordr de studerende til at overveje, hvad de kan gøre for at finde større åndelig beskyttelse og styrke gennem tjeneste i Herrens hus.

Lære og Pagter 136

Herrens råd til dem, der rejste vestpå

Hvis det er muligt, så lad de studerende slå op på kort 6 »Kirken rykker mod vest« i deres tre-i-ener og finde Nauvoo og Winter Quarters. Forklar, at de hellige, som forlod Nauvoo i februar 1846, brugte fire måneder på at rejse 480 km henover Iowa på grund af megen regn og manglende forsyninger. I denne tid fulgte mere end 500 sidste dages hellige mænd, der blev kendt som Mormonbataljonen, præsident Brigham Youngs kald om at melde sig til den amerikanske hær for at tjene under USA's krig mod Mexico. Nogle af mændene havde deres hustru og børn med sig. Deres tjeneste gav penge til at hjælpe de fattige kirkemedlemmer rejse vestpå, men mange familier blev efterladt uden ægtemænd og fædre på en del af deres rejse vestpå. Derfor besluttede kirkeledere, at de ikke ville fortsætte vestpå til Rocky Mountains før foråret 1847. De hellige slog sig ned et sted, som hed Winter Quarters. Det var her, at Brigham Young modtog åbenbaringen, som findes i Lære og Pagter 136.

Lad et par studerende skiftes til at læse højt fra Lære og Pagter 136:1-5. Bed klassen om at følge med og se, hvad Herren rådgav de hellige til at gøre som forberedelse til deres rejse vestpå.

- Hvordan blev kompagnierne organiseret? Hvordan tror I, at denne organisering har hjulpet de hellige på deres rejse?
- Hvordan kan denne organisering sammenlignes med den måde, hvorpå Kirken er organiseret i dag? (Når de studerende har svaret, så skriv følgende princip på tavlen: **Herren organiserer sine hellige i grupper, så alle kan modtage vejledning og omsorg**).
- Hvad siger vers 4 om, hvordan de hellige skulle få styrke i deres bestræbelser på at udføre Herrens vilje?

Bed de studerende om for sig selv at læse Lære og Pagter 136:6-11 og se efter, hvordan de hellige skulle organisere omsorgen for hinandens behov og hjælpe de fattige og trængende på rejsen mod vest. Overvej at stille følgende spørgsmål for at påbegynde en drøftelse, når de har haft passende tid:

- Hvilke ord eller vendinger i vers 6-11 giver et fingerpeg om, hvordan de hellige skulle tage sig af hinanden og dem i nød? (Du kan fremhæve ordet

»forberedelser« i vers 6, 7 og 9. Dette vil rette opmærksomheden på skriftstudieteknikken med at opdage gentagelser).

- Hvad er Herrens løfter ifølge vers 11 til dem, der søger at hjælpe andre og forberede vejen for dem? (Mens de studerende svarer, skriver du følgende princip på tavlen: **Herren velsigner os, når vi hjælper andre og forbereder vejen for dem**).
- Hvem har forberedt vejen for jer, så I kan nyde evangeliets velsignelser? Hvad gjorde de for at forberede vejen for jer?

Du kan forklare, at ordet *pioner* kan defineres som en, der går foran for at forberede eller åbne vejen, som andre kan følge, hvilket er ensbetydende med, at vi på en måde alle kan være pionerer. Giv de studerende et øjeblik til at grunde over, hvad de kan gøre for at hjælpe andre og forberede vejen for dem, så de kan nyde evangeliets velsignelser. Bed et par studerende om at dele deres tanker. Bær dit vidnesbyrd om, at Herren ønsker, at vi hele livet stræber efter at hjælpe med til at forberede vejen for alle hans børn, så de kan modtage evangeliet og vende tilbage og leve med ham.

Forklar, at de hellige adlød Herrens befalinger ved at hjælpe hinanden og forberede vejen for dem, som kom efter dem. Den første gruppe pionerer forlod Winter Quarters den 15. april 1847. De rejste mere end 1.600 kilometer og ankom til Salt Lake-dalen i slutningen af juli 1847. Den 24. juli 1847 ankom præsident Brigham Young til dalen og fik bekræftet, at de hellige havde fundet deres nye hjem.

Vis følgende udtalelse af ældste William R. Walker, tidligere medlem af De Halvfjerds, og bed en studerende om at læse den højt:

»Uanset om du er efterkommer af pionerer eller ej, er mormonpionerernes arv af tro og offer din arv. Det er Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Helliges noble arv« (»Lev tro mod sandheden«, *Liahona*, maj 2014, s. 97).

- Hvorfor mener I, at det er vigtigt, at alle medlemmer af Kirken forstår, at »mormonpionerernes arv af tro og offer« er deres arv, uanset deres forfædre?
- Hvordan kan en forståelse af mormonpionerernes rejse inspirere kirkemedlemmer i dag i deres bestræbelser på at betjene andre og hjælpe dem på deres vej tilbage til vor himmelske Fader?

Vis følgende udtalelse af præsident Gordon B. Hinckley (1910-2008), og bed en studerende om at læse den højt:

»Vi nyder i dag godt af [pionerernes] store indsats. Jeg håber, at vi er taknemlige. Jeg håber, at vi i vores hjerte nærer en dyb taknemlighed for alt, hvad de har gjort for os ...

Min elskede brødre og søstre, hvor er vi dog velsignede! Hvor er det dog en vidunderlig arv, vi har! Den har krævet ofre, lidelser, død, visioner, tro og kundskab og vidnesbyrd om Gud den evige Fader og hans Søn, den opstandne

Herre Jesus Kristus ...

Vi ærer bedst dem, der er gået forud, når vi trofast tjener sandhedens sag« (»Tro mod troen«, *Stjernen*, juli 1997, s. 67).

Mind de studerende om, at alle medlemmer af Kirken er blevet velsignet af andre, som beredte vejen for dem, så de kunne nyde evangeliets velsignelser. Opfordr de studerende til at overveje, hvad de kan gøre for at forberede andre, heriblandt deres efterkommere, til at leve i tro og lydighed mod vor himmelske Fader og Jesus Kristus.

De studerendes læsemateriale

- Lære og Pagter 136.
- Gordon B. Hinckley, »Tro mod troen«, *Stjernen*, juli 1997, s. 65-67.

LEKTION 25

Utah-krigen og massakren ved Mountain Meadows

Indledning

I 1850'erne førte spændinger og fejkommunikation mellem de sidste dages hellige og embedsmænd fra administrationen i USA til Utah-krigen, der varede fra 1857-1858. I september 1857 opstod en konflikt mellem nogle sidste dages hellige i den sydlige del af Utah-territoret og et vogntog med

emigranter, som var på vej til Californien. Sidste dages hellige planlagde og udførte på grund af vrede og frygt en massakre på cirka 120 emigranter. Denne ugørgning er nu kendt som massakren ved Mountain Meadows.

Baggrundslæsning

- Richard E. Turley jun., »The Mountain Meadows Massacre«, *Ensign*, sep. 2007, s. 17-21.
- »Peace and Violence among 19th-Century Latter-day Saints«, *Gospel Topics*, lds.org/topics.
- Henry B. Eyring, »150th Anniversary of Mountain Meadows Massacre«, 11. sep. 2007, mormonnewsroom.org/article/150th-anniversary-of-mountain-meadows-massacre/.

Forslag til undervisningen

Spændinger mellem sidste dages hellige og administrationen i USA

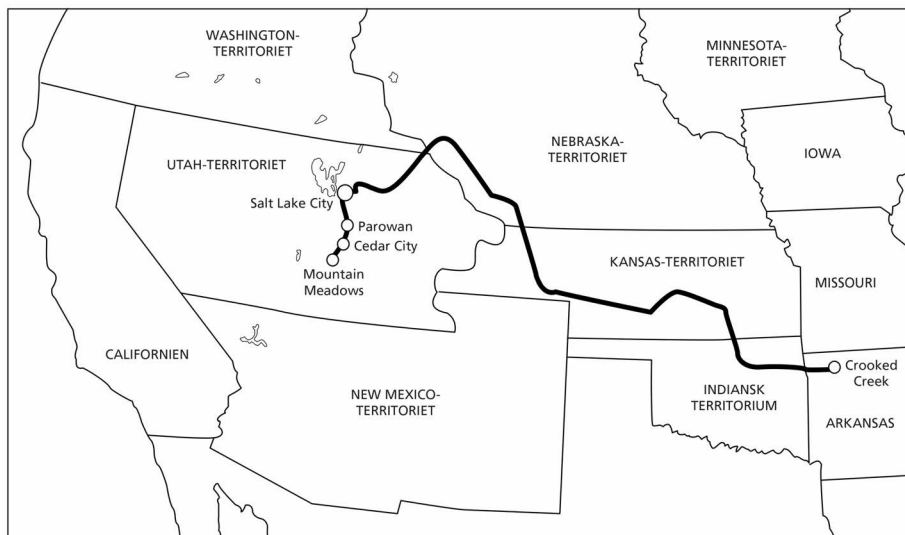

Giv en kopi af uddelingsarket, der findes sidst i denne lektion. Bed en studerende om at læse højt fra afsnittet i uddelingsarket med titlen »Voksende spændinger førte til Utah-krigen.«

- Hvis I var sidste dages hellige i 1857 og hørte, at der var en stor hær på vej mod jeres by, hvad ville I så være nervøs for? (De studerende kan eventuelt nævne, at de hellige med magt var blevet drevet ud af Ohio, Missouri og Illinois, mange havde mistet værdifulde ejendele og land, og nogle var blevet dræbt eller var døde under disse forfølgelser. Forlydender om den fremrykkende hær fik mange til at bekymre sig for, at sådanne begivenheder også ville finde sted i Utah).

Bed en studerende om at læse højt fra afsnittet i uddelingsarket med titlen »Forberedelsen til forsvar af territoriet«.

Der opstod en konflikt mellem nogle sidste dages hellige og medlemmer af et vogntog med emigranter

Vis et kort, der ligner det viste eller tegn et på tavlen.

Bed en studerende om at læse højt fra afsnittet i uddelingsarket med titlen »Konflikt med emigranternes vogntog«.

Bed de studerende overveje, hvornår de har oplevet en konflikt med en anden person eller en gruppe mennesker. Få en studerende til at læse 3 Nefi 12:25 højt. Bed klassen om at følge med og se efter principper, som Jesus Kristus har belært os, som kan vejlede os, når vi oplever spændinger med andre.

- Hvad tror I, det vil sige at skynde sig »at blive enig med [sin] modpart«?

For at hjælpe de studerende til at forstå denne vending kan du bede en studerende om at læse følgende udtalelse af ældste David E. Sorensen fra De Halvfjerds højt:

»Frelseren sagde: »Skynd dig at blive enig med din modpart ...« og befalede os at løse vore uoverensstemmelser hurtigt, så øjeblikkets vrede ikke skal udvikle sig til fysisk eller følelsesmæssig grusomhed, hvorved vi bliver fanget af vores vrede« (»Tilgivelse vil ændre bitterhed til kærlighed«, *Liahona*, maj 2003, s. 11).

- Hvordan vil I sammenfatte Frelserens undervisning i 3 Nefi 12:25? (Når de studerende svarer, så skriv et princip lignende dette op på tavlen: **Hvis vi løser konflikter med andre på Herrens måde, kan vi undgå stridens skadelige virkninger**).
- Hvordan kunne de, som planlagde at skade medlemmerne af vogntoget, have anvendt dette princip?

Bed en studerende om at læse højt fra afsnittet med titlen »Konfrontationen eskalerer«.

- Hvad burde lederne i Cedar City have gjort, da William Dame rådede dem til ikke at bruge militsen? Hvad fik deres afvisning af rådet dem til at gøre? (Når de studerende har svaret, så skriv følgende princip på tavlen: **Hvis vi ignorerer råd om at gøre det rette, bliver vi mere modtagelige for at træffe dårlige valg**). Du kan også påpege, at der er stor visdom i systemet med råd, hvorved Kirken ledes).

Bed nogle studerende om skiftevis at læse højt fra afsnittet i uddelingsarket med titlen »Angrebet på emigranterne«, og bed de studerende om at se efter, hvordan lederne i Cedar City fortsatte med at træffe ugudelige valg, da de havde ignoreret det råd, de havde fået.

- Hvad skete der, fordi lederne i Cedar City valgte ikke at adlyde rådet fra William Dame, militsens leder?
- Hvilke valg havde de ansvarlige for angrebene på dette tidspunkt? (De kunne tilstå, hvad de havde gjort og acceptere konsekvenserne, eller de kunne prøve at skjule deres forbrydelser og synder).

Bed de studerende om at tænke over følgende spørgsmål:

- Hvad gør I, når I har gjort noget forkert? Tilstår I, hvad I har gjort, og tager konsekvenserne, eller prøver I at skjule synden ved hjælp af bedrag?

Nogle sidste dages hellige planlagde og udførte massakren ved Mountain Meadows

Forklar, at de medlemmer af Kirken, der var indblandet i angrebene mod emigranterne, valgte at skjule deres synder. Bed klassen lytte til, hvad der skete, mens de studerende skiftevis læser højt fra afsnittene i uddelingsarket med titlerne »Massakren ved Mountain Meadows« og »Tragiske konsekvenser«.

Forklar, at de valg, som nogle sidste dages hellige ledere og nybyggere i den sydlige del af Utah-territoriet traf, førte til den tragiske massakre ved Mountain Meadows. I modsætning til det, så løste territoriets ledere i Salt Lake City konflikten med USA's regering gennem fredsforhandlinger i 1858. Under denne konflikt – senere kaldt Utah-krigen – deltog USA's hær og mænd fra Utahs milits i forskellige sammenstød, men aldrig i skudvekslinger.

- Hvordan vil I sammenfatte de valg, som førte til massakren ved Mountain Meadows?
- Hvilke principper kan vi lære af denne tragedie? (De studerende kan komme med forskellige principper som følgende: **At vælge at skjule sine synder kan medføre, at vi begår flere synder. At vælge at skjule vore synder kan medføre beklagelse og lidelse**).

Forsikr de studerende om, at hvis de er påbegyndt ned ad en vej med fejltagelser og synder, kan de forhindre fremtidig hjertesorg og fortrydelse ved at vende sig til Herren og omvende sig fra deres synder.

Bed en studerende om at læse højt fra afsnittet i uddelingsarket med titlen »Kirkens ledere hører om massakren«.

Forklar, at fordi nogle lokale sidste dages hellige var ansvarlige for at planlægge og udføre massakren ved Mountain Meadows, fik nogle mennesker et negativt syn på hele Kirken på grund af denne begivenhed.

- Hvorfor er det vigtigt at indse, at hvis nogle medlemmer af Kirken handler forkert, så afgør det ikke evangeliets sandhed?

Bed en studerende om at læse udtalelsen af præsident Henry B. Eyring fra Det Første Præsidentskab, som findes i uddelingsarkets afsnit med titlen »150-året for massakren ved Mountain Meadows«.

- Hvordan bør vi reagere, når vi hører om tilfælde, hvor kirkemedlemmer ikke har formået at efterleve Jesu Kristi lære?

Få en studerende til at læse Helaman 5:12 højt. Bed klassen om at følge med og se efter, hvad vi kan gøre for at udvikle og bibeholde vore vidnesbyrd, så vi ikke bliver rystet i vores tro, når vi oplever vanskelige tider, såsom når vi lærer om tilfælde, hvor Kirkens medlemmer ikke har levet ifølge Jesu Kristi lærdomme.

- Hvad kan vi ifølge Helaman 5:12 gøre for at udvikle og bibeholde vore vidnesbyrd? (Når de studerende har svaret, så skriv følgende princip på tavlen: **Vi kan udvikle stærke vidnesbyrd ved at bygge vores tro på Jesu Kristi grundvold**).

Vis følgende for at illustrere dette princip og bed en af de studerende om at læse det højt:

»James Sanders er oldebarn af ... et af de børn, der overlevede massakren [og er også medlem af Kirken] ... Bror Sanders ... sagde, at da han erfarede, at hans forfader var blevet dræbt i massakren, så »påvirkede det ikke min tro, for den er grundlagt på Jesus Kristus, ikke på nogen person i Kirken« (Richard E. Turley jun., »The Mountain Meadows Massacre«, *Ensign*, sep. 2007, s. 21).

- Hvordan kan vores tro på Jesus Kristus styrke os, når vi for eksempel hører om tilfælde, hvor Kirkens medlemmer ikke har levet i overensstemmelse med Frelserens belæring?
- Hvad gør I, som hjælper jer til at bygge jeres tro på Jesu Kristi grundvold?

Bær vidnesbyrd om vigtigheden af at efterleve Frelserens belæring og basere vores tro på ham og hans evangelium. Bed de studerende om at tænke over, hvordan de bedre kan bygge deres tro på Jesu Kristi grundvold, og sætte et mål om at gøre det.

De studerendes læsemateriale

- »Peace and Violence among 19th-Century Latter-day Saints«, Gospel Topics, [lds.org/topics](https://www.lds.org/topics).

Utah-krigen og massakren ved Mountain Meadows

Voksende spændinger førte til Utah-krigen

Tre år efter de første sidste dages hellige pionerer nåede Salt Lake-dalen, organiserede USA's regering Utah-territoriet og udnævnte Brigham Young som den første guvernør i territoriet. Midt i 1857 hørte de sidste dages hellige rygter om, at den føderale regering måske vil erstatte Brigham Young med en ny guvernør for Utah-territoriet, som ville blive bakket op af en stor føderal hær. Den 24. juli 1857 fejrede præsident Brigham Young sammen med en gruppe hellige 10-årsdagen for deres ankomst til Salt Lake-dalen, da han fik bekræftet tidligere forlydender om, at en hær var på vej mod Salt Lake City.

I de foregående år havde uoverensstemmelser og fejlkommunikation resulteret i en voksende spænding mellem de sidste dages hellige og embedsmænd i USA's administration. De hellige ønskede at blive styret af ledere, som de selv valgte, og havde afvist føderalt udnævnte personer, som ikke delte deres værdier, hvoraf nogle af dem var uærlige, korrupte og umoralske. Nogle af de føderale embedsmænd mente, at de helliges handlinger og indstilling betød, at de var i opposition med den amerikanske regering.

USA's præsident James Buchanan udsendte en hær på 2.500 til Salt Lake City for at sikre, at den nye guvernør ankom sikkert til Utah, og knuse, hvad han troede var en opstand blandt de hellige. Denne beslutning blev taget uden korrekte oplysninger om situationen i Utah (se *Kirkens historie i tidernes fylde*, 2. udg., Kirkens uddannelsessystem, 2002, s. 370-373).

Forberedelsen til forsvar af territoriet

I prædikener til de hellige beskrev præsident Young og andre af Kirkens ledere de fremrykkende soldater som fjender. De frygtede, at hæren ville fordrive de hellige fra Utah, som det tidligere var sket i Ohio, Missouri og Illinois. Præsident Young, der i årevis havde bedt de hellige om at gemme korn, gentog sine instruktioner, så de ville have mad at spise, hvis det var nødvendigt at flygte for hæren. Som guvernør i Utah-territoriet bad han også territoriets milits om at forberede sig på at beskytte territoriet.

Konflikt med emigranternes vogntog

Et vogntog med emigranter, der rejste vest fra Arkansas til Californien, kom ind i Utah, lige da de sidste dages hellige var ved at forberede sig på at forsvare deres territorie mod de fremrykkende amerikanske soldater. Nogle medlemmer af vogntoget blev frustreret, fordi de havde svært ved at købe noget meget tiltrængt korn fra de hellige, som har fået besked på at gemme deres korn. Emigranterne blev også uenige med de hellige, som ikke ville have vogntogets heste og kvæg til at spise og drikke af de mad- og vandressourcer, som de hellige havde brug for til deres egne dyr.

Der opstod spændinger i Cedar City, som var den sidste bosættelse i Utah på vejen mod Californien. Der opstod konfrontationer mellem nogle medlemmer af vogntoget og nogle af de sidste dages hellige. Nogle medlemmer af vogntoget truede med at slutte sig til de tropper, der var på vej mod de hellige. Selvom lederen af vogntoget irrettesatte sine rejsefæller for at komme med sådanne trusler, var der nogle ledere og indbyggere i Cedar City, der så emigranterne som fjender. Vogntoget forlod byen kun en time efter, at de var ankommet, men nogle af indbyggerne og lederne i Cedar City ønskede at forfølge og straffe de mænd, der havde fornærmet dem.

Konfrontationen eskalerer

Da disse hellige ikke løste deres konflikt med emigranterne på Herrens måde, blev situationen meget mere alvorlig. Isaac Haight, der var borgmester i Cedar City, major i militsen og stavspræsident, anmodede om tilladelse fra militsens leder, der boede i den nærliggende bosættelse Parowan om at sende militsen ud og konfrontere de skyldige fra vogntoget. Lederen af militsen William Dame rådede

Isaac Haight til at ignorere emigranternes trusler. I stedet for at lytte til rådet besluttede Isaac Haight og andre ledere i Cedar City at straffe emigranterne ved at overtale nogle lokale indianere til at angribe vogntoget og stjæle deres kvæg. Isaac Haight bad John D. Lee et lokalt medlem af Kirken og major i militsen om at lede dette angreb, og de to planlagde at skyde skylden for angrebet på indianerne.

Angrebet på emigranterne

Isaac Haight præsenterede sin plan om at angribe vogntoget for et råd af lokale ledere i Kirken, samfundet og militsen. Nogle af rådets medlemmer var meget imod planen og spurgte Haight, om han havde rådført sig med Brigham Young angående sagen. Haight svarede, at det havde han ikke og gik med til, at der blev sendt en budbringer, James Haslam, til Salt Lake City med et brev, der forklarede situationen og forespurgte om, hvad der skulle gøres. Men fordi Salt Lake City lå omkring 400 kilometer fra Cedar City, ville det tage budbringeren omkring en uge i hurtigt ridt at nå til Salt Lake City og vende tilbage med præsident Youngs instruktioner.

Kort før Isaac Haight sendte sit brev med budbringeren, angreb John D. Lee og en gruppe indianere emigranternes lejr et sted, der hed Mountain Meadows. Lee anførte angrebet, men skjulte sin identitet, så det ville se ud som om, at det kun var indianerne, der var indblandet. Nogle af emigranterne blev dræbt eller såret, og de tilbageværende modstod deres angribere og tvang Lee og indianerne til at trække sig tilbage. Emigranterne placerede hurtigt deres vogne i en tæt cirkel for at beskytte dem. Yderligere to angreb fulgte i løbet af en fem dage lang belejring af vogntoget.

På et tidspunkt blev to mænd fra militsen i Cedar City opmærksom på to mandlige emigranter, der var udenfor vogncirklen. Mændene fra militsen skød på dem og dræbte den ene. Den anden mand undslap og fortalte de andre i vogntogets lejr, at der var hvide mænd indblandet i angrebet på dem. De, der planlagde angrebene, blev nu fanget i deres bedrag. Hvis emigranterne fik lov til at tage til Californien, ville forlydender om, at de sidste dages hellige var ansvarlige for angrebet på vogntoget, blive spredt. De sammensvorne frygtede, at disse forlydender ville medføre negative konsekvenser for dem selv og deres folk.

Massakren ved Mountain Meadows

I et forsøg på at forhindre, at forlydender om, at sidste dages hellige var indblandet i angrebene på vogntogene, planlagde Isaac Haight, John D. Lee og andre lokale kirke- og militsledere at dræbe de resterende emigranter med undtagelse af de små børn. Som et led i planen henvendte John D. Lee sig til emigranterne og sagde, at militsen ville beskytte dem fra yderligere angreb ved at føre dem sikkert tilbage til Cedar City. Da emigranterne gik mod Cedar City, vendte mændene fra militsen sig og skød på dem. Nogle indianere, som var rekrutteret af indbyggerne, kom frem fra skjulesteder og sluttede sig til angrebet. Ud af omkring 140 emigranter, der var en del af vogntoget, blev kun 17 små børn skånet.

To dage efter massakren ankom James Haslam til Cedar City med præsident Youngs svar, som sagde, at de lokale ledere skulle lade vogntoget tage af sted i fred. »Da Haight læste Youngs ord, græd han som et lille barn og kunne kun fremstamme: ›For sent, for sent‹« (Richard E. Turley jun., »The Mountain Meadows Massacre«, *Ensign*, sep. 2007, s. 20).

Tragiske konsekvenser

Massakren ved Mountain Meadows resulterede ikke blot i, at omkring 120 ofre døde, men det medførte også stor lidelse for de overlevende børn og andre af ofrenes slægtninge. Nogle sidste dages hellige tog de børn, der overlevede massakren, til sig og sørgede for dem. I 1859 tog føderale embedsmænd disse børn i deres varetægt og sendte dem tilbage til deres slægtninge i Arkansas. Paiute-indianerne led også, fordi de uretfærdigt blev beskyldt for forbrydelsen.

Kirkeledere hører om massakren

»Skønt Brigham Young og andre kirkeledere i Salt Lake City hurtigt hørte om massakren, indså de først gradvist omfanget af nybyggernes involvering og de forfærdelige detaljer. I 1859 afløste de stavspræsident Isaac Haight og andre fremtrædende kirkeledere i Cedar City, som havde spillet en rolle i massakren. I 1870 blev Isaac Haight og John D. Lee udelukket af Kirken.

I 1874 blev ni mænd tiltalt for deres deltagelse i massakren. De fleste af dem blev med tiden arresteret, men kun Lee blev stillet for retten, dømt og henrettet for forbrydelsen. En anden tiltalt vidnede mod de andre, og andre tilbragte mange år på flugt for loven. Andre mænd fra militsen, som udførte massakren, måtte resten af livet leve med forfærdelige skyldfølelser og tilbagevendende mareridt om det, de havde gjort og set« (Richard E. Turley jun., »The Mountain Meadows Massacre«, *Ensign*, sep. 2007, s. 20).

150-året for massakren ved Mountain Meadows

Præsident Henry B. Eyring fra Det Første Præsidentskab har sagt:

»Ansaret for massakren ved Mountain Meadows ligger hos Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Helliges lokale ledere i regionerne i nærheden af Mountain Meadows, som også besad stillinger i samfundet og militæret, og hos medlemmer af Kirken, som handlede under deres ledelse ...

Jesu Kristi evangelium, som vi er fortalere for, afskyr de koldblodige drab af mænd, kvinder og børn. Det er netop fortalere for fred og tilgivelse. Det, der skete ved Mountain Meadows for længe siden af medlemmer af vores kirke, repræsenterer en frygtelig og utilgivelig afvigelse fra Kristi lære og opførsel ... Der er ingen tvivl om, at den guddommelige Dommer vil pålægge dem, der er ansvarlige for massakren, en passende straf ...

Må vor himmelske Gud, hvis sønner og døtre vi alle er, hjælpe os til at ære dem, som døde her, ved at vise hinanden den enbårne Søns rene kærlighed og tilgivende ånd, som han har vist os« (»150th Anniversary of Mountain Meadows Massacre«, 11. sep. 2007, mormonnewsroom.org/article/150th-anniversary-of-mountain-meadows-massacre).

LEKTION 26

Åbenbaring om præstedømmet

Indledning

I det 20. århundrede, da missioneringen spredtes over hele jorden, bad kirkeledere om vejledning omkring restriktioner i forbindelse med præstedømmet og tempelordinancer for Kirkens medlemmer af afrikansk afstamning. Præsident Spencer W. Kimball, hans rådgivere i Det Første Præsidentskab og medlemmerne af De Tolv Apostles Kvorum

fik en definitiv åbenbaring i templet i Salt Lake City den 1. juni 1978. Når de studerende deltager i denne lektion, vil de i højere grad forstå, hvordan de skal imødekomme evangeliske spørgsmål på en trofast facon og tilligemed lære om de omstændigheder og sandheder, der hører til denne definitive åbenbaring.

Baggrundslæsning

- Gordon B. Hinckley, »Priesthood Restoration«, *Ensign*, okt. 1988, s. 69-72.
- »Race and the Priesthood«, Gospel Topics, [lds.org/topics](https://www.lds.org/topics).
- Ahmad Corbitt, »A Personal Essay on Race and the Priesthood«, del 1-4, Perspectives on Church History series, [history.lds.org/section/perspectives-on-church-history](https://www.history.lds.org/section/perspectives-on-church-history).

Forslag til undervisningen

Indledning til Officiel erklæring – 2

Imødekom evangeliske spørgsmål på en trofast facon

Forelæg følgende situation for klassen:

En dag efter skole blev Scott mødt af et andet medlem af Kirken, som for nylig havde fået nogle spørgsmål om Kirkens lære. Scott følte, at han var i stand til at give vennen noget hjælp, men bagefter tænkte han over, hvad han kunne gøre anderledes, næste gang et kirkemedlem i en lignende situation kom til ham.

Spørg de studerende, hvad de har gjort for at hjælpe kirkemedlemmer, som er kommet til dem med oprigtige spørgsmål om Kirken eller dens lære.

Vis og læs følgende udtalelse af præsident Dieter F. Uchtdorf fra Det Første Præsidentskab:

»Forespørgsel er vidnesbyrdets udspring. Nogle kan føle sig flove eller uværdige, fordi de har undersøgt spørgsmål omkring evangeliet, men det har de ingen grund til. At stille spørgsmål er ikke et tegn på svaghed, der er en forudsætning for vækst.

Gud befaler os at søge svar på vore spørgsmål og beder blot om, at vi søger »af et oprigtigt hjerte, med oprigtig hensigt, idet [vi] har tro på Kristus« (Moro 10:4).

Når vi gør dette vil sandheden af alle ting blive åbenbaret os ved »Helligåndens kraft« (Moro 10:5).

Frygt ikke, stil spørgsmål. Vær nysgerrige, men tvivl ikke! Hold altid fast ved troen og ved det lys, som I allerede har modtaget« (»Spejlbilledet i vandet«, CES-foredrag for unge voksne, 1. nov. 2009, s. 7 LDS.org).

- Hvad sagde præsident Uchtdorf, som kunne hjælpe nogen, der har lærdoms-mæssige, historiske eller samfundskritiske spørgsmål om Kirken? (Hjælp de studerende til at forstå følgende princip: **Hvis vi udøver tro på Jesus Kristus, kan oprigtige spørgsmål med tiden besvares af vor Fader i himlen**).

Forklar, at et af de historiske emner, som nogle kirkemedlemmer har stillet spørgsmål om, kommer fra en af Kirkens retningslinjer, der fra midten af 1800-tallet til 1978 hindrede, at sorte mænd af afrikansk afstamning kunne ordineres til præstedømmet. Den afskar desuden sorte kvinder og mænd fra at deltage i tempelbegavelsen eller i beseglingsceremonier. Bed en studerende om at læse følgende udtalelse højt, som er en del af indledningen til Officiel erklæring – 2 (findes i Lære og Pagter). Bed de studerende overveje, hvordan denne oplysning kan hjælpe dem, som har bekymringer vedrørende dette historiske spørgsmål.

»Mormons Bog lærer os, at »alle er lige for Gud, deriblandt »sort og hvid, træl og fri, mand og kvinde« (2 Ne 26:33). Gennem Kirkens historie er folk af enhver race og etnicitet i mange lande blevet døbt og har levet som trofaste medlemmer af Kirken. I Joseph Smiths levetid blev nogle få sorte medlemmer af Kirken ordineret til præstedømmet. Tidligt i Kirkens historie stoppede Kirkens ledere med at overdrage præstedømmet til sorte mænd af afrikansk herkomst. Kirkens optegnelser giver ikke nogen klar forklaring på oprindelsen af denne praksis« (indledning til Officiel erklæring – 2).

- Hvilke vigtige sandheder indeholder denne udtalelse for dem, der kæmper med dette spørgsmål?

Påpeg linjen, hvor der står: »Kirkens optegnelser giver ikke nogen klar forklaring på oprindelsen af denne praksis.« Selvom nogle vil komme med forklaringer på, hvorfor mænd af afrikansk herkomst ikke blev ordineret til præstedømmet i en tid, så er de forklaringer måske ikke rigtige. Bed en studerende læse følgende udtalelse af ældste Dallin H. Oaks fra De Tolv Apostles Kvorum:

»Hvis man læser skrifterne med dette spørgsmål i tankerne: »Hvorfor befalede Herren det ene eller det andet,« så finder man ud af, at i mindre end en ud af hundrede af befalingerne er der givet en årsag. Herren har ikke for vane at komme med en årsag. Vi [jordiske væsener] kan finde på årsager til åbenbaringerne. Vi kan finde på årsager til befalingerne. Når vi gør det, står vi på egne ben. Nogle folk finder på årsager til den, som vi taler om her, og de viser sig at være helt forkerte ...

Lad os ikke begå den fejl, som er begået tidligere, her og andre steder, og prøve at begrunde en åbenbaring. Årsagerne viser sig i høj grad at være menneskeskabte« (*Life's Lessons Learned*, 2011, s. 68-69).

- Hvorfor er det klogt at undgå spekulationer om årsagerne til, hvorfor folk af afrikansk herkomst ikke kunne få præstedømmet eller adgang til tempelordinancerne før 1978? (Menneskets forståelse er begrænset, og Gud har ikke givet os en begrundelse).

Påpeg, at Kirken i dag afviser de tidligere fremsatte teorier om, at den sorte hud er et tegn på guddommelig mishag eller forbandelse, at den sorte hud er et tegn på ugudelige handlinger i forudtilværelsen, at multietniske ægteskaber er en synd, eller at sorte eller folk af en anden race eller etnicitet er underlegen på nogen måde overfor andre. Kirkeledere i dag fordømmer utvetydigt enhver form for racisme både tidligere og i nutiden. (Se »Race and the Priesthood«, Gospel Topics, lds.org/topics).

- Hvordan kan folks tro på Jesus Kristus være dem en hjælp til at besvare deres spørgsmål eller bekymringer om begrænsningen omkring præstedømmet, som eksisterede inden 1978?

Officiel Erklæring – 2

Præstedømme- og tempelvelsignelser gives til alle værdige kirkemedlemmer

Forklar, at tusinder af folk af afrikansk herkomst fra forskellige lande havde accepteret sandheden af det gengivne evangelium inden 1978. Kirkeledere i Salt Lake City modtog utallige breve fra udøbte omvendte i Nigeria og Ghana, som bad om, at missionærerne blev sendt til Afrika. I flere år overvejede Kirkens ledere bønsmøt sagen, men følte, at tiden endnu ikke var inde til at sende missionærer til Afrika. I Brasilien hjalp trofaste sorte medlemmer med at opføre templet i São Paulo, som blev bekendtgjort i 1975, selv om de vidste, at de ikke kunne komme ind i templet.

Fortæl de studerende at Officiel erklæring – 2 indeholder den officielle bekendtgørelse om en åbenbaring, som blev modtaget af præsident Spencer W. Kimball, hans rådgivere i Det Første Præsidentskab og ti medlemmer af De Tolv Apostles Kvorum. Åbenbaringen blev modtaget den 1. juni 1978. Få en studerende til at læse højt fra det første afsnit under ordene »Kære brødre«. Bed klassen om at følge med og se efter, hvad Kirkens ledere sagde, de havde været vidne til.

- Hvad havde Kirkens ledere været vidne til over hele jorden?
- Hvad blev Kirkens ledere inspireret til, da de var vidne til udbredelsen af Herrens værk?

Få en studerende til at læse næste afsnit, som begynder med ordene »Idet vi har været opmærksomme på de løfter.« Bed klassen om at se efter, hvordan Kirkens ledere handlede i overensstemmelse med det, som de blev inspireret til. Spørg:

- Hvordan handlede præsident Spencer W. Kimball og andre af Kirkens ledere i henhold til deres inspirerede ønsker?
- Hvad vidste Kirkens ledere ifølge de tre første linjer i dette afsnit om begrænsningen af præstedømmet? (De vidste, at på et eller andet tidspunkt ville alle værdige mænd få mulighed for at modtage præstedømmet).

Forklar, at Det Første Præsidentskab og De Tolv Apostles Kvorum mange år før 1978 havde drøftet begrænsningen af præstedømmet og havde bedt om det, da de

vidste, at det krævede en åbenbaring, før ændringen kunne finde sted. Vis følgende udtalelse af præsident Spencer W. Kimball (1895-1985), og bed en studerende om at læse den højt:

»Dag efter dag gik jeg alene og med stor højtidelighed og alvorlighed op i templets øvre værelser, og der tilbød jeg Herren min sjæl og mine anstrengelser til at gå fremad med programmet. Jeg ønskede at gøre, hvad han ønskede. Jeg talte med ham om det og sagde: »Herre, jeg ønsker kun det rette. Vi lægger ikke nogen planer for at bevæge os påfaldende hurtigt fremad. Vi ønsker kun det, som du ønsker, og vi ønsker det, når du ønsker det og ikke før.« (Kirkens præsidenters lærdomme: Spencer W. Kimball, 2006, s. 242).

lærdomme: Spencer W. Kimball, 2006, s. 242).

- Hvad fortæller præsident Kimballs ord os om måden, hvorpå profeter søger åbenbaring? (Når de studerende har svaret, kan du eventuelt skrive følgende sandhed på tavlen: **Profeter søger Herrens vejledning angående ledelsen af Kirken**).

Bed en studerende læse de næste to afsnit i Officiel erklæring – 2, der begynder med »Han har hørt vore bønner«. Bed klassen om at se efter Herrens svar på de bønner, som præsident Kimball, hans rådgivere i Det Første Præsidentskab og medlemmerne af De Tolv Apostles Kvorum bad.

- Hvad var Herrens svar på sin profets bønner? (Fremhæv Herrens budskab, som blev modtaget i denne åbenbaring: **Jesu Kristi evangeliums velsignelser er tilgængelige for alle vor himmelske Fader børn**).

Som en hjælp til de studerendes forståelse af, hvordan åbenbaringen i Officiel erklæring – 2 blev modtaget, skal du dele følgende udtalelse af præsident Gordon B. Hinckley (1910-2008), som var til stede den dag, åbenbaringen blev modtaget i templet:

»Der var en hellig og højtidelig atmosfære i værelset. For mig føltes det, som om en kanal åbnede sig mellem den himmelske trone og Guds knælende og bønfyldte profet, som var forenet med sine brødre. Guds ånd var der. Og ved Helligåndens kraft kom der til denne profet en forsikring om, at det, han havde bedt om, var rigtigt, og at tiden var kommet, og at nu skulle præstedømmets vidunderlige velsignelser udvides til værdige mænd overalt, uanset

afstamning ...

Vi vidste alle, at tiden for forandring var kommet, og at beslutningen var taget i himlen. Svaret var tydeligt. Der eksisterede en fuldkommen enhed mellem vores oplevelse og forståelsen af den« (»Priesthood Restoration«, *Ensign*, okt. 1988, s. 70).

Forklar, at kort tid efter modtagelsen af åbenbaringen, der endte begrænsningerne omkring præstedømmet, blev der sendt missionærer til Afrika. Der er siden blevet bygget templer på det kontinent, mere end hundrede stave er blevet dannet, og hundredtusinder af folk har modtaget evangeliets ordinancer for sig selv og for deres afdøde forfædre. (Se fx »Mormons in Africa: A Bright Land of Hope«,

mormonnewsroom.org: »Emerging with Faith in Africa«, del 1-3, lds.org/prophets-and-apostles/unto-all-the-world.)

Vis følgende udtalelse af ældste Russell M. Nelson fra De Tolv Apostles Kvorum, og bed en studerende om at læse den:

»På ethvert kontinent og på øerne i havet bliver de trofaste indsamlet i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige. Forskelle i kulturel baggrund, sprog, køn og ansigtstræk blegner bort, når medlemmerne glemmer sig selv i deres elskede Frelsers tjeneste. Paulus' erklæring bliver opfyldt: »Alle I, der er døbt til Kristus, har jo iklædt jer Kristus.

Her kommer det ikke an på at være jøde eller græker, på at være træl eller fri, på at være mand og kvinde, for I er alle én i Kristus Jesus« (Gal 3:27-28).

Kun en forståelse af Guds klare faderrolle kan føre til en fuld værdsættelse af menneskets virkelige broderskab. Den forståelse inspirerer til at opbygge broer af samarbejde i stedet for mure, der adskiller« (»Lær os tolerance og kærlighed«, *Stjernen*, juli 1994, s. 68).

- Hvordan kan evangeliet forberede os på at blive forenet med folk med andre baggrunde?
- Hvilke eksempler har I set på kirkemedlemmer med forskellige baggrunde, der vokser op sammen i enighed og fællesskab?

Afslutningsvis skal du bede de studerende overveje, hvordan de kan handle, hvis de bliver spurgt om, hvorfor Kirken i en tid ikke ordinerede mænd af afrikansk afstamning til præstedømmet. Gør det klart, at det er passende at forklare andre, at vi ikke kender årsagen til, at adgangen til præstedømmet engang blev begrænset, og at vi bør fortælle og vidne om de sandheder, som vi kender til.

De studerendes læsemateriale

- 2 Nefi 26:33; Officiel erklæring – 2.
- »Race and the Priesthood«, Gospel Topics, lds.org/topics.

LEKTION 27

Forbered verden på Jesu Kristi andet komme

Indledning

Frelseren vil vende tilbage til jorden i magt og stor herlighed. Som forberedelse til denne dag bliver de hellige belært om at studere tegnene på hans komme og forberede sig til det ved at stå på hellige steder og gøre »den hellige Ånd til deres

vejleder« (L&P 45:57). Herren har erklæret, at Kirken og dens medlemmer har et ansvar for at forberede verden på Frelserens andet komme.

Baggrundslæsning

- Neil L. Andersen, »Forbered verden på det andet komme«, *Liahona*, maj 2011, s. 49-52.
- Dallin H. Oaks, »Forberedelse til Kristi andet komme«, *Liahona*, maj 2004, s. 7-10.
- »Forberedelse til Kristi andet komme«, kapitel 44 i *Kirkens præsideters lærdomme: Joseph F. Smith*, 1999, s. 389-397.

Forslag til undervisningen

Lære og Pagter 45:15-46, 56-57

Tegn, som vil gå forud for det andet komme

Stil de studerende følgende spørgsmål:

- Hvordan kan I vide, om det snart vil regne?

Forklar, at ligesom der er tegn, der hjælper os til at vide, når regnen vil falde, er der også indikatorer eller tegn, som hjælper os til at vide, når det andet komme vil komme. Fortæl de studerende, at Frelseren, som der står i Matthæus 24, mødtes med sine disciple på Oliebjerget kort inden sin død og beskrev tegnene for sit andet komme. Han gentog nogle af de samme læresætninger til Joseph Smith i vore dage, som står optegnet i Lære og Pagter 45. Fremhæv, at forberedelse på Jesu Kristi andet komme er et vigtigt tema i hele Lære og Pagter. Bed de studerende om at bruge tid på at studere Lære og Pagter for at notere sig belæringerne om det andet komme og grunde over, hvordan de kan forberede sig til det.

Bed de studerende læse Lære og Pagter 45:15-17 og se efter, hvad Frelserens disciple spurgte ham om, og hvad han svarede dem.

- Hvad spurgte disciplene Jesus om?
- Hvad var hans svar?

For at hjælpe de studerende med at identificere tegn, som går forud for det andet komme, skal du skrive følgende henvisninger på tavlen:

Lære og Pagter 45:25-27

Lære og Pagter 45:28-31, 33

Lære og Pagter 45:40-43

Del klassen op parvis, og giv hver gruppe et af skriftstederne på tavlen. Bed dem om at læse versene sammen og se efter de tegn, der er nævnt i versene. Påpeg, at nogle af tegnene allerede er blevet opfyldt eller er i gang med at blive opfyldt. Du kan give dem følgende oplysninger i forbindelse med vers 30: »Tiden, hvor ikke-jøderne har fortrinsret til at modtage evangeliet, kaldes *ikke-jødernes tid*. Det er ikke-jøderne ... som har mulighed for at antage evangeliet og opnå frelse, inden den ret gives, i det mindste i større omfang, til jøderne« (Bruce R. McConkie, *Mormon Doctrine*, 2. udg., 1966, s. 721-722).

Bed parrene efter passende tid dele det, de har fundet ud af, med klassen. Foreslå eventuelt, at de studerende markerer disse tegn i deres skrifter.

Bed en studerende om at læse Lære og Pagter 45:34 højt, mens klassen følger med. Spørg dernæst:

- Gør det jer bange, når I læser eller hører om begivenheder eller tegn, som skal gå forud for det andet komme? Hvorfor eller hvorfor ikke?
- Hvordan kan en forståelse af tegnene for Frelserens andet komme hjælpe os til at overvinde frygt og angst i vores liv?

Bed de studerende læse Lære og Pagter 45:35-38 for sig selv for at lære, hvorfor Frelseren åbenbarede tegnene, som skulle gå forud for hans andet komme.

- Hvorfor er det vigtigt at være bevidst om det, når tegnene for Frelserens komme opfyldes?

Bed de studerende om at se efter, hvordan de kan forberede sig på Kristi andet komme, mens de læser Lære og Pagter 45:32, 39, 56-57. Drøft derpå følgende:

- Hvad lærer I af disse vers om, hvordan I skal forberede jer på det andet komme? (Når de studerende har givet udtryk for deres tanker, understreger du følgende princip: **At stå på hellige steder og bruge Helligånden som vores vejleder er vigtigt, når vi forbereder os på Jesu Kristi andet komme.**)
- Hvad skal vi gøre for at få Helligånden som vores vejleder?
- Hvordan tror I, at en Jesu Kristi discipel kan »stå på hellige steder«? (Hellige steder omfatter templer, kirkebygninger og hjem. Et hjem kan gøres helligt ved varige personlige bønner og familiebønner, skriftstudium, tjeneste og familieaften. At stå på hellige steder har også noget med vores levevis at gøre. Hvis vi er værdige til Helligåndens konstante ledsagelse, så står vi på hellig grund. Foreslå eventuelt, at de studerende skriver nogle af disse ideer i margenen i deres skrifter ud for Lære og Pagter 45:32).
- Hvordan er det lykket jer at stå på hellige steder på trods af den ugudelige verden, som vi lever i?

- Hvad er årsagen til, at I ser frem til Frelserens andet komme? Hvorfor er I taknemlige for, at Frelseren kommer igen?

Lære og Pagter 29:7-9; 34:5-7; 39:19-23

Forbered verden på det andet komme

Mind de studerende om, at titlen på dette kursus er *Grundlaget for genoprettelsen*. Spørg de studerende:

- Hvilken forbindelse eller forhold ser I mellem evangeliets gengivelse og Jesu Kristi andet komme?

Skriv følgende henvisninger på tavlen. Bed de studerende om at læse dem og se efter et fælles tema:

Lære og Pagter 29:7-9

Lære og Pagter 34:5-7

Lære og Pagter 39:19-23

Efter passende tid beder du de studerende vende sig mod sidemanden og drøfte, hvad disse skriftsteder har til fælles. Spørg nogle få studerende om, hvordan de vil opsummere budskabet i disse skriftsteder. (Hjælp de studerende med at identificere og forstå dette princip, mens de kommer med deres ideer: **Når vi forkynder evangeliet for andre, kan vi hjælpe med at forberede verden på Jesu Kristi andet komme.**

Bed de studerende om igen at læse afsnit 29, 34 og 39 i Lære og Pagter og bemærke datoerne, da åbenbaringerne blev givet. Spørg:

- Hvor lang tid gik der fra Kirkens organisering til, at Herren begyndte at belære om de principper, I lige har fundet?

Bed en studerende læse følgende udtalelse af ældste Neil L. Andersen fra De Tolv Apostles Kvorum:

»Fra genoprettelsens første dage har brødrene været meget alvorlige omkring deres befaling om at forkynde evangeliet. I 1837, blot syv år efter Kirkens organisering og på et tidspunkt med fattigdom og forfølgelse, blev der sendt missionærer af sted for at forkynde evangeliet i England. I løbet af få år forkyndte missionærerne så forskellige steder som Østrig, Fransk Polynesien, Indien, Barbados, Chile og Kina.

Herren har velsignet dette værk, og Kirken etableres over hele verden ... Solen går aldrig ned over retskafne missionærer, der vidner om Frelseren. Tænk på den åndelige kraft, der er hos 52.000 missionærer, begavet med Herrens Ånd og som ligefremt kundgør, »at der ikke skal gives noget andet navn eller nogen anden vej eller noget andet middel, hvorved frelse kan blive menneskenes børn til del, undtagen i og ved Kristi ... navn« (Mosi 3:17) ... Verden er ved at blive forberedt til Frelserens andet komme, i høj grad takket være Herrens værk gennem hans missionærer« (»Forbered verden på det andet komme«, *Liahona*, maj 2011, s. 51).

Drøft følgende:

- Hvordan forbereder budskabet, som Kirkens missionærer underviser i, folk på Jesu Kristi andet komme?
- Hvorfor var det nødvendigt at gengive evangeliet, inden Frelseren kunne vende tilbage til jorden?

Vis følgende udtalelse af præsident Joseph F. Smith (1838-1918), og bed en studerende om at læse den højt:

»Men evangeliet lærer menneskene at være ydmyge, trofaste, ærlige og retskafne over for Herren og hinanden, og i forhold til efterlevelsen af dets principper vil fred og retfærdighed spredes og oprettes på jorden, og synd, strid, blodsudgydelser og al korruption ophøre med at eksistere, og jorden vil blive rensset og gjort egnet til bolig for himmelske væsener; og jorden vil blive beredt for Herren, vor Gud, så han kan komme og bosætte sig her under tusindårsriget«

(*Kirkens præsidenters lærdomme: Joseph F. Smith, 1999, s. 394-395*).

»Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige ... ser det som en del af sin mission at berede vejen for Guds Søns andet og herlige komme til jorden for at regere over den og bo blandt sit folk«

(*Kirkens præsidenters lærdomme: Joseph F. Smith, s. 395*).

Spørg om følgende:

- Hvilke tanker eller åndelige tilskyndelser har I oplevet under denne lektion om Kirkens og dens medlemmers ansvar for at hjælpe verden med at være forberedt på det andet komme?
- Hvordan tror I, at forberedelsen af andre på det andet komme vil være med til at forberede jer?

Afslut denne lektion ved at bede nogle studerende om at fortælle, hvad de har gjort for at dele genoprettelsens budskab med dem, som ikke tilhører vores tro.

De studerendes læsemateriale

- Lære og Pagter 29:7-9; 34:5-7; 39:19-23; 45:15-46, 56-57; 88:81-87.
- Neil L. Andersen, »Forbered verden på det andet komme«, *Liahona*, maj 2011, s. 49-52.

LEKTION 28

Fremskynd arbejdet med frelse

Indledning

I de seneste år har kirkeledere fremhævet Herrens profeti om, at han vil »fremskynde [sit] værk« (L&P 88:73). Arbejdet med frelse omfatter medlemsmissionering, fastholdelse af nyomvendte, aktivering af mindre aktive medlemmer,

tempeltjeneste og slægtshistorie samt undervisning i evangeliet. Denne lektion vil hjælpe de studerende med bedre at forstå deres ansvar som medlemmer af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige om at deltage i dette værk.

Baggrundslæsning

- Dieter F. Uchtdorf, »Kommer I sovende gennem genoprettelsen?«, *Liahona*, maj 2014, s. 58-62
- »Fremskynd arbejdet med frelse«, *Liahona*, okt. 2013, s. 30-33.

Forslag til undervisningen

Lære og Pagter 138:53-56

Herren fremskynder sit værk

Fortæl de studerende, at præsident Joseph F. Smith kort før sin død så ånde verden i et syn, som nu findes i Lære og Pagter 138. Han lærte, at lederne i den sidste uddeling og »mange andre« blev forberedt til deres ansvar på jorden i forudtilværelsen. Bed en studerende om at læse Lære og Pagter 138:53-56 højt, mens klassen følger med og leder efter de ansvar, som disse ledere blev givet i forudtilværelsen.

- Hvilke ansvar blev givet til disse ledere i forudtilværelsen? Hvilken forberedelse fik de der?
- Hvilke ansvar kan være givet jer i forudtilværelsen? Hvilken forberedelse kan I have fået? (Hjælp de studerende med at identificere dette princip, mens de kommer med deres ideer: **Vi blev forberedt i forudtilværelsen til at komme til jorden i tidernes fylde for at arbejde for menneskenes sjæles frelse**).

Vis følgende udtalelse af præsident Thomas S. Monson, og bed en studerende om at læse den højt:

»Vidste du, at den genoprettede kirke var 98 år gammel, før den havde 100 stave? Men mindre end 30 år efter det havde Kirken oprettet de næste 100 stave. Og kun otte år efter det havde Kirken mere end 300 stave. I dag har vi mere end 3.000 stave.

Hvorfor sker denne vækst med en så høj hastighed? Er det fordi, at vi er mere velkendte? Er det fordi, at vi har så flotte kirkebygninger?

Det er vigtige ting, men årsagen til Kirkens vækst i dag er, at Herren tilkendegav, at det ville ske. I Lære og Pagter siger han: »Se, jeg vil fremskynde mit værk, når tiden er inde« (L&P 88:73).

Som åndelige børn af vor himmelske Fader blev vi sendt til jorden i denne tid for at kunne tage del i fremskyndelsen af dette vidunderlige værk« (»Fremskynd værket«, *Liahona*, juni 2014, s. 4).

- Hvorfor blev vi ifølge præsident Monson sendt ned på jorden på dette tidspunkt? (Hjælp de studerende til at finde frem til følgende princip, mens de kommer med deres svar: **Vi har et ansvar for at deltage i fremskyndelsen af vor himmelske Faders værk**).
- Hvilke eksempler på »fremskyndelse« af værket har I set? (Der er mange svarmuligheder til dette spørgsmål, heriblandt ændringen af aldersbegrænsning for missionering, det øgede antal missionærer, det øgede antal templer samt flere værktøjer, der gør slægtsforskning lettere).

Påpeg, at disse svar beviser, at Herren fremskynder sit værk på begge sider af sløret. Forklar, at kirkeledere i dag har fremhævet fem områder indenfor arbejdet med frelse og bedt os alle om at deltage i disse områder for at fremskynde værket i disse de sidste dage. Vis følgende udtalelse af ældste L. Whitney Clayton fra De Halvfjerds' Præsidium, og bed en studerende om at læse den højt: Bed klassen finde de fem områder, som er en del af arbejdet med frelse:

»Levende profeter og apostle lærer os, at »medlemmer af Jesu Kristi Kirke bliver sendt ud for »at arbejde i hans vingård for menneskesjælenes frelse« (L&P 138:56). Dette arbejde med frelse omfatter missionering, fastholdelse af nyomvendte, aktivering af mindre aktive medlemmer, tempeltjeneste og slægtshistorie samt undervisning i evangeliet« (*Håndbog 2: Forvaltning af Kirken*, 2010, 5.0)« (»Arbejdet med frelse: Dengang og nu«, *Liahona*, sep. 2014, s. 23).

Mens de studerende finder de fem områder, skriver du følgende på tavlen:

Missionering

Fastholdelse af nyomvendte

Aktivering af mindre aktive medlemmer

Tempeltjeneste og slægtshistorie

Undervisning i evangeliet

Lære og Pagter 88:73

Vi kan hver især deltage i fremskyndelsen af Herrens værk

Bed en studerende læse Lære og Pagter 88:73 højt, mens de øvrige studerende følger med: Forklar derefter de studerende, at vi alle bør stræbe efter at forøge vores deltagelse i fremskyndelsen af Herrens værk. Uddel

uddelingsarket, der findes sidst i lektionen, og forklar, at dette uddelingsark vil hjælpe dem til at tænke over, hvordan de kan forøge deres deltagelse. Bed de studerende vælge et eller flere udsagn fra uddelingsarket, læse det for sig selv og forberede sig på at besvare spørgsmålene på uddelingsarket.

Du kan bede en studerende læse det første citat højt, når de har haft tid til at læse og forberede sig. Bed derefter flere studerende om at give deres svar på uddelingsarkets tre spørgsmål, som fokuserer på medlemsmissionering. Gentag denne proces for alle fem citater.

Hjælp de studerende til at føle sandheden og vigtigheden af at deltage i arbejdet med frelse ved at stille dem følgende spørgsmål:

- Hvilke velsignelser har I modtaget, når I har deltaget i et eller flere områder af arbejdet med frelse? Hvilke oplevelser har I haft, mens I har deltaget i et af disse områder, som har betydet noget særligt for jer?

Vis følgende udtalelse af præsident Dieter F. Uchtdorf fra Det Første Præsidentskab, og bed en af de studerende om at læse den højt:

»Hvilke oplevelser vil vi være i stand til at fortælle om vores bidrag til denne specifikke periode i vores liv og for at fremme Herrens værk, når vores tid på jorden er forbi? Vil vi være i stand til at sige, at vi smøgede ærmerne op og arbejdede af hele vores hjerte, sjæl, sind og styrke? Eller vil vi blive nødt til at indrømme, at vores rolle primært var tilskuerens?« (»Kommer I sovende gennem genoprettelsen?«, *Liahona*, maj 2014, s. 59).

Bed de studerende planlægge, hvad de vil gøre for i højere grad at deltage i arbejdet med frelse ved at spørge:

- Hvad har I oplevet andre gøre for at fremskynde Herrens værk?
- Hvad har I tænkt jer at gøre for at deltage i fremskyndelsen af Herrens værk?
- Hvordan kan kundskab og vidnesbyrd om genoprettelsen motivere os til i højere grad at deltage i arbejdet med frelse?

Bed nogle få studerende om at fortælle og vidne om noget, som de har lært om evangeliets gengivelse i deres studium af dette kursus. Afslut ved at vidne om sandheden af gengivelsen af evangeliet gennem profeten Joseph Smith.

De studerendes læsemateriale

- Dieter F. Uchtdorf, »Kommer I sovende gennem genoprettelsen?«, *Liahona*, maj 2014, s. 58-62

Fremskynd arbejdet med frelse

Overvej følgende spørgsmål i forbindelse med hver af de fem områder, som er en del af arbejdet med frelse:

- Hvordan kan jeres bestræbelser på dette område af Guds værk bringe andre nærmere frelsens velsignelser?
- Hvilke oplevelser har I haft, og hvilke velsignelser har I modtaget, når I deltog i dette område af Herrens arbejde med frelse?
- Hvad kan I gøre, uanset jeres nuværende kirkekaldelse, for at bidrage på dette område af arbejdet med frelse?

Missionering

Ældste Neil L. Andersen fra De Tolv Apostles Kvorum har belært:

»Brødre og søstre, lige så sikkert som Herren har inspireret flere missionærer til at tjene, har han også vækket sindene og åbnet hjertet hos flere gode, ærlige mennesker, så de vil modtage hans missionærer. I kender dem allerede, eller I vil lære dem at kende. De er i jeres familie og bor i jeres nabolag. De går forbi jer på gaden, sidder ved siden af jer i skolen og er forbundet til jer online. I er også en vigtig del af dette igangværende

mirakel.

Hvis du ikke er fuldtidsmissionær med et missionærskilt hæftet på jakken, er tiden inde til at male et på dit hjerte – malet, som Paulus sagde: »Ikke ... med blæk, men med den levende Guds ånd« (2 Kor 3:3) ... Vi har alle noget at bidrage med til dette mirakel« (»Det er et mirakel«, *Liahona*, maj 2013, s. 78).

Fastholdelse af nyomvendte

Ældste M. Russell Ballard fra De Tolv Apostles Kvorum har sagt:

»I og jeg må gøre alt, hvad vi kan, for at sørge for, at hvert medlem af Kirken i fuldt omfang bliver bragt ind i fællesskabet og nyder alle de velsignelser, som evangeliet tilbyder.

Tidligere i år mindede præsident Hinckley jer og mig om vores ansvar for at arbejde sammen med Herren for at udføre hans plan med Kirken. Ved en satellittransmission sagde præsident Hinckley:

»Herren har pålagt os en befaling om at undervise hver eneste skabning i evangeliet. Dette kræver hver eneste missionærs – både fuldtids- og lokalmissionærers – helhjertede indsats. Det vil kræve en helhjertet indsats hos hver eneste biskop, hver eneste rådgiver til en biskop og hvert eneste medlem af menighedsrådet ...« (»Find lammene, fodr fårene«, *Stjernen*, maj 1999, s. 108). Det vil kræve en helhjertet indsats hos ... hvert eneste medlem« (»Medlemmer er nøglen«, *Liahona*, sep. 2000, s. 14).

Aktivering af mindre aktive medlemmer

»Vores rolle [som medlemmer] er at fordybe os i at holde af og tjene dem omkring os – trøste en kollega i nød, invitere vore venner til en dåb, hjælpe en ældre nabo med hans

havearbejde, invitere et mindre aktivt medlem hjem til middag eller hjælpe en nabo med hendes slægtsforskning. Det er alt sammen naturlige, venlige måder at invitere mindre aktive medlemmer og mennesker, der ikke er af vores tro, ind i vores liv og som følge heraf ind i evangeliets lys. Når vi har sjove og hellige stunder sammen med dem, kan det være den mest effektive måde, nogen af os kan »arbejde i [Jesu Kristi] vingård for menneskesjælernes frelse« (L&P 138:56) («Fremskynd arbejdet med frelse», *Liahona*, okt. 2013, s. 30).

Tempeltjeneste og slægtshistorie

Ældste Quentin L. Cook fra De Tolv Apostles Kvorum har sagt:

»Kirkens ledelse har udstedt et kald, der lød som en fanfare, til den opvoksende slægt om at føre an i brugen af teknologi for at opleve Elias' ånd, for at finde deres forfædre og for at udføre tempelordinancer for dem. Meget af det vanskelige ved at fremskynde arbejdet med frelse for både de levende og døde vil blive udført af jer unge« («Rødder og grene», *Liahona*, maj 2014, s. 46).

Undervisning i evangeliet

»Ansvaret for at undervise i evangeliet begrænser sig ikke til dem, der har formelle kaldelser som lærere. Som medlem af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige er det dit ansvar at undervise i evangeliet. Som forælder, søn, datter, ægteemand, hustru, bror, søster, leder i Kirken, lærer i en klasse, hjemmelærer, besøgs lærer, kollega, nabo eller ven har du mulighed for at undervise. Nogle gange kan man undervise åbent og direkte gennem de ting, som man siger, og det vidnesbyrd, som man bærer. Og man underviser altid ved eksempel« (*Undervisning, den største kaldelse: Hjælpemateriale til undervisning i evangeliet*, 1999, s. 3-4).

Uddelingsark

Mormons Bog – vor religions slutsten

»Slutstenen, når vi vidner om Kristus«

»Mormons Bog er slutstenen, når vi vidner om Jesus Kristus, der i sig selv er hovedhjørnestenen i alt, hvad vi foretager os. Med kraft og tydelighed bærer den vidnesbyrd om ham ... dens vidnesbyrd om Mesteren [er] klart, ufortyndet og fuld af kraft ... En stor del af den kristne verden forkaster i dag tanken om Frelserens guddommelighed. Man betvivler hans mirakuløse fødsel, hans fuldkomne levned og virkeligheden ved hans herlige opstandelse. Mormons Bog forkynder i enkle og utvetydige vendinger sandheden af alle disse lærdomme. Den giver os tillige den mest udtømmende forklaring på læren om forsoningen« (Ezra Taft Benson, »Mormons Bog, vor religions slutsten«, *Stjernen*, jan. 1987, s. 3).

Mormons Bog – vor religions slutsten

»Vor religions slutsten«

»I Mormons Bog finder vi fylden af de lærdomme, der er nødvendige for frelse. Og de forklares enkelt og ligetil, så selv børn kan lære frelsens og ophøjelsens veje. Mormons Bog giver os så meget, som udvider vores forståelse for frelsens lære. Uden denne bog ville meget af det, der fremsættes i andre skrifter ikke være nær så enkelt og dyrebart« (Ezra Taft Benson, »Mormons Bog, vor religions slutsten«, *Stjernen*, jan. 1987, s. 4).

Mormons Bog – vor religions slutsten

»Vidnesbyrdets slutsten«

»Sluttelig er Mormons Bog vidnesbyrdets slutsten. Ligesom hvælvingen styrter sammen, hvis slutstenen tages bort, således står og falder hele Kirken med Mormons Bogs sandfærdighed ... hvis Mormons Bog skulle være sand ... så må man godtage påstanden om genoprettelsen og alt, hvad deraf følger« (Ezra Taft Benson, »Mormons Bog, vor religions slutsten«, *Stjernen*, jan. 1987, s. 4).

Kirkens historie og at holde balancen

Ældste Steven E. Snow fra De Halvfjerds har sagt:

»På internettet lægges al slags information ud – god, dårlig, sand, usand – heriblandt information om Kirkens historie. Man kan læse en stor del om vores historie, men det er vigtigt at læse om den og forstå den i dens kontekst. Udfordringen med noget af den information, man finder på nettet, er, at den er taget ud af kontekst, og man ser ikke det overordnede billede.

Den information, der forsøger at sætte Kirken i et dårligt lys, er generelt meget subjektiv og uretfærdig. Vi bør søge information, der mere objektivt beskriver vore overbevisninger og vores historie. Nogle hjemmesider er meget ondsindede og kan være sensationelle i måden, de præsenterer informationen på. Se efter kilder med anerkendte og respekterede historikere, uanset om de er medlemmer af Kirken eller ej.

Nogle unge bliver meget overraskede og chokerede over det anti-mormonske materiale, der findes på internettet, fordi de ikke har hærdet sig imod det. De har måske ikke brugt nok tid på den åndelige side ved at berede og hærde sig over for det, der måtte komme. Når livserfaringer slår benene væk under dem, er det vigtigt, at de gør de grundlæggende ting, som vi altid taler om: Bliver ved med at studere skriften og bede meningsfulde bønner til vor himmelske Fader. Disse grundlæggende ting forbereder mennesker på al slags modgang, deriblandt anti-mormonske artikler, som man kan læse på nettet« (»Balancing Church History«, *New Era*, juni 2013, s. 21-22).

Kirkens historie og at holde balancen

Ældste Steven E. Snow fra De Halvfjerds har sagt:

»På internettet lægges al slags information ud – god, dårlig, sand, usand – heriblandt information om Kirkens historie. Man kan læse en stor del om vores historie, men det er vigtigt at læse om den og forstå den i dens kontekst. Udfordringen med noget af den information, man finder på nettet, er, at den er taget ud af kontekst, og man ser ikke det overordnede billede.

Den information, der forsøger at sætte Kirken i et dårligt lys, er generelt meget subjektiv og uretfærdig. Vi bør søge information, der mere objektivt beskriver vore overbevisninger og vores historie. Nogle hjemmesider er meget ondsindede og kan være sensationelle i måden, de præsenterer informationen på. Se efter kilder med anerkendte og respekterede historikere, uanset om de er medlemmer af Kirken eller ej.

Nogle unge bliver meget overraskede og chokerede over det anti-mormonske materiale, der findes på internettet, fordi de ikke har hærdet sig imod det. De har måske ikke brugt nok tid på den åndelige side ved at berede og hærde sig over for det, der måtte komme. Når livserfaringer slår benene væk under dem, er det vigtigt, at de gør de grundlæggende ting, som vi altid taler om: Bliver ved med at studere skriften og bede meningsfulde bønner til vor himmelske Fader. Disse grundlæggende ting forbereder mennesker på al slags modgang, deriblandt anti-mormonske artikler, som man kan læse på nettet« (»Balancing Church History«, *New Era*, juni 2013, s. 21-22).

At skelne sandhed fra vildfarelse

I alle evangeliets uddelinger har onde kræfter været i opposition til Gud og hans værk. Men Guds værk kan ikke forpurre. I disse sidste dage vil den sten, der uden hænder er blevet hugget ud af bjerget, »rulle frem, indtil den har opfyldt hele jorden« (L&P 65:2). Men da et medlem af Kirken kan blive bedraget, skal vi alle »våge og bede« (3 Ne 18:18).

»Der er ingen grund for jer eller mig til, at vi i denne oplyste tid, hvor evangeliets fylde er blevet gengivet, skal sejle rundt på ukendte have eller vandre ad ukendte stier for at søge efter sandheden. En kærlig himmelsk Fader har udstukket vores kurs og givet os et ufejlbarligt kort – *lydighed*. Kendskab om sandheden og svar på vore største spørgsmål kommer til os, når vi er lydige mod Guds befalinger« (Thomas S. Monson, »Lydighed medfører velsignelser«, *Liahona*, maj 2013, s. 89).

»Mine kære venner – betvivl derfor først jeres tvivl, før I betvivler jeres tro. Vi må aldrig lade vores tvivl tage os til fange og holde os væk fra den guddommelige kærlighed og fred eller de gaver, som kommer af tro på Herren Jesus Kristus« (»Kom, slut jer til os«, *Liahona*, nov. 2013, s. 23).

»Satan er den største bedrager, »vore brødres anklager« [Åb 12:10], fader til løggen [se Joh 8:44], som konstant søger at bedrage os for at kunne omstyrte os [se L&P 50:3] ...

For de, der allerede har antaget sandheden, er hans primære strategi at sprede tvivlens frø. For eksempel har han fået mange medlemmer af Kirken til at vakle, når de finder information om Kirken, som synes at modsige det, som de tidligere har lært.

Hvis I oplever et sådant øjeblik, så husk på, at der i denne informationstid er mange, der skaber tvivl om alt og alle, når som helst og hvor som helst ...

Det er altid godt at være bevidst om, at blot fordi noget er trykt på papir, kan ses på nettet, bliver gentaget flere gange eller har en stor gruppe af tilhængere, så gør det det ikke sandt.

Sommetider bliver påstande eller information præsenteret på en måde, der får det til at virke meget troværdigt ...

Det, der nu kan synes modsigende, kan være fuldstændig forståeligt, når vi søger og modtager mere troværdig

information« (Dieter F. Uchtdorf, »Hvad er sandhed?«, CES-foredrag, 13. jan. 2013, lds.org/broadcasts).

»Når vi begynder at måle moderne praksisser og forslag mod det, som vi ved om Guds plan, og de betingelser, der gives i Guds ord og hans levende profeters lærdomme, må vi forvente, at vore konklusioner vil adskille sig fra personer, der ikke tænker på samme måde« (Dallin H. Oaks, »Han er nemlig beregnende«, en aften med ældste Dallin H. Oaks, 8. februar 2013, lds.org/broadcasts).

»I tider med frygt, tvivl eller uroligheder, så stå fast på den grund, I allerede har vundet, selv hvis det område er begrænset ... Når de tider kommer og de problemer dukker op, hvoraf løsningen ikke er umiddelbart forestående, så hold fast ved det I allerede ved og vær stærk indtil mere viden kommer« (Jeffrey R. Holland, »Jeg tror«, *Liahona*, maj 2013, s. 93-94).

»Vi kan måske minde den, der oprigtigt spørger, om, at informationer på internettet ikke har et »sandheds«-filter. Nogle informationer, uanset hvor overbevisende de er, er ganske enkelt ikke sande« (Neil L. Andersen, »Joseph Smith«, *Liahona*, nov. 2014, s. 29).

»Svar på åndelige spørgsmål gives til mennesker, som ikke forhærder deres hjerte; som spørger i tro med tro på, at de vil modtage, og som flittigt holder befalingerne« (Paul V. Johnson, »Et mønster for at lære noget åndeligt«, tale til undervisere i Kirkens Uddannelsessystem, 7. aug. 2012, si.lds.org).

»At studere Kirken ... gennem dens afhopperes øjne er ligesom at interviewe Judas for at forstå Jesus« (Neal A. Maxwell, »All Hell is Moved«, foredrag på Brigham Young University, 8. nov. 1977, s. 3, speeches.byu.edu).

Forbliv stærk i tider med modstand

Frafald i Kirtland: Behovet for trofast at følge Kirkens ledere

I 1837 oplevede de hellige i Kirtland i Ohio økonomiske problemer. For at støtte de hellige i at blive økonomisk selvforsynende stiftede Joseph Smith og andre kirkeledere et selskab, som mindede om en bank og kaldte den Kirtlands Spareforening. Som følge af en udbredt økonomisk depression i denne tid gik mange banker i hele USA konkurs. Kirtlands Spareforening gik også konkurs i efteråret 1837. To hundrede investorer tabte næsten alt, de havde investeret, og Joseph Smith led selv det største tab. Selvom Kirtlands Spareforening ikke blev sponsoreret af Kirken, så nogle af de hellige den som Kirkens bank eller profetens bank, og de gav Joseph Smith skylden for deres økonomiske problemer. Nogle begyndte endda at kalde ham en falden profet. Men på trods af bankens konkurs forblev mange andre, der havde tabt penge, trofaste og tro mod profeten.

Frafaldets ånd og kritik spredte sig blandt mange af de hellige. I juni 1838 havde cirka 200-300 frafaldne forladt Kirken, heriblandt fire apostle, de tre vidner til Mormons Bog samt et medlem af Det Første Præsidentskab. Men de fleste af de hellige reagerede på denne tid med prøvelser af troen, som Brigham Young gjorde det. Herren gav dem styrke, og de forblev tro mod deres vidnesbyrd. Adskillige af dem, der forlod Kirken på dette tidspunkt, kom senere tilbage og bad om at blive genforenet med Herrens kirke. Blandt dem var Oliver Cowdery, Martin Harris, Luke Johnson og Frederick G. Williams.

Under disse kampe i Kirtland forsøgte nogle frafaldne at slå Joseph Smith ihjel. Han og Sidney Rigdon blev advaret af Ånden og rejste i løbet af natten den 12. januar 1838. Deres fjender forfulgte dem i flere dage, men Herren beskyttede dem. De ankom med deres familier i Far West i Missouri den 14. marts 1838.

Drøft følgende spørgsmål i gruppen:

- Hvilke principper kan vi lære af disse begivenheder om, hvordan vi skal reagere på modstand i vores liv? Hvad kan vi lære af disse begivenheder om, hvordan vi bør reagere på modstand mod Kirken?
- Hvad kan vi gøre for fortsat at være trofaste mod kirkeledere, selv om vi måske hører andre folk kritisere dem?
- Hvordan er I blevet velsignet, fordi I har fulgt profeten?

Konflikt i det nordlige Missouri: Lær at udholde modstand

I 1837 og 1838 begyndte nogle frafaldne og udelukkede medlemmer af Kirken, som boede blandt de hellige i Far West, at

anlægge retssager mod Kirken og dens ledere og at chikanere Kirken. I juni 1838 talte Sidney Rigdon oprørt om det i det, der er kendt som »Salt-talen«. Han henviste til Matthæus 5:13 og udtalte, at såfremt salt mister dets kraft, duer det ikke til noget og bør kastes bort, og hentydede til, at de, der har forladt Kirken, burde udelukkes fra de hellige. To uger senere den 4. juli holdt Sidney Rigdon en tale, hvor han lovede, at de hellige ville forsvare sig, selv hvis det kom til en »udryddelseskrig«. Selv om begge disse taler syntes at modsige Herrens instruks om at »ret[te] anmodning om fred« (L&P 105:38), blev begge taler udgivet og skabte stort furor mellem ikke-medlemmer.

På dette tidspunkt udførte en nyomvendt ved navn Sampson Avard hemmelige eder til dem, der ville tilslutte sig ham i at oprette en plyndrende bande, som hed Danitterne. Avard instruerede dem i at stjæle og udplyndre indbyggerne i Missouri og sagde, at det ville bidrage til at opbygge Guds rige. Avard overbeviste sine tilhængere om, at hans instrukser kom fra Det Første Præsidentskab. Sandheden blev senere opdaget, og Avard blev udelukket. Avars handlinger gav alvorlige pletter på Kirkens omdømme og førte til profetens fængsling i fængslet i Liberty.

I oktober 1838 efterlod et slag mellem nogle kirkemedlemmer og Missouris milits nogle få døde på hver side. Overdrevne rapporter om slaget nåede guvernør Lilburn W. Boggs, guvernør for staten Missouri, som derefter udstedte, hvad der nu er kendt som udryddelsesordren: »Mormonerne skal behandles som fjender og skal om nødvendigt *udryddes* eller fordrives fra staten for at sikre den offentlige fred« (citeret i *History of the Church*, 3:175). Snart var byen Far West omringet af en milits, som var fem gange så talrig som de helliges. Joseph Smith og andre kirkeledere blev fængslet i Liberty, hvor de sad hele vinteren. De resterende hellige blev tvunget til at forlade staten.

Drøft følgende spørgsmål i gruppen:

- Hvilke principper kan vi lære af disse begivenheder, som vil hjælpe os til bedre at modstå modstand?
- Hvorfor er det vigtigt for hver enkelt af os at følge Frelserens eksempel i tider med kriser eller modstand? Hvad skete der i det nordlige Missouri, fordi nogle hellige valgte ikke at gøre det?
- Hvornår har I oplevet, at en anden persons ord eller handlinger tilskynder andre til et positivt syn på Kirken?

Uddrag fra King Follett-talen

Profeten Joseph Smith (1805-1844) sagde:

»Hvis et menneske ikke lærer andet end at spise, drikke og sove og ikke forstår nogen af Guds hensigter, så ved han ikke mere end det vilde dyr. Det drikker, sover og kender ikke noget til Gud – alligevel ved det lige så meget som os, medmindre vi er i stand til at forstå

gennem inspiration fra den almægtige Gud. Dersom menneskene ikke forstår Guds natur, forstår de ikke sig selv ...

Mit vigtigste mål er at opdage naturen af den eneste vise og sande Gud og finde ud af, hvilket slags væsen han er ...

Gud selv var engang, som vi er nu, og han er et ophøjet menneske og sidder på sin trone i himlene! Det er den store hemmelighed. Dersom sløret blev revet i stykker i dag, og den store Gud, som holder denne verden i dens bane, og som vedligeholder alle verdener og alle ting ved sin magt

og kraft, ville gøre sig selv synlig – jeg siger, dersom I skulle se ham i dag, ville I se ham som en mand i et menneskes skikkelse – som jer selv i et menneskes hele person, billede og skikkelse; for Adam blev skabt i selve Guds form, billede og lignelse og fik instruktioner og belæring af ham, vandrede og talte og kommunikerede med ham, som det ene menneske taler og meddeler sig til det andet« (*Kirkens præsidenters lærdomme: Joseph Smith, 2007, s. 41-42*).

»Her er altså det evige liv – at kende den eneste vise og sande Gud. I må selv lære, hvordan I kan blive guder og blive Guds konger og præster ... ved at gå fra den ene lille grad til den anden og fra noget småt til noget stort, fra nåde til nåde, fra ophøjelse til ophøjelse, indtil I når til de dødes opstandelse og er i stand til at dvæle ved evigtvarende ild og sidde i herlighed, som de gør, der sidder på en trone i evigtvarende magt« (*Kirkens præsidenters lærdomme: Joseph Smith, s. 220*).

Uddrag fra King Follett-talen

Profeten Joseph Smith (1805-1844) sagde:

»Hvis et menneske ikke lærer andet end at spise, drikke og sove og ikke forstår nogen af Guds hensigter, så ved han ikke mere end det vilde dyr. Det drikker, sover og kender ikke noget til Gud – alligevel ved det lige så meget som os, medmindre vi er i stand til at forstå

gennem inspiration fra den almægtige Gud. Dersom menneskene ikke forstår Guds natur, forstår de ikke sig selv ...

Mit vigtigste mål er at opdage naturen af den eneste vise og sande Gud og finde ud af, hvilket slags væsen han er ...

Gud selv var engang, som vi er nu, og han er et ophøjet menneske og sidder på sin trone i himlene! Det er den store hemmelighed. Dersom sløret blev revet i stykker i dag, og den store Gud, som holder denne verden i dens bane, og som vedligeholder alle verdener og alle ting ved sin magt

og kraft, ville gøre sig selv synlig – jeg siger, dersom I skulle se ham i dag, ville I se ham som en mand i et menneskes skikkelse – som jer selv i et menneskes hele person, billede og skikkelse; for Adam blev skabt i selve Guds form, billede og lignelse og fik instruktioner og belæring af ham, vandrede og talte og kommunikerede med ham, som det ene menneske taler og meddeler sig til det andet« (*Kirkens præsidenters lærdomme: Joseph Smith, 2007, s. 41-42*).

»Her er altså det evige liv – at kende den eneste vise og sande Gud. I må selv lære, hvordan I kan blive guder og blive Guds konger og præster ... ved at gå fra den ene lille grad til den anden og fra noget småt til noget stort, fra nåde til nåde, fra ophøjelse til ophøjelse, indtil I når til de dødes opstandelse og er i stand til at dvæle ved evigtvarende ild og sidde i herlighed, som de gør, der sidder på en trone i evigtvarende magt« (*Kirkens præsidenters lærdomme: Joseph Smith, s. 220*).

Kvinder og præstedømmet

Ældste Dallin H. Oaks fra De Tolv Apostles Kvorum har sagt:

»I en tale til Hjælpeforeningen har præsident Joseph Fielding Smith, daværende præsident for De Tolv Apostles Kvorum, sagt dette: »Selv om søstrene ikke har fået præstedømmet, da det ikke er blevet overdraget til dem, betyder det ikke, at Herren ikke har givet dem nogen myndighed ... En person kan få myndighed,

mand eller kvinde, til at gøre visse ting i Kirken, som er bindende og absolut nødvendige for vores frelse, som fx den tjeneste, som vore søstre udfører i Herrens hus. De har fået overdraget myndighed til at udføre nogle storslåede og vidunderlige ting, hellige for Herren og præcis lige så bindende som de velsignelser, som de mænd, der har præstedømmet, giver« [»Relief Society – An Aid to the Priesthood«, *Relief Society Magazine*, jan. 1959, s. 4].

I denne betydningsfulde tale sagde præsident Smith igen og igen, at kvinder har fået myndighed. Til kvinderne sagde han: »I kan tale med myndighed, fordi Herren har givet jer myndighed.« Han sagde også, at Hjælpeforeningen »har fået magt og myndighed til at udføre ganske mange ting. Det værk, de

udfører, udføres med guddommelig myndighed.« Og selvfølgelig udføres tjenesten i Kirken af kvinder og mænd, hvad enten det er i templet eller i menigheder og grene, under ledelse af dem, der har præstedømmets nøgler. Nu hvor vi taler om Hjælpeforeningen, har præsident Smith således forklaret: »[Herren] har givet dem denne storslåede organisation, hvor de har myndighed til at tjene under biskoppens ledelse og ... varetage både vores folks timelige og åndelige interesser« [»Relief Society – An Aid to the Priesthood«, s. 4-5] ...

Vi er ikke vant til at tale om kvinder, der har præstedømmets myndighed i deres kirkekaldelse, men hvilken anden myndighed kan det være? Når en kvinde – ung eller gammel – indsættes til at forkynde evangeliet som fuldtidsmissionær, får hun præstedømmets myndighed til at udføre en funktion i præstedømmet. Det samme gør sig gældende, når en kvinde indsættes til at virke som leder eller lærer i en organisation i Kirken under ledelse af en, der har præstedømmets nøgler. Enhver, der fungerer i et embede eller en kaldelse, som de får af en, der har præstedømmets nøgler, udøver præstedømmets myndighed ved at udføre sine pligter« (»Præstedømmets nøgler og myndighed«, *Liahona*, maj 2014, s. 50-51).

Kvinder og præstedømmet

Ældste Dallin H. Oaks fra De Tolv Apostles Kvorum har sagt:

»I en tale til Hjælpeforeningen har præsident Joseph Fielding Smith, daværende præsident for De Tolv Apostles Kvorum, sagt dette: »Selv om søstrene ikke har fået præstedømmet, da det ikke er blevet overdraget til dem, betyder det ikke, at Herren ikke har givet dem nogen myndighed ... En person kan få myndighed,

mand eller kvinde, til at gøre visse ting i Kirken, som er bindende og absolut nødvendige for vores frelse, som fx den tjeneste, som vore søstre udfører i Herrens hus. De har fået overdraget myndighed til at udføre nogle storslåede og vidunderlige ting, hellige for Herren og præcis lige så bindende som de velsignelser, som de mænd, der har præstedømmet, giver« [»Relief Society – An Aid to the Priesthood«, *Relief Society Magazine*, jan. 1959, s. 4].

I denne betydningsfulde tale sagde præsident Smith igen og igen, at kvinder har fået myndighed. Til kvinderne sagde han: »I kan tale med myndighed, fordi Herren har givet jer myndighed.« Han sagde også, at Hjælpeforeningen »har fået magt og myndighed til at udføre ganske mange ting. Det værk, de

udfører, udføres med guddommelig myndighed.« Og selvfølgelig udføres tjenesten i Kirken af kvinder og mænd, hvad enten det er i templet eller i menigheder og grene, under ledelse af dem, der har præstedømmets nøgler. Nu hvor vi taler om Hjælpeforeningen, har præsident Smith således forklaret: »[Herren] har givet dem denne storslåede organisation, hvor de har myndighed til at tjene under biskoppens ledelse og ... varetage både vores folks timelige og åndelige interesser« [»Relief Society – An Aid to the Priesthood«, s. 4-5] ...

Vi er ikke vant til at tale om kvinder, der har præstedømmets myndighed i deres kirkekaldelse, men hvilken anden myndighed kan det være? Når en kvinde – ung eller gammel – indsættes til at forkynde evangeliet som fuldtidsmissionær, får hun præstedømmets myndighed til at udføre en funktion i præstedømmet. Det samme gør sig gældende, når en kvinde indsættes til at virke som leder eller lærer i en organisation i Kirken under ledelse af en, der har præstedømmets nøgler. Enhver, der fungerer i et embede eller en kaldelse, som de får af en, der har præstedømmets nøgler, udøver præstedømmets myndighed ved at udføre sine pligter« (»Præstedømmets nøgler og myndighed«, *Liahona*, maj 2014, s. 50-51).

Forstå flerkoneri

Flerkoneri

»De sidste dages hellige tror, at ægteskabet mellem en mand og en kvinde er Herrens gældende lov om ægteskab. På Bibels tid befalede Herren nogle at praktisere flerkoneri – ægteskabet mellem en mand og mere end en kvinde. Gennem åbenbaring befalede Herren Joseph Smith at indføre flerkoneri blandt Kirkens medlemmer i starten af 1840'erne. I mere end et halvt århundrede blev flerkoneri praktiseret af nogle sidste dages hellige under Kirkens præsidents vejledning« (»Plural Marriage in The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints«, Gospel Topics, [lds.org/topics](https://www.lds.org/topics)).

En svær befaling

Eliza R. Snow (1804-1887), Hjælpeforeningens anden hovedpræsident, blev beseglet til profeten Joseph Smith. Hun beskrev følgende oplevelse, hvor profeten Joseph belærte om principperne om flerkoneri til hendes bror Lorenzo Snow.

»Profeten Joseph udøste sit hjerte til [Lorenzo Snow] og beskrev, hvilke kvaler han led med hensyn til flerkoneri, da han skulle overkomme sin afsky, som var en naturlig følge af hans uddannelse og sociale sædvaner. Han kendte Guds røst – han vidste, at den Almægtiges befaling var, at han skulle fortsætte – være et eksempel og etablere celestiale flerkoneri. Han vidste, at han ikke kun havde sine egne fordomme og forudindtagethed at kæmpe med og overvinde, men også hele den kristne verdens reaktion, der ville stirre ham i ansigtet; men Gud, der står over alt, havde givet ham befalingen, og han måtte adlyde. Men profeten tøvede og udskød det flere gange, indtil en Guds engel stod hos ham med draget sværd og fortalte ham, at medmindre han gik i gang og etablerede flerkoneri, så ville hans præstedømme blive taget fra ham, og han ville blive udryddet! Det vidnesbyrd bar han ikke kun for min bror, men også for andre – et vidnesbyrd, der ikke kan modsiges« (*Biography and Family Record of Lorenzo Snow*, 1884, s. 69-70).

Troens prøve

Mange, som kæmpede med princippet om flerkoneri, blev velsignet med et bekræftende åndeligt vidne om sandheden af princippet.

»Ifølge Helen Mar Kimball, sagde Joseph Smith, at »praktiseringen af dette princip ville blive den sværeste prøve, som de hellige nogensinde ville opleve udfordre deres tro.« Selv om det var en af de »sværeste« prøver i hendes liv, vidnede hun om, at det også var »en af de største velsignelser« ...

Lucy Walker huskede sin indre uro, da Joseph Smith bad hende om at blive sin hustru. »Alle følelser i min sjæl kæmpede imod det,« skrev hun. Men efter adskillige søvnløse næt-

ter på knæ i bøn fandt hun fred, mens hendes værelse »blev fyldt med en hellig indflydelse,« som mindede om »strålende solskin«. Hun sagde: »Min sjæl blev fyldt med en stille fred, som jeg aldrig havde følt før,« og »overordentlig stor glæde fyldte hele mit indre« (»Plural Marriage in Kirtland and Nauvoo«, Gospel Topics, [lds.org/topics](https://www.lds.org/topics)).

Joseph Smith og flerkoneri

Mange kvinder blev beseglet til Joseph Smith, men det nøjagtige antal er ukendt.

»Under tidsperioden, hvor flerkoneri blev praktiseret, sondrede sidste dages hellige mellem besegling for tid og evighed og beseglinger udelukkende for evigheden. Beseglinger for tid og evighed omfattede forpligtelser og forhold i dette liv, heriblandt muligheden for et seksuelt forhold. Beseglinger udelukkende for evigheden drejede sig kun om forhold i det næste liv

... Nogle af de kvinder, der blev beseglet til Joseph Smith, vidnede senere om, at deres ægteskab var for tid og evighed, mens andre påpegede, at deres forhold udelukkende var for evigheden.

Mange af dem, som blev beseglet til Joseph Smith, var mellem 20 og 40 år, da de blev beseglet til ham. Den ældste, Fanny Young, var 56 år gammel. Den yngste var Helen Mar Kimball ... som blev beseglet til Joseph nogle måneder inden hendes 15 års fødselsdag. Ægteskab i en sådan alder, som er upassende efter nutidens standard, var lovligt på den tid, og nogle kvinder blev gift midt i teenageårene. Helen Mar Kimball omtalte sin besegling til Joseph som »udelukkende for evigheden,« der antydte, at forholdet ikke involverede et seksuelt forhold ...

Joseph Smith blev beseglet til flere kvinder, som allerede var gift. Hverken disse kvinder eller Joseph forklarede særligt meget om disse beseglinger, men flere kvinder fortalte, at de udelukkende handlede om evigheden. Andre kvinder efterlod ingen optegnelser, og det vides derfor ikke, om deres beseglinger var for tid og evighed eller udelukkende for evigheden.

Der er flere mulige forklaringer på denne handling. Disse beseglinger kan have tilvejebragt en måde, hvorpå man kunne skabe et evigt fællesskab eller forbindelse mellem Josephs familie og andre familier indenfor Kirken. Disse forbindelser gik både vertikalt fra forældre til barn og horisontalt fra en familie til en anden. I dag opnås disse forbindelser gennem tempelægteskab mellem personer, som samtidig er beseglet til deres egen familie fra fødslen, og på denne måde sammenkædes familier« (»Plural Marriage in Kirtland and Nauvoo«, Gospel Topics, [lds.org/topics](https://www.lds.org/topics)).

within the Church. These ties extended both vertically, from parent to child, and horizontally, from one family to another. Today such eternal bonds are achieved through the temple marriages of individuals who are also sealed to their own birth families, in this way linking families together” (“Plural Marriage in Kirtland and Nauvoo,” Gospel Topics, [lds.org/topics](https://www.lds.org/topics)).

After the Prophet’s death, many women were sealed to him who had no mortal relationship with him.

Opposition to Plural Marriage

Many religious and political leaders in the United States opposed the plural marriage system, which they considered immoral and uncivilized. Latter-day Saints were ridiculed in public speeches, books, magazines, and newspapers. The United States Congress passed laws that limited Church members’ freedom and hurt the Church economically by restricting the amount of property the Church could own. “This legislation ultimately caused officers to arrest and imprison men who had more than one wife and to deny them the right to vote, the right to privacy in their homes, and the enjoyment of other civil liberties” (*Our Heritage: A Brief History of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints* [1996], 97). By 1890, hundreds of faithful Latter-day Saints had served time in prison. Others went into hiding to avoid arrest and imprisonment. In these conditions, many families suffered from stress, grief, poverty, and hunger.

Although the world ridiculed them for practicing plural marriage, many faithful Latter-day Saints defended the practice and testified that they knew it had been revealed by God through the Prophet Joseph Smith.

These difficult circumstances led President Wilford Woodruff to prayerfully seek the Lord’s guidance concerning the Saints’ practice of plural marriage. In 1889, President Woodruff instructed Church leaders to discontinue teaching the principle of plural marriage. By 1890, very few plural marriages were performed, and these were done against the counsel of President Woodruff. However, some people published reports that the Church was still promoting the practice of plural marriage. These reports brought further opposition against the Church. In September 1890, President Woodruff issued a Manifesto, which is now known as Official Declaration 1 in the Doctrine and Covenants.

The Second Manifesto

“The Manifesto [Official Declaration 1] declared President [Wilford] Woodruff’s intention to submit to the laws of the United States. It said nothing about the laws of other countries. Ever since the opening of colonies in Mexico and Canada, Church leaders had performed plural marriages in those countries, and after October 1890, plural marriages continued to be quietly performed there. . . . Under exceptional circumstances, a smaller number of new plural marriages were performed in the United States between 1890 and 1904, though whether the marriages were authorized to have been performed within the states is unclear” (“The Manifesto and the End of Plural Marriage,” Gospel Topics, [lds.org/topics](https://www.lds.org/topics)).

“At the April 1904 general conference, President [Joseph F.] Smith issued a forceful statement, known as the Second Manifesto, making new plural marriages punishable by excommunication” (“Plural Marriage in The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints,” Gospel Topics, [lds.org/topics](https://www.lds.org/topics)).

Profeten Joseph Smiths martyrdød

Modstand mod profeten og Kirken

I juni 1844 var fjendtligheden mod Kirken vokset betragteligt. Nogle borgere i Illinois overvejede at fordrive de hellige ud af staten, mens andre lagde planer om at dræbe profeten. Nogle af disse, som lagde planer mod profeten og Kirken, var tidligere kirkemedlemmer, som havde forladt Kirken. Den 7. juni 1844 trykte William Law, der havde tjent som andenrådgiver i Det Første Præsidentskab, sammen med andre frafaldne den første udgave af en avis med navnet *Nauvoo Expositor*. I et forsøg på at opildne offentligheden mod profeten og Kirken brugte disse mænd avisen til at nedgøre Joseph Smith og andre kirkeledere. Joseph Smith i sin egenskab som Nauvoos borgmester og størstedelen af Nauvoos byråd forstod, at denne fordømmende avis ville føre til pøbelens vold mod byen. De erklærede, at avisen var til skade for offentligheden og beordrede, at trykpressen på *Nauvoo Expositor* blev ødelagt.

Joseph og Hyrum bliver uberettiget anklaget

»Som følge af borgmesterens og byrådets [ødelæggelse af *Nauvoo Expositor*] fremsatte myndighederne i Illinois en ubegrundet anklage mod profeten, hans bror Hyrum og andre af Nauvoos embedsmænd om oprør. Illinois' guvernør, Thomas Ford, gav ordre til, at mændene skulle stilles for retten i Carthage i Illinois, amtets hovedby, og lovede dem beskyttelse. Joseph vidste, at hvis han tog til Carthage, ville hans liv være i stor fare på grund af de pøbelhobe, der truede ham.

Idet Joseph og Hyrum mente, at pøbelhobene kun var efter dem, besluttede de sig for at rejse mod vest for at redde livet. Den 23. juni krydsede de Mississippi-floden, men senere samme dag fandt brødre fra Nauvoo frem til profeten og fortalte ham, at tropper ville invadere byen, hvis han ikke overgav sig til myndighederne i Carthage. Profeten indvilligede i dette i håb om at formilde de statslige embedsmænd og pøbelhobene. Den 24. juni bød Joseph og Hyrum deres familier farvel og red sammen med andre af Nauvoos embedsmænd mod Carthage og overgav sig dagen efter frivilligt til de statslige embedsmænd i Carthage. Efter brødrene var blevet løsladt mod kautions for den oprindelige tiltale, blev de uforskyldt anklaget for forræderi mod staten Illinois, arresteret og fængslet i Carthage for at afvente en høring. Ældste John Taylor og Willard Richards, de eneste medlemmer af De Tolv, der ikke var på mission på det tidspunkt, sluttede sig frivilligt til dem« (*Kirkens præsidenter lærdomme: Joseph Smith*, 2007, s. 523-524).

Martyrdøden i fængslet i Carthage

I løbet af dagen den 27. juni 1844 havde en besøgende givet Joseph en revolver. Da pøbelen forsøgte at komme ind i det

værelse, hvor profeten og de andre mænd blev holdt fanget, blev Hyrum skudt og døde, mens han forsvarede de andre i værelset. Joseph sprang hen til døren og rakte rundt om dørkarmen for at skyde ud i gangen med revolveren. Kun tre af de seks kamre blev affyret og sårede flere af pøbelens medlemmer. Pøbelhoben tvang derefter deres skydevåben gennem den halvt-åbne dør, mens John Taylor forsøgte at slå på løbet af deres pistoler med sin stok.

Da kampen ved døren tog til, forsøgte John Taylor at flygte fra værelset gennem et vindue. Da han forsøgte at hoppe ud af vinduet, blev han skudt i lænden fra døren og blev også skudt af en udenfor. Han faldt til gulvet, og mens han forsøgte at krybe under sengen ved siden af vinduet, blev han alvorligt såret af yderligere tre skud. På samme tidspunkt, mens pistoler blev presset gennem døråbning, begyndte Willard Richards at slå på dem med sin stok.

Joseph Smith besluttede derefter at forsøge at flygte ud gennem samme vindue. Mens Willard Richards fortsat afværgede pøbelen ved døren, sprang profeten op til det åbne vindue. I samme øjeblik blev han ramt af kugler både indefra og udefra fængslet. Han faldt ud af vinduet, idet han udbrød: »O Herre, min Gud!« og landede på jorden nedenfor. Pøbelens medlemmer, som befandt sig inde i fængslet, skyndte sig udenfor for at sikre sig, at Joseph var død. Selvom der ikke var nogle medlemmer af Kirken på vej til Carthage, blev der råbt: »Mormonerne kommer!«, og hele pøbelen flygtede.

Hyldest til profeten Joseph Smith

Ældste Dallin H. Oaks fra De Tolv Apostles Kvorum har sagt:

»De mænd, der kendte Joseph bedst og var ham nærmest i Kirkens ledelse, elskede og opretholdt ham som profet. Hans bror Hyrum valgte at dø ved hans side. »Jeg bærer vidnesbyrd for Gud, engle og mennesker, at han var en god, hæderlig og retskaffen mand

... at hans personlige og offentlige karakter var uangribelig – og at han levede og døde som Guds mand« (*The Gospel Kingdom*, 1987, s. 355; se også L&P 135:3). »Jeg tror ikke, at der lever et menneske på jorden, som kendte Joseph Smith bedre, end jeg gjorde; og jeg er frimodig nok til at sige, at bortset fra Jesus Kristus har der aldrig levet eller lever et bedre menneske på jorden« [*Discourses of Brigham Young*, udv. af John A. Widtsoe, 1954, s. 459]« (»Joseph, manden og profeten«, *Stjernen*, juli 1996, s. 73).

Rækkefølgen i Kirkens præsidentskab

Mødet med apostlene, marts 1844

Præsident Wilford Woodruff (1807-1898) huskede:

»Jeg husker den sidste tale, Joseph Smith nogensinde holdt for os, før han døde ... Han stod op i omkring tre timer. Værelset var som fyldt med en alfortærende ild. Hans ansigt skinnede som rav, og han var iklædt Guds kraft. Han forelagde os vores pligt. Han

udlagde fylden af dette store Guds værk for os, og i sin tale til os sagde han: »Jeg har fået beseglet alle nøgler, al magt, alle livets og frelsens principper, som Gud har givet noget menneske, som nogensinde har levet på jordens overflade, på mit hoved. Og disse principper og dette præstedømme og denne magt hører til denne store og sidste uddeling, som Himlens Gud har iværksat på jorden. Nu,« sagde han henvendt til De Tolv, »har jeg beseglet alle nøgler, al magt og ethvert princip på jeres hoved, som Herren har beseglet på mit hoved« ...

»Jeg siger jer, at dette riges byrde nu hviler på jeres skuldre. I skal bære det ud til hele verden« (citeret i *Kirkens præsidenters lærdomme: Joseph Smith, 2007, s. 527*).

Sidney Rigdons påstand

Sidney Rigdon, førsterådsgiver i Det Første Præsidentskab, ankom til Nauvoo fra Pittsburgh i Pennsylvania den 3. august 1844. Han indkaldte til et særligt møde, som skulle afholdes tirsdag den 6. august, så Kirkens medlemmer kunne udpege en væрге for Kirken. Det syntes som om, at Sidney Rigdon forsøgte at afholde dette møde, så Kirkens medlemmer kunne stadfæste hans position som Kirkens væрге, inden alle de tolv apostle kunne komme tilbage fra deres mission i det østlige USA. På grund af ældste Williard Richards og ældste Parley P. Pratt's bestræbelser blev mødet heldigvis flyttet til torsdag den 8. august 1844, hvor de fleste apostle var vendt tilbage til Nauvoo.

Sidney Rigdon hævdede, at da han tidligere var blevet kaldet og ordineret som talsmand for Joseph Smith (se L&P 100:9), var det hans ansvar at »sikre, at Kirken blev ledet korrekt« (i *History of the Church, 7:229*).

James Strangs påstand

Efter Joseph Smiths død påstod James Strang, som var blevet døbt i februar 1844, at han havde modtaget et brev fra Joseph Smith, hvor der stod, at Joseph havde udpeget Strang som sin efterfølger. Brevet var en forfalskning, men det så ud til at have Joseph Smiths underskrift, og det snød nogle medlemmer af Kirken, da Strang viste dem det. Strang sagde også, at han havde fået besøg af en engel, som havde givet ham nøglerne.

Den 7. august 1844

Ældsterne John Taylor, Willard Richards, Parley P. Pratt og George A. Smith befandt sig allerede i Nauvoo, da Sidney Rigdon ankom. De fleste af apostlene, heriblandt Brigham Young, vendte tilbage til Nauvoo om aftenen den 6. august 1844. Den følgende dag, den 7. august, mødtes apostlene i et råd i John Taylors hjem. Senere den eftermiddag mødtes de tolv apostle, højrådet og højpræsterne. Præsident Young bad Sidney Rigdon om at fremsætte hans budskab til de hellige. Sidney Rigdon erklærede frimodigt, at han havde haft et syn, og at ingen mand kunne efterfølge Joseph Smith som Kirkens præsident. Han foreslog derefter, at han blev udpeget som folkets væрге.

Da Sidney Rigdon havde afsluttet sine bemærkninger, sagde Brigham Young (1801-1877):

»Jeg er ligeglad med hvem, der bliver Kirkens leder ... men én ting må jeg vide, og det er, hvad mener Gud om det. Jeg har nøglerne og midlerne til at få Gud i tale ...

Joseph gav os alle nøglerne og den bemyndigelse, der hører til apostelkaldelsen, som han selv besad, før han blev taget fra os, og ingen mand eller mænd kan komme mellem Joseph og De Tolv i denne verden eller de kommende verdener.

Hvor ofte har profeten sagt til De Tolv: »Jeg har lagt fundamentet, og I må bygge på det, for på jeres skuldre hviler riget« (i *Kirkens historie i tidernes fyldte, s. 293*).

Den 8. august 1844, kl. 10.00

Den 8. august 1844 var de hellige i Nauvoo forsamlet kl. 10.00 for at høre Sidney Rigdon fremføre hans krav om at blive Kirkens væрге. Han talte til de tusindvis af forsamlede hellige i mere end halvanden time og forklarede, hvorfor han skulle være Kirkens væрге. Flere mennesker beskrev hans tale som uinspireret.

Præsident Brigham Young talte kort og sagde, at han ville have foretrukket at vende hjem til Nauvoo for at sørge over profeten i stedet for at skulle udpege en ny leder. Han erklærede, at en forsamling for ledere og medlemmer ville blive afholdt senere den dag kl. 14.00. Adskillige medlemmer af Kirken bar senere vidnesbyrd om, at mens Brigham Young talte, så de hans ansigtsudtryk og stemme ændre sig, og han fremstod med profeten Joseph Smiths udseende og stemme.

Emily Smith Hoyt huskede: »Måden, han argumenterede på, ansigtsudtrykket og lyden af stemmen, frydede hele min sjæl ... Jeg vidste, at Joseph var død. Alligevel så jeg stadig rystet og ubevidst på forhøjningen for at se, om det ikke var Joseph. Det var det ikke, det var Brigham Young« (citeret i

He announced that an assembly of leaders and members would be held later that day at 2:00 p.m. Several members of the Church later testified that as Brigham Young spoke, they saw his appearance change and heard his voice change, and he took on the appearance and voice of the Prophet Joseph Smith.

Emily Smith Hoyt remembered: “The manner of reasoning, the expression of the countenance, the sound of the voice thrilled my whole soul. . . . I knew that Joseph was dead. And yet I often startled and involuntarily looked at the stand to see if it was not Joseph. It was not, it was Brigham Young” (quoted in Lynne Watkins Jorgensen, “The Mantle of the Prophet Joseph Passes to Brother Brigham: A Collective Spiritual Witness,” *BYU Studies*, vol. 36, no. 4 [1996–97], 142).

Wilford Woodruff wrote, “If I had not seen him with my own eyes, there is no one that could have convinced me that it was not Joseph Smith, and anyone can testify to this who was acquainted with these two men” (in *History of the Church*, 7:236).

August 8, 1844, 2:00 P.M.

At 2:00 p.m., thousands of Saints gathered for what they knew would be a significant meeting. Brigham Young spoke frankly about the proposed guardianship of Sidney Rigdon and his alienation from Joseph Smith during the previous two years and then said:

“If the people want President Rigdon to lead them they may have him; but I say unto you that the Quorum of the Twelve have the keys of the kingdom of God in all the world.

“The Twelve are appointed by the finger of God. Here is Brigham, have his knees ever faltered? Have his lips ever quivered? Here is Heber [C. Kimball] and the rest of the Twelve, an independent body who have the keys of the priesthood—the keys of the kingdom of God to deliver to all the world: this is true, so help me God. They stand next to Joseph, and are as the First Presidency of the Church” (in *History of the Church*, 7:233).

Many Saints commented that Brigham Young looked and sounded like Joseph Smith as he spoke that afternoon. In addition to this miracle, many of the Saints also felt the Holy Ghost witness to them that Brigham Young and the Quorum of the Twelve were called by God to lead the Church. At the conclusion of this meeting, the Saints in Nauvoo voted unanimously to sustain the Quorum of the Twelve Apostles, with Brigham Young at their head, to lead the Church. However, not all the members of the Church ultimately chose to follow the Apostles. Some of the people chose instead to follow individuals such as Sidney Rigdon and James Strang, who formed their own churches.

Utah-krigen og massakren ved Mountain Meadows

Voksende spændinger førte til Utah-krigen

Tre år efter de første sidste dages hellige pionerer nåede Salt Lake-dalen, organiserede USA's regering Utah-territoriet og udnævnte Brigham Young som den første guvernør i territoriet. Midt i 1857 hørte de sidste dages hellige rygter om, at den føderale regering måske vil erstatte Brigham Young med en ny guvernør for Utah-territoriet, som ville blive bakket op af en stor føderal hær. Den 24. juli 1857 fejrede præsident Brigham Young sammen med en gruppe hellige 10-årsdagen for deres ankomst til Salt Lake-dalen, da han fik bekræftet tidligere forlydender om, at en hær var på vej mod Salt Lake City.

I de foregående år havde uoverensstemmelser og fejlkommunikation resulteret i en voksende spænding mellem de sidste dages hellige og embedsmænd i USA's administration. De hellige ønskede at blive styret af ledere, som de selv valgte, og havde afvist føderalt udnævnte personer, som ikke delte deres værdier, hvoraf nogle af dem var uærlige, korrupte og umoralske. Nogle af de føderale embedsmænd mente, at de helliges handlinger og indstilling betød, at de var i opposition med den amerikanske regering.

USA's præsident James Buchanan udsendte en hær på 2.500 til Salt Lake City for at sikre, at den nye guvernør ankom sikkert til Utah, og knuse, hvad han troede var en opstand blandt de hellige. Denne beslutning blev taget uden korrekte oplysninger om situationen i Utah (se *Kirkens historie i tidernes fylde*, 2. udg., Kirkens uddannelsessystem, 2002, s. 370-373).

Forberedelsen til forsvar af territoriet

I prædikener til de hellige beskrev præsident Young og andre af Kirkens ledere de fremrykkende soldater som fjender. De frygtede, at hæren ville fordrive de hellige fra Utah, som det tidligere var sket i Ohio, Missouri og Illinois. Præsident Young, der i årevis havde bedt de hellige om at gemme korn, gentog sine instruktioner, så de ville have mad at spise, hvis det var nødvendigt at flygte for hæren. Som guvernør i Utah-territoriet bad han også territoriets milits om at forberede sig på at beskytte territoriet.

Konflikt med emigranternes vogntog

Et vogntog med emigranter, der rejste vest fra Arkansas til Californien, kom ind i Utah, lige da de sidste dages hellige var ved at forberede sig på at forsvare deres territorie mod de fremrykkende amerikanske soldater. Nogle medlemmer af vogntoget blev frustreret, fordi de havde svært ved at

købe noget meget tiltrængt korn fra de hellige, som har fået besked på at gemme deres korn. Emigranterne blev også uenige med de hellige, som ikke ville have vogntogets heste og kvæg til at spise og drikke af de mad- og vandressourcer, som de hellige havde brug for til deres egne dyr.

Der opstod spændinger i Cedar City, som var den sidste bosættelse i Utah på vejen mod Californien. Der opstod konfrontationer mellem nogle medlemmer af vogntoget og nogle af de sidste dages hellige. Nogle medlemmer af vogntoget truede med at slutte sig til de tropper, der var på vej mod de hellige. Selvom lederen af vogntoget irettesatte sine rejsefæller for at komme med sådanne trusler, var der nogle ledere og indbyggere i Cedar City, der så emigranterne som fjender. Vogntoget forlod byen kun en time efter, at de var ankommet, men nogle af indbyggerne og lederne i Cedar City ønskede at forfølge og straffe de mænd, der havde fornærmet dem.

Konfrontationen eskalerer

Da disse hellige ikke løste deres konflikt med emigranterne på Herrens måde, blev situationen meget mere alvorlig. Isaac Haight, der var borgmester i Cedar City, major i militsen og stavspræsident, anmodede om tilladelse fra militsens leder, der boede i den nærliggende bosættelse Parowan om at sende militsen ud og konfrontere de skyldige fra vogntoget. Lederen af militsen William Dane rådede Isaac Haight til at ignorere emigranternes trusler. I stedet for at lytte til rådet besluttede Isaac Haight og andre ledere i Cedar City at straffe emigranterne ved at overtale nogle lokale indianere til at angribe vogntoget og stjæle deres kvæg. Isaac Haight bad John D. Lee et lokalt medlem af Kirken og major i militsen om at lede dette angreb, og de to planlagde at skyde skylden for angrebet på indianerne.

Angrebet på emigranterne

Isaac Haight præsenterede sin plan om at angribe vogntoget for et råd af lokale ledere i Kirken, samfundet og militsen. Nogle af rådets medlemmer var meget imod planen og spurgte Haight, om han havde rådført sig med Brigham Young angående sagen. Haight svarede, at det havde han ikke og gik med til, at der blev sendt en budbringer, James Haslam, til Salt Lake City med et brev, der forklarede situationen og forespurgte om, hvad der skulle gøres. Men fordi Salt Lake City lå omkring 400 kilometer fra Cedar City, ville det tage budbringeren omkring en uge i hurtigt ridt at nå til Salt Lake City og vende tilbage med præsident Youngs instruktioner.

Shortly before Isaac Haight sent his letter with the messenger, John D. Lee and a group of Indians attacked the emigrant camp at a place called the Mountain Meadows. Lee led the attack but concealed his identity so that it would appear that only the Indians were involved. Some of the emigrants were killed or wounded, and the remainder fought off their attackers, forcing Lee and the Indians to retreat. The emigrants quickly pulled their wagons into a tight circle, or corral, for protection. Two additional attacks followed during a five-day siege on the wagon train.

At one point, Cedar City militiamen became aware of two emigrant men who were outside the wagon corral. The militiamen fired on them, killing one. The other man escaped and brought news to the wagon camp that white men were involved in the attacks against them. Those who planned the attacks were now caught in their deception. If the emigrants were allowed to go on to California, news would spread that Latter-day Saints were responsible for the attack on the wagon train. The conspirators feared this news would bring negative consequences upon themselves and their people.

The Mountain Meadows Massacre

In an attempt to prevent news from spreading that Latter-day Saints were involved in the attacks on the wagon train, Isaac Haight, John D. Lee, and other local Church and militia leaders made a plan to kill all the remaining emigrants except for small children. Enacting this plan, John D. Lee approached the emigrants and said the militia would protect them from further attacks by guiding them safely back to Cedar City. As the emigrants were walking toward Cedar City, the militiamen turned and fired on them. Some Indians recruited by the settlers rushed from hiding places to join the attack. Of approximately 140 emigrants who were part of the wagon train, only 17 small children were spared.

Two days after the massacre, James Haslam arrived in Cedar City with President Young's message of reply, instructing the local leaders to allow the wagon train to go in peace. "When Haight read Young's words, he sobbed like a child and could manage only the words, 'Too late, too late'" (Richard E. Turley Jr., "The Mountain Meadows Massacre," *Ensign*, Sept. 2007, 20).

Tragic Consequences

The Mountain Meadows Massacre not only resulted in the deaths of about 120 victims, but it also caused great suffering to the surviving children and other relatives of the victims. Some Latter-day Saints took in and cared for the emigrant

children who survived the massacre. In 1859, federal officials took custody of these children and returned them to relatives in Arkansas. Paiute Indians also suffered from being unjustly blamed for the crime.

Church Leaders Learned of the Massacre

"Although Brigham Young and other Church leaders in Salt Lake City learned of the massacre soon after it happened, their understanding of the extent of the settlers' involvement and the terrible details of the crime came incrementally over time. In 1859 they released from their callings stake president Isaac Haight and other prominent Church leaders in Cedar City who had a role in the massacre. In 1870 they excommunicated Isaac Haight and John D. Lee from the Church.

"In 1874 a territorial grand jury indicted nine men for their role in the massacre. Most of them were eventually arrested, though only Lee was tried, convicted, and executed for the crime. Another indicted man turned state's evidence [voluntarily testified and gave evidence against the other defendants], and others spent many years running from the law. Other militiamen who carried out the massacre labored the rest of their lives under a horrible sense of guilt and recurring nightmares of what they had done and seen" (Richard E. Turley Jr., "The Mountain Meadows Massacre," *Ensign*, Sept. 2007, 20).

150th Anniversary of the Mountain Meadows Massacre

President Henry B. Eyring of the First Presidency said:

"The responsibility for the [Mountain Meadows Massacre] lies with local leaders of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints in the regions near Mountain Meadows who also held civic and military positions and with members of the Church acting under their direction....

". . . The gospel of Jesus Christ that we espouse, abhors the cold-blooded killing of men, women, and children. Indeed, it advocates peace and forgiveness. What was done [at the Mountain Meadows] long ago by members of our Church represents a terrible and inexcusable departure from Christian teaching and conduct. . . . No doubt Divine Justice will impose appropriate punishment upon those responsible for the massacre. . . .

". . . May the God of Heaven, whose sons and daughters we all are, bless us to honor those who died here by extending to one another the pure love and spirit of forgiveness which His Only Begotten Son personified" ("150th Anniversary of Mountain Meadows Massacre," Sept. 11, 2007, mormonnewsroom.org/article/150th-anniversary-of-mountain-meadows-massacre).

Fremskynd arbejdet med frelse

Overvej følgende spørgsmål i forbindelse med hver af de fem områder, som er en del af arbejdet med frelse:

- Hvordan kan jeres bestræbelser på dette område af Guds værk bringe andre nærmere frelsens velsignelser?
- Hvilke oplevelser har I haft, og hvilke velsignelser har I modtaget, når I deltog i dette område af Herrens arbejde med frelse?
- Hvad kan I gøre, uanset jeres nuværende kirkekaldelse, for at bidrage på dette område af arbejdet med frelse?

Missionering

Ældste Neil L. Andersen fra De Tolv Apostles Kvorum har belært:

»Brødre og søstre, lige så sikkert som Herren har inspireret flere missionærer til at tjene, har han også vækket sindene og åbnet hjertet hos flere gode, ærlige mennesker, så de vil modtage hans missionærer. I kender dem allerede, eller I vil lære dem at kende. De er i jeres familie og bor i jeres nabolag. De går forbi jer på gaden, sidder ved siden af jer i skolen og er forbundet til jer online. I er også en vigtig del af dette igangværende mirakel.

Hvis du ikke er fuldtidsmissionær med et missionærskilt hæftet på jakken, er tiden inde til at male et på dit hjerte – malet, som Paulus sagde: »Ikke ... med blæk, men med den levende Guds ånd« [2 Kor 3:3] ... Vi har alle noget at bidrage med til dette mirakel« (»Det er et mirakel«, *Liahona*, maj 2013, s. 78).

Fastholdelse af nyomvendte

Ældste M. Russell Ballard fra De Tolv Apostles Kvorum har sagt:

»I og jeg må gøre alt, hvad vi kan, for at sørge for, at hvert medlem af Kirken i fuldt omfang bliver bragt ind i fællesskabet og nyder alle de velsignelser, som evangeliet tilbyder.

Tidligere i år mindede præsident Hinckley jer og mig om vores ansvar for at arbejde sammen med Herren for at udføre hans plan med Kirken. Ved en satellittransmission sagde præsident Hinckley:

»Herren har pålagt os en befaling om at undervise hver eneste skabning i evangeliet. Dette kræver hver eneste missionærs – både fuldtids- og menighedsmissionærs – helhjertede indsats. Det vil kræve en helhjertet indsats hos hver eneste biskop, hver eneste rådgiver til en biskop og hvert eneste medlem af menighedsrådet ...« (»Find lammene, fodr fårene«, *Stjernen*, maj 1999, s. 108). Det vil kræve en helhjer-

tet indsats hos ... hvert eneste medlem« (»Medlemmer er nøglen«, *Liahona*, sep. 2000, s. 14).

Aktivering af mindre aktive medlemmer

»Vores rolle [som medlemmer] er at fordybe os i at holde af og tjene dem omkring os – trøste en kollega i nød, invitere vore venner til en dåb, hjælpe en ældre nabo med hans havearbejde, invitere et mindre aktivt medlem hjem til middag eller hjælpe en nabo med hendes slægtsforskning. Det er alt sammen naturlige, venlige måder at invitere mindre aktive medlemmer og mennesker, der ikke er af vores tro, ind i vores liv og som følge heraf ind i evangeliets lys. Når vi har sjove og hellige stunder sammen med dem, kan det være den mest effektive måde, nogen af os kan »arbejde i [Jesu Kristi] vingård for menneskesjælenes frelse« (L&P 138:56)« (»Fremskynd arbejdet med frelse«, *Liahona*, okt. 2013, s. 30).

Tempeltjeneste og slægtshistorie

Ældste Quentin L. Cook fra De Tolv Apostles Kvorum har sagt:

»Kirkens ledelse har udstedt et kald, der lød som en fanfare, til den opvoksende slægt om at føre an i brugen af teknologi for at opleve Elias' ånd, for at finde deres forfædre og for at udføre tempelordinancer for dem. Meget af det vanskelige ved at fremskynde arbejdet med frelse for både de levende og døde vil blive udført af jer unge« (»Rødder og grene«, *Liahona*, maj 2014, s. 46).

Undervisning i evangeliet

»Ansvaret for at undervise i evangeliet begrænser sig ikke til dem, der har formelle kaldelser som lærere. Som medlem af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige er det dit ansvar at undervise i evangeliet. Som forælder, søn, datter, ægtemand, hustru, bror, søster, leder i Kirken, lærer i en klasse, hjemmelærer, besøgs lærer, kollega, nabo eller ven har du mulighed for at undervise. Nogle gange kan man undervise åbent og direkte gennem de ting, som man siger, og det vidnesbyrd, som man bærer. Og man underviser altid ved eksempel« (*Undervisning, den største kaldelse: Hjælpemateriale til undervisning i evangeliet*, 1999, s. 3-4).

SEMINAR OG
INSTITUT

JESU KRISTI
KIRKE
AF SIDSTE DAGES HELLIGE

